

עֲזָרִי מֵעַם ה' עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

# תּוֹרַת הַזֵּהָר

חֵלֶק טז

וְהוּא סֵפֶר הַזֵּהָר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי  
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א  
בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ לְמַעַן יִרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ  
מִנְקֻד וּמְחֻולֵק לְלִמּוּד יוֹמֵי  
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מְזוּהָר פ' מִשְׁפָּטִים דף קכה עד זוהר פ' תְּרוּמָה דף קנב

וּמְצוּרָף: 1. תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, 2. תְּפִילַת הַדֶּרֶךְ 3. תְּפִילַת הוֹדִיָּה  
לְבוּרָא עוֹלָם, 4. תְּפִלָּה לְפָנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוֹן מַג,  
6. תִּיקוֹן מַח, 7. פְּתִיחַת אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפָץ לְלֹא מִטְרַת רוּחַ כָּלֵל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים  
וְכַן נְסִיִּים יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה  
בְּהִילוּלַת הַרְשָׁב"י

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"  
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א  
שְׁבַט תְּשַׁע"ד לַפ"ק



**רבי שלום יהודה גראס שליט"א**  
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש  
חיבר למעלה מאלף ספרים  
על כל מקצועות התורה



מפעל  
**הזוהר  
העולמי**  
סניף בת ים  
רחוב בר יהודה 50  
בת ים יצ"ו ארץ ישראל  
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכי"ר.

### **הרשב"י קובע:**

**"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"**  
**מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם**  
**מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם**  
**ל-15 מליון יהודים בחנם**

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים  
לזכות בכסף קטן?

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות  
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר  
היומי, ספרים ועלונים בחינם: **0527-651911**

חִלְקוּ לְשָׁנִים, חֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הָעַם, וְחֲצִי הַדָּם  
 זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. וְכָתוּב, וְהִנֵּה יָד  
 הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת ה' עִמָּכֶם. וַיֵּשֶׁם בְּאַגְנֹת, כְּתוּב  
 בְּאַגְנֹת, חָסֵר וְא"ו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שיר השירים ז) שְׂרָרָךְ  
 אֲגֵן הַסֵּהָר אֶל יַחְסֵר הַמְּזֹג.

וַיִּגְשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל ה'. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מֹשֶׁה  
 שֶׁהוּא לְבַדּוֹ זָכָה לְמָה שֶׁלֹּא זָכָה אָדָם  
 אַחֵר. יִשְׂרָאֵל זָכוּ עֲכָשׁוּ מֵה שֶׁלֹּא זָכוּ עַד  
 לְאוֹתָהּ שְׁעָה, וְאוֹתָהּ שְׁעָה הִתְקַיְּמוּ בְּקִיּוּם  
 עֲלִיּוֹן קְדוּשׁ, וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה הִתְבַּשְּׂרוּ לְהִיּוֹת  
 הַמְּקַדָּשׁ בִּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כה) וַעֲשׂוּ לִי  
 מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם.

וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה  
 לְבַנְתַּת הַסְּפִיר וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (שיר  
 הַשִּׁירִים ז) זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתִמְרָה וְגו'. כְּמָה  
 חֲבִיבָה כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,  
 שֶׁלֹּא נִפְרְדַת מִמֶּנּוּ כְּתִמְרָה הַזֶּה שֶׁלֹּא נִפְרְדַת הַזְּכָר  
 מִהַנְּקֵבָה לְעוֹלָמִים, וְלֹא עוֹלָה זֶה בְּלִי זֶה. כִּף  
 כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל לֹא נִפְרְדַת מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בֹּא וּרְאֵה, בְּשְׁעָה שֶׁנֶּדְבַח וְאַבִּיהוּא רָאוּ, וְשִׁבְעִים  
 זְקֵנִים, מֵה כְּתוּב בָּהֶם? וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי

ישראל. שהתגלתה עליהם שכינה. רבי יהודה ורבי יוסי אומרים, את דוקא, וזה את הוא מרחוק. את - להכליל את מה שבתוכו.

**רבי יצחק** אמר, והרי כתוב (יחזקאל י) היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר. מי החיה הזו? אמר רבי יוסי אמר רבי חייא, חיה קטנה. וכי יש חיה קטנה? כן. חיה קטנה, וחיה עליונה, וחיה קטנה שבקטנות.

**ויראו** את אלהי ישראל, דוקא, כמו שאמרנו. ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר, כמראה אבן טובה שעתיד הקדוש ברוך הוא לבנות המקדש, שכתוב (ישעיה נד) ויסדתיך בספירים.

**ואל** אצילי בני ישראל - זה נדב ואביהוא. לא שלח ידו - שהעלה אותם לאחר זמן, וכאן לא נענשו. רבי יוסי אמר דבר זה לשבחם, שכתוב ויאכלו וישתו, שזנו עיניהם מהאור הזה. רבי יהודה אמר, אכילה ודאית אכלו וזנו עצמם, וכאן נקשרו למעלה אם לא שסטו דרכיהם אחר כך, כמו שבארנו.

**אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאָפְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָהּ שְׁעָה**  
**הַכְּשָׁרוֹ וְנִקְשְׁרָה בָּהֶם שְׂכִינָה, וְהַבְּרִית**  
**הַזֹּאת וְכָל הַתּוֹרָה בְּזִמְנָן אֶחָד זֶה הָיָה, וַיִּשְׂרָאֵל**  
**כְּאוֹתָהּ שְׁעָה לֹא רָאוּ לְעוֹלָמִים. וְלַעֲתִיד לְבֹא**  
**עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַגְלוֹת עַל בְּנֵי**  
**וְלְהִרְאוֹת אֶת כָּל כְּבוֹדוֹ עֵין בְּעֵין, שְׁכָתוֹב (שם**  
**נב) כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן. וְכָתוֹב**  
**(שם מ) וְנִגְלָה כְּבוֹד ה' וְרָאוּ כָּל בְּשָׂר יַחֲדוֹ וְגו'.**

### פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה (דף קכו ע"א - דף קעט ע"ב)

**וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל**  
**וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר**  
**יִדְבְּנוּ לְבוֹ וְגו'. רַבִּי חֲיִיא פָתַח, (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב**  
**בָּחַר לוֹ יְיָ יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ. כִּמָּה חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל**  
**לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִתְרַצָּה בָּהֶם וְרִצָּה**  
**לְהִדְבֹּק בָּהֶם וְלְהִתְקַשֵּׁר עִמָּם, וְעָשָׂה אוֹתָם עַם**  
**יַחֲדָי בְּעוֹלָם, שְׁכָתוֹב (שמואל-ב ז) וּמִי כְעַמֶּךָ**  
**כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, וְהֵם הִתְרַצּוּ בּוֹ**  
**וְהִתְקַשְּׁרוּ בּוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְיָ,**  
**וְכָתוֹב (דברים לב) כִּי חָלַק ה' עִמּוֹ. וְנָתַן לְשֹׂאֵר**  
**הָעַמִּים שְׁלִיטִים גְּדוֹלִים מְמַנִּים עֲלֵיהֶם, וְהוּא**  
**נֹטֵל אֶת יִשְׂרָאֵל לְחֻלְקוֹ.**

## סדר הלימוד ליום כח טבת [יום 117 בשנה]

רְבִי שְׁמֵעוֹן פָּתַח, (שיר השירים ו) מִי זֹאת הַנְּשֻׁקָה  
 כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כְּלָבָנָה בָּרָה כַּחֲמָה אֵימָה  
 כַּנְּדָגְלוֹת. מִי זֹאת – סוּד שֶׁל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת  
 מַחְבְּרִים כְּאַחַד, וְזֶה הוּא עוֹלָם וְעוֹלָם. מ"י – הָרִי  
 בְּאַרְנוֹהָ דְרָגָה עֲלִיוֹנָה לְמַעְלָה, רֵאשִׁית שְׁעוֹמֶדֶת  
 לְשֵׁאלָה, וְנִקְרָאת מ"י, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מ) שְׂאוּ  
 מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. זֵאת – דְרָגָה  
 תַּחְתּוֹנָה לְמַטָּה, עוֹלָם תַּחְתּוֹן. וּשְׁנֵיהֶם שְׁנֵי  
 עוֹלָמוֹת בְּחִבּוּר אֶחָד, בְּקֶשֶׁר אֶחָד כְּאַחַד.

הַנְּשֻׁקָה – כְּשֶׁמַּחְבְּרִים שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד. כְּמוֹ  
 שָׁחַר – כְּשֶׁרוֹצֵה הַשָּׁחַר לְהָאִיר,  
 וְאַחַר כֵּן נֶאֱוָר כְּלָבָנָה, כְּשֶׁמְכָה (כְּשֶׁכּוֹנֵס) בּוֹ אוֹר  
 הַשֶּׁמֶשׁ. וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁמֶשׁ, כְּשֶׁעוֹמֶדֶת הַלָּבָנָה  
 בְּשֵׁלְמוֹת. אֵימָה – תְּקִיפָה לְהִגֵּן עַל הַכֹּל, שֶׁהָרִי  
 אֵז יֵשׁ לָהּ שְׁלֵמוֹת וְתִקְוָה לְעֲשׂוֹת חֵיל.

וְלִזְקַחַת חֵיל מֵהָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן עַל יְדֵי יַעֲקֹב  
 הַשְּׁלָם, שֶׁחִבֵּר אוֹתָם כְּאַחַד. חִבֵּר  
 אוֹתָם כְּאַחַד לְמַעְלָה, וְחִבֵּר אוֹתָם כְּאַחַד לְמַטָּה,  
 וּמִשָּׁם יֵצְאוּ שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים קְדוּשִׁים כְּמוֹ

שְׁלֹמֶעֱלָה. יַעֲקֹב שֶׁהָיָה שְׁלֹם הַכְּנִיס אֶהְבֶּה בְּשָׁנֵי  
 עוֹלָמוֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. שָׂאָר בְּנֵי אָדָם שְׁעוֹשִׂים,  
 כִּף מְגָלִים עֲרִיּוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, גּוֹרְמִים יְרִיבוֹת  
 בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת וְגוֹרְמִים פְּרוּד. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (ויקרא יח)  
 וְאָשָׁה אֶל אַחֲתָהּ לֹא תִקַּח לְצַרְרָה, שֶׁנַּעֲשׂוֹת  
 יְרִיבוֹת זֹו לְזוֹ.

**וְאִם** תֹּאמַר, (בראשית ל) וַתִּקְנֶינָא רָחֵל בְּאַחֲוֹתָהּ – כִּף  
 הוּא וְדָאֵי. שֶׁהָרִי כָּל תְּשׁוּקַת הָעוֹלָם  
 הַתַּחְתּוֹן אֵינָה אֶלָּא כִּדֵּי לְהִיּוֹת כְּמוֹ הָעוֹלָם  
 הָעֲלִיּוֹן וְלִירֵשׁ מְקוֹמוֹ. בְּמָקוֹם אַחַר קִנְיַת  
 סוֹפְרִים תְּרַבֶּה חֲכָמָה, וְכֵאֵן קִנְיַת סוֹפְרִים, מְשׁוּם  
 שֵׁשׁ סֵפֶר וְסֵפֶר, מְגַדִּילִים מְשִׁיכַת הַחֲכָמָה (הַעֲלִיּוֹנָה)  
 אֵלֶיהֶם. (ועל זה יַעֲקֹב הַשְּׁלִים כו').

**וְעַם** כָּל זֶה, אֶפְלוּ יַעֲקֹב לֹא הַשְּׁלִים אֵלֶיהֶם  
 כְּרָאוּי. שָׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם גּוֹרְמִים יְרִיבוֹת  
 וְגוֹרְמִים פְּרוּד וּמְגָלִים עֲרִיּוֹת שֶׁל הַכֹּל, עֲרִיּוֹת  
 שְׁלֹמֶעֱלָה וּמַטָּה. וּבְסוּד זֶה יֵשׁ אֶת סוּד הָעֲרִיּוֹת,  
 עֲרִיּוֹת שֶׁל אִם וּבִתָּהּ, וְהַכֹּל בְּסוּד אַחֶד. מִי זֹאת  
 – נִקְרְאוּ אַחֲוִיּוֹת, מְשׁוּם שֶׁהֵן בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה  
 וּבְחֻבּוֹר הַרְצוֹן. וְנִקְרְאוֹת אִם וּבִת. מִי שֶׁמְגַלֶּה  
 אֶת עֲרוֹתָן, אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא וְאֵין לוֹ  
 חֵלֶק בְּאַמוּנָה.

**בא** וּרְאָה, כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהִי – סוּד עֲלִיּוֹן  
 לְמַעְלָה. כִּיּוֹן שֶׁהַשָּׁלֵם וְנִקְרָא יִשְׂרָאֵל, אֲז  
 לְסַגְלָתוֹ, נִטְלַה כֹּל בְּכָל הַצְּדָדִים, וְנִטְלַה לְמַעְלָה  
 וְנִטְלַה לְמַטָּה, וְנִשְׁלַם בְּכָל.

**אָמַר** רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֵרִי שְׁנִינִי, כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ  
 בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, חָקַק בְּחֻקֵּי קוּתִיו  
 שֶׁל סוּדוֹת הָאֱמוּנָה תוֹךְ קְלָפוֹת בְּסוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים,  
 וְחָקַק לְמַעְלָה וְחָקַק לְמַטָּה, וְהַכֹּל בְּסוּד אֶחָד,  
 בְּסוּד גְּלוּפֵי הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ יְהו"ה, שְׁשׁוּלַט  
 בְּאוֹתֵיּוֹתָיו מֵעַלָּה וּמֵמַטָּה, וּבְסוּד זֶה נִתְקַנּוּ  
 הָעוֹלָמוֹת – הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן.

**הָעוֹלָם** הָעֲלִיּוֹן נִתְקַן בְּסוּד שֶׁל אוֹת י', נִקְרָה  
 עֲלִיּוֹנָה רֵאשׁוֹנָה שִׁיְצָאָה מִתּוֹךְ הַנְּסֻתָר  
 וְהַגְּנוּז שֶׁלֹא יָדוּעַ, וְלֹא עוֹמֵד לְהִוָּדַע וְלֹא נוֹדַע  
 כָּלָל, עֲלִיָּה שֶׁל סוּד הָאֵין סוּף, וּמִתּוֹךְ סִתְרָה זֶה  
 מֵאִיר אוֹר אֶחָד דְּקִיק וְנִסְתָּר, כּוֹלָל בְּתוֹכוֹ כָּלֵל  
 כָּל הָאוֹרוֹת. וּבְאוֹתוֹ אוֹר נִסְתָּר הִכָּה בּוֹ מִי  
 שֶׁלֹא הִכָּה, הָאִיר בּוֹ מִי שֶׁלֹא הָאִיר, וְאֲז יֵצֵא  
 אוֹר אֶחָד שֶׁהוּא עֵדוֹן לְעֵדוֹן, לְהַשְׁתַּעֲשַׁע, לְגַנּוּז  
 אוֹר דְּקִיק וְנִסְתָּר בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר.

**וְאוֹתוֹ** אוֹר שֶׁהוּא עֵדוֹן לְעֵדוֹן, נִסְתָּר, הַתְּקִימוּ  
 (נִרְקָמוּ) וְנִתְקַנּוּ בּוֹ שִׁשָּׁה רְשׁוּמִים שֶׁלֹא



יְדוּעִים, פָּרַט לְאוֹתוֹ אֹר דְּקִיק כְּשֶׁנִּכְנַס לְהַגְיֵז  
עֲדוֹן בְּעֲדוֹן, אֹר בְּאֹר.

**וְהָאֹר** הַזֶּה שְׂיֹצֵא מִתּוֹךְ הָאֹר הַדְּקִיק, הוּא  
מִפְּחִיד וְאִימָתָנִי וְתִקִּיף יוֹתֵר, וְזֶה  
הַתְּפִשֵּׁט וְנַעֲשֶׂה עוֹלָם אֶחָד שְׂמַאִיר לְכָל  
הָעוֹלָמוֹת, עוֹלָם נִסְתָּר שֶׁלֹּא יְדוּעַ כָּלֵל, וּבְתוֹכוֹ  
דָּרִים שֶׁשׁ רְבוּא אֶלְף שֶׁל אוֹתָם דִּירִים וְחִילוֹת  
וּמַחֲנוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת.

**וְכִיּוֹן** שֶׁהוֹצִיא אוֹתָם וְנִתְקַנּוּ כְּאֶחָד, אָז הוּא  
חֲבוּר אֶחָד, וְהֵם סוּד שֶׁל אוֹת וַיִּו  
שֶׁהִתְחַבְּרָה בְּאוֹתוֹ עוֹלָם נִסְתָּר, וְאֵז כְּתוּב כִּי  
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה. כְּשִׂיּוֹצֵא וַיִּו וְנִתְקַן מִתּוֹךְ יִ"ה,  
אֵז יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ.

**לְיִשְׂאָר** בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא נִתְּנָה רְשׁוּת לְעֲלוֹת כָּךְ,  
אֶלֶּא רַק לְסַגְלָתוֹ, מְקוּם שְׁנוּטֵל וְכוּנֵס  
הַכֹּל, וְזוֹהֵי דְרָגָה לְמַטָּה, וּמִתּוֹךְ זֶה נוֹטְלִים  
לְמַעְלָה בְּסִתְרֵי הָרְצוֹן, אֲבָל לֹא בְּגִלּוּי כְּמוֹ שְׁנֻטֵל  
יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׂכָתוּב וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה.

**וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה.** רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים לא) מִזֶּה  
רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאֵיךָ פְּעֻלָּתְךָ  
לְחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם. פָּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ

וּנְתַבְּאָר, אָבֵל סוּד זֶה הָרִי בְּאָרוֹ הַמְּנוּרָה  
הַקְּדוּשָׁה בְּתוֹךְ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים.

דְּרָגָה עֲלִיּוֹנָה, שֶׁהוּא סוּד שֶׁל עוֹלָם עֲלִיּוֹן,  
נִקְרָאת מ"י. דְּרָגָה תַּחְתּוֹנָה, שֶׁהוּא סוּד  
שֶׁל עוֹלָם עֲלִיּוֹן, נִקְרָאת מ"ה. וְשְׁנֵינֵי, אֵל  
תִּקְרִי מ"ה אֶלָּא מְאָה, כִּי כָּל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת  
בְּשִׁלְמוֹתָם הֵם כָּאֵן.

עוֹד, לָמָּה נִקְרָאת מ"ה? אֶלָּא אָף עַל גַּב  
שְׁמֵשִׁיכוֹת עֲלִיּוֹנָה נִמְשָׁכָה, לֹא הַתְּגַלְתָּהּ  
עַד שֶׁנִּשְׁלַם כָּאֵן, שֶׁהוּא מְקוּם סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת,  
סוּף שֶׁל הַמְּשַׁכֵּת הַכֹּל, וְעוֹמֵד בְּהַתְּגַלּוֹת. וְאָף עַל  
גַּב שְׁגָלוֹי יוֹתֵר מִהַכֹּל, עוֹמֵד לְשִׂאֵלָה מ"ה. מָה  
רְאִיתָ? מָה יָדַעְתָּ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ד) כִּי לֹא  
רְאִיתָם כָּל תְּמוּנָה.

וְלָכֵן, "מָה" רַב טוֹבָךְ - זֶהוּ יְסוּד הָעוֹלָם  
שֶׁנִּקְרָא רַב טוֹב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סג)  
וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶהוּ רַב טוֹב. אוֹר  
הָרָאוֹשׁוֹן, נִקְרָא טוֹב סֶתֶם, וְכֵאֵן כְּלוּלִים זָכַר  
וְנִקְבָּה כְּאַחַד. אֲשֶׁר צִפְנֹת - שֶׁהָרִי נִגְנָז, כְּמוֹ  
שֶׁהָאוֹר הָרָאוֹשׁוֹן שֶׁנִּגְזַר וְנִסְתָּר. פְּעֻלַּת - שֶׁכֵּאֵן  
הִיא אֲמֵנוֹת הַכֹּל, אֲמֵנוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, אֲמֵנוֹת  
שֶׁל נְשָׁמוֹת וְרוּחוֹת.

**בסוד** זה עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲמָנוֹת שֶׁל כָּל  
הָעוֹלָם, וְסוּד זֶה (בראשית א) בְּרֵאשִׁית בְּרָא  
אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. בְּסוּד זֶה נַעֲשֶׂה  
וְנִבְנֶה הַמִּשְׁכָּן, שֶׁהוּא בְּדִיוקָן שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן  
וּבְדִיוקָן הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. זֶהוּ שִׁפְתוֹב וְיִקְחוּ לִי  
תְרוּמָה. לִי תְרוּמָה – שְׁתֵּי דָרָגוֹת שֶׁהֵן אַחַת,  
שֶׁמִּתְחַבְּרוֹת כְּאַחַד.

וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה וְגו'. רַבִּי שִׁמְעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר  
וְרַבִּי אֲבָא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ יוֹשְׁבֵי יוֹם  
אַחַד תַּחַת הָאֵילָנוֹת בְּבִקְעָה לְיַד יָם גִּינוֹסֶר. אָמַר  
רַבִּי שִׁמְעוֹן, כִּמָּה נָאָה צֶל זֶה שֶׁמְכַסֶּה עָלֵינוּ  
מִתּוֹךְ הָאֵילָנוֹת, וְאָנוּ צְרִיכִים לַעֲטֹר מְקוֹם זֶה  
בְּדַבְרֵי תוֹרָה.

**פְּתַח** רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר, (שיר ג) אֲפָרְיוֹן עָשָׂה לוֹ  
הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן. פְּסוּק זֶה הָרִי  
בְּאֶרְנוֹהוּ וְנִתְבָּאָר, אֲבָל אֲפָרְיוֹן – זֶה הֵיכַל  
שְׁלֵמָה, שֶׁהוּא כְּמוֹ הַהֵיכַל הָעֲלִיּוֹן, וְהַקְדוּשׁ  
בְּרוּךְ הוּא קָרָא לוֹ גֵן עֵדֶן, שֶׁהוּא נֹטֵעַ אוֹתוֹ  
לְהִנָּאֵתוֹ, וְכִסּוּפּוֹ הוּא לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בּוֹ תוֹךְ אוֹתָן  
נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁשָּׁם כָּלֵם עוֹמְדִים וְרִשׁוּמִים  
בְּתוֹכּוֹ. אוֹתָן נִשְׁמוֹת שְׁאִין לָהֶן גּוֹף בְּעוֹלָם הַזֶּה,  
כִּלְּן עוֹלוֹת וּמִתְעַטְרוֹת שָׁם, וַיֵּשׁ לָהֶן מְקוֹמוֹת

לראות, להתענג תוך ענג עליון שנקרא נעם ה',  
ושם מתמלאים מכל הכסופים של נהרות  
אפרסמון זך.

**אפרסמון** - זהו היכל העליון טמיר גנוז.  
אפריון - זהו היכל שלמטה,  
ש'אין בו סמך עד שנסמך (שנמשך) מתוך היכל  
העליון. ולכן אות סמ"ך נסתרת בכל צדדיה,  
כמו זה אות ס (מ"ם) סתומה.

מה בין זה לזה? אלא בשעה שנסתר ונגנז  
בתוכו תוך (נרדף) אור עליון למעלה, אז היא  
עומדת בדיוקן (הזה) של אות סמ"ך נסתרת בתוכו,  
ונגנז בו לעלות למעלה. ובשעה שחוזרת  
ויושבת רבוצה על הבנים למטה להיניק אותם,  
אז היא עומדת בדיוקן של אות ס רבוצה נסתרת  
לתוך ארבעת צדדי העולם.

**יעל** כך זהו אפרסמון, וזהו אפריון. ובמקום  
שתי אותיות ס"מ עומדת י' בסוד הברית  
(סוד הברית שנגנז בתוכו), שהוא עתיד לקחת הכל, סוד  
של אותן מאה ברכות, ששים וארבעים. ששים  
כנגד ששה צדדים שיוצאים מהאות ס', וארבעים  
כנגד ארבעת צדדי העולם, והכל משלימים

למָאָה. וְאוֹת יו"ד מְשַׁלְימָה לְסוּד שֶׁל מָאָה, כְּמוֹ  
שֶׁלְמַעֲלָה. וְלִכֵּן זֶה אֶפְרַסְמוֹן, וְזֶה אֶפְרַיִן.

**אוֹתָם** הַנְּהָרוֹת יוֹצְאִים מֵהָאֶפְרַסְמוֹן הַזֶּה,  
וְנִשְׁמוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, שְׂאִין לָהֶן גּוֹף

בְּעוֹלָם הַזֶּה, יוֹנְקוֹת מֵאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁיוֹצֵא מֵאוֹתָם  
נְהָרוֹת אֶפְרַסְמוֹן זֶה, וּמִתְעַנְּגוֹת בְּעִנְיַת הָעֲלִיּוֹן

הַזֶּה. וְנִשְׁמוֹת (שְׁעוֹלוֹת וְיוֹרְדוֹת) שְׂיֵשׁ לָהֶן גּוֹף בְּעוֹלָם  
הַזֶּה, עוֹלוֹת וְיוֹנְקוֹת מֵאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל הָאֶפְרַיִן

הַזֶּה וְיוֹרְדוֹת, וְאֵלוֹ נּוֹתְנוֹת וְנוֹטְלוֹת. נּוֹתְנוֹת רִיחַ  
מֵאוֹתָם מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים שֶׁמְשַׁתְּדָלִים בָּהֶם בְּאוֹתוֹ

הָעוֹלָם, וְנוֹטְלוֹת מֵאוֹתוֹ הָרִיחַ שֶׁנִּשְׁאָר בְּגֵן, כְּמוֹ  
שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית כז) כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ ה'.

הָרִיחַ שֶׁנִּשְׁאָר בּוֹ בְּאוֹתוֹ הַשְּׂדֵה. וְכֻלָּם עוֹמְדִים  
בְּאוֹתוֹ הַגֵּן. אֵלוֹ מִתְעַנְּגִים לְמַעַלָּה, וְאֵלוֹ

מִתְעַנְּגִים לְמַטָּה.

**עֲשֵׂה** לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה – עֲשֵׂה לוֹ, לְעֵצְמוֹ. וְאִם  
תֹּאמַר, הֲרֵי נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים מְשַׁתְּעִשְׁעוֹת

בוֹ, וְאִתָּה אוֹמֵר עֲשֵׂה לוֹ? כִּי זֶה וְדָאִי, מִשּׁוֹם  
שֶׁהָאֶפְרַיִן הַזֶּה וְכֹל אוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים,

בְּכֻלָּם עוֹמְדֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶן.  
הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה – הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, וְזֶהוּ מֶלֶךְ

הָעֲלִיּוֹן. (וְהָרִי בְּאֵרוֹה) הַמֶּלֶךְ סֵתָם, זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

זֶה עוֹלָם הַזְכָּר, וְזֶה עוֹלָם הַנְּקֵבָה. מַעְצֵי הַלְּבָנוֹן – אוֹתָם אֵילָנוֹת נְטוּעִים שְׁעָקָר אוֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשָׁתַל אוֹתָם בְּמָקוֹם אַחֵר, וְאֵלוֹ נִקְרָאִים אֲרִזֵי הַלְּבָנוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) אֲרִזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע. וְלֹא נִבְנָה הָאֶפְרַיִם הַזֶּה וְלֹא נִתְקַן אֶלָּא בָהֶם.

עוֹד מַעְצֵי הַלְּבָנוֹן – אֵלוֹ שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית שְׁכָל יוֹם וְיוֹם מְסַדֵּר אֶת הָאֶפְרַיִם הַזֶּה סְדוּר שֶׁנֶּרְאָה לוֹ. סְדוּר רֵאשׁוֹן: שׁוֹפֵעַ מִצַּד יָמִין, הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן שֶׁנִּגְנָז, וְנֹטֵל מִצַּד יָמִין, וְנִכְנָס בְּאֶפְרַיִם הַזֶּה עַל יְדֵי יְסוּד אֶחָד וְעוֹשֶׂה בוֹ שְׁמוּשׁ. אַחֵר כֶּף מוֹצִיא אוֹתוֹ הָאֶפְרַיִם דְּיוֹקֵן אֶחָד כְּמוֹ הָאוֹר הַזֶּה, וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב (בראשית א) יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. כִּיּוֹן שֶׁאָמַר יְהִי אוֹר, לָמָּה כְּתוּב וַיְהִי אוֹר? לֹא הִצְטַרֵּךְ הַפְּסוּק לְכַתֵּב אֶלָּא וַיְהִי כֵן. מָהוּ וַיְהִי אוֹר? אֶלָּא שֶׁאוֹתוֹ אוֹר הוֹצִיא אוֹר אַחֵר שֶׁנֶּרְאָה לוֹ, וְזֶהוּ יוֹם רֵאשׁוֹן מֵאוֹתָם עֲצֵי הַלְּבָנוֹן. סְדוּר שֵׁנִי: שׁוֹפֵעַ מִצַּד שְׂמָאל, פְּרִישׁוֹת הַיָּמִים, בְּשִׁפְעַ שֶׁל אֵשׁ תְּקִיפָה, וְנֹטֵל מִצַּד שְׂמָאל, וְנִכְנָס בְּאֶפְרַיִם הַזֶּה וְעוֹשֶׂה בוֹ שְׁמוּשׁ, וּמִפְרִיד בֵּין מֵים שְׁבָצָר יָמִין לְבֵין מֵים (שְׁבָצָד שְׂמָאל). אַחֵר כֶּף מוֹצִיא אוֹתוֹ אֶפְרַיִם דְּיוֹקֵן אֶחָד כְּמוֹ שְׁלוֹ, וְזֶהוּ

סוד הכתוב, בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. וזהו יום שני מאותם עצי הלבנון.

**סדר שלישי:** שופע מצד האמצע, ומצד ימין, (ומצד שמאל) יום אחד שלישי שעושה שלום בעולם. ומשם נמשכים פרות לכל, וזה עושה שמוש באפריון הזה, ומוציא מין למינו. מין למעשים רבים, מין שגראה לו, וכל הדשאים והעשבים והאילנות בכמה חילות. ונשאר דיוקנו שם, ואתו אפריון מוציא מין פאותו גון ממש, וזהו יום שלישי שנכלל משני צדדים מאותם עצי הלבנון.

**סדר רביעי:** שופע ומאיר אור השמש להאיר לאפריון הזה תוך החשך שלו, ונכנס בו להאיר, ולא עושה בו שמוש. עד יום חמישי שמוציא אותו אפריון שמוש של אור שנכנס בו ביום רביעי, ומוציא אותו אפריון באותו גון ממש של אותו אור, וזהו יום רביעי אחד מאותם עצי הלבנון.

**סדר חמישי:** שופעת משיכה אחת של רחש המים, ועושה שמוש להוציא אותו אור

שֶׁל סְדוּר יוֹם רְבִיעִי, וְעוֹשֶׂה בְּאַפְרִיזוֹן הַזֶּה שְׁמוּשׁ, וּמוֹצִיא מִיָּנִים לְמִינוֹ, אוֹתָם הַנִּרְאִים בְּאוֹתוֹ גֵּוֹן מִמֶּשׁ. וְיוֹם זֶה שְׁמֵשׁ אוֹתוֹ שְׁמוּשׁ יוֹתֵר מִכָּל שָׁאֵר הַיָּמִים, וְהַכֹּל תְּלוּי עַד יוֹם הַשְּׁשִׁי, שֶׁהוֹצִיא הָאֲפְרִיזוֹן כָּל מָה שֶׁהָיָה גְנוּז בּוֹ, שְׁכַתוֹב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ וְגו'. וְזֶהוּ הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי, אֶחָד מֵאוֹתָם עֲצֵי הַלְבָנוֹן.

**סְדוּר שְׁשִׁי** – זֶהוּ יוֹם שֶׁהִתְקִין אֶת כָּל הָאֲפְרִיזוֹן הַזֶּה, וְאִין לוֹ תִקּוּן וְאִין לוֹ תִקּוּף פֶּרֶט לַיּוֹם הַזֶּה. כְּשֶׁבֵּא הַיּוֹם הַזֶּה, נִתְקַן הָאֲפְרִיזוֹן הַזֶּה בְּכַמָּה רוּחוֹת, בְּכַמָּה נְשָׁמוֹת, בְּכַמָּה עוֹלָמוֹת יְפוֹת מְרָאָה. אוֹתָן שְׁנֵאוֹת לְשַׁבַּת בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ. אֵף הוּא נִתְקַן בִּיפֵי כָּל שָׁאֵר הַיָּמִים שֶׁהָיוּ בְּתַחֲלָה, וּמִתְקִין אוֹתָם בְּתַשׁוּקָה אַחַת, בְּרִצּוֹן, בְּשִׂמְחָה, תִּקּוּן עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן.

**וְאִז** מִתְקַדֵּשׁ הָאֲפְרִיזוֹן בְּקִדְשׁוֹת עֲלִיּוֹנוֹת וּמִתְעַטֵּר בְּעִטְרוֹתָיו, עַד שֶׁעוֹלָה בְּעֲלִיָּה שֶׁל עֵטָרָה שֶׁל מְנוּחָה, וְנִקְרָא שֵׁם עֲלִיּוֹן, שֵׁם קְדוּשׁ, שֶׁהוּא שְׁבַת. מְנוּחַת הַכֹּל, תְּשׁוּקַת הַכֹּל, דְּבִקּוֹת הַכֹּל, שְׁלֵמַעְלָה וּלְמַטָּה כְּאַחַד. וְאִז כְּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) אֲפְרִיזוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה מְעַצֵּי הַלְבָנוֹן.



**אָמַר** רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִי שְׁזוּכָה לְאוֹתוֹ אַפְרִיזוֹן,  
 זוֹכָה בְּכָל, זוֹכָה לְשַׁבַּת בְּמִנוּחָה בְּצֵל שֶׁל  
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ד) בְּצֵלוֹ  
 חִמַּדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי. וְכַעַת שְׁיִשְׁבְּנוּ בְּצֵל שֶׁל הַמְּנוּחָה  
 הַזֶּה, יֵשׁ לָנוּ לְהִסְתַּכֵּל שְׁלֵא יִשְׁבְּנוּ אֶלָּא בְּצֵל  
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הָאֶפְרִיזוֹן, וַיֵּשׁ לָנוּ  
 לְעֵטֵר אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה בְּעֵטְרוֹת עֲלִיוֹנוֹת עַד  
 שְׁיִתְעוֹרְרוּ הָאֵילָנוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הָאֶפְרִיזוֹן לְבֹא  
 עֲלֵינוּ בְּצֵל אַחֵר.

**פֶּתַח** רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרֵאשׁ וְאָמַר, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה  
 מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת  
 תְּרוּמָתִי. וַיִּקְחוּ לִי, מִי שְׁרוּצָה לְהִשְׁתַּדֵּל בְּמִצְוָה  
 וּלְהִשְׁתַּדֵּל בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צָרִיךְ שְׁלֵא יִשְׁתַּדֵּל  
 בּוֹ בְּרִיקְנוֹת וּבְחֻנָּם, אֶלָּא צָרִיךְ הָאָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל  
 בּוֹ כְּרְאוּי כְּפִי כָחוֹ. וְהָרִי בְּאֵרְנוּ דְבַר זֶה בְּכַמָּה  
 מְקוֹמוֹת, יָאֵה לְאָדָם לְשֵׂאת אוֹתָהּ הַשְׁתַּדְלוֹת שֶׁל  
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים טז) אִישׁ  
 כְּמִתְנַת יְדוֹ וְגו'.

**וְאֵם** תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב (ישעיה נה) לָכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ  
 וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יֵין  
 וְחָלֵב, שֶׁהָרִי הוּא בְּחֻנָּם, (וְהַשְׁתַּדְלוֹת בְּלֹא כֶסֶף) וְזוֹ  
 הַשְׁתַּדְלוֹת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֶלָּא הַשְׁתַּדְלוֹת

שֶׁל הַתּוֹרָה - כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לְזָכוֹת בָּהּ.  
הַשְּׁתַדְלוֹת כְּדֵי לְדַעַת אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - כָּל  
מִי שֶׁרוֹצֶה, זוֹכֶה בּוֹ בְּלִי שְׂכָר כָּלָל. אָבֵל  
הַשְּׁתַדְלוֹת בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעוֹמֶדֶת בְּמַעֲשֵׂה,  
אָסוּר לְקַחַת אוֹתָהּ לְחַנּוּם וּבְרִיקָנוּת, כִּי אֵינָנו  
זוֹכֶה כֶּף בְּאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה כָּלָל לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו רוּחַ  
הַקְדוּשׁ, אֲלֵא רַק בְּשְׂכָר שְׁלָם.

**בַּסֵּפֶר הַכְּשָׁפִים** שֶׁלְמַד אֲשַׁמְדָּאֵי לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ  
- כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַעֲבִיר מִמֶּנּוּ  
רוּחַ טְמָאָה וְלַכְּפוֹת רוּחַ אַחֲרָת, אוֹתוֹ הַמַּעֲשֵׂה  
שֶׁרוֹצֶה לְהַשְׁתַּדֵּל בּוֹ, צָרִיךְ לְקַנּוֹת אוֹתוֹ בְּשְׂכָר  
מִשְׁלָם בְּכָל מַה שִׁירְצוּ מִמֶּנּוּ, בֵּין קָטָן בֵּין גְּדוֹל,  
מִשׁוּם שֶׁרוּחַ הַטְּמָאָה מְזַדְמָנֶת תָּמִיד בְּחַנּוּם  
וּבְרִיקָנוּת, וְנִמְכָּרֶת בְּלִי שְׂכָר, וְאוֹנֶסֶת בְּנֵי אָדָם  
לְשָׁרוֹת עָלֵיהֶם, וּמַפְתָּה אוֹתָם לְדוֹר עַמָּם. בְּכַמָּה  
פְּתוּיִים, בְּכַמָּה דְרָכִים, מִסֻּטָה אוֹתָם לְשִׁים  
דִּיּוֹרָה עַמָּם.

**וְרוּחַ הַקְדוּשׁ** אֵינָה כֶּף, אֲלֵא בְשְׂכָר שְׁלָם,  
וּבְהַשְׁתַּדְלוֹת רַבָּה וּגְדוּלָה, וּבְטָהוֹר עֲצֻמוֹ  
וּבְטָהוֹר מִשְׁכָּנוֹ, וּבְרָצוֹן לְבוֹ וּנְפִשׁוֹ. וְהַלּוֹאֵי  
שֶׁיִּכּוֹל לְהַרְוִיחַ אוֹתוֹ שִׁישִׁים מְדוּרוֹ עִמוֹ, וְעַם כָּל  
זֶה שִׁילֵךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִסְטָה יְמִינָהּ וּשְׂמָאלָהּ,

וְאִם לֹא – מִיֵּד מִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ וּמִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, וְלֹא יוּכַל לְהַרְוִיחַ אוֹתוֹ כְּבַתְחִלָּה.

וְעַל זֶה כְּתוּב וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ, מֵאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא אִישׁ, שֶׁמִּתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ. וְכָל מִי שֶׁמִּתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ נִקְרָא אִישׁ. אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ, מִה זֶה אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ? אֵלֶּא שֶׁיִּתְרַצֶּה בּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים נז) לֵךְ אָמַר לְבִי. צוּר לְבָבִי. וְטוֹב לֵב. וַיִּיטֵב לְבוֹ. אֵת כָּל־מִי אָמַר בְּקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֵף כָּאֵן – אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ, מִמֶּנּוּ תִקְחוּ אֵת תְּרוּמָתִי, שֶׁהֲרִי שָׁם נִמְצָא וְלֹא בְּמָקוֹם אֲחֵר.

וּמִנֵּיִן יוֹדְעִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצֶּה בּוֹ וְשֵׁם בּוֹ אֵת מְדוּרוֹ? כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁרְצוֹן אוֹתוֹ הָאִישׁ (בְּשִׂמְחָה וּבְרְצוֹן הַלֵּב) לְרַדֵּף וּלְהַשְׁתַּדֵּל אַחֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלְבוֹ וּנְפֹשׁוֹ וּרְצוֹנוֹ, וְדַאי אֲזִי שֵׁם יוֹדְעִים שֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בּוֹ, וְאֲזִי צְרִיכִים לְקַנּוֹת אֵת אוֹתוֹ הָאִישׁ בְּכֶסֶף שָׁלֵם, (וּלְהַשְׁתַּדֵּל אַחֵר) לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ וּלְלַמֵּד מִמֶּנּוּ. וְעַל זֶה הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ אוֹמְרִים, וְקִנְיָה לֵךְ חֵבֵר – בְּשֶׁכֶר שָׁלֵם יֵשׁ לְקַנּוֹת אוֹתוֹ, כְּדִי לְזַכּוֹת בַּשְׂכִּינָה. עַד כָּאֵן צְרִיף לְרַדֵּף אַחֵר הַצַּדִּיק וּלְקַנּוֹת אוֹתוֹ.

**אף** כִּף אוֹתוֹ הַצְדִּיק צְרִיף לְרִדְף אַחַר הָרָשָׁע  
 וְלִקְנוֹתוֹ בְּשֹׁכַר שָׁלֵם, כְּדֵי שִׁיעֲבִיר מִמֶּנּוּ  
 אוֹתָהּ זֶהְמָה וַיִּכְפֶּה אֶת הַצַּד הָאֲחֵר וַיַּעֲשֶׂה  
 לְנַפְשׁוֹ, כְּדֵי שִׁיחֲשֵׁב עָלָיו כְּאִלוֹ הוּא בָּרָא אוֹתוֹ.  
 וְזֶהוּ הַשֵּׁבַח שִׁיתַּעֲלֶה בּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר  
 מִכֹּל שֵׁבַח אַחֵר, וְעֲלֶיהָ זֶה יוֹתֵר מִהַכֹּל. מָה  
 הַטַּעַם? כִּי הוּא גֵרָם לְכַפּוֹת אֶת הַצַּד הָאֲחֵר  
 וְלְהַעֲלוֹת כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה כָּתוּב  
 בְּאַהֲרֹן, (מלאכי ב) וְרַבִּים הֵשִׁיב מֵעוֹן. וְכָתוּב (שם)  
 בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ.

**בא** וְרָאָה, כֹּל מִי שְׁאוּחַז בְּיַד הָרָשָׁע (וְשָׁב אֵלָיו)  
 וּמִשְׁתַּדֵּל בּוֹ לַעֲזֹב דֶּרֶךְ רָעָה, הוּא עוֹלָה  
 בְּשֵׁלֶשׁ עֲלִיּוֹת מֶה שְׁלֹא עוֹלָה כִּף שׁוֹם אִישׁ אַחֵר:  
 גּוֹרָם לְכַפּוֹת אֶת הַצַּד הָאֲחֵר; גּוֹרָם שְׁמַתַּעֲלֶה  
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ; וְגוֹרָם לְהַעֲמִיד כֹּל  
 הָעוֹלָם בְּקִיּוּמוֹ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וְעַל הָאִישׁ הַזֶּה  
 כָּתוּב, בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. וְזוֹכָה  
 לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכָה  
 לְעוֹלָם הַבָּא. כֹּל בְּעֲלֵי הַדִּינִים לֹא יְכוּלִים לְדוֹן  
 אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. נִכְנָס בְּשָׁנִים  
 עֶשֶׂר שְׁעָרִים, וְאֵין מִי שִׁמְחָה בִּידוֹ. וְעַל זֶה  
 כָּתוּב, (תהלים קיב) גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל

יִבְרָךְ. הוֹן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַת לְעַד. זָרַח  
בַּחֲשֵׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'.

**בְּגֵרָן** - חֶדֶר הָעֲלִיּוֹן, עוֹמְדִים שְׁלֹשָׁה (צַדִּי)  
גִּוְנִים, וְהֵם לוֹהֲטִים בְּתוֹךְ שְׁלֵהֶבֶת  
אֶחָת, וְאוֹתָהּ הַשְׁלֵהֶבֶת יוֹצֵאת מִצַּד הַדְּרוֹם,  
שֶׁהוּא יָמִין. וְאוֹתָם גִּוְנִים נִפְרָדִים לְשְׁלֹשָׁה  
צַדִּדִּים. אֶחָד עוֹלָה לְמַעְלָה, וְאֶחָד יוֹרֵד  
לְמַטָּה, וְאֶחָד שֹׁנֵאָה וְנִגְנֵז בְּשָׂעָה שֶׁהַשָּׁמֶשׁ  
מְאִירָה.

גִּוּן אֶחָד, אוֹתוֹ שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, יוֹצֵא, וְאוֹתוֹ גִּוּן  
הוּא גִּוּן לְבָן יוֹתֵר מִלְבָּן אַחֵר. וְנִכְנָס בְּאוֹתָהּ  
שְׁלֵהֶבֶת וְנִצְבָּע מְעַט, וְלֹא נִצְבָּע, וְעוֹמֵד אוֹתוֹ גִּוּן  
לְמַעְלָה עַל רֹאשׁ אוֹתוֹ הַגֵּרָן. וּבְשָׂעָה שִׁישְׂרָאֵל  
נִכְנָסִים לְבֵית הַכְּנָסֶת וּמִתְפַּלְלִים תְּפִלוֹתֵיהֶם,  
כְּשֶׁמְגִיעִים לְגֵאֵל יִשְׂרָאֵל וְסוֹמְכִים גְּאֻלָּה לְתַפְלָה,  
אִזּוֹ אוֹתוֹ גִּוּן לְבָן עוֹלָה עַל רֹאשׁ הַגֵּרָן וְנִעֲשֶׂה לוֹ  
כְּתוּר (שֶׁל קִיּוּם).

וְהַכְּרוֹז יוֹצֵא וְאוֹמֵר: אֲשֶׁרִיכֶם הָעַם הַקְּדוֹשׁ  
שְׁעוֹשִׂים טוֹב לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.  
וְסוּד זֶה - (יִשְׁעִיהַ לַח) וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי,  
שְׁסוּמֶךָ גְּאֻלָּה לְתַפְלָה. מְשוּם שֶׁבְּשָׂעָה הַזֹּאת

שְׁמַגִּיעִים לְתַהֲלוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן, שְׁעוֹלָה הַגָּוֶן הַזֶּה  
עַל רֹאשׁ אוֹתוֹ הַגָּרָן, מִתְעוֹרֵר הַצַּדִּיק לְהִתְחַבֵּר  
בְּמָקוֹם שְׁצָרִיךְ בְּאַהֲבָה וְחֻבִּיבוּת, בְּחֻדוֹה  
וּבְרָצוֹן. וְכָל הָאֵיבָרִים כָּלֵם מִתְחַבְּרִים בְּתִשׁוּקָה  
אַחַת אֶלֶּה בְּאַלֶּה, עֲלִיוֹנִים בְּתַחְתּוֹנִים, וְכָל  
הַמְּנֹרֹת מְאִירוֹת וְלוֹהֵטוֹת, וְכָלֵם עוֹמְדִים  
בְּחִבּוּר אֶחָד בְּצַדִּיק הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא טוֹב, כְּמוֹ  
שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ג) אָמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב, וְזֶה מְחַבֵּר  
אֶת כָּלֵם בְּחִבּוּר אֶחָד. אֲזִי הַכֹּל בְּלִחַשׁ לְמַעְלָה  
וְלְמַטָּה בְּנִשְׁיָקוֹת שֶׁל רָצוֹן, וְהַדְּבָר עוֹמֵד בְּחִבּוּר  
שֶׁל בֵּית הַגָּרָן.

כִּיּוֹן שְׁמַגִּיעִים לְשֵׁים שָׁלוֹם, אֲזִי עוֹשֶׂה שְׁמוֹשׁ  
אוֹתוֹ נִהַר שְׁיּוֹצֵא מֵעֵדֶן בְּגָרָן הַזֶּה, וְאֲזִי  
צָרִיכִים כָּלֵם לְצִאת מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְלֹא צָרִיךְ אִישׁ  
וְלֹא אַחֵר לְהִמָּצֵא שָׁם וְלֹא לְבַקֵּשׁ בְּקִשׁוֹת, אֶלֶּא  
צָרִיךְ לְנַפֵּל עַל הַפָּנִים נְפִילַת אַפִּים. מָה הִטְעַם?  
מִשׁוֹם שְׁאוֹתָהּ שְׁעָה הִיא שְׁעָה שֶׁל שְׁמוֹשׁ, וְצָרִיךְ  
כָּל אִישׁ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִלְּפָנֵי רְבוּנוֹ וּלְכַסּוֹת פָּנָיו  
בְּבוֹשָׁה גְדוּלָה, וְלְהַכְלִיל אֶת נַפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ שְׁמוֹשׁ  
שֶׁל הַנִּפְשׁוֹת, שֶׁנִּכְלָל אוֹתוֹ הַגָּרָן מִלְּמַעְלָה  
וּמִלְּמַטָּה בְּנִפְשׁוֹת וְרוּחוֹת. אֲזִי גּוֹן אַחֵר שְׁיִוָּרֵד  
לְמַטָּה עוֹמֵד וְאוֹחֵז בְּשִׁפּוּלֵי הַגָּרָן הַזֶּה.

**וְהִכָּרוּז יוֹצֵא וְקוֹרָא וְאוֹמֵר** : עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים,  
הַעֲיֵדוּ עֵדוֹת, מִיְהוּ שְׁעוֹשֶׂה נַפְשׁוֹת  
וּמְזַכֶּה אֶת הָרָשָׁעִים? אוֹתוֹ שְׁעֵטְרַת (שְׁנַרְאָה לַעֲטֵר אוֹתוֹ  
בַּעֲטָרַת) מַלְכוּת עַל רֵאשׁוֹ, אוֹתוֹ שְׁרָאוּי לְהִכְנִס עֲתָה  
לְפָנַי הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה, שְׁהָרִי הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה  
שׂוֹאֲלִים עָלָיו.

**אָז** מְזַדְמָנִים שְׁנֵי עֵדִים מֵאוֹתָם עֵינֵי ה'  
שְׁמִשׁוּטְטוֹת בְּכָל הָעוֹלָם, וְעוֹמְדִים אַחַר  
הַפְּרָגוֹד וּמְעִידִים עֵדוֹת זו, וְאוֹמְרִים: הֲרִינוּ  
מְעִידִים עַל פְּלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנֵי. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ, שְׁהָרִי  
אָבִיו יִזְכָּר בְּגִלְלוֹ לְטוֹב. זֶהוּ עוֹשֶׂה נַפְשׁוֹת  
לְמַטָּה, נַפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים שְׁהָיוּ מֵהַצַּד הָאֲחֵר. אָז  
מְתִיקֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחֲדוּהָ שְׁלֵמָה.

**בְּאוֹתָהּ** הַשְּׁעָה מְזַדְמָן מְמַנָּה אַחַד, שֶׁהוּא גִזְבֵּר  
עַל דְּיוֹקְנָאוֹת הַצְּדִיקִים, בְּסוּד שֶׁל  
שְׁמוֹשׁ הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַקְרָא בְּסוּד יְהוּדִי"עַם, בְּכַתֵּר  
שֶׁל שְׁמוֹשׁ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. וְרוֹמֵז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא לְאוֹתוֹ מְמַנָּה, וּמְבִיא אֶת דְּיוֹקֵן אוֹתוֹ הָאִישׁ  
שְׁעוֹשֶׂה נַפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים וּמְעַמִּיד אוֹתוֹ לְפָנַי  
הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה.

**וְאֲנִי** מְעִיד עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שְׁבְאוֹתָהּ שְׁעָה  
מוֹסְרִים לוֹ אוֹתוֹ הַדְּיוֹקֵן, שְׁהָרִי אֵין לָךְ כָּל

צָדִיק בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֵא חָקוּק דְּיוֹקְנוֹ לְמַעְלָה  
תַּחַת יַד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה, וּמוֹסְרִים בְּיָדוֹ שְׁבָעִים  
מִפְתָּחוֹת שֶׁל כָּל גְּנֹזֵי רְבוּנוֹ בָּהֶם. אִזּוֹ הַמֶּלֶךְ מְבָרֵךְ  
אֶת אוֹתוֹ הַדְּיוֹקָן בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁבֵרַךְ אֶת אַבְרָהָם  
כְּשֶׁעָשָׂה אֶת נִפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים.

**וְהַקְדוּשָׁה** בְּרוּךְ הוּא רוֹמֵז לְאַרְבָּעָה מַחֲנוֹת  
עֲלִיוֹנִים, וְנוֹטְלִים אֶת אוֹתוֹ הַדְּיוֹקָן  
וְהוֹלְכִים עִמּוֹ, וְהוּא נִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת  
גְּנֹזִים שְׁלֵא זָכָה בָּהֶם אִישׁ אַחַר, פָּרַט לְאוֹתָם  
גְּנֹזִים לְאוֹתָם שְׁעוֹשִׂים אֶת נִפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים.  
וְאֵלְמָלָא הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם כַּמָּה תוֹעֵלֶת וְזָכוֹת  
(גּוֹרְמִים לְצַדִּיקִים) וְזוֹכִים בְּגִלְלָם כְּשֶׁמְזַכִּים אוֹתָם, הָיוּ  
הוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם וְרוֹדְפִים אוֹתָם כְּמִי שֶׁרוֹדֵף  
אַחַר הַחַיִּים.

**הָעֲנִי** מְזַכֶּה אֶת בְּנֵי הָאָדָם בְּכַמָּה טוֹבוֹת,  
בְּכַמָּה גְּנֹזִים עֲלִיוֹנִים, וְלֹא כְּמִי שֶׁמְזַכֶּה  
אֶת הָרָשָׁעִים. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלָּא מִי  
שֶׁמְשַׁתְּדֵל אַחַר הָעֲנִי, הוּא מְשַׁלֵּם חַיִּים לְנַפְשׁוֹ  
וְגוֹרֵם לוֹ לְהִתְקַיֵּם, וְזוֹכָה בְּגִלְלוֹ לְכַמָּה טוֹבוֹת  
לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם.

**וּכְמִי** שֶׁמְשַׁתְּדֵל אַחַר הָרָשָׁע, הוּא מְשַׁלֵּם  
יֹתֵר. עוֹשֶׂה לְצַד הָאֲחֵר שֶׁל אֱלֹהִים



אַחֲרֵים שִׁיתְכוּפֶּךָ וְלֹא יִשְׁלַט, וּמַעֲבִיר אוֹתוֹ  
מִשְׁלֹטוֹנוֹ. עוֹשֶׂה שְׁמַתְעֵלָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא  
עַל כֹּסֵא כְבוֹדוֹ. עוֹשֶׂה לְאוֹתוֹ הַרְשַׁע נֶפֶשׁ  
אַחֲרָתָּה. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ.

גִּזְוֹן אַחַר שֶׁנִּרְאָה וְלֹא נִרְאָה, בְּשַׁעָה שֶׁמְגִיעִים  
יִשְׂרָאֵל לְסֹדֵר הַקְדָּשָׁה, אִזְ הַגִּזְוֹן הַגָּנוּז הַזֶּה,  
וְיוֹצֵא, מְשׁוּם שֶׁהִיא הַקְדָּשָׁה שֶׁמְקַדְּשִׁים יִשְׂרָאֵל  
יֹתֵר עַל מְלֹאכִים הָעֲלִיּוֹנִים, שֶׁהֵם חֲבָרִים עִמָּם.  
וְהַגִּזְוֹן הַזֶּה מֵאִיר וְנִרְאָה בְּשַׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל  
מְקַדְּשִׁים הַקְדָּשָׁה הַזֶּה, (שֶׁהָרִי מְסִימִים יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁלֹּא יִשְׁגִּיחוּ  
וְכִי) עַד שֶׁמְסִימִים יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁגִּיחוּ  
הַמְּלֹאכִים הָעֲלִיּוֹנִים וַיַּעֲנִישׁוּ אוֹתָם לְמַעֲלָה, וְלֹא  
יִקְטָרְגוּ עֲלֵיהֶם.

אִזְ הַכְּרוֹז יוֹצֵא וְאוֹמֵר: עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים  
הִקְשִׁיבוּ, מִיְהוּ גַם רוּחַ בְּדַבְרֵי תוֹרָה, מִיְהוּ  
שְׁכָל דְּבָרָיו לְהַתְגַּבֵּה בְּדַבְרֵי תוֹרָה, מְשׁוּם  
שֶׁשְׁנִינּוּ, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁכָל בְּעוֹלָם הַזֶּה  
בְּדַבְרֵי תוֹרָה, שֶׁהָרִי אֵין גְּבָהוֹת בַּתוֹרָה אֶלֶּא  
בְּעוֹלָם הַבָּא.

בַּקְדָּשָׁה זֶה צָרִיךְ לְהִשְׁמַר וְלִגְנוֹז אוֹתָהּ בֵּינֵינוּ  
כְּדֵי שֶׁנִּתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ הַקְדָּשָׁה בְּרֵאשׁ

ובסוף יותר מאותן קדשות שאומרים עמנו  
מלאכים עליונים. הקדשה שאנו מקדשים בשבח  
שאנו משבחים למלאכים העליונים. ומשום  
שבח זה מרשים לנו להכניס לתוך השערים  
העליונים, ועל זה אנו אומרים קדשה זו בלשון  
הקדש ומשאירים אותנו באהבה להכניס לשערים  
שלמעלה, מתוך שאנו משבחים אותם בסדור  
שלם (שלנו), ולכן אנו נוטלים יותר קדשות,  
ונכנסים לשערים העליונים.

**ואם** תאמר, זוהי רמאות - לא כן! אלא  
המלאכים העליונים הם יותר קדושים  
מאתנו, והם נוטלים יותר קדשה, ואלמלא שאנו  
נוטלים ומושכים עלינו הקדשות הללו, לא נוכל  
להיות חברים עמם, וכבוד הקדוש ברוך הוא לא  
ישתלם למעלה ולמטה בזמן אחד, ועל זה אנו  
משתדלים להיות עמם חברים, ויתעלה כבוד  
הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה בזמן אחד.

הקדשה שבסוף היא תרגום, כמו שבארנו, וזה  
אפלו יחיד יוכל לומר אותה, אותם  
דברי התרגום. אבל דברי לשון הקדש של  
הקדשה אינם אלא בעשרה, כי השכינה  
מתחברת עם לשון הקדש, ולכל קדשה

שְׁהַשְׁכִּינָה בָּאָה, אֵין זֶה אֱלֹא בַעֲשָׂרָה, שְׁכַתּוּב  
 (ויקרא כב) וְנִקְדָּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּנֵי  
 יִשְׂרָאֵל הֵם לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ וְדַאי, וְלֹא שְׂאָר עַמִּים  
 שֵׁישׁ לָהֶם לְשׁוֹן אַחֲרָת.

**וְאִם** תֹּאמַר, הֲרִי הַקִּדְּשָׁה שֶׁל הַקִּדְּשִׁי, שֶׁהִיא  
 תַּרְגוּם, לָמָּה אֵינָה בִּיחִיד? בֵּא וּרְאֵה,  
 קִדְּשָׁה זֹאת אֵינָה כְּשְׂאָר הַקִּדְּשׁוֹת שֶׁהֵם מְשֻׁלָּשִׁים.  
 אֲבָל קִדְּשָׁה זֹאת הִיא עוֹלָה בְּכָל הַצְּדָדִים,  
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה וּלְכָל צְדָדֵי הָאֱמוּנָה, וְשׁוֹבֵרָת  
 מִנְעוּלִים וְחוֹתְמוֹת שֶׁל בְּרוּז וְקִלְפוֹת רְעוּת (וְזוֹהַר  
 הַשֶּׁבַח שֶׁמִּתְעַלָּה בּו כְּבוֹד הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִשֶּׁבַח אַחֵר. וְהִתְעַלּוֹת  
 זֹאת יִתְרָה מִהַכֵּל, מֵהַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהוּא גוֹרֵם לְהַרְפוֹת אֶת הַצַּד הָאֲחֵר  
 וְלְהַעֲבִירוֹ) לְהַעֲלוֹת אֶת כְּבוֹד הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא  
 עַל הַכֵּל, וְאֵנּוּ רוֹצִים לֹאמַר אוֹתָהּ בְּלִשׁוֹן שֶׁל  
 הַצַּד הָאֲחֵר וּלְהַשִּׁיב בְּכַח חֲזָק: אֲמֵן יְיָ  
 שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, כְּדֵי שֶׁיִּשְׁתַּבֵּר כַּחוֹ שֶׁל הַצַּד  
 הָאֲחֵר, וְיִתְעַלָּה הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכְבוֹדוֹ עַל  
 הַכֵּל. וְכִשְׁנֹשְׁבָר בְּקִדְּשָׁה זֹאת כַּחוֹ שֶׁל הַצַּד  
 הָאֲחֵר, הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלָּה בְּכְבוֹדוֹ,  
 וְנִזְכָּר לְבָנָיו, וְנִזְכָּר לְשֵׁמוֹ. וּמִשּׁוּם שֶׁהַקִּדּוּשׁ  
 בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלָּה בְּכְבוֹדוֹ בְּקִדְּשָׁה זֹאת, אֵינָה  
 אֱלֹא בַעֲשָׂרָה.

וּבְלִשׁוֹן זֶה עַל פְּרָחוֹ שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הוּא נִכְפָּה,  
 וְנִשְׁבַּר כָּחוֹ, וּמִתְעַלָּה כְבוֹד הַקְּדוּשָׁה  
 בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹבֵר מְנַעוּלִים וְחוֹתְמוֹת וְשִׁלְשָׁלוֹת  
 חֲזָקוֹת וְקִלְפוֹת רְעוֹת, וְנִזְכָּר הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא  
 אֶת שְׁמוֹ וְאֶת בְּנָיו. אֲשֶׁרֵיהֶם הָעַם הַקְּדוּשָׁה  
 שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרָה קְדוּשָׁה  
 לְזִכּוֹת בָּהּ לְעוֹלָם הַבָּא.

**אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לַחֲבֵרִים,** אֲשֶׁרֵיכֶם לְעוֹלָם  
 הַבָּא, וְכִיּוֹן שֶׁהִתְחַלְנוּ בְּדַבְרֵי שֶׁל פֶּתַח  
 הַמְּלָכוֹת הָעֲלִיוֹנָה, אוֹמֵר אֲנִי בְּשִׁבְלֵיכֶם (בְּתוֹכְכֶם),  
 וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם שְׂכָר בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם.  
 וְאוֹתוֹ הַכֹּל פִּיכֶם יִתְעַלָּה לְמַעְלָה כְּאִלוֹ אֲתֶם  
 הַמְּעוֹרְרִים אֶת הַדַּבְרִים הַלְלוּ.

### סדר הלימוד ליום כט טבת [יום 118 בשנה]

**פֶּתַח וְאָמַר,** וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתֶם  
 זֶהב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת. פָּסוּק זֶה הוּא לְצַד  
 עֲלִיּוֹן, וְהוּא לְצַד תַּחְתּוֹן. הוּא לְצַד עֲלִיּוֹן – בְּצַד  
 הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא לְצַד תַּחְתּוֹן – בְּצַד הָאֲחֵר. בֹּא  
 וּרְאֵה, כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם,  
 הִתְחִיל לְבָרָא מִצַּד הַכֶּסֶף, שֶׁהוּא לְיָמִין, מִשּׁוּם  
 שְׁאוֹתוֹ כֶּסֶף הִיָּה מְלַמְעָלָה. וּבְמַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן,

שְׁהוּא כְּמוֹ שְׁלוֹ, הַתְּחִיל מְצַד שְׁמַאל וְאַחַר כֵּף  
מְצַד יְמִין, מְשׁוּם שֶׁהַמְּשָׁכֵן הָיָה מְצַד שְׁמַאל,  
וְלָכֵן הַתְּחִיל כְּאֵן מְצַד מְשַׁמַּאל, וְשֵׁם מְצַד יְמִין,  
וְזֹאת הַתְּרוּמָה וְגו'.

**וְכַתּוּב** (תהלים נה) עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים וְגו'. פְּסוּק זֶה  
פֶּרְשׁוּהוּ וְנִתְבָּאֵר, אֲבָל כְּאֵן עֵדֵן וְעֵדֵנִים  
הוּא שֶׁל תְּפִלַּת כָּל הַיּוֹם, וְהַחֲבֵרִים הַתְּעוּרָרוּ  
בְּשִׁלְשֵׁת הַזְּמַנִּים הַלְלוּ. עָרַב זֹהִי אֲסַפְקֵלְרִיהָ  
שֶׁלֹּא מְאִירָה, וּבִקֵּר זֹהִי אֲסַפְקֵלְרִיהָ הַמְּאִירָה,  
וְצָהָרִים – (אֵין זֶה מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא חֶשֶׁךְ, אֲלֵא הוּא מְקוֹם שֶׁעוֹמֵד בֵּין זֶה  
לְזֶה, אֲבָל הַזְּמַן שֶׁל תְּפִלַּת מִנְחָה) מְקוֹם שֶׁהוּא נִקְרָא חֶשֶׁךְ,  
שְׁאֲחוּזוֹ בְּעָרַב וְעוֹמֵד זֶה עִם זֶה.

וְיָמָה שְׁנֵאֲמַר צָהָרִים, שֶׁהוּא תִקְף חֲזֵק הַשְּׁמֶשׁ,  
הוּא נִקְט בְּלִשׁוֹן מְעֻלָּה. וְכֵף הִיא הַדְּרֹךְ –  
לְאִישׁ שֶׁחָר קוֹרְאִים לוֹ לְבָן, וְנִקְט לְשׁוֹן מְעֻלָּה,  
וְלִפְעָמִים קוֹרְאִים לְלָבָן שְׁחָר, שְׁכַתּוּב (במדבר יב) כִּי  
אִשָּׁה כְּשִׁית לָקַח. (עמוס ט) הֲלוֹא כִבְנֵי כְּשִׁים אַתֶּם  
לִי וְגו'.

**עָרַב** זֶה – תְּפִלַּת עֲרַבִּית. וּמְשׁוּם שֶׁבְּעָרַב הַזֶּה  
מִתְּעָרַב הַצַּד הָאֲחֵר שֶׁמִּחְשִׁיף אֶת אוֹרוֹ  
וְשׁוֹלֵט בְּלִילָה, שָׁמוֹ לוֹ רְשׁוּת, וְאֵין לוֹ זְמַן קְבוּעַ.

אמורים ופרדים מתאכלים בזמן הזה, ומכאן  
נזונים כמה קבוצות של שרים שיוצאים  
ושולטים בלילה.

**ואם** תאמר, אם כן, הרי שנינו שכל אותם בעלי  
הצד האחר של רוח הטמאה לא שולטים  
בארץ הקדושה, והרי מעוררים אותם ישראל  
בזה, ואסור לעוררם לשרות על הארץ הקדושה.

**אלא** בלילה אותו העשן עולה, ולא עולה כמו  
שבקרובן אחר, שהיה העשן עולה בדרך  
ישר, וכאן היה עולה אותו עשן לנקב אחד של  
הצפון, ששם כל מדורים של רוחות רעות. וכיון  
שאותו עשן עולה ומעקם דרך לאותו צד, כלם  
היו נזונים ועומדים ונכנסים למקומם, ולא היו  
יוצאים ושולטים בעולם.

**ממנה** אחד עומד לאותו הצד של אותו נקב  
שבצפון, בכל אותם קבוצות של שרים,  
ושמו סנגירי"א, ובשעה שאותו עשן מעקם דרכו  
ועולה, הממנה הזה וששים אלף רבוא מחנות  
אחרות, כלם מתעתדים לקבלו ולהזון ממנו,  
ועומדים באותו נקב, ונכנסים בפתח אחד  
שנקרא קרי, וזהו סוד הכתוב (ויקרא כו) ואם תלכו

עמי קרי וגו'. וכתוב, והלכתי עמכם בחמת קרי.  
באותו רגז היוצא מהפתח של קרי.

**ואלו** הם שמשוטטים בלילה, ובשעה  
שהנשמות יוצאות לעלות להראות  
למעלה, הם יוצאים ומקטרגים בהם, ולא  
יכולים לעלות ולהראות למעלה, פרט לאותם  
חסידים קדושים עליונים שהם בוקעים וקיעים  
ואוירים ועולים, וקבוצות השרים הללו יוצאים  
ומודיעים דברים כוזבים לבני אדם, ונראים להם  
בדמיות אחרות, וצוחקים עליהם, עד ששופכים  
זרע, ונקראים בעלי קרי, משום שאותם  
שיוצאים מפתח הקרי גרמו להם. ובשעה  
שמתאכלים אמורים ופדרים, אותו עשן היה  
מרוה אותם וזן אותם. כפי כבודם כך מזונם מה  
שראוי להם. ובזה לא יצאו ולא משוטטים  
בארץ הקדושה.

**ערב**, כמו שנאמר (שמות יב) וגם ערב רב עליה  
אתם. שכל אותן קבוצות שרים  
מתערבים בשלטון הלילה, ולכן לא שמו את  
תפלת ערבית חובה, שאין מי שיכול לתקנה כמו  
יעקב, שהוא היה בעל (מטהו) המשכן ומתקן  
אותו פראוי.

**וְאֵף** עַל גַּב שֶׁהִיא רְשׁוּת, תְּפִלָּה זוֹ הִיא כְּדֵי לְהַגֵּן  
עָלֵינוּ מִתּוֹךְ פֶּחַד בְּלִילוֹת, מִתּוֹךְ פֶּחַד שֶׁל  
כִּמָּה צְדָדִים שֶׁל הַגִּיהֶנֶם, שֶׁהָרִי בְּאוֹתָהּ שָׁעָה  
טוֹרְדִים אֶת הַרְשָׁעִים בְּגִיהֶנֶם עַל כָּל אֶחָד שְׁנַיִם  
מֵאֲשֶׁר בְּיוֹם. וְלִכֵּן מִקְדִּימִים יִשְׂרָאֵל לֹא לֹא רְשׁוּת  
רְחוּם, שֶׁהוּא מְשׁוּם פֶּחַד הַגִּיהֶנֶם. וְלֹא דִין אַחַר  
אֲסוּר לְעוֹרְרוֹ, שֶׁנִּרְאָה שֶׁהָרִי אֵין לוֹ רְשׁוּת לְשַׁבֵּת  
לְהַעֲבִיר אֶת הַדִּין מִהָעוֹלָם.

**וּפֶחַד** שֶׁל קְטָרוֹג הַנְּשָׁמוֹת, כְּשֶׁרוֹצוֹת לְעֵלוֹת  
לְמַעְלָה כְּדֵי לְהִרְאוֹת לְפָנַי רְבוּנִים. וְלִכֵּן  
אָנוּ מִקְדִּימִים "שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן".  
פֶּחַד שֶׁל כִּמָּה מְזִיקִים וְקְטָרוֹגִים שֶׁנִּמְצָאִים  
בְּלִילָה, וַיֵּשׁ לָהֶם רְשׁוּת לְהַזִּיק לְמִי שִׁיוּצָא  
הַחוּצָה מִשְׁעַר בֵּיתוֹ, וְלִכֵּן אָנוּ מִקְדִּימִים "וּשְׁמֹר  
צִאתָנוּ וּבֵאתָנוּ".

**וְעַל** כָּל זֶה, מִתּוֹךְ פֶּחַד שֶׁל כָּל זֶה אָנוּ מִפְּקִידִים  
הַגּוֹפּוֹת, הַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת לְמַלְכוּת  
הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁשְׁלֵטוֹן הַכֹּל בְּיָדֶיהָ, וְעַל זֶה תְּפִלַּת  
עֲרִבִית בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה. עֲתָה שֶׁקָּרַבְנוֹת  
וּמְזַבְּחוֹת לֹא נִמְצְאוּ, אָנוּ עוֹשִׂים כָּל הַתְּקוּנִים  
שֶׁאָנוּ עוֹשִׂים עַל הַסּוּד הַזֶּה.



**בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה**, כְּשֶׁמִתְעוֹרְרֶת רוּחַ צְפוֹן, מִכֶּה  
 בְּכֹל אוֹתָם מְדוּרֵי הַרוּחוֹת הָרְעוּת,  
 וְשׁוֹבֵר אֶחָד (סלע חֶזֶק) אֶת הַצַּד הָאֲחֵר, וְנִכְנָס  
 וּמְשׁוּטֵט לְמַעְלָה וּמֵטָה, וְכֹל אוֹתָן קְבוּצוֹת שֶׁל  
 מַחְבְּלִים נִכְנָסוֹת לְמִקוּמָן, וְנִשְׁבֵּר כַּחַן וְלֹא  
 שׁוֹלְטוֹת. וְאִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְהִשְׁתַּעֲשַׁע  
 עִם הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

**כְּשֶׁבֹא הַבֶּקֶר**, אֹר הַנֵּר שֶׁשָּׁלַט בְּלַיְלָה נִגְנֵז  
 מִלְפָּנָי אֹר הַיּוֹם, וְאִז הַבֶּקֶר שׁוֹלֵט,  
 וּמַעְבֵּר שְׁלִטוֹנוֹ שֶׁל הָעָרֵב. (וְאִז) הַבֶּקֶר הַזֶּה הוּא  
 בֶּקֶר שֶׁל אֹר רֵאשׁוֹן, הַבֶּקֶר הַזֶּה מְשָׁלִים טוֹב  
 לְכֹל הָעוֹלָמִים. מִמֶּנּוּ נִזְוֵנִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.  
 זֶה מְשָׁקֵה אֶת הַגֵּן. זֹהִי שְׁמִירָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.  
 כָּאֵן הַסּוּד לְיוֹדְעֵי מִדֵּין: מִי שֶׁרוֹצֵה לְצִאת לְדֶרֶךְ,  
 יָקוּם בְּנִגְהָ, וְיִשְׁגִּיחַ בְּהַתְּבוֹנְנוֹת לְפִי שְׁעָה לְצַד  
 מִזְרַח, וְיִרְאֶה כְּמִרְאֵה אוֹתִיּוֹת שְׁמֵכוֹת בְּרַקִּיעַ, זו  
 עוֹלָה וְזוֹ יוֹרֶדֶת, וְאֵלֶּה הֵם הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת  
 שֶׁנִּבְרְאוּ בָהֶם שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

**אִם** הוּא יוֹדֵעַ בְּסוּד אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם סוּד  
 הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת,  
 וְיִזְכִּירֵן כְּרֵאוּי בְּרִצּוֹן הַלֵּב, יִרְאֶה תוֹךְ אֹר הַנִּגְהָ  
 שֶׁל הָרַקִּיעַ שֶׁשׁ יוֹדִי"ם, שֶׁלֹּשׁ לְצַד יְמִין וְשֶׁלֹּשׁ

לְצַד שְׂמַאל, וְשֵׁלֶשׁ וַיִּי"ם שְׁעוֹלוֹת וַיּוֹרְדוֹת  
וְנוֹצְצוֹת בְּרָקִיעַ. וְהֵן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל בְּרַכַּת כֹּהֲנִים,  
וְאִזּוּ יִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ וַיֵּצֵא לְדֶרֶךְ, וְדַאי שְׂכִינָה  
מִקְדִּימָה עִמוֹ. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ.

**בְּשֶׁבַע** הַבִּקֵּר הַזֶּה, עֲמוּד אֶחָד נֶעוּץ בְּצַד דָּרוֹם  
לְתוֹךְ מְתִיחַת הָרָקִיעַ שֶׁעַל גְּבֵי הַגֶּן,  
חוּץ מֵאוֹתוֹ עֲמוּד שֶׁנֶּעוּץ בְּאֲמֻצַּע הַגֶּן. וְעֲמוּד זֶה  
מֵאִיר בְּאוֹר שֶׁל שְׁלֹשָׁה גִּוְנִים מְרָקִים בְּאֲרָגְמָן.  
בְּאוֹתוֹ הָעֲמוּד קִיִּם עָנָף אֶחָד, וּבְאוֹתוֹ עָנָף  
נִזְדַּמְּנוּ שֶׁלֶשׁ צְפָרִים, מִתְעוֹרְרוֹת צְפָצוּף לְשִׁבַּח.  
**פְּתַח** אֶחָד וְאָמַר, (תהלים קיג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי  
ה' הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'. פּוֹתַח הַשָּׁנִי וְאוֹמֵר,  
יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. פּוֹתַח  
הַשְּׁלִישִׁי וְאוֹמֵר, מִמְזִרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל  
שֵׁם ה'. אִזּוּ הַכְּרוֹז מִקְדִּים וְקוֹרָא, הַזְדַּמְּנוּ  
קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים, אוֹתָם הַמְּשַׁבְּחִים אֶת רְבוּנָם  
הַתְּתַקְּנוּ לְשִׁבַּח הַיּוֹם. וְאִזּוּ נִפְרָדִים הַיּוֹם  
מֵהַלִּילָה. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁקָּם בְּבִקֵּר מִתּוֹךְ  
תְּשִׁבַּחְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה שֶׁלְמַד בְּלִילָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן  
שֶׁל תְּפִלַּת הַבִּקֵּר.

**כְּתוּב**, (ישעיה כא) אָמַר שִׁמְרֵם אֶתָּא בְּקֹר וְגַם לִילָה  
אִם תִּבְעִיוֹן בְּעִיּוֹ שְׁבוּ אִתּוֹ. פְּסוּק זֶה

פְּרָשׁוּהוּ עַל גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁיִוְשְׁבִים בְּתוֹךְ בְּנֵי  
 שְׁעִיר, וַיִּשְׂרָאֵל אוֹמְרִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שִׁמְר  
 מָה מְלִילָה - מָה יִהְיֶה עָלֵינוּ מִהַגְּלוֹת הַזֹּ  
 שְׁדוּמָה לְחֻשְׁכַּת הַלַּיְלָה? מָה כְּתוּב? אָמַר שִׁמְר.  
 זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אַתָּא בְּקָר - כְּבָר הָאֲרַתִּי  
 לָךְ בְּגָלוֹת מְצָרִים, וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם וְקִרְבְּתִיכֶם  
 לְעַבְדוֹתִי, וְנָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָה כְּדֵי שֶׁתִּזְכּוּ לְחַיֵּי  
 עוֹלָם. עֲזַבְתֶּם תּוֹרַתִּי, וְגַם לַיְלָה - הִכְנַסְתִּיכֶם  
 לְגָלוֹת (בְּכָל וְהַעֲלִיתִיכֶם. עֲזַבְתֶּם תּוֹרַתִּי כַּמְקָדָם, וְהִכְנַסְתִּי אֶתְכֶם לְגָלוֹת)  
 כְּמִקְדָּם. אִם תִּבְעֵיוֹן בְּעֵיו - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם לד)  
 דַּרְשׁוּ מֵעַל סֵפֶר ה' וְקִרְאוּ, וְשֵׁם תִּמְצְאוּ בְּמָה  
 תְּלוּיָה גְלוֹתְכֶם וְגֵאֻלַּתְכֶם. וְכִשְׁתִּבְעֵיוֹן בָּהּ, הִיא  
 תֹּאמַר וְתִכְרִיז לְפָנֵיכֶם: שָׁבוּ אֵתִיו. שׁוּבוּ  
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמִיד אֵתִיו, וְקִרְבוּ אֵלַי. (ובסוד

הַפְּסוּק הַזֶּה)

וּבַפְּסוּק זֶה כְּתוּב, מִשָּׂא דְיוֹמָה. וְסוּד זֶה בְּשֵׁשׁ  
 דְּרָגוֹת שֶׁל נְבוּאָה (בְּחֻמֵּשׁ דְּרָכִים) נֶאֱמַר  
 לְנִבְיָאִים: בְּמַחְזוּ"ה. בְּחֻזוּ"ן. בְּחֻזוּ"ן. בְּחֻזוּ"ת.  
 בְּדַבְּ"ר. בְּמִשְׁ"א. וְכָל הַחֻמֵּשׁ כֵּלָן כְּמִי שְׁרוּאָה  
 אַחַר הַכֶּתֶל אוֹתוֹ הָאֹר שְׁמַאִיר, וַיִּמְהֵם כְּמִי  
 שְׁרוּאָה אֹר הַשֶּׁמֶשׁ מִתּוֹךְ עֲשָׁשִׁית. אֲבָל מִשָּׂא  
 הַיּוֹי כְּאֲשֶׁר מַגִּיעַ אוֹתוֹ אֹר בְּטֶרַח רַב וּמְטָרִיחַ

עָלְיוּ דְבָרָיו, שְׁלֵא יְכוּל לְהִתְגַּלּוֹת לוֹ, כְּמוֹ  
שְׁנֵאמַר, (במדבר יא) לָשׁוּם אֶת מִשָּׂא כָּל הָעַם הַזֶּה  
עָלָי. וּמִשׁוּם זֶה מִשָּׂא.

**וְכֵאן** מִשָּׂא דוֹמָה - טַרַח רַב שְׁלֵא יְכוּל  
לְהִתְגַּלּוֹת, וְהִיא נְבוּאָה בְּלַחֲשׁ וְעוֹמְדַת  
בְּלַחֲשׁ. אֵלֵי קָרָא מִשְׁעִיר - כָּאן לֹא הִתְגַּלָּה מִי  
אָמַר "אֵלֵי קָרָא מִשְׁעִיר", אִם הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא  
אִם נְבִיא נִאָּמֵן. אָבֵל נְבוּאָה זוֹ וְדַאי עוֹמְדַת  
בְּלַחֲשׁ תוֹךְ סוּד הָאֱמוּנָה הָעֲלִיוֹנָה, וּמִתּוֹךְ סוּד  
נִסְתָּר אָמַר הַנְּבִיא הַנִּאָּמֵן שְׁלוֹ הָיָה קוֹרָא קוּל  
בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וְאָמַר אֵלֵי קָרָא מִשְׁעִיר, כְּמוֹ  
שְׁנֵאמַר (דברים לג) וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ, וְלֹא כְּתוּב  
וְזָרַח לְשְׁעִיר, מִשׁוּם שְׁסוּד הָאֱמוּנָה כֶּף הוּא,  
דְּרָגוֹת מִתּוֹךְ דְּרָגוֹת, אֵלֶּה פְּנִימִיִּים מֵאֵלֶּה, קְלָפָה  
בְּתוֹךְ קְלָפָה, וּמַח בְּתוֹךְ מַח.

**וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ**, שְׁכַתוּב (יחזקאל א) וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה  
בָּאָה מִן הַצָּפוֹן - הָרִי דְרָגָה אַחַת. עָנָן  
גָּדוֹל - הָרִי דְרָגָה אַחֶרֶת. וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת - הָרִי  
דְרָגָה שְׁלִישִׁית. וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב - דְּרָגָה רְבִיעִית.  
וְאַחַר כֶּף, וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחֲשָׁמַל. וְאַחַר כֶּף,  
וּמִתּוֹכָהּ דְמוֹת אַרְבַּע חִיּוֹת. הָרִי דְרָגוֹת בְּתוֹךְ

מְדַרְגּוֹת (דְּרָגוֹת).

אָף כָּאן, כְּשֶׁהַתְּגִלָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל,  
 לֹא הַתְּגִלָּה אֲלֵא מִתּוֹךְ דְּרָגוֹת הַלְלוּ. מְסִינֵי  
 בָּא - דְּרָגָה שְׁהֵיְתָה יוֹתֵר נִסְתָּרָת, וְאַחַר כֵּךְ  
 הַצְּטָרְכָה לְהַתְּגַלּוֹת. וְאָמַר וְזָרַח מְשַׁעִיר - הָרִי  
 דְּרָגָה אַחֲרַת שְׁהִיא יוֹתֵר בְּגִלּוּי, קִלְפָּה שְׁשׁוּרָה  
 עַל גְּבֵי הַמַּח. וְאַחַר כֵּךְ, הוֹפִיעַ מֵהַר פְּאָרֶן - הָרִי  
 דְּרָגָה אַחֲרַת. וְאַחַר כֵּךְ, וְאַתָּה מֵרַבֶּבֶת קֹדֶשׁ - זֶהוּ  
 שְׁבַח שֶׁל הַכֹּל. שְׁאָף עַל גַּב שְׁהַתְּגִלָּה מְכֹל  
 הַדְּרָגוֹת הַלְלוּ, מְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהוּא עֶקֶר הַכֹּל,  
 הַתְּחִיל לְהַתְּגַלּוֹת מִמֶּנּוּ. מֵאִיזָה מְקוֹם הוּא? הוּא  
 מֵרַבֶּבֶת קֹדֶשׁ, אוֹתָן דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת לְמַעְלָה.  
 (לְמַעְלָה) אָף כָּאן אֵלֵי קִרְא מְשַׁעִיר - מְאוֹתָה דְּרָגָה  
 שְׁאָמְרָנוּ שְׁנִדְבָקָה לְמַעְלָה.

שִׁמְר מֵה מְלִילָה שִׁמְר מֵה מְלִיל. שׁוֹמֵר זֶה  
 מִטְטְרוּ"ן (שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל), וְכָתוּב (מְשַׁלֵּי כוּז) וְשׁוֹמֵר  
 אֲדָנִיּוֹ יִכְבֹּד, וְזֶה הַסּוּד שְׁשׁוּלֵט בְּלִילָה. מֵה  
 מְלִילָה שִׁמְר מֵה מְלִיל, מֵה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלֵא  
 הַכֹּל אֶחָד, אֲבָל בַּחֲלֵק הַזֶּה שׁוּלֵט הַצַּד הָאַחַר,  
 וּבַחֲלֵק הַזֶּה לֹא שׁוּלֵט כָּלֵל. לֵיל צְרִיף לְשִׁמְרָה,  
 שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת יב) לֵיל שְׁמָרִים הוּא, וְעַל זֶה חִסֵּר  
 ה', וְזֶהוּ כְּשֶׁנִּכְנַס הַלִּילָה עַד שְׁנַחֲלֵק. מַחְצוֹת  
 הַלִּילָה וְהֵלְאָה שׁוּלֵט לִילָה בָּהּ, שְׁכָתוּב וַיְהִי

בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה. הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה. (תהלים קלט) וְלַיְלָה  
כַּיּוֹם יָאִיר וְגו'. וּמִשׁוּם כֵּן, שִׁמְר מַה מְלַיְלָה  
שִׁמְר מַה מְלִיל.

**אָמַר שִׁמְר.** מְצָאנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל אָדָם, מַה בֵּין  
וַיֹּאמֶר לְאָמַר? וַיֹּאמֶר לְמַעַלָּה, וַאֲמַר  
לְמַטָּה. וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר – מִי אָמַר? אָמַר שִׁמְר, זֶה  
מִטְטְרוֹוֹן. אֶתָּא בְּקַר – זו תְּפִלַּת שְׁחִרִית שְׁהִיא  
שְׁלִטוֹנוֹ שֶׁל הַיּוֹם, אוֹתוֹ שְׁשׁוֹלֵט עַל הַלַּיְלָה. וְאִם  
תֹּאמַר שֶׁהוּא בָּא לְבַדּוֹ וְנִפְרַד הַזְכָּר מִהַנְּקֵבָה, הֲרֵי  
כְּתוּב וְגַם לַיְלָה – שְׁנִיָּהֶם כְּאַחַד, וְלֹא נִפְרָדִים זֶה  
מִזֶּה לְעוֹלָמִים. וְקוּל זֶה קוּרָא בְּמַלִּים הָאֵלֶּה:  
אֶתָּא בְּקַר וְגַם לַיְלָה, שְׁנִיָּהֶם מְזַמְּנִים אֶלִיכֶם.

**מִכָּאָן** וְהִלָּאָה, אִם תְּבַעְיוֹן בְּעֵיו. אִם תְּבַקְשׁוּ  
בְּקִשְׁתְּכֶם בְּתַפְלָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ –  
בְּעֵיו, הַתְּפִלָּלוּ וּבְקִשׁוֹ בְּקִשְׁתְּכֶם וְשׁוּבוּ לְרַבּוֹנְכֶם.  
אֲתִיו – כְּמִי שֶׁעֲתִיד לְקַבֵּל אֶת בְּנָיו וּלְרַחֵם  
עֲלֵיהֶם. אַף כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּקַר וְגַם לַיְלָה  
קָרָא וַאֲמַר אֲתִיו. אֲשֶׁרִי הָעַם הַקְּדוֹשׁ שְׁרַבּוֹנִם  
מִבְּקֵשׁ עֲלֵיהֶם וְקוּרָא לָהֶם לְקַרְבֶּם אֵלָיו.

**וְאִז** הָעַם הַקְּדוֹשׁ רוֹצִים לְהַתְּחַבֵּר וּלְהַכְּנִס לְבֵית  
הַכְּנֶסֶת, וְכֹל מִי שֶׁמְקַדִּים בְּרֵאשׁוֹנָה,

מִתְחַבֵּר עִם הַשְּׂכִינָה בְּחִבּוּר אֶחָד. בֹּא וּרְאֵה,  
 אוֹתוֹ רֵאשׁוֹן שְׁנַמְצָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת (וימאריך בְּבֵית  
 הַכְּנֶסֶת) – אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ, שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּדִרְגַת צְדִיק  
 עִם הַשְּׂכִינָה. וְזֶהוּ סוּד (משלי ח) וּמִשְׁחָרֵי יִמְצְאוּנִי.  
 זֶה עוֹלָה בְּמַעְלָה עֲלִיוֹנָה. וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי שְׁנִינוּ,  
 בְּשַׁעַה שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא  
 מוֹצֵא שָׁם עֲשָׂרָה, מִיָּד כּוֹעֵס. וְאַתָּה אָמַרְתָּ,  
 שְׂאוֹתוֹ אֶחָד שְׁמַקְדִים, מִתְחַבֵּר בַּשְּׂכִינָה וְעוֹמֵד  
 בְּדִרְגַת צְדִיק!?

**אָתָּא**, לְמַלְךְ שֶׁשָּׁלַח לְכָל בְּנֵי הָעִיר שִׁימְצְאוּ עִמּוֹ  
 בְּיוֹם פְּלוֹנֵי בְּמָקוֹם פְּלוֹנֵי. עַד שֶׁהָיוּ  
 מְזַמְנִים אֶת עֲצָמָם אוֹתָם בְּנֵי הָעִיר, הִקְדִים אֶחָד  
 וּבָא אֶל אוֹתוֹ מָקוֹם. בֵּינְתִים בָּא הַמֶּלֶךְ וּמִצָּא אֶת  
 אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁהִקְדִים לְבֹא לְשָׁם. אָמַר לוֹ, אֵיךְ הֵם  
 פְּלוֹנִים בְּנֵי הָעִיר? אָמַר לוֹ, מוֹרֵי, אֲנִי הִקְדַמְתִּי  
 מֵהֶם, וְהָרִי הֵם בָּאִים אַחֲרַי לְפַקְדַת הַמֶּלֶךְ. וְאִז  
 הוֹטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וַיּוֹשֵׁב שָׁם עִמּוֹ וּמְדַבֵּר עִמּוֹ,  
 וְנַעֲשֶׂה אֶהוּב הַמֶּלֶךְ. בֵּינְתִים בָּאוּ כָּל הָעָם,  
 וְהִתְפִּיס עִמָּם הַמֶּלֶךְ וְשָׁלַח אוֹתָם לְשָׁלוֹם. אָבֵל  
 אִם אוֹתָם בְּנֵי הָעִיר לֹא בָּאִים, וְאֶחָד לֹא מְקַדֵּם  
 לְדַבֵּר לְפָנָי הַמֶּלֶךְ לְהִרְאוֹת בְּשִׁבְלִים שֶׁהָרִי כָּלֵם  
 יְבֹאוּ, מִיָּד כּוֹעֵס וְרוֹגֵז הַמֶּלֶךְ.

**אף כָּאן, כִּיּוֹן שְׁאֶחָד הַקְּדִים וְנִמְצָא בְּבֵית**  
**הַכְּנֶסֶת, וְשָׁכִינָה בָּאָה וּמוֹצֵאת אוֹתוֹ, אִז**  
**נִחְשָׁב כְּאִלוֹ כְּלָם נִמְצְאוּ שָׁם, שְׁהָרִי זֶה הָאָרֶץ**  
**לָהֶם שָׁם. מִיָּד מִתְחַבֵּר עִמּוֹ שְׁכִינָה וְיוֹשְׁבִים**  
**בְּזוּג אֶחָד, וְנוֹדַע עִמָּה, וּמוֹשִׁיבָה אוֹתוֹ בְּדַרְגַּת**  
**צְדִיק. וְאִם אֶחָד לֹא מְקַדִּים וְלֹא נִמְצָא שָׁם, מֶה**  
**כָּתוּב? (ישעיה נ) מִדּוֹעַ בָּאֲתִי וְאִין אִישׁ. לֹא כָּתוּב**  
**וְאִין עֲשֶׂרָה, אֶלָּא וְאִין אִישׁ, לְהִתְחַבֵּר עִמִּי**  
**לְהִיּוֹת אֵלַי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִישׁ הָאֱלֹהִים, לְהִיּוֹת**  
**בְּדַרְגַּת צְדִיק.**

**וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁנוֹדַע עִמָּה, וְשׁוֹאֵלֶת עָלָיו אִם**  
**יוֹם אֶחָד לֹא בָּא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, שְׁכָתוּב (ש)**  
**מִי בְּכֶם יֵרָא ה' שִׁמַּע בְּקוֹל עֲבָדוֹ. וְהָרִי הִתְעוֹרְרָנוּ**  
**בְּזֶה שְׁכָתוּב, אֵלַי קְרָא מִשְׁעִיר, שְׁהָרִי דְרָגָה אַחַר**  
**דְּרָגָה וְדְרָגָה תוֹךְ דְּרָגָה אוֹתוֹ שׁוֹמֵר קוֹרָא בְּחִיל**  
**בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְזֶהוּ שִׁמַּע בְּקוֹל עֲבָדוֹ. עֲבָדוֹ זֶה**  
**מִטְטְרוּ"ן. וְלִכְּן אֲשָׁרִי הַמְּקַדִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת,**  
**לְעֵלוֹת לְאוֹתָהּ דְּרָגָה עָלְיוֹנָה שְׁאַמְרָנוּ.**

**כְּשֶׁבָּא הַבִּקְרָה וְהַצְּבוּר נִמְצְאוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת,**  
**צְרִיכִים לְהִמְצָא בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁל**  
**דָּוִד. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שֶׁסְּדוֹר הוּא לְעוֹרֵר אֶהְבָּה**  
**לְמַעַלָּה וְלְמַטָּה, לְתַקֵּן תְּקוּנִים וְלְעוֹרֵר שְׂמִחָה,**



שְׁהָרֵי בְּשָׂבִיל זֶה הַלְוִיִּם מִתְעוֹרְרִים לְעוֹרֵר אֶהְבֵּה  
וְשִׁמְחָה לְמַעֲלָה בְּאוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת.

וּמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּדַבְרֵי חַל – אוֹי לוֹ!  
שֶׁמְרָאָה פְּרוּד. אוֹי לוֹ! שְׁגוֹרַע אֶת הָאֲמוּנָה.

אוֹי לוֹ! שְׁאִין חֶלֶק בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁמְרָאָה  
שְׁהָרֵי אֵין (לו) אֱלוֹהַּ וְאִינוּ נִמְצָא שָׁם (וְאֵין לוֹ חֶלֶק בּוֹ)  
וְלֹא פּוֹחַד מִמֶּנּוּ, וּמִנְהִיג קָלוֹן בְּתַקוּן (בַּחֲזָק)  
הַעֲלִיּוֹן שְׁלַמְעֵלָה.

שְׁהָרֵי בְּשַׁעַר שִׁישְׂרָאֵל מְסֻדְרִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת  
סְדוּר שֶׁל שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְסְדוּר

הַתְּפִלָּה, אִזּוֹ מִתְכַּנְּסִים שְׁלֵשׁ מַחְנוֹת שֶׁל מְלֹאכִים  
עֲלִיוֹנִים. מַחְנֵה אֶחָד הֵם מְלֹאכִים קְדוּשִׁים

(עֲלִיוֹנִים) שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּיּוֹם,  
מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ אַחֲרֵים שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוּא בְּלֵילָה. וְאַחֲרֵים (וְאֵלָה) הֵם שֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת  
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאוֹמְרִים שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת

עִם יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם.

מַחְנֵה שְׁנֵי הֵם מְלֹאכִים קְדוּשִׁים שֶׁנִּמְצְאוּ  
בְּכָל קְדָשָׁה וּקְדָשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל,

וּמְקַדְּשִׁים לְמִטָּה. וּבִשְׁלִטוֹן שְׁלָהֶם, כָּל אוֹתָם  
שֶׁמִּתְעוֹרְרִים בְּכָל אוֹתָם רְקִיעִים (הַיְכָלוֹת) בְּאוֹתָהּ

תְּפִלָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל (שְׁמִי־שֶׁב).

**מַחְנָה** שְׁלִישֵׁי הֵם עֲלָמוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שְׁמֵת־תִּקְנוֹת  
 עִם הַגְּבִירָה, וּמֵתִקְנוֹת אוֹתָהּ לְהַכְנִיסָהּ  
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֵלֶּה הֵם הַמַּחְנוֹת הָעֲלִיוֹנִים עַל  
 כָּלֶם. וְכָלֶם מֵתִתְקַנִּים בְּסִדּוֹר שִׁישְׁרָאֵל מֵתִתְקַנִּים  
 לְמִטָּה, בְּאוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וּבְאוֹתָהּ תִּפְלָה  
 שְׁמֵת־פְּלָלִים יִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שְׁמִזְדַּמְנִים שְׁלֹשֶׁת  
 הַמַּחְנוֹת הַלְלוּ, אֲזִי יִשְׂרָאֵל פּוֹתְחִים בְּשִׁירָה  
 וּמְזַמְרִים לְפָנֵי רְבוֹנָם. וְאוֹתוֹ מַחְנָה אֶחָד, שְׁמִמְנָה  
 לְשִׁבַּח אֶת רְבוֹנָם בַּיּוֹם, מְזַדְמְנִים עֲלֵיהֶם  
 וּמְזַמְרִים עִמָּם כְּאֶחָד בְּאוֹתָם הַשְּׁבָחִים שֶׁל דָּוִד  
 הַמֶּלֶךְ, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים.

**בְּאוֹתוֹ** זְמַן שְׁמִסִּימִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָחִים שֶׁל  
 אוֹתָן תִּשְׁבָּחוֹת שֶׁל דָּוִד, אֲזִי הַתִּשְׁבָּחַת  
 שֶׁל שִׁירַת הַיָּם כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי  
 הַתִּשְׁבָּחַת הַזֹּאת לָמָּה מְתַקְנֶת אַחֲרוֹנָה אַחַר  
 שְׁבַחֵי דָוִד, וְהָרִי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב קוֹדֶמֶת לַתּוֹרָה  
 שְׁבַעַל פֶּה, וְקוֹדֶמֶת לְנְבִיאִים, וְקוֹדֶמֶת לְכַתּוּבִים,  
 וְכִמוֹ שְׁקוֹדֶמֶת – כֶּךָ צְרִיךְ לְהַקְדִּים (בְּשִׁירָה)?

**אָלָּא** מֵתוּךְ שְׁכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לֹא מְתַקְנֶת אֶלָּא  
 מֵתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, מִשּׁוּם כֶּךָ צְרִיךְ לוֹמַר  
 אוֹתָהּ בְּרֵאשִׁית תְּקוּנֶיהָ, וְזוֹ הַתִּשְׁבָּחַת הַמְעֻלָּה  
 מְכַל שְׂאָר הַתִּשְׁבָּחוֹת שְׁבַעוּלָם. וְהִיא לֹא

הַתְּתַקְנָה מְכַלֵּן כְּמוֹ שֶׁהַתְּתַקְנָה מֵהַתְּשַׁבַּח הַזֶּה, וְלִכֵּן הִיא סְמוּכָה לַתְּפִלָּת מִיָּשָׁב, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה כְּשֶׁנֶּאֱמַרְתָּ שִׁירַת הַיָּם, מִתְעַטְרַת כְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ כֶּתֶר שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעֵטֵר אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאוֹתוֹ כֶּתֶר גְּלוּף וְחֻקוֹק בְּשֵׁמוֹת קְדוּשִׁים, כְּמוֹ שֶׁהַתְּעַטֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ יוֹם שְׁעֵבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם וְהִטְבִּיעַ אֶת כָּל מַחֲנוֹת פְּרַעֲהַ וּפְרָשָׁיו. וּמִשׁוּם כֵּן צָרִיךְ אָדָם לָשִׁים רְצוֹנוֹ בְּשִׁירָה הַזֶּה. וְכֵן מִי שְׁזוֹכֶה לָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה לִרְאוֹת אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּתַקוּנֵי אוֹתוֹ הַכֶּתֶר וּבַחֲגִירַת כְּלֵי זֵינוֹ, וְזוֹכֶה לְשַׁבַּח שִׁירָה זוֹ שָׁם, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ אֶת הַדְּבָרִים.

כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעַ אָדָם לִישְׁתַּבַּח, נוֹטֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ הַכֶּתֶר וְשָׁם אוֹתוֹ לְפָנָיו, וּכְנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל מִתְּחִילָה לְהַתְּתַקֵּן לְבָא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וְצָרִיךְ לְכַלֵּל אוֹתָהּ בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מְדוֹת הָרַחֲמִים הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁמֵּהֵן מִתְּבַרְכֵת, וְהֵם שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר בְּשֵׁמִים עֲלִיּוֹנִים, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') גִּרְדֵּי וְכַרְכֵּם קָנָה וְקִנְמוֹן וְגו', וְכֵאֵן הֵם: שִׁיר, וּשְׁבַחָהּ, הַלֵּל, וְזִמְרָה, עֵז, וּמִמְשָׁלָהּ, נֶצַח, גְּדֻלָּה, גְּבוּרָה, וְתַפְאֲרָתָהּ, קִדְשָׁהּ. הָרִי שְׁנַיִם עֶשֶׂר. אַחַר

כַּף לְחִבְרָה עִמָּם וְלוֹמַר וּמִלְכוּת, וְהָיוּ שְׁלֹשָׁה  
עָשָׂר, מִשּׁוּם שֶׁהִיא מִתְבָּרַכַת מֵהֶם.

**וְלָכֵן** צָרִיךְ בְּשַׁעֲהַ שְׁנִכְלָלַת בֵּינֵיהֶם, לְשֵׁים בְּזֵה  
לֵב וְרָצוֹן וְלֹא לְדַבֵּר כָּלֵל, שֶׁלֹּא לְהַפְסִיק  
בֵּינֵיהֶם, וְאִם מִפְּסִיק בֵּינֵיהֶם, יוֹצֵאת שְׁלֵהֶבֶת  
אֶחָת מִתַּחַת כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים, וְקוֹרֵאת בְּחִיל  
וְאוֹמְרַת: פְּלוֹנִי שֶׁהַפְּסִיק אֶת גְּאוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא, יִתְכַלֶּה וַיִּפְּסֶק, שֶׁלֹּא יֵרָאֶה גְאוֹת הַמֶּלֶךְ  
הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כו) וּבֵל יֵרָאֶה גְאוֹת ה',  
מִשּׁוּם שֶׁשְׁלֹשָׁה עָשָׂר הָאֵלֶּה הֵם גְּאוֹת ה'.

**מִכַּאֲן** וְהִלְאָה – אֵל הַהוֹדָאוֹת כו'. זֶה הַמֶּלֶךְ  
הַעֲלִיּוֹן שֶׁהַשְּׁלוֹם כְּלוֹ שְׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר,  
שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, לְמֶלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם  
שְׁלוֹ. מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַשְּׁבָחִים הִלְלוּ הֵם אֵל כְּנִסְת  
יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁמִּשְׁתַּבַּחַת בְּמַחְנֶה שְׁלִמְטָה, כְּמוֹ  
שֶׁנֶּאֱמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, לְמֶלֶךְ  
שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. מִשָּׁם וְהִלְאָה – יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא  
חֲשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל. וְהָרִי הַתְּעוֹרְרָנוּ  
בְּזֵה, וְהַתְּעוֹרְרוּ הַחֲבָרִים שֶׁאֵלֶּה הֵם תְּקוּנֵי הָעוֹלָם  
הַעֲלִיּוֹן (אל אֲדִין).

**א"ל** בְּ"רוּךְ – תְּקוּנֵי הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, שֶׁהֵם כ"ב  
אוֹתוֹת קְטָנוֹת, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ אוֹתוֹת גְּדוּלוֹת

ואותיות קטנות. האותיות הקטנות מהעולם  
התחתון, ואותיות גדולות מאותו עולם הבא.

**בכ"ל** הן גדולות. הן גדולות בעצמן. כֹּאֲשֶׁר (לא)  
באות יחידות הן גדולות (זכר ונקבה פשוטים).  
שכֹּאֲשֶׁר הן לא פשוטות יותר, הן באות כל אות  
ואות במרכבה הראויה לה, כמו שֶׁבַח של הַשֶּׁבַח  
שֶׁהם אותיות של שֶׁבַח: אל אֲדוֹן עַל כָּל  
הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נִשְׁמָה. אֵלוֹ  
אותיות בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ תְּבוּת, שֶׁהֵן חֲמֵשׁ שְׁעָרִים  
שֶׁל הָעוֹלָם הַבֵּא.

**שתי** אותיות אחרות שֶׁבְּסוּף - ש"ת. הן בִּשְׁשׁ  
שש תבות, שֶׁהם שֶׁשׁ צְדִדֵי הָעוֹלָם הַבֵּא,  
וְיוֹצְאוֹת מִשָּׁם כְּמוֹ: שֶׁבַח יִתְּנוּ לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם.  
תְּפֹאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיִּוֹת הַקֶּדֶשׁ.

**אלו** שתי אותיות בִּשְׁשׁ שֶׁשׁ. שתי אותיות  
ראשונות בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ. כָּל שְׂאֵר הָאוֹתִיּוֹת  
שֶׁבְּאֲמֻצָּע, כָּלֵן בְּאַרְבַּע אַרְבַּע, מִשּׁוּם שֶׁהֵן בְּסוּד  
הַמְּרֻכָּבָה הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהֵן אוֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת וְאוֹתֵן  
שֶׁבְּסוּף, הֵן שְׁלֵמוֹת כ"ב הָאוֹתִיּוֹת, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ  
בָּהֶן כ"ב תְּבוּת כְּנֻגַד כ"ב הָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת.  
נִשְׂאָרוֹ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שְׁעוֹלוֹת

בְּמִרְכָּבוֹתֵיהֶן לְאַרְבַּע אַרְבַּע, לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם  
 תְּבוֹת, שֶׁהֵן סוּד הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, חֲקִיקָה קְדוּשָׁה  
 שֶׁל שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא  
 מְתַעֲטֵר בָּהֶן, וְהַשֵּׁם הַזֶּה מְעִטֵר אֶת כְּנֻסַת  
 יִשְׂרָאֵל, וְעוֹלָה בְּסוּד זֶה לְהַתְעַטֵר בָּהֶם תּוֹךְ  
 הַשְּׁלִיחוֹת (שֶׁל אֲדוֹנוֹ) שֶׁל הַשְּׂכִינָה.

וְסִימָנָךְ שֶׁל אֱלוֹ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁמְתַעֲטֵרוֹת  
 בְּשִׁבַח עֲלִיּוֹן - זֶה רֵאשׁוֹנוֹת  
 וְסוּפִיּוֹת, שְׁעוֹלוֹת בְּעִטְרוֹתֵיהֶן אוֹתָן א"ת  
 ב"ש: אֶל"ף בְּחַמֵּשׁ. תי"ו בְּשֵׁשׁ. בֵּי"ת בְּחַמֵּשׁ.  
 שִׁי"ן בְּשֵׁשׁ. וּמִשׁוּם כֶּךָ הַסוּד שֶׁל א"ת ב"ש  
 כָּלֵל שֶׁל כ"ב אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן עֲטָרָה שֶׁל שְׁלֹשִׁים  
 וּשְׁנַיִם שְׂבִילִים.

וְסִימָן שֶׁל אוֹתָן אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שְׁעוֹלוֹת  
 בְּמִרְכָּבוֹתֵיהֶן - ג"ר. מִתְחִיל בְּגִימָ"ל  
 וְסִימָן בְּרִי"ש, וְכֵלֵן סוּד הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה. א"ת  
 ב"ש - סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. ג"ר - סוּד הַמְּרַכְּבָה  
 הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹלָה לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם  
 שֵׁם קְדוּשׁ לְעִטֵר אֶת כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ  
 הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה. (שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים מִח) כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים  
 כֵּן תְּהִלָּתְךָ).

וְלָכֵן אוֹתוֹ שֵׁם שֶׁל ע"ב כָּלוּל בְּסוּד הָאָבוֹת, יְמִין וּשְׂמאל וְאִמְצָע. וְהִיא מִתְעַטֶּרֶת בָּהֶם לְהִיּוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ, וְלֹא שֵׁם עֲלִיּוֹן כְּאוֹתָם שְׁמוֹת עֲלִיּוֹנִים שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁנֶּאֱחָזִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וְאֵף עַל גַּב שֶׁזֶהוּ שֵׁם עֲלִיּוֹן, אֲבָל הַסּוּד שֶׁלוֹ דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁמִּתְעַטֵּר בְּאָבוֹת.

**הַשֵּׁם** שֶׁל מ"ב אוֹתִיּוֹת – הַסּוּד שֶׁלוֹ הָאָבוֹת, שֶׁמִּתְעַטֵּרִים בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וְהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּמַה שֶׁלְּמַעְלָה. (ועולה הסוד שלמעלה למעלה, עד שמתעטר באין סוף) וְלָכֵן עוֹלָה וְלֹא יוֹרֵד, וּמִתְעַטֵּר בְּתוֹךְ הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה. אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁמְכִיר אוֹתוֹ וְנִזְהָר בּוֹ.

**הַשֵּׁם** שֶׁל ע"ב אוֹתִיּוֹת – דָּוִד הַמִּתְעַטֵּר בְּאָבוֹת, וְסוּדוֹ עוֹלָה וְיוֹרֵד כְּמוֹ זֶה מִצַּפ"ץ, (מצפ"ץ) שֵׁם שֶׁל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָרַחֲמִים. הֵם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה, סוּד הַמְרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה שִׁיּוּצָאִים מֵאֶחָד שְׁשׁוּרָה עֲלֵיהֶם, וְלָכֵן (עולה ויורד, ובלם עולים ויורדים חוץ מזה השם של מ"ב שעולה ולא יורד, ועל זה) הַשֵּׁם שֶׁל שִׁבְעִים וּשְׁתֵּים עוֹלָה וְיוֹרֵד. עוֹלָה מְצַד זֶה וְיוֹרֵד מְצַד זֶה. הַשֵּׁם שֶׁל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת עוֹלָה מְצַד זֶה וְיוֹרֵד מְצַד זֶה. וְאוֹתוֹ שִׁיּוֹרֵד, כְּדִי לְמַשֵּׁךְ טוֹב לְמַטָּה. וְעַל זֶה, א"ת ב"ש ג"ר ד"ק ה"ץ ו"פ

ז"ע ח"ס ט"ן י"ם כ"ל. האותיות הראשונות  
 עולות בַּחֲשֹׁבֹן, ואותיות אַחֲרוֹת יוֹרְדוֹת  
 בַּחֲשֹׁבֹן, כְּדִי לְמַשֵּׁךְ אֶת הַטּוֹב שֶׁלְמַעַלָּה לְמַטָּה.  
 הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם הוּא מְתַעֲטֵר לְמַרְכָּבָה  
 הָעֲלִיּוֹנָה. הַשֵּׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם  
 מְתַעֲטֵר לְמַרְכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי  
 שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל לְהַפִּיר אֶת רְבוּנוֹ. אֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה  
 וּבְעוֹלָם הַבָּא.

**וְלָכֵן** תִּשְׁבַּחְתָּהּ שֶׁל שַׁבַּת שֶׁמִּשְׁבַּחַת אֶת הַמְּלֶךְ  
 שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ, מִשְׁבַּחַת בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל  
 שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם וּבְעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם תְּבוֹת, הַסּוּד שֶׁל  
 עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, כְּדִי שֶׁתַּעֲטֹר בּוֹ לְעֵלוֹת  
 לְמַעַלָּה בַּתִּשְׁבַּחַת הַזֶּה. וְלָכֵן אַל אֲדוֹן - תִּשְׁבַּחַת  
 הָעוֹלָם הַבָּא הוּא, וּפְרִיחַת (וּקְשִׁירַת) הַמְּרַכָּבָה  
 הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁמִּתַּעֲטֹרֶת לְעֵלוֹת לְמַעַלָּה,  
 וּפְרִיחַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּתַּעֲטֹרֶת לְעֵלוֹת בְּתוֹךְ  
 הַמְּרַכָּבָה הָעֲלִיּוֹנָה.

**א"ת** ב"ש עולים ויורדים, כמו שנתבאר.  
 א"ל ב"ם עולים ולא יורדים, וסימנך  
 - זו שב"ת לבדה. וזו שבת ויום הכפורים,  
 שעולה הסוד למעלה למעלה, עד שהכל  
 מתעטר באין סוף.



**אל ברוך** - זה סדור של אותיות קטנות ותקוני כנסת ישראל בכל יום בתפלה. ומשום שאותן אותיות קטנות, אין רוח ביניהן, והן תקוני העולמות שבאות עם הגבירה למלך העליון.

קדושה זו שמקדשים המלאכים העליונים אינה ביחיד, והרי בארנו, כל קדשה שהיא בלשון הקדש, אסור ליחיד לאמרה. תרגום - לעולם ביחיד, ולא ברבים. והיחיד הוא תקון שלו ודאי, ולא רבים. וסימן לסוד זה - שנים מקרא ואחד תרגום. שנים זה לשון רבים, שודאי קדשה של לשון הקדש אסורה ביחיד. קדשת תרגום אסורה ברבים, אלא ביחיד לעולם. אחד תרגום שנינו, ולא שנים ולא יותר. התרגום בא למעט, וכך צריך. לשון הקדש בא לרבו, וכך צריך, שמעלים בקדש ולא מורידים. ובתרגום מורידים ולא מעלים. שנינו אחד, ולא יותר, ולא מעלים כלל.

הקדושה הזו - הקדשה שהתקדשה השכינה, וכל אותן מרכבותיה להתתקן אל המלך העליון. ומשום שהיא קדשת העולם התחתון, היא מישב ולא בעמידה. קדשה אחרת

שֶׁל חֲזָרַת הַתְּפִלָּה הִיא קִדְשָׁה שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,  
 וְלִכֵּן הִיא בְּעַמִּידָה, כְּדִי לְהַמְשִׁיכָה לַמָּטָה, וְכָל  
 דְּבָרֵי הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הֵם בְּעַמִּידָה וְלֹא מִיֵּשֶׁב.  
 וּבְכָל הַקִּדְשׁוֹת הִלְלוּ יִשְׂרָאֵל מִתְקַדְּשִׁים בָּהֶם  
 לַמָּטָה, וְלִכֵּן יִשְׂרָאֵל מִתְקַדְּשִׁים בְּקִדְשָׁת  
 הַמְּרֻכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה מִיֵּשֶׁב, וּבְקִדְשָׁת הַמְּרֻכָּבָה  
 הָעֲלִיּוֹנָה מְעַמֵּד. קִדְשָׁה אַחֲרַת הִיא תּוֹסֶפֶת  
 קִדְשָׁה, וְלִכֵּן הִיא אַחַר הַתְּפִלָּה. וּמִשּׁוֹם שֶׁהִיא  
 תּוֹסֶפֶת קִדְשָׁה עַל קִדְשׁוֹת אַחֲרוֹת, הִיא אַחַר  
 הַתְּפִלָּה. וּמִשּׁוֹם שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְמַשֵּׁךְ  
 עָלָיו מֵאוֹתָהּ תּוֹסֶפֶת, נִתְקַן לְכָל יָחִיד וְיָחִיד  
 קִדְשָׁת תְּרַגּוּם.

**וְאֵם** תֹּאמַר, הֲרֵי יֵשׁ בָּהּ קִדְשָׁת לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ –  
 אוֹתָהּ לְצַבּוֹר, לְהִתְקַדֵּשׁ כָּלֶם בְּכֻלָּל בְּאוֹתָהּ  
 תּוֹסֶפֶת קִדְשָׁה. וּמִשּׁוֹם שֶׁלְיָחִיד אֵין רְשׁוֹת  
 לְאִמְרָה בְּלְשׁוֹן הַקִּדְשׁ וּלְהִתְקַדֵּשׁ יְחִידִי,  
 הַתְּקִינָהּ בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם, וְהִיא בְיָחִיד, לְהִתְקַדֵּשׁ  
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאוֹתָהּ תּוֹסֶפֶת לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו יְתֵר  
 קִדְשָׁה. אֲשֶׁרֵי חֲלָקֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שִׁמְתַקְדְּשִׁים  
 בְּקִדְשׁוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁהֵם דְּבָקִים לְמַעְלָה,  
 שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים  
 כְּלַכֶּם הַיּוֹם.

**כְּתוּב,** (מלכים-ב ד) הִנֵּה נָא יִדְעָתִי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים  
 קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר וְגו'. וְכַתּוּב, נַעֲשֶׂה נָא  
 עֲלִית קִיר קְטָנָה וְגו'. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ סִמְךָ בְּעֵלְמָא  
 לְסַדּוֹר הַתְּפִלָּה. הִנֵּה נָא יִדְעָתִי – זֶהוּ הַרְצוֹן  
 שְׂצָרִיךְ אָדָם לְשִׁים בְּתוֹכוֹ בַּתְּפִלָּה. כִּי אִישׁ  
 אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא – זֶהוּ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שְׂיֹשֵׁב  
 עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, וְכָל הַקְּדוּשׁוֹת יוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ,  
 וְהוּא מְקַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת. עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד  
 – מֵאוֹתָהּ קְדָשָׁה שֶׁהוּא מְקַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת  
 לְמַעְלָה, הוּא מְקַדֵּשׁ אוֹתָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. שְׂהָרִי  
 אֵין קְדָשָׁה לְמַעְלָה אֲלָא אִם יֵשׁ קְדָשָׁה לְמַטָּה,  
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְהוֹאִיִל וְכַךְ הוּא, נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר קְטָנָה. זֶהוּ  
 סַדּוֹר שֶׁל תְּקוּן הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא עֲלִית  
 קִיר, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (ישעיה לח) וַיִּסַּב חִזְקִיָּהוּ פָּנָיו אֶל  
 הַקִּיר. קְטָנָה, מְשׁוּם שֶׁהִיא קְטָנָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר  
 (קהלת ט) עִיר קְטָנָה. וְנָשִׁים לוֹ שָׁם – בְּתִקּוּן הַזֶּה  
 שְׂאָנוּ מְתַקְנִים, וּבְסַדּוֹר שְׁלָנוּ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת  
 וְתְפִלָּה, (ובתקון זה) אָנוּ מְתַקְנִים לוֹ, לְמַנוּחָתוֹ. מָטָה  
 וְשִׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוּרָה – כָּל הָאֲרָבְעָה הִלְלוּ הֵם  
 בְּשְׂכִינָה, וְהִיא (כְּלָה) בְּכָל הַתְּקוּנִים הִלְלוּ מְתַקְנִים  
 לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּסַדּוֹר שְׂאָנוּ מְסַדְרִים.

**בַּסְדֵּדוֹר** שֶׁל תְּפִלַּת עֲרֵבִית וּבִתְקוֹן שְׁלוֹ – הָרִי  
מָטָה. בַּסְדֵּדוֹר שֶׁל אוֹתָם קָרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת  
שְׁאֲנוּ מִסְדָּרִים בְּבִקְרָא וְאוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת –  
הָרִי הַשְּׁלֶחֶן. וּבְאוֹתוֹ סְדוֹר שֶׁל תְּפִלַּת מִיֶּשֶׁב  
וּבִתְקוֹן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע בְּאוֹתוֹ יַחֲדוּ שְׁאֲנוּ  
מִתְקַנִּים – הָרִי כֶּסֶא. בְּאוֹתוֹ סְדוֹר שֶׁל תְּפִלַּת  
מַעֲמָד וּבְאוֹתוֹ קְדוּשׁוֹת וְתוֹסֵפֶת קְדוּשָׁה, וּבִרְכוּת  
שְׁאֲנוּ מִסְדָּרִים (לה) – הָרִי מְנוֹרָה.

**אֲשֵׁרִי** הָאִישׁ שְׁאֵת זֶה שָׁם בְּרִצּוֹנוֹ לְהַשְׁלִים  
לְרִבּוֹנוֹ בְּכָל יוֹם וּלְתַקֵּן עֲלֵית קִיר קֶטְנָה  
זוֹ לְרִבּוֹנוֹ בְּתַקוּנֵים הַלְלוּ, אָז וְדַאי שֶׁהַקְּדוּשׁ  
בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה אוֹרְחוֹ בְּכָל יוֹם. אֲשֵׁרִיו בְּעוֹלָם  
הַזֶּה, וְאֲשֵׁרִיו בְּעוֹלָם הַבָּא. מִשׁוּם שֶׁאֵלֹהֵי הָאֲרֶבֶעָה  
הֵם תְּקוּנֵי הַשְּׁכִינָה לְהַתְתַּקֵּן לְבַעֲלָהּ. בְּאֲרֶבֶעָה  
הַתְּקוּנִים הַלְלוּ הִיא מִתְתַּקֶּנֶת בִּיְפִיָּה בְּשִׁמְחוֹתֶיהָ,  
בְּמַרְאֵיהָ, עַל יְדֵי הָעַם הַקְּדוֹשׁ כָּל יוֹם.

**הַמָּטָה** נִתְּנָה לִיעֲקֹב לְהַתְתַּקֵּן, וְלִכֵּן יַעֲקֹב תִּקֵּן  
תְּפִלַּת עֲרֵבִית. שְׁלֶחֶן תִּקֵּן דָּוִד הַמֶּלֶךְ  
בְּאוֹתָם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁתִּקֵּן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר  
(תהלים כג) תַעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֶחֶן נֶגֶד צַרְרִי. כֶּסֶא תִקֵּן  
אֲבָרָהָם בְּהַתְקַשְׁרוֹתוֹ, שְׁעֵשָׂה טוֹב וְשִׁלְמוֹת

הַנְּשָׁמוֹת לְכֹל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְאִין תְּקוּן הַכֶּסֶּא אֱלֹא  
בְּחֶסֶד שֶׁל אַבְרָהָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה טז) וְהוֹכֵן  
בְּחֶסֶד כֶּסֶּא.

הַמְּנוֹרָה תִּקּוּן יִצְחָק, שֶׁקִּדְּשׁ שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם, וְהָאִיר אֶת אוֹר  
הַמְּנוֹרָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּאוֹתָהּ קִדְּשָׁהּ. לְכֵן צְרִיכִים  
הָעַם הַקָּדוֹשׁ לוֹמַר תָּמִיד וְלָשִׁים רְצוֹנָם לְסִדֵּר  
לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא בְּעַל הַבַּיִת, אִישׁ הָאֱלֹהִים,  
מְטָה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶּא וּמְנוֹרָה, לְהִיּוֹת שְׁלֵמוֹת בְּכָל  
יוֹם מֵעֵלָה וּמִטָּה.

בְּשָׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל מֵיַחֲדִים אֶת הַיַּחֲוֹד שֶׁל סוּד  
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּרְצוֹן שָׁלֵם, אָז יוֹצֵא  
מִתּוֹךְ סֵתֵר שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אוֹר אֶחָד, וְאוֹתוֹ  
אוֹר מְכָה לְתוֹךְ הַנִּיצוֹץ הַקָּשָׁה וּמִתְחַלֵּק  
לְשִׁבְעִים אוֹרוֹת, וְאוֹתָם שִׁבְעִים אוֹרוֹת בְּשִׁבְעִים  
עֲנָפֵי עֵץ הַחַיִּים.

אָז אוֹתוֹ אֵילָן מֵעֵלָה רִיחוֹת וּבְשָׁמִים, וְכֹל  
אֵילָנוֹת גֵּן עֵדֶן, כָּלָם מֵעֲלִים רִיחוֹת  
וּמְשַׁבְּחִים אֶת רַבּוֹנָם, שֶׁהֲרִי אָז מִתְקַנֶּת הַגְּבִירָה  
לְהַכְנִס לְחֻפָּה עִם בְּעֵלָהּ. כָּל אוֹתָם אֵיבָרִים  
עֲלִיּוֹנִים, כָּלָם מִתְחַבְּרִים בְּתִשׁוּקָה אַחַת וּבְרְצוֹן

אָחַד לְהִיּוֹת אָחַד בְּלִי פְרוּד כָּלֵל. וְאִזּוּ בְעֵלָה  
מִתְתַקֵּן אֵלֶיהָ לְהִכְנִיסָהּ לַחֲפָה בְיַחְוּד אָחַד  
לְהִתְיַחַד עִם הַגְּבִירָה.

וְלִבֵּן אָנוּ מְעוֹרְרִים אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים (דְּבָרִים י') שְׁמַע  
יִשְׂרָאֵל. תִּקְנֵי עֲצֻמְךָ, הָרִי בְעֵלְךָ יְבֵא אֵלֶיךָ  
בְּתִקּוּנָיו מִזְמַן כְּנִגְדְּךָ. ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אָחַד, בְּיַחְוּד  
אָחַד, בְּרִצּוֹן אָחַד, בְּלִי פְרוּד, שְׁפָל אוֹתָם  
הָאֵיבָרִים נַעֲשִׂים אָחַד, וְנִכְנָסִים בְּאָחַד בְּתִשׁוּקָה.



## סדר הלימוד ליום א שבט [יום 119 בשנה]

**בִּיּוֹן** שְׂאוּמְרִים יִשְׂרָאֵל "ה' אֶחָד" בְּהִתְעוֹרְרוֹת  
שֶׁשָּׂה צְדָדִים, אֲזִי כָּל אוֹתָם שֶׁשֶׁת הַצְּדָדִים  
נַעֲשִׂים אֶחָד וְנִכְנָסִים בְּתִשׁוּקָה אַחַת, וְסוּד זֶה ו'  
אֶחָד, פְּשִׁיטוֹת בְּלִבְדוֹ בְּלִי דְבָקוֹת אַחֲרַת אֱלֹיו,  
אֲלֵא הוּא לְבִדּוֹ פְּשׁוּט מְכַל, וְהוּא אֶחָד.

**בְּאוֹתָהּ** שְׁעָה הַגְּבִירָה מִתְתַּקֶּנֶת וּמִתְקַשֶּׁטֶת,  
וְשִׁמְשִׁיָּהּ מִכְנִיסִים אוֹתָהּ בְּלַחַשׁ רַב  
אֶל בַּעֲלָהּ, וְאוּמְרִים: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ  
לְעוֹלָם וָעֶד. זֶהוּ בְּלַחַשׁ, שֶׁכֶּךָ צָרִיךְ לְהַכְנִיסָהּ  
לְבַעֲלָהּ. אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיּוּדְעִים אֶת זֶה וּמְסֻדְרִים  
סְדוּר עֲלִיּוֹן שֶׁל הָאֱמוּנָה.

**בְּאוֹתָהּ** שְׁעָה שֶׁמִּתְחַבְּרִים הַבַּעַל וְהַגְּבִירָה  
כְּאֶחָד, אֲזִי הַכְּרוֹז יוֹצֵא מִצַּד הַדְּרוֹם,  
מִתְעוֹרְרִים חֲזִלוֹת וּמִחֲנוֹת שֶׁמְגַלִּים אֶהָבָה  
לְרַבּוֹנָם.

**אֲזִי** מִתְעוֹרֵר מִמֶּנָּה אֶחָד עֲלִיּוֹן, שֶׁשְּׁמוֹ בּוּא"ל,  
גְּדוֹל הַמִּחְנוֹת, וּבִידּוֹ אַרְבַּעַה מִפְתָּחוֹת  
שְׁנוּטֵל מֵאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. וּמִפְתַּח אֶחָד  
נִרְשָׁם בְּאוֹת י', וּמִפְתַּח אַחֵר נִרְשָׁם בְּאוֹת ה',  
וּמִפְתַּח אֶחָד נִרְשָׁם בְּאוֹת ו', (וּמִפְתַּח אַחֵר נִרְשָׁם בְּאוֹת ה')

וּמְנִיחִים אוֹתוֹ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים. וְאוֹתָם שְׁלֹשָׁה  
מִפְתָּחוֹת שְׁנַרְשָׁמוּ בְּשֵׁלֶשׁ הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ נַעֲשִׂים  
אֶחָד. כִּיּוֹן שְׁנַעֲשִׂים אֶחָד, אוֹתוֹ הַמִּפְתָּח הָאֶחָד  
עוֹלָה וְעוֹמֵד וּמִתְחַבֵּר בְּאוֹתוֹ אֶחָד שֶׁהוּא כָּלֵל  
הַשְּׁלֵשׁ, וְכֹל אוֹתָם מַחֲנוּת וַחֲלִלוֹת נִכְנָסִים לְאוֹתָם  
שְׁנֵי הַמִּפְתָּחוֹת לְתוֹךְ הַגָּן, וְכֹלָם מִיַּחְדִּים כְּמוֹ  
שְׁלֵמָטָה.

יְהוָה - זֶה רֵשֶׁם שֶׁל הָאוֹת י', הָרֵאשׁ הָעֲלִיּוֹן  
שְׁבַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. אֱלֹהֵינוּ - זֶהוּ סוּד שֶׁל  
רֵשֶׁם הָאוֹת ה' הָעֲלִיּוֹנָה, הָאוֹת הַשְּׁנִיָּה שְׁבַשֵּׁם  
הַקְּדוֹשׁ. יְהוָה - זֶה מְשִׁיכָה שְׁנַמְשַׁכְתָּ לְמָטָה  
בְּסוּד הָרֵשֶׁם שֶׁל הָאוֹת ו', שֶׁהֵן שְׁתֵּים, וְהָאוֹתִיּוֹת  
נִמְשַׁכּוֹת לְהִיּוֹת בְּמַקּוֹם הַזֶּה, וְהוּא אֶחָד. כֹּל  
הַשְּׁלֵשׁ הִלְלוּ הֵן אֶחָד בְּיַחְדוֹ אֶחָד.

כִּיּוֹן שְׁכָל זֶה נַעֲשֶׂה אֶחָד בְּיַחְדוֹ אֶחָד, וְנִשְׁאַר  
הַכֹּל בְּסוּד שֶׁל אוֹת ו' שְׁלָם, מֵרֵאשׁ הַמַּעֲיָן  
וּמֵהַיִּכָּל הַפְּנִימִי, וְיִוָּרֵשׁ אֶת הָאָבָא וְהָאָמָא, אֲזַ  
מִכְנִיסִים אֶת הַגְּבִירָה עִמוֹ, שֶׁהָרִי עֲכָשׁוּ הוּא שְׁלָם  
בְּכֹל הַטּוֹב הָעֲלִיּוֹן, וְיִכּוֹל לְהַזִּין אוֹתָהּ וּלְתַתּ לָהּ  
מְזוֹן וְסֻפּוּק כְּרָאוּי. וְכֹל אוֹתָם הָאֵיבָרִים שֶׁלוֹ כָּלָם  
אֶחָד. וְאֲזוֹ מִכְנִיסִים אוֹתָהּ אֵלָיו בְּלַחֲשׁ. לְמָה



בְּלַחַשׁ? כִּדֵּי שְׁלֵא יִתְעַרֵב זֶר בְּאוֹתָהּ שְׁמֻחָה, כְּמוֹ  
שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יד) וּבִשְׁמֻחָתוֹ לֹא יִתְעַרֵב זֶר.

כִּיּוֹן שֶׁהוּא מְתִיחַד לְמַעְלָה בְּשֵׁשֶׁה צְדָדִים, אַף  
כֵּן הִיא מְתִיחַדֶת לְמָטָה בְּשֵׁשֶׁה צְדָדִים  
אַחֲרִים, כִּדֵּי לִהְיוֹת אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמָטָה,  
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זכריה ד) יְהִיֵה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.  
אֶחָד לְמַעְלָה בְּשֵׁשֶׁה צְדָדִים – שְׁכָתוֹב (דברים ו)  
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הֲרִי שֵׁשׁ תְּבוֹת  
כְּנֻגַד שֵׁשֶׁה צְדָדִים. אֶחָד לְמָטָה בְּשֵׁשֶׁה צְדָדִים –  
(זֶהוּ שְׁכָתוֹב) בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. הֲרִי  
שֵׁשֶׁה צְדָדִים אַחֲרִים בְּשֵׁשׁ תְּבוֹת. ה' אֶחָד –  
לְמַעְלָה. וְשִׁמוֹ אֶחָד – לְמָטָה.

**וְאִם** תֵּאֱמַר, הֲרִי כְּתוֹב אֶחָד לְמַעְלָה, וְלְמָטָה לֹא  
כְּתוֹב אֶחָד. וְעַד הוּא אֶחָד בְּחֻלּוּפֵי אוֹתֵיחוֹת.  
אוֹתֵיחוֹת הַזְכָּר לֹא מְתַחַלְפוֹת, אוֹתֵיחוֹת הַנְּקֻבָּה  
מְתַחַלְפוֹת, שֶׁהֲרִי שְׁבַח הַזְכָּר עַל הַנְּקֻבָּה. וְכִדֵּי  
שֶׁלֹא תִשְׁלַט עֵינַי הָרַע אָנוּ מְחַלְיִפִים אוֹתֵיחוֹת שֶׁלֹא  
אוֹמְרִים אֶחָד בְּגִלוּי, וְלַעֲתִיד לְבֹא כְּשֶׁתִּעֲבֹר עֵינַי  
הָרַע מִן הָעוֹלָם וְלֹא תִשְׁלַט (אצל ה'), אֲזַי יִקְרָא אֶחָד  
בְּגִלוּי. מִשּׁוֹם שֶׁעֲכָשׁוּ, כְּשֶׁאוֹתוֹ הִצֵּד הָאֲחֵר נִדְבַק  
עִמָּה, אֵינֶה אֶחָד, אֲלֵא שֶׁאָנוּ מִיְחַדִּים אוֹתָהּ  
בְּלַחַשׁ בְּסוּד הָאוֹתֵיחוֹת הָאֲחֵרוֹת, וְאוֹמְרִים וְעַד.

**אָבֵל** לְעֵתִיד לְבֹא שְׂיִפְרֵד אוֹתוֹ הַצַּד מִמֶּנָּה וְיַעֲבֹר  
 מִהָעוֹלָם, אֲזִי יִקְרָא אֶחָד וְדָאִי, שְׁלֵא יִהְיֶה  
 עִמָּה שְׂתַפּוֹת וְדִבְקוֹת אַחֲרֵת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (זכוריה יד)  
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד, בְּגִלּוּי  
 בְּפִרוּשׁ, וְלֹא בְּלַחֲשׁ וְלֹא בְּסוּד.

**וְלִכֵּן** אָנוּ מִיַּחֲדִים אוֹתָהּ מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, כְּמִי  
 שֶׁמִּזְמִין אַחֵר לְהִיּוֹת עַד שְׁלוֹ, מִשּׁוּם שֶׁזֶהוּ  
 הַעֵד שְׁלָנוּ, וְהַצַּד הָאֲחֵר אֵינוֹ עַד אֵלֵינוּ. וְאִזּוֹ הִיא  
 נִפְרָדֶת מֵאוֹתוֹ הַצַּד. כִּיּוֹן שֶׁבָּאָה, אָנוּ מְכַנְיָסִים  
 אוֹתָהּ לַחֲפָה אֶל בַּעֲלָהּ, הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, בְּכָל רָצוֹן  
 וְכוּנַת הַלֵּב, וְלִכֵּן הוּא אֶחָד.

**בְּשָׁעָה** שֶׁהִיא בָּאָה עִם עֲלְמוּתֶיהָ וְרוּצָה  
 לְהִפָּרֵד מִהַצַּד הָאֲחֵר, לֹא בָּאָה אֶלָּא  
 כְּמִי שֶׁמִּזְדַּמְנֵת לְרִאוֹת אֶת כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ וְלֹא  
 יוֹתֵר, וְכִךָ מְכַרְיָזִים שֶׁיִּזְדַּמְנוּ לְרִאוֹת בְּכְבוֹד  
 הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ג) צָאִינָה וּרְאִינָה  
 בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה. צָאוּ לְרִאוֹת בְּכְבוֹד  
 הַמֶּלֶךְ אֲזִי הַצַּד הָאֲחֵר לֹא נוֹחַ לוֹ לְרִאוֹת, וְנִפְרָד  
 מִמֶּנָּה. כִּיּוֹן שֶׁבָּאָה, כָּל אוֹתָם שֶׁמְשִׁיָּה מְכַנְיָסִים  
 אוֹתָהּ לַחֲפָה עִם הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן בְּלַחֲשׁ, בְּסוּד.  
 שְׂאֵלְמָלֵא לֹא כֶּף, לֹא יִפְרֵד מִמֶּנָּה אוֹתוֹ הַצַּד  
 הָאֲחֵר וְתִתְעַרֵּב הַשְּׂמֻחָה. אָבֵל לְעֵתִיד לְבֹא,

כְּשִׁיפְרֵד מִמֶּנָּה אוֹתוֹ הֵצֵד הָאֲחֵר, אִז בְּיוֹם הַהוּא  
יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

בְּיוֹן שְׁנִכְנַסְתָּ לַחֲפָה וְהִיא עִם הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, אִז  
אֲנוּ מְעוֹרְרִים שְׂמִיחָה שֶׁל יָמִין וְשְׂמֵאל, כְּמוֹ  
שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים 1) וְאֶהְבֵּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לְבָבְךָ  
וְגו', וְהָיָה אִם שָׂמוּעַ וְגו', בְּלִי פֶחַד כָּלֵל, שֶׁהָרִי  
הֵצֵד הָאֲחֵר לֹא יִתְקַרֵּב לְשֵׁם וְאִין לוֹ רְשׁוּת.

הַכֹּלֵּה, כֹּל זְמַן שְׁרוּצִים לְהַכְנִיסָה לְמֶלֶךְ  
לְשִׂמְחַת הַשְּׂמוּשׁ, צָרִיךְ בְּלַחֵשׁ בְּסוּד,  
כְּדִי שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בְּרַגְלֵי (אָדָם שְׂמַגְלָה) צְעָדֶיהָ, רְמֹז שֶׁל  
הֵצֵד הָרַע וְלֹא יִדְבֵק עִמָּה, וְלֹא יִמָּצְאוּ בְּבָנִים רְמֹז  
שֶׁל פְּסוּל כָּלֵל.

וְכַךְ אָמַר יַעֲקֹב לְבָנָיו, שְׂמֵא חֵס וְשְׁלוֹם אֶרֶץ  
פְּסוּל (בְּזוֹרְעֵי אוֹ) בְּמִטְּתִי. אִז הֵם אָמְרוּ, כְּמוֹ  
שֶׁאִין בְּלִבְךָ אֶלֶּא אֶחָד, כֶּךָ וְכוּ', אִין לָנוּ דְבִקּוּת  
בְּצֵד הָאֲחֵר כָּלֵל. שֶׁהָרִי פְרוּשׁ הָיָה מִמִּטְּתְךָ, וְאֲנוּ  
בִּיחּוּד לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן וְאִין לָנוּ כָּלֵל דְבִקּוּת בְּצֵד  
הָאֲחֵר, שֶׁהָרִי בְּפִרְדָּה מֵהֵצֵד הָאֲחֵר (הֵינּוּ בְרִצּוֹן) הָיָה  
הָרִצּוֹן וְהַמְחֻשְׁבָּה שֶׁלָּנוּ.

בְּיוֹן שִׁידַע שֶׁהֵצֵד הָאֲחֵר, לֹא נִדְבֵק שֵׁם כָּלֵל, אִז  
נִכְנְסָה הָאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ בְּלַחֵשׁ, בְּסוּד הַיְחֻד

שֶׁל שְׂשָׁה צְדָדִים. פָּתַח וְאָמַר, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שֶׁהָרִי הִיא בְּסוּד שֶׁל אֶחָד, בְּעֵלְמוּתֶיהָ, בְּלִי עֲרֻבֹב כָּלֵל, וְלֹא שְׁתַּפּוֹת שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר.

**וּבֵּא** רָאָה, בְּאוֹתָהּ שְׂשָׁה הָיוּ יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּדִיוֹקָן עֲלִיּוֹן לְמִטָּה עִם הַשְּׂכִינָה. יַעֲקֹב הָיָה בְּסוּד שֶׁל שְׂשָׁה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּסוּד אֶחָד. בָּנָיו הָיוּ בְּדִיוֹקָן שֶׁל שְׂשָׁה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. וְהוּא רָצָה לְגַלוֹת לָהֶם אוֹתוֹ קֶץ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, שֵׁשׁ קֶץ וְיֵשׁ קֶץ, יֵשׁ קֶץ הַיְמִין וְיֵשׁ קֶץ הַיְמִים. קֶץ הַיְמִין – זֶה הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה, סוּד הָאֲמוּנָה, סוּד מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם. קֶץ הַיְמִים – זֶה סוּד שֶׁל מַלְכוּת הָרְשָׁעָה, סוּד שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר שֶׁנִּקְרָא קֶץ כָּל בְּשָׂר, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

**כִּיּוֹן** שָׂרָאָה שֶׁהִסְתַּלְקָה שְׂכִינָה מִמֶּנּוּ וְכוּ', הֵם אָמְרוּ: כְּמוֹ שֶׁאֵין בְּלִבָּךְ אֲלָא אֶחָד, שֶׁאַתָּה בְּסוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהוּא אֶחָד – אַף אָנּוּ, שֶׁאָנּוּ בְּסוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, הוּא אֶחָד. וְלִכֵּן נִזְכְּרוּ שְׁנֵי לְבָבוֹת, סוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא הֵלֵב שֶׁל יַעֲקֹב, וְהַסּוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, שֶׁהוּא הֵלֵב שֶׁל בָּנָיו. אִזְ הַכְּנִיס אוֹתָהּ בְּלַחֵשׁ.

וּכְמוֹ שֶׁהֵם הִתְיַחְדּוּ – הַסּוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן  
 בְּאֶחָד, וְהַסּוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן בְּאֶחָד,  
 אֵף כֵּן אָנוּ צְרִיכִים לִיַּחַד אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן  
 בְּאֶחָד וּלְיַחַד אֶת הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן בְּסוּד שֶׁל אֶחָד.  
 זֶה בְּשֵׁשׁ צְדָדִים, וְזֶה בְּשֵׁשׁ צְדָדִים. וְלִכֵּן שֵׁשׁ  
 תְּבוּת כָּאֵן בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ צְדָדִים. וְשֵׁשׁ תְּבוּת  
 כָּאֵן בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ צְדָדִים, (זכריה יד) ה' אֶחָד  
 וְשָׂמוּ אֶחָד. אֲשֶׁרֵי גוֹרְלוֹ וְחִלְקוֹ שֶׁל מִי שֵׁשׁ  
 רְצוֹנוֹ לְזֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר כֵּן, הַתְּעוֹרְרוּת זוֹ שֶׁל  
 הַיַּחְוּד יָפָה הִיא, שֶׁסּוּד בְּרוּר הַדְּבָר הָרִי  
 בְּאַרְנוֹ, וְהַדְּבָרִים הִלְלוּ עֲתִידִים לְהִתְעַדֵּד לְפָנָי  
 עֲתִיק הַיָּמִים בְּלִי בּוֹשָׁה כָּלֵל.

רעיא מהימנא

מוֹצֵיָה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהִיא סוּד הָאֱמוּנָה  
 הָעֲלִיּוֹנָה לְדַעַת דְּרָכֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.  
 שְׁכָל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, זוֹכֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה  
 וְזוֹכֶה בְּעוֹלָם הַבָּא וְנִצּוֹל מִכָּל הַמַּקְטַרְגִּים  
 הָרָעִים, מִשּׁוּם שֶׁהַתּוֹרָה הִיא סוּד הָאֱמוּנָה, שְׂמִי  
 שְׂמִתְעַסֵּק בָּהּ, מִתְעַסֵּק בְּאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה,  
 וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁרְה שְׂכִינְתוֹ בְּתוֹכוֹ שְׁלֵא  
 תְזוּז מִמֶּנּוּ.

מִי שִׁיּוּדַע דְּבַר תּוֹרָה, צָרִיף לְרִדְף אַחֲרָיו וְלִלְמַד  
 דְּבַר זֶה מִמֶּנּוּ, לְקַיֵּם אֶת סוּד הַכְּתוּב, מֵאֵת כָּל  
 אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. הַתּוֹרָה  
 הִיא עֵץ הַחַיִּים לְתַת חַיִּים לְכָל. מִי שֶׁמְתַחֲזֵק  
 בַּתּוֹרָה, מְתַחֲזֵק בְּעֵץ הַחַיִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ג)  
 עֵץ חַיִּים הִיא לַמְּחַזִּיקִים בָּהּ.

וְכַמּוֹה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּאַרְנוֹ בְּמִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל  
 בַּתּוֹרָה, שְׂזוּכָה לְהִקָּשֵׁר בַּתּוֹרָה  
 שְׁלֹמֶעֱלָה. בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ שׂוֹכֵף, וְאֵינוֹ שׂוֹכֵף  
 בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאִפְלוּ בְּקִבְרֵי שְׁפִתוֹתָיו מְרַחֲשׁוֹת  
 בַּתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר דּוֹכֵב שְׁפִתַי יְשָׁנִים. (ע"כ

רעיא מהימנא)

זוהר:

פְּתַח וְאָמַר, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה. כָּאֵן הוּא יְחוּד  
 בְּכָלֵל אֶחָד. מַעֲלָה וּמַטָּה. לֹא כְּתוּב וַיִּקְחוּ  
 תְרוּמָה, אֲלָא וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, מַעֲלָה וּמַטָּה, בְּלִי  
 פְּרוּד כָּלֵל.

מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת  
 תְּרוּמָתִי. פְּסוּקָה זֶה כֵּן צָרִיף לומר אותו:  
 כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ. מַה זֶה מֵאֵת כָּל אִישׁ?  
 אֲלָא סוּד יֵשׁ כָּאֵן לְאוֹתָם בְּעֲלֵי מַדּוֹת. אֲשֶׁרִיָּהֵם

הצדיקים שיוֹדְעִים לְשִׁים אֶת רְצוֹן לְבָם לְמַלְךְ  
הַעֲלִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, וְכָל רְצוֹן לְבָם אֵינוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה,  
וְלִתְאֻנָּה הַבְּטֻלָּה שְׁלוֹ. אֲלֵא יוֹדְעִים וּמִשְׁתַּדְּלִים  
לְשִׁים רְצוֹנָם וּלְהַדְּבֵק לְמַעֲלָה, כְּדִי לְמַשֵּׁךְ רְצוֹן  
שֶׁל רְבוּנָם אֲלֵיהֶם מִמַּעֲלָה לְמַטָּה.

וּמֵאַיִזָּה מְקוֹם נוֹטְלִים אוֹתוֹ רְצוֹן רְבוּנָם לְמַשֵּׁךְ  
אוֹתוֹ אֲלֵיהֶם? הֵם נוֹטְלִים מִמְּקוֹם אֶחָד  
עֲלִיּוֹן וְקְדוֹשׁ שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצְאִים כָּל הַרְצוֹנוֹת  
הַקְּדוֹשִׁים. וּמִי הוּא? כָּל אִישׁ. זֶה צְדִיק שֶׁנִּקְרָא  
כָּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ה) וַיִּתְרוֹן אֶרֶץ בְּכָל הַיָּמָיו.  
(תהלים קיט) עַל כֵּן כָּל פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל. אִישׁ – כְּמוֹ  
שֶׁנֶּאֱמַר אִישׁ צְדִיק. זֶהוּ צְדִיק (כָּל אִישׁ) בְּעַל הַבַּיִת  
שֶׁרְצוֹנוֹ תְּמִיד לְגַבִּירָה, כְּמוֹ בְּעַל שְׂאוֹהֵב אֶת  
אִשְׁתּוֹ תְּמִיד. יִדְבְּנוּ לְבוֹ – הוּא אוֹהֵב אוֹתָהּ,  
וְלְבוֹ, שֶׁהִיא הַגַּבִּירָה שְׁלוֹ, יִדְבְּנוּ לְהַדְּבֵק בָּהּ.

וְאֵף עַל גַּב שְׂאוֹהֵבָה רַבָּה זֶה עִם זֶה, שֶׁלֹּא  
נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים, מֵאוֹתוֹ כָּל אִישׁ, בְּעַל  
הַבַּיִת, בְּעַל הַגַּבִּירָה, מִמֶּנּוּ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתוֹ.  
דֶּרֶךְ הָעוֹלָם, מִי שֶׁרוֹצֶה לְקַחַת אִשְׁתּוֹ שֶׁל אָדָם  
מִמֶּנּוּ, הוּא מְקַפֵּיד וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָהּ. אֲבָל הַקְּדוֹשׁ  
בְּרוּךְ הוּא לֹא כֵּךְ. כְּתוּב וְזֹאת הַתְּרוּמָה – זוֹ כְּנִסְת  
יִשְׂרָאֵל. אֵף עַל גַּב שְׁכָל אֶהְבְּתָה אֵלָיו וְאֶהְבְּתוֹ

אֵלֶיהָ, מִמְּנוּ נוֹטְלִים אוֹתָהּ לְהַשְׁרוֹתָהּ בֵּינֵיהֶם,  
מֵאוֹתוֹ מְקוֹם עֲלִיּוֹן, שְׁכַל הָאֱהָבָה שֶׁל אִשָּׁה  
וּבַעֲלָהּ שׁוֹרָה, מִשֵּׁם תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. אֲשֶׁרִי  
חֻלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרִי כָּלֵם שְׂזָכוּ לָזֶה.

**וְזֹאת** הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם. וְאִם תֹּאמְרוּ,  
אִם כֵּן, אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתוֹ הֲיֵה צָרִיף  
לְהִיּוֹת! מַה זֶה מֵאֲתָם? מֵאֵת שְׁנֵי הַשְּׂמוֹת  
(הַדְּרוֹגוֹת) הַלָּלוּ.

**עוֹד** אָמַר רַב יִיבָא סָבָא, מֵאֲתָם – מֵאֵת ס',  
שֶׁהוּא סוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, מְקוֹם מְדוּרוֹ  
שֶׁל הַצַּדִּיק הַזֶּה שֶׁמִּתְעַטֵּר מֵהָאוֹת ס', וּמִשֵּׁם  
נוֹטֵל חַיִּים לְהַזִּין אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת. וְהַכֵּל דָּבָר  
אֶחָד, הַסּוּד שֶׁנִּתֵּן לַחֲכָמִים. אֲשֶׁרִי חֻלְקָם.

**שֵׁאֵף** עַל גַּב שֶׁהֵם נוֹטְלִים אוֹתָהּ, (כֶּאֱן) לֹא יְכוּלִים  
לְטַל אוֹתָהּ אֶלָּא רַק בְּרִשׁוֹת בַּעֲלָהּ  
וּבְרִצּוֹנוֹ, וְלַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה שֶׁל אֱהָבָה אֵלָיו, וְאִז  
בְּאֱהָבָתוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. וְכֵן זֶה בְּאוֹתָן  
הָעֲבוּדוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְתִקּוּן וְסִדּוּר שֶׁיִּשְׂרָאֵל  
מְסַדְרִים בְּכָל יוֹם. דָּבָר אַחֵר מֵאֲתָם – מֵהַכָּלֵל שֶׁל  
שְׁשֵׁה צַדִּדִּים הָעֲלִיּוֹנִים, וְהַכֵּל אֶחָד.

(ד"א) מֵאֲתָם – מֵאוֹתָם זְמַנִּים וְשִׁבְתוֹת, וְהַכֵּל סוּד  
אֶחָד. זֶהב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת



שְׁנֵי זָהָב – בַּסּוּד שֶׁל יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא יוֹם  
 שֶׁל זָהָב, יוֹם הַדִּין, וְשׁוֹלֵט אוֹתוֹ הַצַּד, כְּמוֹ  
 שֶׁנֶּאֱמַר (איוב לו) מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה. וְכֶסֶף – זֶה יוֹם  
 הַכַּפּוּרִים, שֶׁמֶתְלַבְּנִים חֲטָאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ  
 שֶׁלֵּג, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם  
 כְּשָׁנִים כִּשְׁלֵג יִלְבִּינוּ. וְכָתוּב (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה  
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם.

**וּנְחָשֶׁת** – יְמֵי קְרִבְנוֹת הַחֵג, שֶׁהֵם מְרַכְבוֹת  
 הַעֲמִים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, וְהֵם  
 נִקְרָאִים סוּד שֶׁל הָרִי נְחָשֶׁת, וְלִכְן מִתְמַעֲטִים בְּכָל  
 יוֹם וְהוֹלְכִים. וְתַכְלֵת – זֶה פֶּסַח, הַשְּׁלֵטוֹן שֶׁל  
 סוּד הָאָמוּנָה, הַסּוּד שֶׁל צָבַע הַתַּכְלֵת. וּמִשׁוּם  
 שֶׁהִיא תַכְלֵת, לֹא שׁוֹלֵטֶת, עַד שֶׁמִּשְׁמִידָה וְהוֹרְגַת  
 כָּל בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות יב) וְעָבַר ה'  
 לַנֶּגֶף אֶת מִצְרַיִם. וְלִכְן כָּל הַגִּוֹנִים טוֹבִים בַּחֲלוּם,  
 חוּץ מִתַּכְלֵת.

**וְאַרְגָּמָן** – זֶה שְׁבוּעוֹת, סוּד הָאֲרָגָמָן, שֶׁתּוֹרָה  
 שֶׁבְּכָתֵב שֶׁנִּתְּנָה בּוֹ כְּלוּלָה מִשְׁנֵי  
 צְדָדִים – מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לב)  
 מִיְמִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ, וְזֶהוּ אֲרָגָמָן. וְתוֹלַעַת שְׁנֵי –  
 זֶהוּ ט"ו בָּאָב, שֶׁבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹצְאוֹת בְּכָלִי  
 מִלֵּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איכה ד) הָאֲמָנִים עָלֵי תוֹלַעַ.

עַד כָּאֵן שֶׁשָׁה צְדָדִים. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה הַסּוּד שֶׁל  
עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה. וְשֵׁשׁ. וְעֵזִים. וְעֵרַת אֵילִם  
מְאָדָּמִים. וְעֵרַת תְּחָשִׁים. וְעֵצֵי שֹׁטִים. וְשֶׁמֶן  
לְמָאֵר. וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמְּשָׁחָה וְלִקְטָרֶת הַסַּמִּים.  
וְאַבְנֵי שֶׁהֵם. וְאַבְנֵי מְלוֹאִים. עַד כָּאֵן תְּשֻׁעָה, כְּנֶגֶד  
תְּשֻׁעָה יָמִים, וַיּוֹם הַכְּפוּרִים מִשְׁלִים לְעֲשָׂרָה.  
וּמְכַל אֱלֹהִים אָנוּ נוֹטְלִים תְּרוּמַת ה' בְּכֹל זְמַן וְזְמַן,  
כְּדֵי לְהַשְׁרוֹת עָלֵינוּ. בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אָנוּ נוֹטְלִים  
תְּרוּמַת ה', וְהוּא סוּד שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁבֶּא מֵצַד  
הַזֶּהָב. בַּיּוֹם הַכְּפוּרִים אָנוּ נוֹטְלִים אוֹתָהּ, וְהִיא  
יוֹם הַכְּפוּרִים שְׁיִוְרֶשֶׁת הַבַּת אֶת הָאֵם. בְּסִכּוֹת אָנוּ  
נוֹטְלִים אוֹתָהּ, וְהִיא סִכָּה, סוֹכֶכֶת וּמְגַנָּה עָלֵינוּ,  
וְכָתוּב (במדבר כט) בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְּהִיָּה לָכֶם,  
וְזוֹהֵי תְּרוּמַת ה'.

**בְּפֶסַח** אֵף כֶּךָ אָנוּ נוֹטְלִים אוֹתָהּ, וְהִיא פֶּסַח.  
וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, סוּד הַגֶּזֶן שֶׁל אוֹר הַתְּכֵלֶת.  
בְּשָׁבוּעוֹת אָנוּ נוֹטְלִים אוֹתָהּ, וְהִיא שְׁתֵּי הַלֶּחֶם,  
וְכָתוּב (שמות כ) וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים  
הָאֵלֶּה לְאֹמֶר. וְאָנוּ נוֹטְלִים מִתּוֹרָה שֶׁבְּכָתֵב תּוֹרָה  
שֶׁבְּעַל פֶּה. חֲמֵשֶׁה עָשׂוֹר בְּאָב, הוּא עֶמֶד בְּשִׁמְחָה  
עַל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל. כָּל שְׁאָר הַיָּמִים הֵם לְתַקּוּן  
שְׁלָהּ, וְלִכֵּן כָּתוּב אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם.

כְּמוֹ שֶׁהֵם מְתִיחִים לְמַעַלָּה בְּאַחַד, אַף כֶּן הִיא מְתִיחֶת לְמַטָּה בְּסוּד שֶׁל אֶחָד, לְהִיּוֹת עִמָּם לְמַעַלָּה אֶחָד כְּנֶגֶד אֶחָד. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶחָד לְמַעַלָּה לֹא יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, עַד שְׁנַעֲשִׂית בְּסוּד שֶׁל אֶחָד כְּמוֹ שְׁלוֹ, לְהִיּוֹת אֶחָד בְּאַחַד. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַסּוּד שֶׁל ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. סוּד הַשֶּׁבֶת, הִיא שֶׁבֶת שְׁנֵאֲחֻזֹת בְּסוּד שֶׁל אַחֲ"ד, לְהַשְׁרוֹת עָלֶיהָ הַסּוּד שֶׁל אֶחָד. תְּפִלַּת עֶרֶב שֶׁבֶת, שֶׁהָרִי אֲזִי מְתִיחַ כִּסֵּא הַכְּבוֹד הַקְדוּשׁ בְּסוּד שֶׁל אֶחָד, וּמִתְקַנֵּת שִׁישְׁרָה עָלֶיהָ הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ הָעֶלְיוֹן.

**כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ הַשֶּׁבֶת**, הִיא מְתִיחֶת וְנִפְרֶדֶת מֵהַצַּד הָאַחֵר, וְכֹל הַדִּינִים מְעַבְרִים מִמֶּנָּה, וְהִיא נִשְׁאַרֶת בְּיַחּוּד שֶׁל אֹר קְדוּשׁ, וּמִתְעַטֶּרֶת בְּכִמָּה עֲטֻרוֹת לְמֶלֶךְ הַקְדוּשׁ, וְכֹל שְׁלִיטֵי הָרִגּוֹז וּבַעֲלֵי הַדִּין כֻּלָּם בּוֹרְחִים, (וּמְעַבְרִים מִמֶּנָּה) וְאֵין שְׁלֹטוֹן אַחֵר בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת. וּפְנִיָּה מְאִירִים בְּאוֹר עֶלְיוֹן, וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַטָּה בְּעַם הַקְדוּשׁ, וְכֻלָּם מְתַעַטְרִים בְּנִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת. אֲזִי רֵאשִׁית הַתְּפִלָּה, לְבָרֵךְ אוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה, בְּפָנִים מְאִירוֹת, וְלוֹמַר בְּרָכוּ אֶת ה' הַמְּבָרֵךְ. אֶת ה' דוֹקָא, כְּדִי לִפְתַּח לָהּ בְּבִרְכָּהּ.

**וְאָסוּר** לְעַם הַקְדוּשׁ לִפְתּוֹחַ אֲלֵיהָ בַּפְּסוּק שֶׁל  
 דִּין, כְּמוֹ וְהוּא רַחוּם וְגו', מִשּׁוּם שֶׁהָיָה  
 נִפְרָדָה מֵהַצַּד הָאֲחֵר, וְכָל בְּעָלֵי הַדִּינִים נִפְרְדוּ  
 וְהֶעֱבְרוּ מִמֶּנָּה. וּמִי שֶׁמְעוֹרֵר אֶת זֶה לְמַטָּה,  
 גּוֹרֵם לְעוֹרֵר כֶּן לְמַעְלָה, וְהַפְּסָא הַקְדוּשׁ לֹא  
 יְכוּל לְהִתְעַטֵּר בְּעֵטְרַת קִדְשָׁה. שְׁכָל זְמַן  
 שִׁמְתַעֲוֹרְרִים לְמַטָּה אוֹתָם בְּעָלֵי הַדִּין שֶׁהָיוּ  
 מְעַבְּרִים וְהָיוּ הוֹלְכִים לְהִתְחַבֵּא בְּתוֹךְ הַנֶּקֶב שֶׁל  
 הָעֶפֶר שֶׁל הַתְּהוֹם הַגָּדוֹל, כֵּלָם שְׂבִים לְשֵׁרוֹת  
 בְּמִקּוּמָם, וְהַמִּקּוּם הַקְדוּשׁ מִתְרַחֵק (וַיִּדְחַק) בָּהֶם  
 מְלָהיּוֹת בְּמִנוּחָה.

**וְאֵל** תֹּאמַר שֶׁזֶהוּ לְבָדוּ, אֲלֵא שְׂאִין הַתְּעוֹרְרוֹת  
 לְמַעְלָה לְהִתְעוֹרֵר עַד שִׁישְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים  
 לְמַטָּה, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ, שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים פֵּא) בַּכֶּסֶה לְיוֹם  
 חֲגִנּוּ. לֹא כָתוּב לְיוֹם חַג, אֲלֵא לְיוֹם חֲגִנּוּ. וְלִכֵּן  
 אָסוּר לְעַם הַקְדוּשׁ, שִׁמְתַעֲטְרִים בְּעֵטְרוֹת  
 קְדוּשׁוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת כְּדִי לְעוֹרֵר מִנוּחָה, שֶׁהֵם  
 יְעוֹרְרוּ דִין, אֲלֵא כֵּלָם בְּרָצוֹן וְאַהֲבָה רַבָּה,  
 שִׁיעוֹרְרוּ בְּרִכּוֹת מַעְלָה וּמַטָּה כְּאַחַד.

**בְּרָבוּ** אֶת ה' – דוֹקֵא אֶת, כְּמוֹ שֶׁאַמְרָנוּ, זו  
 שְׁבֵת שֶׁל עֶרֶב שְׁבֵת. בְּרוּךְ ה' הַמְּבָרֵךְ  
 – זוֹ יְצִיאַת הַבְּרִכּוֹת מִמִּקּוּר הַחַיִּים, וּמִקּוּם

שִׁמְמָנוּ יוֹצֵאת כָּל הַהִשְׁקָאָה לְהִשְׁקוֹת אֶת הַכֹּל.  
 וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא הַמְּקוֹר בְּסוּד שֶׁל אוֹת הַבְּרִית,  
 קוֹרְאִים לוֹ הַמְּבָרֵךְ, הוּא נְבִיעַת הַבְּאֵר. כִּיּוֹן  
 שִׁמְגִיעִים לְשֵׁם, הָרִי הַבְּאֵר וְדַאי מִתְמַלֵּאת,  
 שְׂאִין פּוֹסְקִים מִימּוֹ לְעוֹלָמִים.

**וְלָכֵן** לֹא אוֹמְרִים בְּרוּךְ אַת ה' הַמְּבָרֵךְ, אֲלֵא  
 בְּרוּךְ ה'. שֶׁאֵלְמֵלֵא לֹא מְגִיעָה לְשֵׁם  
 נְבִיעָה מִהַמְּקוֹר הָעֲלִיּוֹן, לֹא מִתְמַלֵּאת הַבְּאֵר  
 כָּלֵל, וְעַל זֶה הַמְּבָרֵךְ. לָמָּה הוּא הַמְּבָרֵךְ? מִשּׁוּם  
 שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם וּמְשַׁקֵּה לְעוֹלָם וָעֵד. עוֹלָם וָעֵד  
 זוֹהִי שַׁבַּת שֶׁל עֶרֶב שַׁבַּת, וְאֵנוּ תוֹקְעִים בְּרִכּוֹת  
 בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא מְבָרֵךְ. וְכִיּוֹן שִׁמְגִיעִים לְשֵׁם,  
 כָּלֵם לְעוֹלָם וָעֵד. וְזֶהוּ בְּרוּךְ ה' הַמְּבָרֵךְ. עַד כָּאֵן  
 הִגִּיעוּ בְּרִכּוֹת מִהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְכָלֵם לְעוֹלָם  
 וָעֵד, לְהַתְּבָרֵךְ וְלִהְיוֹת מְשַׁקֵּה וְלִהְיוֹת שְׁלֵם  
 כְּרֵאוּי, מְלֵא מִכָּל הַצְּדָדִים.

**בְּרוּךְ** - זֶהוּ הַמְּקוֹר הָעֲלִיּוֹן שֶׁכָּל הַבְּרִכּוֹת  
 יוֹצֵאוֹת מִמֶּנּוּ. וְכִשְׁהִלְבְּנָה נִשְׁלַמְתָּ,  
 קוֹרְאִים אוֹתָהּ כֶּף לַתְּחִתּוֹנִים, אֲבָל בְּרוּךְ מְקוֹר  
 הָעֲלִיּוֹן, כְּפִי שְׂאֵמְרָנוּ. ה' - זֶה אִמְצָעִי שֶׁל כָּל  
 הַצְּדָדִים הָעֲלִיּוֹנִים. הַמְּבָרֵךְ - זֶה שְׁלוֹם הַבַּיִת,  
 נְבִיעַת הַבְּאֵר, לְהַשְׁלִים וְלִהְיוֹת הַכֹּל. לְעוֹלָם

וְעַד - זֶה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן שְׁצָרִיף לְהַתְּבַרֵּף.  
וְשָׁמֵן וּמְשַׁחָה שֶׁל בְּרוּךְ ה' וְהַמְּבָרֵךְ, הַכֹּל הוּא  
לְעוֹלָם וָעֶד.

(מְבָרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מט) בֶּן פֶּרֶת) וְלִכֵּן הַבְּרָכָה הַזֹּאת  
צָרִיכִים כָּל הָעָם לְבָרֵךְ, וּבְעֶרְבֵי שַׁבָּת, בְּרִצּוֹן הַלֵּב  
וּבְשִׂמְחָה צָרִיף לְהַתְּחִיל בַּתְּחִלָּה בַּבְּרָכָה הַזֹּאת,  
שֶׁתְּבָרֵךְ הַשַּׁבָּת הַזֹּאת שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת (בְּלִילָה) מִהָעַם  
הַקְּדוֹשׁ כְּרְאוּי בַּבְּרָכָה הַזֹּאת.

(בְּרִכּוֹ) כְּשֶׁמֵתְחִילִים יִשְׂרָאֵל לְבָרֵךְ, קוֹל הוֹלֵךְ בְּכָל  
הָרְקִיעִים, שֶׁמֵתְקַדְּשִׁים בְּקִדְשַׁת עֶרֶב הַשַּׁבָּת:  
אֲשֶׁרִיכֶם הָעָם הַקְּדוֹשׁ שְׁאַתֶּם מְבָרְכִים וּמְקַדְּשִׁים  
לְמַטָּה כְּדֵי שֶׁיִתְּבָרְכוּ וְיִתְקַדְּשׁוּ לְמַעְלָה כְּמָה  
מַחְנוֹת עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים. אֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה,  
וְאֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלֹא מְבָרְכִים יִשְׂרָאֵל אֶת  
הַבְּרָכָה הַזֹּאת, עַד שֶׁמֵתְעַטְּרִים בְּעֵטְרוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת  
קְדוֹשׁוֹת, כְּפִי שְׁאֵמְרָנוּ. אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁזְּכוּ לָהֶם  
בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְזִכּוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּלִילָה זֶה שְׁמוֹשׁ שֶׁל הַחֲכָמִים בָּאלוֹ הַנִּשְׁמוֹת  
הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁמֵתְעַטְּרוֹת בָּהֶם, וְאֵף עַל גַּב  
שְׁהָרִי בְּאֵרְנוֹ וְהַכֹּל אֶחָד. וּבְכָל מְקוֹם שֶׁתִּמְצָא  
לְחֲכָמִים בְּדִבְרֵי הַזֶּה בְּצַד זֶה, וְלִפְעָמִים בְּצַד זֶה -

הכל הוא אחד, ודברים הללו הרי כבר בארנו. אבל בפעם הזו שכלם מתעטרים בנשמות ורוחות קדשות יתרות קדושות, אז הוא הזמן של השמוש שלהם, כדי שיהיה שפע לאותו שמוש (תשמיי) בשפע של קדשה במנוחה עליונה, ויצאו בניהם קדושים כראוי.

**סוד** זה נתן לחכמים. בשעה שנחלק הלילה, בלילה הזה הקדוש ברוך הוא רוצה להכניס לגן שלמעלה. וסוד זה, בימי החל הקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן שלמטה להשתעשע עם הצדיקים ששורים שם, ובשבת, באותו ליל שבת, הקדוש ברוך הוא נכנס לגן שלמעלה, בסוד המקור העליון.

**משום** שבימי החל כל נשמות הצדיקים כֵּלָן שורות בגן שבארץ, וכשמתקדש היום בערב השבת, כל אותם מחנות של מלאכים קדושים שממנים בתוך הגן שלמטה, כלם מעלים את אותן נשמות ששורות בתוך הגן שלמטה, להכניס לאותו הרקיע שעומד על הגן, ומשם מזדמנות מרכבות קדושות שסוכבות את כסא הכבוד של המלך, ומעלים אותם את כל אותן נשמות לגן שלמעלה.

**כַּיּוֹן** שְׁהַרוּחוֹת הִלְלוּ עוֹלוֹת, אֶז רוּחוֹת קְדוּשׁוֹת  
אֲחֵרוֹת יוֹרְדוֹת לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם הָעַם הַקְּדוֹשׁ.  
אֵלו עוֹלוֹת וְאֵלו יוֹרְדוֹת.

**וְאֵם** תֹּאמֶר, הֲרֵי הֵגֵן שְׂבָאֲרִץ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יוֹשֵׁב  
בְּרִיקְנוֹת בְּלִי נִשְׁמוֹת צְדִיקִים – לֹא כֶּן,  
אֲלֵא נִשְׁמוֹת הוֹלְכוֹת וְנִשְׁמוֹת בָּאוֹת, נִשְׁמוֹת  
עוֹלוֹת וְנִשְׁמוֹת יוֹרְדוֹת. נִשְׁמוֹת הוֹלְכוֹת מְתוֹךְ  
הֵגֵן, וְנִשְׁמוֹת בָּאוֹת לְתוֹךְ הֵגֵן. כֹּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת  
הַצְּדִיקִים שְׁמַתְלַבְּנוֹת בִּימֹת הַחֵל, וְטָרַם  
שְׁנַכְנְסוּ לְתוֹךְ הֵגֵן, בְּשַׁעַה שְׁאֵלוּ יוֹצְאוֹת – אֵלו  
נַכְנְסוֹת, וְהֵגֵן לֹא נִשְׁאָר רֵיק, בְּסוּד לְחַם הַפָּנִים  
בְּיוֹם הַלְקָחוֹ.

**וְאֵם** תֹּאמֶר, כְּשִׁחֻזְרִים בִּימֹת הַחֵל, בְּמָה (כְּמָה)  
נִמְשָׁכִים הַמְקוֹמוֹת לְאֲרֶךְ וְלָרַחֵב וְלָרוֹם  
בְּגֵן, וְלֹא נוֹדָע? כְּמוֹ סוּד אֲרֶץ הַצְּבִי, שֶׁהִיְתָה  
נִמְשָׁכֶת לְכָל הַצְּדָדִים וְלֹא נוֹדָע. כְּמוֹ הַצְּבִי, שְׁכָל  
מָה שֶׁגָּדַל, עוֹרוֹ גָּדַל לְכָל צֵד וְלֹא נִכְרָ. וַיֵּשׁ כְּמָה  
נִשְׁמוֹת, שְׁכִיּוֹן שְׁעוֹלוֹת, שׁוֹב לֹא יוֹרְדוֹת.

**נִשְׁמוֹת** עוֹלוֹת וְנִשְׁמוֹת יוֹרְדוֹת לְהַתְעַטֵּר בָּהֶן  
הָעַם הַקְּדוֹשׁ. וּבְעֶרְבַּ שַׁבָּת הוּא גְּלָגוּל  
הַנִּשְׁמוֹת, אֵלו הוֹלְכוֹת וְאֵלו בָּאוֹת, אֵלו עוֹלוֹת



וְאֵלוֹ יוֹרְדוֹת. מִי רָאָה כַּמָּה מְרַכְבוֹת קְדוּשׁוֹת  
 שְׁמֵשׁוּטוּטוֹת לְכָאן וּלְכָאן. כִּלְזָן בְּשִׁמְחָה, כִּלְזָן  
 בְּרִצּוֹן בְּאֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת לְעֵטֶר אֶת הָעַם הַקְּדוֹשׁ,  
 לְעֵטֶר לְכַמָּה צְדִיקִים, גֵּן הָעֵדֶן שְׁלֵמָטָה, עַד שָׁעָה  
 שֶׁהַכְּרוֹז עוֹמֵד וְקוֹרֵא: מְקַדֵּשׁ מְקַדֵּשׁ. אֲזַי נִמְצְאָת  
 מְנוּחָה וְשׁוֹכֵךְ הַכֹּל. וְכֹל רְשָׁעֵי הַגִּיהֵנוֹם שׁוֹכְכִים  
 בְּמִקּוֹמָם וַיֵּשׁ לָהֶם מְנוּחָה. וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת  
 מִתְעַטְרוֹת, אֵלוֹ לְמַעְלָה וְאֵלוֹ לְמַטָּה. אֲשֶׁרֵי הָעַם  
 שְׁזָה חֻלְקָם.

**בַּחֲצוֹת לַיִל שַׁבָּת**, כְּשֶׁהַחֲכָמִים מִתְעוֹרְרִים  
 לְתִשְׁמִישׁ, אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה  
 שְׁמֵתְעַטְרִים בָּהּ כְּשֶׁמִתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם, בְּשָׁעָה שֶׁהֵם  
 יֹשְׁנִים בְּמִטּוֹתֵיהֶם, וְהַנְּשָׁמוֹת הָאֲחֵרוֹת שְׁלָהֶם  
 רוּצוֹת לְעֵלוֹת לְרֵאוֹת בְּכַבוֹד הַמְּלָךְ, אֲזַי אוֹתָהּ  
 רוּחַ עֲלִיּוֹנָה שִׁיּוֹרְדֵת בְּעָרֵב שַׁבָּת, נוֹטֶלֶת אוֹתָהּ  
 נִשְׁמָה, וְעוֹלִים לְמַעְלָה, וְרוּחְצֵת נִשְׁמָה אַחֲרֵת  
 בְּבִשְׁמִים שֶׁל גֵּן הָעֵדֶן, וְשֵׁם רוּאָה מֵה שְׁרוּאָה.  
 וְכִשִּׁיּוֹרְדֵת לְשָׁרוֹת בְּמִקּוֹמָהּ בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה,  
 אוֹתָהּ נִשְׁמָה שְׁבָה לְמִקּוֹמָהּ,  
 וְצָרִיכִים אוֹתָם הַחֲכָמִים לוֹמַר פְּסוּק אֶחָד שֶׁל  
 הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה קְדוּשָׁה שֶׁל  
 עֵטְרֵת הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ (ישעיה סא) רוּחַ ה' אֱלֹהִים עָלַי

יַעַן מִשַּׁח ה' אוֹתִי לְבִשָׁר עֲנוּיִם וְגו'. (יחזקאל א)  
 בְּלַכְתָּם יִלְכוּ וּבְעַמָּדָם יַעֲמִדוּ וּבְהִנְשָׂאָם מֵעַל  
 הָאָרֶץ וְגו', אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לְלַכְתָּ  
 יִלְכוּ וְגו'. מִשּׁוּם שְׁמַתְעֻטּוֹת בְּאוֹתָהּ רוּחַ  
 בְּהִתְעוֹרְרוֹתָם לְשִׁמְחַת הַתְּשֻׁמִּישׁ, וַיִּהְיֶה שִׁפְעַ  
 שֶׁל אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַשְּׁבַת בְּאוֹתוֹ  
 תְּשֻׁמִּישׁ מְצוּהָ.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כְּשֶׁהָיָה עוֹלָה מֵהַנָּהָר בְּעָרְבֵי  
 שַׁבָּת, הָיָה יוֹשֵׁב רִגְעָה אֶחָד וּמֵרִים עֵינָיו,  
 וְהָיָה שֹׁמֵחַ וְהָיָה אוֹמֵר שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב לְרֵאוֹת אֶת  
 שְׁמַחַת הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיּוֹנִים, אֵלֶּה עוֹלִים וְאֵלֶּה  
 יוֹרְדִים. וּבְכָל עָרֵב שַׁבָּת יוֹשֵׁב אָדָם בְּעוֹלָם  
 הַנְּשָׁמוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיּוּדֵעַ בְּסוּד רַבּוֹנוּ.

כְּשֶׁמֵּאִיר הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבָּת, עֲלִיתַת הַשְּׁמִיחָה עוֹלָה  
 בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּמִנוּחָה בְּשִׁמְחָה. אִז  
 (תהלים יט) הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו  
 מִגִּיד הַרְקִיעַ. מִי הַשָּׁמַיִם? אֵלֹהֵי שָׁמַיִם שֶׁהַשֵּׁם  
 הָעֲלִיּוֹן נִרְאָה בָּהֶם, שֶׁהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ רְשׁוּם בָּהֶם.  
 מְסַפְּרִים – מֵהֵם מְסַפְּרִים? אִם תֹּאמַר כְּמִי  
 שֶׁמְדַבֵּר סִפּוֹר דְּבָרִים – לֹא כֵךְ. אֶלָּא  
 שְׁמֵאִירִים וְנוֹצְצִים בְּהִתְנוּצְצוֹת שֶׁל אוֹר עֲלִיּוֹן  
 וְעוֹלִים בַּשֵּׁם שְׁכוֹלֵל בְּאוֹר שֶׁל שְׁלֵמוֹת עֲלִיּוֹנָה.

וְמָה הוּא הַסְּפוּר? שְׁנוּצְצִים בְּאוֹר שֶׁל שְׁלֵמוֹת  
הַסְּפָר הָעֵלְיוֹן. וְלָכֵן עוֹלִים בְּשֵׁם שְׁלֵם,  
וּמְאִירִים בְּאוֹר שְׁלֵם, וְנוּצְצִים בְּהִתְנוּצְצוֹת  
שְׁלֵמָה. הֵם נוּצְצִים וּמְאִירִים בְּעֶצְמָם מִתּוֹךְ אוֹר  
שֶׁל הִתְנוּצְצוֹת הַסְּפָר הָעֵלְיוֹן, וְנוּצְצִים וּמְאִירִים  
לְכָל צַד וְצַד (לְכָל כְּבוֹד וְכְבוֹד) שֶׁנִּדְבָּקִים בוֹ. שֶׁהָרִי  
מֵהֶם, מֵאוֹתָהּ סִפְרִיּוֹת וְאוֹר מְאִירָה כָּל טִבְעַת  
וְטִבְעַת וְנוּצְצַת בְּהִתְנוּצְצוֹת, מְשׁוּם שֶׁבַּיּוֹם הַזֶּה  
מִתְעַטְטִים הַשָּׁמַיִם וְעוֹלָיִם בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ יוֹתֵר  
מִבְּשָׂאֵר הַיָּמִים.

וּמַעֲשֵׂה יָדָיו – אוֹתוֹ הִטֵּל הָעֵלְיוֹן שְׁמַאִיר מִכָּל  
הַצְּדָדִים הַגְּנוּזִים, שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה יָדָיו,  
וְתִקּוּנוֹ – שֶׁמִּתְתַּקֵּן בַּיּוֹם הַזֶּה מִכָּל שְׂאֵר הַיָּמִים.  
מִגִּיד הָרְקִיעַ – מַה מִּגִּיד? מוֹשֵׁף וְשׁוֹפֵעַ לְמִטָּה  
מֵרֹאשׁ הַמֶּלֶךְ, מְלֵא מִכָּל צְדָדָיו. הָרְקִיעַ –  
אוֹתוֹ הָרְקִיעַ שֶׁהוּא מְבוּעַ הַבָּאֵר, וְזֶהוּ אוֹתוֹ נִהַר  
שִׁיּוּצָא מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ שְׁשׁוֹפֵעַ וּמוֹשֵׁף לְמִטָּה שֶׁפֶע  
שֶׁל טֵל עֵלְיוֹן שְׁמַאִיר וְנוּצֵץ בְּהִתְנוּצְצוֹת מִכָּל  
הַצְּדָדִים. וְהָרְקִיעַ הַזֶּה מְשַׁפֵּיעַ לוֹ בְּמִשִּׁכָּה שֶׁל  
אַהֲבָה וְתִשׁוּקָה לְהִשְׁקוֹת הַשְּׁקָאת הַשְּׂמִיחָה לְעֶרֶב  
שַׁבָּת. וּכְשֶׁשׁוֹפֵעַ וּמוֹשֵׁף אוֹתוֹ הִטֵּל שֶׁל הַבְּדִלָּח,  
הַכֹּל (שׁוֹפֵעַ) מְלֵא וְשֵׁלֵם בְּאוֹתִיּוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת כְּכֹל

אותם שבילים קדושים. כיון שהכל מתחבר בו,  
נעשה בו דרך להשקות ולברך למטה.

**יום ליום** - יום ליום וטבעת לטבעת. עכשיו  
מדבר הכתוב בדרך פרט איך השמים  
מספרים ומתקנים בספירות ובהתנוצצות  
עליונה לכבוד הזה, ואיך שופע ומושך אותו  
הרקיע שפע של טל עליון. ואומר, יום ליום  
יביע אפר. יום ליום ודרגה לדרגה, יתוה (אותו)  
להכליל זה בזה ולהאיר זה מזה מאותה  
ספירות שנוצצים ומאירים השמים לכבוד  
הזה. יביע - כמו שנאמר מבע אתעבד וגו'.  
ממהרים להאיר זה מזה ולהתנוצץ זה מזה  
מאותו ספירות והתנוצצות.

**אמ"ר** - כלל של האותיות והשבילים שיוצאים  
מאב ואם, ואותו ראש שיוצא מהם,  
שהוא בן בכור. אלה - אבא. וכשהוא עולה  
ויורד, מתחברת מ' עם א', והיא אם. ר' - ראש  
הבכור. כשמתחברות כל האותיות - אפר. זה  
אור של אב ואם והבן הבכור, ומאירים זה בזה  
בחבור אחד. שולט ביום השבת. ולכן הכל נכלל  
זה בזה, כדי להיות אחד. ולכן ממהרים זה בזה  
אותו אפר, שליט עליון, להיות הכל אחד.

וּבְשֹׁפָרַי זֶה נִשְׁפָּע וְנִמְשָׁךְ לְרִקְיעַ הַזֶּה, אֲזִי הוּא  
 מִשְׁקָה וּמֵאִיר לְמִטָּה, לְכַבּוֹד אֵל הַזֶּה,  
 לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת בְּדִיוֹקָן אוֹתָם הַשָּׁמַיִם שְׁמֵאִירִים  
 לְאוֹתוֹ כְּבוֹד אֵל. (זוהר שְׁכֵתוּב)

וְלִיָּדָה לְלִילָה יְחֻהָ דְעַת – מִרְכְּבוֹתֶיהָ (זו לזו) שֶׁהֵן  
 גּוֹף הַפֶּסֶא, וְכֻלָּן נִקְרְאוֹת לֵילוֹת, כְּמוֹ  
 שְׁנֵאמַר (תהלים טז) אֵף לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי. מִרְכְּבָה  
 עֲלִיוֹנָה נִקְרְאָת יָמִים, יוֹם לְיוֹם. מִרְכְּבָה תַּחְתּוֹנָה  
 נִקְרְאָת לֵילוֹת, לִילָה לְלִילָה.

יְחֻהָ דְעַת. יְחֻהָ – יְחֻיָּה. יְחֻיָּה תּוֹלְדוֹת, שֶׁהֵם  
 (בְּהֵם) שָׁמַיִם. וְאִם תֵּאמַר, יְחֻהָ לֹא יְחֻיָּה –  
 בֵּא וּרְאֵה, כְּתוּב (בראשית ג) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ  
 חַוָּה, כִּי הִיא הִיְתָה אִם כָּל חַי. חַוָּה וְחַיָּה בְּמִלָּה  
 אַחַת עוֹלָיִם. וְעַל שֶׁהִסְתַּלְקָה (זֶה הַסְתַּלְקָה) "וְנִכְנְסָה  
 ו', שֶׁהוּא כְּרָאוּי, שֶׁהָרִי ו' הוּא חַיִּים וְדָאִי, וְעַל זֶה  
 חַוָּה וְחַיָּה, " (קִטְנָה נוֹטְלַת) נוֹטְלַת חַיִּים מו'. אֵף כָּאֵן  
 יְחֻהָ – יְחֻיָּה.

דְעַת – זֶהוּ סוּד הַשָּׁמַיִם. מֵה שָׁמַיִם שֶׁשָּׂה  
 צְדָדִים, אֵף כָּאֵן שֶׁשָּׂה צְדָדִים בְּאוֹתָן  
 תּוֹלְדוֹת שִׁיחֻיָּה כְּמוֹ שְׁלוֹ. וְלִכֵּן יוֹם לְיוֹם נִכְלָל  
 בְּדִרְגָּה עֲלִיוֹנָה – אִמְ"ר. וְלִילָה לְלִילָה – בְּסוּד  
 שֶׁל הַזְּכָר שְׁמֵאִיר לָהּ, שֶׁהוּא שְׁמוֹ (שָׁמַיִם), דְעַת.

**ומשום** שאמר הַזֶּה הוא סוד עליון, ולא כשאר האמירות, חזר עליו הפסוק ואמר, אין אמר ואין דברים, כשאר אמירות העולם. אלא האמר הַזֶּה הוא סוד עליון בדרגות עליונות, שאין שם אמירות ודברים, ולא נשמעו כשאר הדרגות שהן סוד האמונה, שהן קול שנשמע. אבל אלה לא נשמעו לעולמים, וזהו שכתוב בלי נשמע קולם.

**אבל** בכל הארץ יצא קום, אף על גב שהם נסתרים עליונים שלא נודעו לעולמים, השפע והמשיכה שלהם נמשך ושופע למטה. ומשום אותה משיכה יש לנו אמונה שלמה בעולם הזה, וכל בני העולם מדברים סוד אמונות הקדוש ברוך הוא באותן דרגות כאלו נתגלו ולא היו נסתרים וגנוזים. וזהו ובקצה תבל מליהם – מראש העולם עד סוף העולם מדברים אותם חכמי הלב באותן דרגות גנוזות, אף על גב שלא נודעו.

**אבל** במה הם נודעים? משום שלשמש שם אהל בהם. משום השמש הקדושה, שהיא משכן מאותן דרגות עליונות קדושות, והוא אור

שְׁנוּטֵל כָּל הָאוֹרוֹת הַגְּנוּזִים וְאוֹתָהּ מְשִׁיכָה  
שְׁלָהֶם, וּבְגָלְלוּ נִרְאִית הָאֱמוּנָה בְּכָל הָעוֹלָם.

### סדר הלימוד ליום ב שבט (יום 120 בשנה)

מִי שְׁנוּטֵל אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, כְּמִי שְׁנוּטֵל אֶת כָּל  
הַדְּרָגוֹת, מְשׁוּם שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ הוּא אֵהָל שֶׁנִּכְלָל  
בָּהֶם וְנוּטֵל הַכֹּל, וְהוּא מְאִיר לְכָל אוֹתָם הַגְּנוּזִים  
שֶׁל הָאוֹרוֹת שְׁלֵמֶטָה. וְלִכֵּן וְהוּא כֹחֲתָן יֵצֵא  
מִחֲפָתוֹ – בְּאוֹר וְהִתְנוּצְצוֹת שֶׁל כָּל הָאוֹרוֹת  
הַגְּנוּזִים. שְׁכָלֶם בְּתִשׁוּקָה, בְּרִצּוֹן שְׁלָם, נוֹתְנִים לוֹ  
רִצּוֹנָם וְאוֹרָם, כְּמוֹ שֶׁלְחָתָן יֵשׁ רִצּוֹן וְתִשׁוּקָה שֶׁל  
הַכֵּלָה (שֶׁל בָּלָם) לְתֵת לָהּ אוֹצְרוֹת וּמִתְנּוֹת, וְלִכֵּן  
וְהוּא כֹחֲתָן יֵצֵא מִחֲפָתוֹ.

מִי זֶה חֲפָתוֹ? זֶה עֵדָן. וְסוּד זֶה – (בְּרֵאשִׁית ב)  
וְנִהָר יֵצֵא מֵעֵדָן. עֵדָן זֹהִי חֲפָה שֶׁמְכַסֶּה  
עַל הַכֹּל. יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר. יְשִׁישׁ – מִצַּד שֶׁל אוֹר  
רֵאשׁוֹן שֶׁלֹא נִמְצָא בוֹ דִין כָּלָל. כְּגִבּוֹר – מִצַּד  
הַגְּבוּרָה. וְאֵף עַל פִּי שֶׁגְבוּרָה הִיא דִין שְׁלָם,  
כְּתוּב כְּגִבּוֹר, וְלֹא גִבּוֹר. מְשׁוּם שֶׁמִּמֶּתִיק דִין  
בְּחֶסֶד וְנוּטֵל הַכֹּל כְּאֶחָד, בְּתִשׁוּקָה וְרִצּוֹן  
שְׁלָם. וְכָל זֶה – לְרוּץ אֲרִח, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה  
מג) הַנּוֹתֵן בֵּינָם דֶּרֶךְ, לְהִשְׁקוֹת וּלְהַשְׁלִים אֶת

אור הַלְבָנָה בְּכָל הַצְדָדִים, וְלִפְתָח בַּה דְרָף  
לְהָאִיר לְמַטָּה.

**מְקַצֵּה** הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ - מְסוּף אֵלּוּ הַשָּׁמַיִם  
הָעֲלִיּוֹנִים שְׁאֲמַרְנוּ הוּא מוֹצִיא, מְשׁוּם  
שְׁבִסְיוֹם הַגּוֹף הוּא מוֹצִיא, וּבְאוֹתוֹ מְקוֹם נֶכֶר בֵּין  
הַזְכָּר לַנְּקֵבָה. וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ד') וְלִמְקַצֵּה  
הַשָּׁמַיִם וְעַד קַצֵּה הַשָּׁמַיִם. קַצֵּה הַשָּׁמַיִם - זֶה  
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם - זֶה (הַמְּלֹךְ ש')  
הַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. כְּמוֹ שֶׁזֶה נוֹטֵל אֶת כָּל הָאוֹרוֹת  
וְכֻלָּם בּוֹ, אִף זֶה כָּף, נוֹטֵל כָּל הָאוֹרוֹת וְהוּא יוֹצֵא  
מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם.

**וּתְקוּפָתוֹ** - שְׁסוּבָב (שְׁהַלְבָנָה) בְּכָל אוֹתָם הַצְדָדִים  
(הַסְפִירוֹת) הַקְדוּשִׁים שְׁרָאוּנִים לְהָאִיר  
וְלִהְיוֹת מְשַׁקִּים וְלִהְתְּנוּצֵץ מִמֶּנּוּ. וְאֵין נִסְתָּר -  
אֵין מִי שְׁמַכְסֶה מֵאוֹתוֹ הָאוֹר, שֶׁהָרִי לְכֻלָּם הוּא  
מְאִיר בְּכָלֵל אֶחָד, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ.  
וּכְשֶׁכִּלְמִם נִשְׁלָמִים וּמְאִירִים מִתּוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ, אֲזַי  
הַלְבָנָה מִתְעַטֶּרֶת כְּמוֹ הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,  
שְׁלָמָה בְּחַמְשֵׁים שְׁעָרִים, וְזֶהוּ שְׁכָתוּב תּוֹרַת ה'  
תְּמִימָה, שֶׁהָרִי אֲזַי הִיא (שְׁלָמָה) תְּמִימָה מְכָל  
הַצְדָדִים, בְּסוּד שֶׁל חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת, כְּמוֹ הָאֵם  
הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ, סוּד שֶׁל חֲמֵשִׁים.



וְלִבָּן הִיא בָּאָה בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ תְּבוּת, כְּדֵי לְהַשְׁלִים  
 לְסוּד שֶׁל חֲמֵשִׁים. תּוֹרַת ה' תְּמִימָה  
 מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ - הֵרִי חֵמֶשׁ. עֵדוּת ה' נֶאֱמָנָה  
 מִחֲפִימַת פֶּתִי - הֵרִי חֵמֶשׁ. פְּקוּדֵי ה' יִשְׁרִים  
 מְשַׁמְּחֵי לֵב - הֵרִי חֵמֶשׁ. מִצְוֹת ה' בְּרָה מְאִירַת  
 עֵינַיִם - הֵרִי חֵמֶשׁ. יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד  
 - הֵרִי חֵמֶשׁ. מְשַׁפְּטֵי ה' אָמַת צְדָקוֹ יַחֲדוּ - הֵרִי  
 חֵמֶשׁ. וְכֻלָּם בָּאִים בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ, לְהַכְלִיל כְּמוֹ  
 הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה.

וְלִבָּן, יְהוֹ"ה יְהוֹ"ה שֵׁשׁ פְּעָמִים, כְּנִגְשׁ שֵׁשׁ  
 הַצְּדָדִים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם סוּד הַשֵּׁם  
 הָעֲלִיּוֹן (הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים), וְעַל זֶה הִלְבְּנָה מִתְּמִלַּאת  
 וְנִשְׁלַמַת בְּסִדּוֹר עֲלִיּוֹן כְּרֵאוֹי, וְזֶהוּ בְיּוֹם  
 הַשִּׁבְתָּ, שֶׁהַכֹּל נִשְׁלָם כְּרֵאוֹי בְּסוּד הַשִּׁבְתָּ מְעֻלָּה  
 וּמְטָה. וְלִבָּן בְּיּוֹם הַזֶּה נוֹסֵף אוֹר בְּכֹל, כְּמוֹ  
 שְׁאֲמַרְנוּ. הַשָּׁמַיִם נוֹטְלִים מִמְּקוֹר הַחַיִּים  
 בְּרֵאוֹשׁוֹנָה, וְהֵם מְאִירִים וּמְתַקְּנִים אֶת הַכְּבוֹד  
 הָעֲלִיּוֹן מִסוּד הַסֵּפֶר הָעֲלִיּוֹן - הָאֵב שֶׁל הַכֹּל.  
 וּמִסוּד הַסֵּפֶר - הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. וְהוּא מִסוּד  
 הַסֵּפֶר. וְלִבָּן מְסַפְּרִים, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, בְּסוּד  
 שְׁלֹשֶׁת הַשְּׁמוֹת הַלָּלוּ, שְׁשׁוּלְטִים בְּיּוֹם הַשִּׁבְתָּ  
 עַל כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים.

**וְלָכֵן הַתְּשֻׁבָּה הַזֹּאת אָמַר דָּוִד בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל**

**הָאוֹר וְהַתְּנוּצָצוֹת וְשִׁלְטוֹן (וְשִׁלְמוֹת) שֶׁל יוֹם**

**הַשְּׁבֵת עַל כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים (וְתִקְוָה שְׁנֵתִיקָנָה בְּיוֹם זֶה מִכָּל שְׂאֵר**

**הַיָּמִים) בְּשִׁבְלֵי סוּד הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן שְׁמַאִיר בְּאוֹר,**

**וְנוֹצֵץ בְּהַתְּנוּצָצוֹת, וְנִשְׁתַּלֵּם בְּשִׁלְמוֹת מַעֲלָה**

**וּמִטָּה. וְאֵז תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, שְׁבֵת שֶׁל עֶרֶב שְׁבֵת**

(סוד שֶׁל שְׁמוֹר כְּבוֹד לַיְלָה, שֶׁהִיא תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, תּוֹרָה שְׁבַעֲלֵ פָה, מִשֶּׁה

קִבַּל תּוֹרָה מִסִּינַי. וְהָרִי הַתְּעוֹרְרוּ עַל הַתּוֹרָה שְׁבַעֲלֵ פָה, שְׁאֵלוּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב,

הָרִי כְּתוּב וְיִצְוֵ מִשֶּׁה אֶת הַלְוִיִּם וְגו' לְקוֹחַ אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה. וְזֶה רְאוּי לְלוּיִם לְזֶה

שְׁאוּחֵז בְּשִׁמְשׁ, וְהַמְּלֶךְ שְׁבָא מִמֶּנּוּ מִשֶּׁה מְאִיר לְיִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁמֵשׁ

בְּיוֹם, וְתּוֹרַת ה' זֶה עֶרֶב שְׁבֵת) **בְּסוּד אֶחָד, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ.**

**וְתִקְנֵנוּ (אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָה הַסְּדוּר שֶׁל הַשְּׁבֵת) הַחֲבָרִים**

**רֵאשִׁית הַתְּשֻׁבָּה מְאוֹתָן תְּשֻׁבָּחוֹת שֶׁל**

**דָּוִד מְסוּד זֶה הַשָּׁמַיִם, שְׁנוּטֵל בְּרֵאשׁ וּמְאִיר לְכָל**

**הַשְּׂאֵר. וְאַחַר כֵּן אוֹתוֹ נִהַר שְׁיִוצֵא מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ**

**סוּד (תְּהִלִּים לג) רִנְנוּ צְדִיקִים בַּה'. מִשׁוֹם שֶׁהִנָּהָר**

**הַזֶּה כּוֹנֵס וְנוּטֵל הַכֹּל מִסוּד הַשָּׁמַיִם בְּסוּד עֲלִיּוֹן,**

**וּמְקוֹר הַחַיִּים, הַכֹּל כְּרֵאוּי בְּיוֹם זֶה. וְהַשָּׁמֶשׁ**

**מִתְקַן לְהָאִיר כְּרֵאוּי בְּיוֹם הַזֶּה.**

**וְאַחַר כֵּן הַלְּבָנָה שְׁנִפְרָדָת מֵהַצַּד הָאַחַר בְּיוֹם**

**הַזֶּה כִּדִּי לְהִיּוֹת מְאִירָה מִן הַשָּׁמֶשׁ, וְזֶהוּ**

**לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ וְגו'. וְאַחַר שְׁנִפְרָדָת**

מִמְנוּ, הָרִי מִתְחַבֵּר בְּשֶׁמֶשׁ, וְתִשְׁבַּח זֶה  
 בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שְׁמִכְנִיס בָּהּ הַשֶּׁמֶשׁ  
 בְּלִבָּנָה. וְתִשְׁבַּח זֶה פְּרִדַּת הַלְּבָנָה מִן הַצַּד  
 הָאֲחֵר, וְתִשְׁבַּח שֶׁל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת  
 בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ. וְאַחַר כֵּךְ הִתְחַבְּרוֹת וְעֲלִית  
 הַגְּבִירָה לְבַעֲלָהּ, וְזוֹהֵי (שם x) תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ  
 הָאֱלֹהִים. הִתְחַבְּרוֹת וְהִתְדַבְּקוֹת אֲשֶׁה בְּבַעֲלָהּ,  
 לְפָרֵשׁ יָמִין וּשְׂמָאל לְקַבֵּל אוֹתָהּ וְלִהְיוֹת כְּאֶחָד  
 בְּחִבּוּר אֶחָד. (להיות אחד בסוד אחד. וְכָל אֱלוֹ שָׁמַיִם מְסַפְּרִים לָהֶם  
 וּמְתַקְּנִים אוֹתָם. מִכָּאֵן וְהִלָּא תִשְׁבַּחוֹת אַחֲרוֹת שֶׁל שְׁמִיחָה וְתִשְׁקָה שְׁלֵמָה.  
 אֲבָל אֱלוֹ אוֹתָם תִּקְוֶן הַשְּׁלֵמוֹת הַעֲלִיּוֹנָה בְּסוּד שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּרָאוּי  
 וְתִשְׁבַּחוֹת אֱלוֹ, הַתְּקִינֵנו בְּתִקּוּן שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁהוּא עוֹלָה וּמִתְעַטֵּר בְּעֶטְרוֹתָיו  
 כְּרָאוּי, וְעוֹלִים בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ לִהְיוֹת אֶחָד בְּסוּד שֶׁל כְּבוֹד אֵל שֶׁל הַשָּׁמַיִם  
 מְסַפְּרִים לוֹ וְזוֹהֵרִים לוֹ כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ).

וְזוֹהֵר מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ. הִתְשַׁבַּח הַזֶּה  
 הָרִי בְּאַרְנוֹנָה. אֵף עַל גַּב שֶׁהִתְעוֹרְרָנוּ בָּהּ,  
 הִתְעוֹרְרוֹת הַחֲבֵרִים שֶׁהִתְעוֹרְרוּ, יָפָה הוּא,  
 שֶׁהַפְּרוֹת הִלְלוּ עֲלוֹת, כְּשֶׁהָיוּ נוֹשְׂאוֹת אֶת הָאָרוֹן,  
 הִתְעוֹרְרוּ בְּתִשְׁבַּחַת הַזֶּה, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (שְׂמוּאֵל-א' ו')  
 וַיִּשְׁרְנָה הַפְּרוֹת בְּדֶרֶךְ. וַאִיזוֹ שִׁירָה הָיָה אוֹמְרוֹת?  
 מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה.  
 הַסוּד הַזֶּה הוּא כְּמוֹ שְׁלִמְעָלָה. בְּשַׁעַת שְׂאוֹתָן

חיות נושאות את (הָאָרוֹן) הַכֶּסֶּא לְהָרִים אוֹתוֹ  
לְמַעַלָּה, הֵן אוֹמְרוֹת תְּשַׁבַּחַת זֶה.

**וְאִם** תֹּאמַר, לָמָּה כָּתוּב כָּאֵן חֲדָשׁ, וְהָרִי תָמִיד  
אוֹמְרִים תְּשַׁבַּחַת זֶה? אֵלָּא וְדָאִי שֶׁהוּא  
חֲדָשׁ, וְחֲדָשׁ לֹא נִקְרָא אֵלָּא בְּהִתְחַדְּשׁוֹת הַלְּבָנָה  
כְּשֶׁנֶּאֱוָרָה מִהַשֶּׁמֶשׁ, אִזּוֹ הוּא חֲדָשׁ, וְזֶהוּ שִׁיר  
חֲדָשׁ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוּ וְזִרְעֵ קִדְשׁוֹ, הָרִי  
הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל יָמִין וּשְׂמָאל לְקַבֵּל אוֹתָהּ.

**וְתִשַׁבַּחַת** זֶה, כְּשֶׁנוֹשְׂאוֹת הָאָרוֹן, מְשַׁבְּחוֹת  
אוֹתָהּ כְּשֶׁעוֹלוֹת לְבֵית שֶׁמֶשׁ, כְּמוֹ  
שֶׁעֲגָלוֹת עוֹלוֹת לְבֵית שֶׁמֶשׁ, וְהַכֹּל עוֹלִים בְּסוּד  
אֶחָד, מִשׁוֹם שֶׁבְּשַׁבַּחַת הִיא עֲלִית הַכֶּסֶּא לְעֵלוֹת  
לְמַעַלָּה. הַתְּקוּן שֶׁל הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה בְּשַׁבַּת. כָּל  
הַתְּשַׁבְּחוֹת הַלְלוּ תְּקִנּוּ לְשַׁבַּת, לְשַׁבַּח אוֹתוֹ הָעַם  
הַיְחִיד בְּעוֹלָם.

**מִזְמוֹר** שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת (תהלים צב). הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה  
אָדָם הִרְאִישׁוֹן אָמַר אוֹתָהּ בְּשַׁעָה שֶׁגִּרַשׁ  
מִגֵּן עֵדֶן, וּבָאָה שַׁבַּת וְהִגָּנָה עָלָיו. וּבְאֵרוֹנָהּ  
הַחֲבָרִים, אֵת הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה מְשַׁבַּח הָעוֹלָם  
הַתְּחַתּוֹן אֵת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, יוֹם (שֶׁהַכֹּל בּוֹ) שֶׁהוּא  
כָּלוּ שַׁבַּת, הַמְּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ. וְזֶהוּ מִזְמוֹר  
שִׁיר, וְלֹא כָּתוּב מִי אָמַר אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרְנוּ.

**לְיוֹם הַשַּׁבָּת** – הַיּוֹם הָעֲלִיּוֹן, הַשַּׁבָּת הָעֲלִיּוֹנָה. זו שַׁבָּת וְזו שַׁבָּת. מֵה בֵּין זֶה לָזֶה? אֵלָּא שַׁבָּת סֵתָם זו שַׁבָּת שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת. יוֹם הַשַּׁבָּת זו שַׁבָּת שְׁלֵמָעֵלָה. זֶה יוֹם וְזֶה לַיְלָה. (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת – הֲרִי לַיְלָה, סוּד שֶׁל נִקְבָּה. (שם כ) זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת – הֲרִי יוֹם, סוּד שֶׁל זָכָר. וְלִכֵּן מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיוֹם הַשַּׁבָּת.

**וּמִצְאָנוּ** בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, שֶׁהָעוֹלָם הִתְחַתָּוֶן עוֹלָה בְּשֵׁם וּבֶא סֵתָם, כְּמוֹ זֶה – וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, וּכְמוֹ (שמות כד) וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֵל ה'. כָּלֵם שֵׁם נִסְתָּר וְלֹא עוֹלָה בּוֹ, (אֵלָּא) (וְהַכֵּל) מִשׁוֹם שְׂיֵשׁ בּוֹ דְרָגָה עֲלִיּוֹנָה, וְאֵל הַדְרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה הוּא לֹא עוֹלָה בְּשֵׁם. אִוֵּר הַמְּנֹרָה לֹא עוֹלָה בְּיוֹם בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, וְעַל זֶה לֹא עוֹלָה בְּשֵׁם. וְכָל אֵלֶּה תְּשַׁבְּחוּת הַשַּׁבָּת, שֶׁהִיא כְּבוֹד (יוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁהִיא תְּשַׁבְּחַת) הַיּוֹם, הִיא תְּשַׁבְּחַת עֲלִיּוֹנָה עַל כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים. (וְכָל אֵלוֹ הַתְּשַׁבְּחוּת הַתְּקִינּוּ בְּתַקּוּן שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁהִיא עוֹלָה לְהַתְּעַטֵּר בְּעִטְרוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, מְקוֹמוֹת קְדוּשִׁים עַל כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים).

**נִשְׁמַת** כָּל חַי, הֲרִי הַחֲבָרִים עוֹרְרוּ בּוֹ דְבָרֵי אֶמֶת. אֲבָל יֵשׁ לָנוּ לְהַזְכִּיר, הַנִּשְׁמָה הַזוֹ שְׁפוּרַחַת מֵאוֹתוֹ חַי הָעוֹלָמִים. וּמִשׁוֹם שֶׁהִיא שְׁלוֹ, שְׁמֵמָנוּ יוֹצְאוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת וְשׁוֹרוֹת בּוֹ,

וְהוּא מְשַׁקֵּה וּמְבָרֵךְ לְמַטָּה, הַנְּשַׁמָּה הַזֹּו שְׂיִוְצָאָת  
מִמֶּנּוּ יֵשׁ רִשּׁוֹת לְבָרֵךְ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה.

**וְלָכֵן** פּוֹרְחוֹת הַנְּשָׁמוֹת מֵאוֹתוֹ חֵי בְעָרֵב  
שֶׁבֶת, אוֹתָן נְשָׁמוֹת שְׁפוֹרְחוֹת, מִמָּשׁ  
מְבָרְכוֹת מְקוֹם זֶה שֶׁנִּקְרָא שֵׁם מְלִמְטָה. וְאוֹתוֹ  
מְקוֹם שְׂיִוְצָאוֹת מִמֶּנּוּ, מְבָרֵךְ אוֹתוֹ לְמַעְלָה,  
וְשֵׁם זֶה מְקַבֵּל בְּרָכוֹת מִמְטָה וּמִמַּעְלָה,  
וְנִכְלָלָת מְכַל הַצְּדָדִים.

**בַּיּוֹם** הַחַל הִיא מְקַבֵּלָת בְּרָכוֹת מִשְׁאָר הַנְּשָׁמוֹת  
שֶׁמְבָרְכוֹת אוֹתָהּ מְלִמְטָה בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת,  
הִיא מְקַבֵּלָת בְּרָכוֹת מֵאוֹתָן נְשָׁמוֹת עֲלִיוֹנוֹת  
שֶׁמְבָרְכוֹת אוֹתָהּ בְּאַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ תִּבּוֹת כַּחֲשֻׁבוֹן  
מ"ה. (מְנַשֶּׁמֶת כָּל חֵי עַד וְהֶאֱחָרוּנִים) (וּבִסּוּד שֶׁל חֲמֵשִׁים תִּבּוֹת, כַּחֲשֻׁבוֹן  
מ"י) כָּמוֹ שֶׁבְּאַרְנֹו בְּסוּד מ"ה וּבְסוּד מ"י. זֶה  
הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, וְזֶה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. נְשִׁמַּת כָּל  
חֵי (עַד וְהֶאֱחָרוּנִים) – מ"ה. וּמִן וְאֵלוֹ פִּינוֹ מְלֵא שִׁירָה  
עַד וּמִלְפָּנִים – עוֹלָה הַתְּשַׁבַּחַת הָאַחֲרַת חֲמֵשִׁים  
תִּבּוֹת. וְאַף עַל גַּב שֶׁלֹּא עוֹמֵד הַדְּבָר בַּחֲשֻׁבוֹן,  
עוֹלָה הַחֲשֻׁבוֹן סוּד מ"י, וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה עוֹלָה  
הַתְּשַׁבַּחַת הָאַחֲרַת לַחֲשֻׁבוֹן (מ"ה) מֵאָה תִּבּוֹת,  
תְּשֻׁלוּמִים שֶׁל הַכֹּל, וּמְרַכְּבָה אַחַת עַל מֵה  
שְׁשׁוּרָה שֶׁהוּא תְּשֻׁלוּם (אוֹתוֹ שְׁלָם עֲלִיוֹן).

**וְכָל** הַשְּׁבִיחַ הַזֶּה וְכָל הַדְּבָרִים הַלְלוּ כְּלָם  
אִיבָרִים יְדוּעִים בְּחִשְׁבּוֹן לְתִשְׁלוּם שְׁבַת  
וְלִהְשֵׁתָלֶם מֵהֶם כְּרָאוּי. אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂיִוְדָעִים  
לְסִדְר אֶת שְׁבִיחַ רְבוּנָם כְּרָאוּי. מִכָּאן וְהִלְאָה  
סְדוּר הַתְּפִלָּה כְּמוֹ שְׁתַּקֵּן.

**כְּתוּב** (תהלים כב) וְאַתָּה ה' אֵל תִּרְחֶק אֵילוּתַי  
לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֶת זֶה  
בְּשַׁעָה שֶׁהָיָה מִתְקַן וּמְסִדֵּר אֶת תְּשֻׁבַת הַמֶּלֶךְ  
כְּדִי לְחַבֵּר אֶת הַשִּׁמְשׁ לְלִבְנָה. כִּיּוֹן שֶׁהָיָה  
מִתְקַן וּמְסִדֵּר אֶת שְׁבַחַיו לְהִתְחַבֵּר, אָמַר וְאַתָּה  
ה' אֵל תִּרְחֶק.

**וְאַתָּה ה'** – סוּד שֶׁל חֲבֵרוֹת אַחַת בְּלֵי פְרוּד. אֵל  
תִּרְחֶק – כִּיּוֹן שֶׁעֲלָתָה לְהִתְחַבֵּר עִם  
בְּעָלָה, וְהַכֵּל בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּמִשָּׁם רוֹצֵה לְעֵלוֹת  
לְאִין סוּף לְהִתְקַשֵּׁר הַכֵּל לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְלִכֵּן  
אֵל תִּרְחֶק לְהִסְתַּלֵּק מֵאַתְּנוֹ וְלַעֲזוֹב אוֹתָנוּ.

**וְלִכֵּן** בְּתוֹךְ סְדוּר הַתְּשֻׁבָּה צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל  
לְהַכְּלִיל שֵׁם וְלִהְדַּבֵּק עִמָּם מְלִמְטָה,  
שְׂאֵלֵמְלָא יִרְצֶה לְהִתְעַלּוֹת הַכְּבוֹד הַזֶּה, הָרִי  
יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה אַחוּזִים בּוֹ וּמְחִזְיָקִים בּוֹ שְׂלֵא  
יַעֲזוֹב אוֹתוֹ לְהִתְרַחֵק מֵהֶם. וְלִכֵּן הַתְּפִלָּה בְּלַחֵשׁ,

כְּמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּסוּד עִם הַמֶּלֶךְ. וּבְעוֹד שֶׁהוּא בְּסוּד  
עָמוּ, לֹא מִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ כָּלֵל.

**אֵילּוֹתַי** – מָה אֵיל וְצָבִי, בְּשָׁעָה שֶׁהוֹלְכִים  
וּמִתְרַחֵקִים, מִיַּד חוֹזְרִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם  
שֶׁעָזְבוּ – אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵף עַל גֵּב  
שֶׁהִתְעַלָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּאֵין סוּף, מִיַּד חוֹזֵר  
לְמְקוֹמוֹ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל לְמַטָּה  
אֲחוּזִים בּוֹ, וְלֹא עוֹזְבִים אוֹתוֹ לְהִיּוֹת נִשְׁכָּח  
וְלִהְתַּרְחֵק מֵהֶם. וְלָכֵן, אֵילּוֹתַי לְעֶזְרָתִי חוֹשָׁה.

וּמִשּׁוּם כֶּן צְרִיכִים לְהִתְאַחַד עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא וְלֶאֱחֹז בּוֹ כְּמִי שֶׁמְמַשִּׁיךְ מִלְּמַעְלָה  
לְמַטָּה, שֶׁלֹּא יִשְׂאֵר אִישׁ עֶזְוֵב מִמֶּנּוּ אֶפְלוּ שָׁעָה  
אַחַת. וְלָכֵן כְּשׁוֹמֵךְ גְּאֻלָּה לְתַפְלָה, צְרִיךְ לֶאֱחֹז  
בּוֹ וּלְדַבֵּר עָמוּ בְּלִחַשׁ, בְּסוּד, שֶׁלֹּא יִתְרַחֵק מֵעַמּוֹ  
וְלֹא יַעֲזֹב מֵעַמּוֹ, וְלָכֵן כָּתוּב (דְּבָרִים ד') וְאַתֶּם  
הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. (תהלים קמד)  
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁה' אֱלֹהָיו.

**בְּאוֹתָהּ** שָׁעָה קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהַחֲבָרִים אֵף כֶּן  
קָמוּ וְהִלְכוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי  
שְׁמַעוֹן אָבִיו, אָבָא, עַד כָּאן הֵיינו יוֹשְׁבִים בְּצֵל  
שֶׁל עֵץ הַחַיִּים בְּגַן עֵדֶן. מִכָּאן וְהִלָּאָה שְׁאֲנוּ



הוֹלְכִים, צָרִיךְ לָנוּ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַשּׁוֹמְרִים אֵת  
הַעֵץ הַזֶּה. אַתָּה תִּתְחִיל בְּרֵאשִׁית לִפְתּוֹחַ בְּדַרְךְ.

**פְּתַח וְאָמַר**, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר.  
בְּמָה הִיא תְרוּמָה? בְּסוּד הַזֶּהָב, שֶׁהָרִי  
מִשָּׁם נִזְוְנָה בַּתְחִלָּה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא גְבוּרָה  
תַּחְתּוֹנָה שֶׁבָּאָה מִצַּד הַזֶּהָב. וְאִף עַל גַּב שֶׁבָּאָה  
מִצַּד הַזֶּהָב, כָּל עֵקֶר לֹא נִשְׁאַרְתָּ, אֲלֹא בְּצַד  
הַכֶּסֶף, שֶׁהוּא יְמִין.

**וְסוּד** זֶה כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה שֶׁצָּרִיךְ לְקַבֵּלָהּ בְּיְמִין  
וּבְשִׂמְאֵל, וְכָל הָעֵקֶר לֹא נִשְׁאַר אֲלֹא  
בְּיְמִין, (וְהַשִּׂמְאֵל נֶעֱזֵב מִמֶּנּוּ וְלֹא וְכֹר) וְהַשִּׂמְאֵל מְעוֹרֵר אֵת  
הַיְמִין וְלֹא נִדְבֵק בּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא נִתֵּן בֵּין יְמִין  
וּשִׂמְאֵל, וְהַשִּׂמְאֵל נֶאֱחָז תַּחְתּוֹ, וַיְמִין נֶאֱחָז בּוֹ  
לְמַעַלָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר ב') שִׂמְאֵלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי  
וַיְמִינוֹ תַּחְבֵּקֵנִי. זֶהָב וְכֶסֶף – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (חֲגִי ב') לִי  
הַכֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

**וַנְּחַשֵׁת** – זֶהוּ צִבְעַת כְּגוֹן הַזֶּהָב, מִשּׁוּם שֶׁנֶּצְבַּע  
מִגֹּן זֶהָב וּמִגֹּן כֶּסֶף. וְלִכֵּן מִזְבַּח  
הַנְּחֹשֶׁת קֶטָן. לָמָּה הוּא קֶטָן? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מַלְכִים א-  
ח) כִּי מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' קֶטָן מֵהַכִּיל אֵת  
הָעֵלָה וְגו'. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְדוּד הוּא הַקֶּטָן. וְאִף עַל

גב שְׁהוּא קָטָן, הַכֹּל נֶאֱחָז בְּתוֹכוֹ. וְאִם תֹּאמֶר,  
 מִזְבַּח אַחֵר נִקְרָא קָטָן – לֹא כֵּן! שְׂאִין קָטָן פָּרֵט  
 לָזֶה, שְׁכָתוּב (בראשית א) אֶת הַמָּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשָׁלֶת  
 הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשָׁלֶת הַלַּיְלָה. וְזֶהוּ  
 הַמָּאֹר הַקָּטָן. הַמָּאֹר הַגָּדֹל – זֶה הַמְּזַבַּח  
 הַפְּנִימִי, שֶׁהוּא מְזַבַּח הַזֶּהָב.

**וּתְכִלֶּת** – זוּהִי תְכִלֶּת שֶׁל צִיצִית. תְּכִלֶּת זֶהוּ  
 הַכֶּסֶּא, סוּד שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד. תְּכִלֶּת  
 זֶהוּ הַכֶּסֶּא שֶׁבוּ דָּנִים דִּינֵי נְפֹשׁוֹת. מִשּׁוּם שְׂשִׁישׁ  
 כֶּסֶּא שְׁדָּנִים בּוֹ דִּינֵי מְמוֹנוֹת, וַיֵּשׁ כֶּסֶּא שְׁדָּנִים בּוֹ  
 דִּינֵי נְפֹשׁוֹת. וְלִכֵּן כָּל הַגּוֹנִים טוֹבִים לְחֵלוּם, פָּרֵט  
 לְגוֹן תְּכִלֶּת, כְּדֵי שְׂיִדַע שֶׁהָרִי נִשְׁמְתוּ הָרִי עוֹלָה  
 בְּדִין. וּכְשֶׁנִּשְׁמָה עוֹלָה בְּדִין, הַגּוֹף נִדוֹן  
 לְהַתְּפִלוֹת, וְצָרִיף אוֹתוֹ הַחֵלוּם לְרַחֲמִים רַבִּים.

**תְּכִלֶּת** זֶהוּ כֶּסֶּא, שְׁכָתוּב בּוֹ כְּמֵרְאָה אֲבָן סְפִיר  
 דְּמוֹת כֶּסֶּא, וְכָתוּב (יחזקאל א) וְנִגְהָ לּוֹ  
 סָבִיב. מִשּׁוּם שֶׁעוֹשִׂים בּוֹ כְּרִיכוֹת לְצִיצִית,  
 וּכְשֶׁנִּגְהָ לּוֹ הוֹפֵף לְגוֹן יָרֵק, כְּגוֹן כְּרָתִי, מֵאוֹתָהּ  
 שְׁעָה וְאֵילָף מִתְּחִיל זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהָרִי  
 הַשְּׁתַּנָּה גּוֹן תְּכִלֶּת מִכְּמוֹ שֶׁהָיָה, וְלִכֵּן אֲסוּר  
 לְדוֹן דִּינֵי נְפֹשׁוֹת בְּלַיְלָה, מִשּׁוּם שֶׁשׁוֹלֵט אוֹתוֹ  
 גּוֹן תְּכִלֶּת בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְנִתְּנָה רְשׁוּת לְחֻטֵּף נְפֶשׁ

בלי משפט. שהרי משפט לא שולט באותו זמן. כשבא הבקר ומתעורר הימין שלמעלה, יוצא אותו האור ומגיע עד התכלת הזאת ומשתנה מכמו שהיה, ואז שולט עליו ונדבק בו כפסא קדוש אחר. מאותה שעה ואילך זמן קריאת שמע.

**וארגמן** – זה בנוס שכולל כל הגונים כאחד. ותולעת שני – כתוב שני, וכתוב שנים, שכתוב (משלי לא) כי כל ביתה לבש שנים. אלא זהו גון שנקרא שני, שנוטל בו את כל הגונים והכל אחד, שני ושנים. שנים – כשכלם כלולים בו כאחד. שני – שיוצא מהפסא העליון ששולט על תכלת מצד הימין, וזהו האפטרופוס של ישראל, שכתוב בו (דניאל י) מיכאל שרכם. תולעת – שכחה בפיה. כתולעת שמשפרת הכל ומעקרת הכל.

**תולעת שני ושש** – שני גונים כאחד, של ימין ושמאל, לבן ואדם. ושש – הוא בויץ. שששה חוטים מתחברים, וזהו שכתוב וגויתו כתרשיש. ובשני אלה כלולים שני אחרים. **ועזים** – גבורות תחתונות שלחון, לכסות על הפנימיים. והכל צריך. וצריך לתת מקום

לכל, שְׁהָרִי מֵצַד הַזֶּהָב הֵם בְּאִים. וְעֵרַת אֵילִם  
מֵאֲדָמִים – מְשִׁיכָה שֶׁל שְׁנֵי צַדִּדִים, שֶׁל יָמִין  
וּשְׂמָאל, לְכַסּוֹת בְּמָקוֹם אַחֵר.

וְעֵרַת תְּחָשִׁים – צַד אֶחָד יֵשׁ שֶׁגִּדֵל בְּתוֹךְ הַצַּד  
הָאֲחֵר בְּחֶרֶבָה, וְלֹא נִמְצָא בִישׁוּב, וְזֶהוּ  
צַד טָהוֹר, וְנִקְרָא תְּחָשׁ.

בְּסִפְרוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ יֵשׁ בְּתוֹךְ מִזְבַּח  
הַנְּחֹשֶׁת שְׁאֲמָרְנוּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים.  
שְׁהָרִי כְּתוּב, (שְׁמוֹת כ) מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וְגו',  
וְזֶהוּ סוּד כְּרָאוּי. נְחֹשֶׁת – כְּשִׁשׁוּלְטִים הָרִים  
אַחֲרֵים, וְהִיא צְרִיכָה לְזוֹן אוֹתָם, נִצְבַּעַת בְּגוֹן  
הַזֶּה לְזוֹן אוֹתָם, וְהֵם נִקְרָאִים הָרִי נְחֹשֶׁת.

וְאוֹתָם הָרִי נְחֹשֶׁת נִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם רוּחַ אַחַת  
מִתּוֹךְ הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה, וְכִשְׁמִזְבֵּחַ זֶה  
מִתְעַלָּה בְּעֲלִיָּה אַחֲרַת, אֲזַי מְסַתְּלָקַת אוֹת נ',  
שֶׁהוּא מִזְבֵּחַ קָדוֹשׁ, וְנִשְׁאַרְתָּ הָרוּחַ שֶׁל הָרִי  
הַנְּחֹשֶׁת הַלָּלוּ. וְכִשְׁאוֹתָהּ רוּחַ מִתְעַלִּית  
בְּקִיּוּמָה, הִיא נִקְרָאת תְּחָשׁ, שְׁהָרִי הַסִּתְּלָקָה  
מִמֶּנָּה אוֹת נ'.

וְזֶה נִפְרָד לְכַמָּה רוּחוֹת אַחֲרוֹת, וְנִקְרָאִים אֵף  
כֵּן, וְלָכֵן נִקְרָא אוֹתוֹ הָעֵם (אַחַד) תְּחָשׁ, כְּמוֹ

שְׁנֵאמַר (בראשית כב) וְאֵת תַּחֲשׁ וְאֵת מַעֲכָה. הֵם  
 הָיוּ מְכִירִים אֶת הַחַיָּה הַזֹּו שֶׁל הַמֶּשֶׁכֶן שֶׁנִּקְרָאת  
 עַל שָׁמַם.

וְעֵצֵי שֵׁטִים – אֵלוֹ אוֹתָם סוּדוֹת קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם  
 לוֹחֹת הַמֶּשֶׁכֶן, וְהֵם נִקְרָאִים בְּסוּד  
 שְׁלָהֶם. כָּתוּב עֵצֵי שֵׁטִים עֲמָדִים, וְכָתוּב (ישעיה ו')  
 שָׂרְפִים עֲמָדִים.

מִכָּאֵן וְהִלָּאָה – שָׁמֶן לְמָאֵר, מְשִׁיכָה שֶׁל שָׁמֶן  
 מְשַׁחָה קְדוּשׁ לְמִשְׁךְ עֲלֵיהֶם. אֲבָנֵי שֶׁהֵם  
 וְאֲבָנֵי מְלוֹאִים – אֵלוֹ אֲבָנֵי קֹדֶשׁ, יְסוּדוֹת  
 הַמִּקְדָּשׁ, בְּמִרְכָּבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הֵלְלוּ מְזֻדְמָנִים  
 לְבָדָם לְכַבֵּד וּלְשַׁבַּח בְּלְבוּשׁ כְּבוֹד לְעֵינַי הַפְּהֵן  
 בָּהֶם שֵׁם וְלִהְזָכִיר (וּלְכַבֵּד) שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים, וְלִכְן  
 שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

שְׁלֵשָׁה עָשָׂר מִיָּנִים הֵם, פָּרֵט לְשֵׁתִים עָשָׂרָה  
 הָאֲבָנִים הַיְקָרוֹת הֵלְלוּ, וְכֻלָּם עוֹלָיִם  
 לְעֵשְׂרִים וְחָמֵשׁ אוֹתִיּוֹת בְּסוּד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל  
 הַיְחוּד. וּכְנֻגָד אֵלֶּה חֶקֶק וְתִקֵּן מִשֶּׁה עֵשְׂרִים  
 וְחָמֵשׁ אוֹתִיּוֹת בְּסוּד הַפְּסוּק שֶׁל הַיְחוּד, שֶׁכָּתוּב  
 (דְּבָרִים ו') שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.  
 וְהֵם עֵשְׂרִים וְחָמֵשׁ אוֹתִיּוֹת, גְּלוּפִים חֲקוּקִים  
 בְּסוּד שְׁלֹמֶעֱלָה.

**יַעֲקֹב** רָצָה לְתַקֵּן לְמַטָּה בְּסוּד הַיְחוד, וְתַקֵּן  
 בְּעֶשְׂרִים וָאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, וְהֵן: בְּרוּךְ שֵׁם  
 כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְלֹא הַשְּׁלִים לְעֶשְׂרִים  
 וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת, מִשּׁוּם שֶׁעֲדִין לֹא הִתְתַּקֵּן הַמְּשָׁכָן.  
 כִּינּוּן שֶׁהִתְתַּקֵּן הַמְּשָׁכָן וְנִשְׁלַם, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן  
 שֶׁהָיָה יוֹצֵא מִמֶּנּוּ כְּשֶׁהִשְׁתַּלֵּם – לֹא דְבַר אֶלָּא  
 בְּעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת, לְהִרְאוֹת שֶׁהָרִי נִשְׁלַם זֶה  
 כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה, שְׁכָתוּב (ויקרא א) וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו  
 מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. הָרִי עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת.  
**וְלִכֵּן** עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ מִיָּנִים לְהַשְׁלִים תְּקוּנָה  
 הַמְּקַדָּשׁ (הַמְּשָׁכָן) וְכָל אֵלוֹ הָאוֹתִיּוֹת בְּאַרְנוֹ  
 בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת שֶׁלְמִדְּנוּ מִמּוֹרְנוּ. וּמִשּׁוּם  
 שֶׁהַמְּשָׁכָן נִשְׁלַם בְּסוּדוֹת הַלְלוֹ, נִקְרָא כ"ה,  
 בַּיְחוד שֶׁל שְׁלֵמוֹת הַמְּשָׁכָן, וְלִכֵּן (תהלים קמד)  
 וְחִסְדֵיךָ יְבָרְכוּכָה כְּתוּב, סוּד שֶׁל שְׁלֵמוֹת שֶׁל כָּל  
 הַמְּשָׁכָן וְתַקְוֵנוּ. כ"ה כְּנֶגֶד עֶשְׂרִים וְשִׁתִּים  
 אוֹתִיּוֹת, וְתוֹרָה וְנִבְיָאִים וְכְתוּבִים, שֶׁהֵם כָּלֵל  
 אֶחָד וְסוּד אֶחָד.

**בְּשָׁעָה** שִׁישְׂרָאֵל מִיְחַדִּים יְחוד בְּפָסוּק הַזֶּה  
 בְּסוּד שֶׁל עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן:  
 שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד, וְכְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד  
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שֶׁהֵם עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע

אותיות, ויכּוּן כָּל אֶחָד בְּהֵן - כָּל הָאוֹתוֹת  
 מִתְחַבְּרוֹת כְּאַחַת, וְעוֹלוֹת בְּחִבּוּר אֶחָד (אז נִפְתָּחוּ)  
 אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים בְּסוּד הַיּוֹבֵל, וְאֵז צָרִיף  
 לְעוֹלוֹת עַד וְלֹא יוֹתֵר. וְאֵז נִפְתָּחִים הַשְּׁעָרִים,  
 וּמִחֲשִׁיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אוֹתוֹ הָאָדָם כְּאֵלוֹ  
 קַיִם אֶת כָּל הַתּוֹרָה שְׂבָא בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ פְּנִים.  
 וְלָכֵן צָרִיף לְכוּן לֵב וְרָצוֹן בְּעִשְׂרִים וְחֲמִשׁ  
 וּבְעִשְׂרִים וְאַרְבַּע וְלִהְיוֹתֵם בְּרָצוֹן הַלֵּב  
 לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים שְׂאֵמְרָנוּ. כִּיּוֹן שֶׁהִתְכַּוֵּן  
 בְּזֶה, יִתְכַּוֵּן בְּאוֹתוֹ יַחּוּד שְׂאֵמֵר מוֹרְנוּ - שְׁמַע  
 יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעַד,  
 כָּלֵל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי  
 שִׁיתְכַּוֵּן בָּהֶם, שְׂוִדָּאֵי כָּלֵל הוּא שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה,  
 שְׁלִמְעָלָה וּמִטָּה. וְזֶהוּ סוּד שֶׁל אָדָם שְׁלָם, שֶׁל  
 זָכַר וּנְקֵבָה, וְסוּד שֶׁל כָּל הָאֱמוּנָה.

**מִחֻלְקָת** שֶׁל שְׂמַאי וְהֵלֵל בְּקִימָה וּבִשְׂכִיבָה,  
 שְׂכָתוּב (דברים י') בְּשִׁכְבֵּךְ וּבְקוּמָךְ.  
 שְׂשֵׂמַאי סוֹבֵר, בְּעָרֵב, שְׂכְלוּלָה הַנְּקֵבָה  
 בְּשִׁלְטוֹנָה, צָרִיף לְנִקְבָה שִׁיטוּ וְיִקְרָאוּ. וּבְבִקְר  
 כְּשִׁשׁוּלֵט הַזָּכַר בְּשִׁלְטוֹן הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, צָרִיף  
 לְעַמֵּד לְפָנָי הַזָּכַר כְּמוֹ שְׂצָרִיף בְּתַפְלַת מְעַמֵּד,  
 וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהַזָּכַר בָּא.

ובית הלל סובר, שאַלמלא שַנמְצא זה לְחוד  
 וְזה לְחוד - כֶּךָ צָרִיךְ. אָבֵל כִּיּוֹן שְׁאֵנוּ  
 מְחַבְרִים אוֹתָם כְּאֶחָד בְּחִבּוּר בְּאַרְבָּעִים וְתִשַׁע  
 פָּנִים וְאַרְבָּעִים וְתִשַׁע שְׁעָרִים, לֹא צָרִיכִים אָנוּ  
 לְהַפְרִיד זֶה לְחוד וְזֶה לְחוד, אֲלֹא לְהַשְׁגִּיחַ  
 שֶׁהַכֹּל אֶחָד בְּלִי פְרוּד, וְכִמוֹ שֶׁמִּזְדַּמֵּן לְאָדָם -  
 כֶּךָ יֹאמֵר, שֶׁהָרִי שְׁנִיָּהֶם בְּחִבּוּר אֶחָד כְּמוֹ שְׁנוּחַ  
 לָהֶם, וְכֶךָ צָרִיךְ לְהִרְאוֹת.

וְלִבְּן הַזְכֹּר בְּשֵׁשׁ צְדָדִים, בַּפְּסוּק שֶׁל שְׁמַע  
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שֵׁשׁ תְּבוּת, וְהִנְקִיבָה בְּשֵׁשׁ  
 צְדָדִים - בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,  
 שֶׁהֵם שֵׁשׁ תְּבוּת אַחֲרוֹת, וְעוֹלָיִם בְּחִבּוּר אֶחָד,  
 בְּסוּד שֶׁל אַרְבָּעִים וְתִשַׁע שְׁעָרִים, וְהִלְכָה כְּמוֹ  
 בֵּית הַלֵּל בְּכֹל מְקוֹם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָרִים יָדוּ וּבִרְךָ אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר  
 בְּנוֹ. פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה מא) מִי הָעִיר  
 מְמֹרָח וְגו'. פְּסוּק זֶה בְּאַרְנוֹ וְנִתְבָּאֵר, אָבֵל סוּד  
 הַחֲכָמָה הוּא. מ"י הוּא סוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,  
 שֶׁהָרִי מִשָּׁם יוֹצֵאת הָרְאשִׁית לְגִלּוֹת סוּד  
 הָאֱמוּנָה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

עוֹד מ"י - הַטָּמִיר שֶׁל כָּל הַטָּמִירִים, שֶׁלֹּא נוֹדַע  
 וְלֹא הִתְגַּלָּה כָּלֵל. גְּלָה כְבוֹדוֹ לְהוֹדַע מֵאוֹתוֹ



מְקוֹם שְׁנִקְרָא מְזֻרַח, שְׁהָרִי מְשֵׁם רֵאשִׁית שְׁל כָּל  
 סוּד הָאָמוּנָה וְהָאוּר לְהַגְלוֹת. וְאַחַר כֵּן, צָדֵק  
 יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, שְׁהָרִי צָדֵק גְּלָה הַגְּבוּרָה הָעֲלִיּוֹנָה  
 וְשִׁלְטוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת הַצָּדֵק הַזֶּה  
 הַשְּׁלִיט עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת לְהַנְהִיגֵם וּלְתַקְּנֵם  
 כְּרֵאוּי. וְלִכְן, יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יָרֵד, שְׁהָרִי  
 כָּל מְלָכֵי הָעוֹלָם בְּרִשׁוֹת הַצָּדֵק הַזֶּה הֵם עוֹמְדִים,  
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצָדֵק.

**עוֹד צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ** – מִי קוֹרֵא לְמִי? אֵלָא  
 הַצָּדֵק קוֹרֵא תָּמִיד לְאַסְפֵּקלָרְיָה הַמְּאִירָה,  
 וְלֹא שׁוֹכֵף לְעוֹלָמִים, וְצָדֵק עוֹמֵד תָּמִיד לְרַגְלוֹ,  
 שְׁלֹא זֶז מְשֵׁם, וְקוֹרֵא וְלֹא שׁוֹכֵף. זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם  
 פג) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל יַחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל.  
 וְעַכְשָׁו הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאִיר לָנוּ הַדְּרָךְ הַזֶּה  
 בְּשִׁבְלֵנוּ (ורב"י) אֶלְעֶזֶר בְּנֵי שְׁקוֹרָא לְאוּר הָעֲלִיּוֹן  
 וְלֹא שׁוֹכֵף. אֲשֶׁרֵי חֵלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם  
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. (ועתה, אֶלְעֶזֶר בְּנֵי, קוֹרֵא לְאוּר הָעֲלִיּוֹן וְלֹא  
 שׁוֹכֵף, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאִיר לָנוּ הַדְּרָךְ בְּגִלְלוֹ. אֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם  
 שֶׁל הַצְּדִיקִים).

**רַבִּי אַבָּא פָּתַח פְּסוּק וְאָמַר**, (שם סג) מְזֻמּוֹר לְדוֹד  
 בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה. מֵה זֶה שׁוֹנֶה מִכָּל  
 שְׁאָר הַתְּשֻׁבָחוֹת שְׁלֹא אָמַר בְּאִיזָה מְקוֹם שְׁבַח

אותם דוד המלך? ומה שונה כאן שאמר בהיותו במדבר יהודה? אלא לא זה לבדו, שהרי אף כף גם - (שם לד) בשנותו את טעמו לפני אבימלך. בבא הזיפים. וכן כלם. להראות לכל בני העולם שבחו של דוד, שאף על גב שהיה בצער והיו רודפים אחריו, היה משתדל לומר שירות ותשבחות לקדוש ברוך הוא.

**ואף על גב שברוח הקדש היה אומר - רוח הקדש לא היתה שורה עליו עד שהוא השתדל שתשרה עליו. וכך בכל מקום - לא שורה רוח הקדש שלמעלה עד שיתעורר עליו האדם מלמטה. ודוד, אף על גב שרדפו אחריו והיה בצער, לא היה עוזב שירות ותשבחות מפיו ולשבח את רבונו על הכל.**

**ואם תאמר, זה ששנינו מזמור לדוד או לדוד מזמור, וכאן שרתה עליו רוח הקדש בתחלה, משום שאמר מזמור לדוד. אלא, אם הוא היה מכין עצמו בתחלה, לא היתה שורה עליו רוח הקדש. מזמור זה רוח הקדש. למה נקרא כך? משום שהיא משבחת את המלך העליון תמיד, (שכל הזמן הוא היה משבח ומזמר ולא שוכך) שכל הזמן היתה משבחת ומזמרת ולא שוככת. כיון**

שָׁבַא דְּוֹד, מְצָא גּוּף מְתַקֵּן כְּרָאוּי וְשָׂרְתָה עָלָיו,  
וְהָיוּ מַגְלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה לְשִׁבְחָ וּלְזִמְרָ לְמַלְךְ,  
וְהַכֹּל כְּדֵי שְׂיִתְתַּקֵּן הָעוֹלָם הַזֶּה כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה.

**לְדוֹד** - אִישׁ שְׁלָם בְּתַקוּנוֹ, אִישׁ מְתַקֵּן, אִישׁ  
צַדִּיק. דְּוֹד וְדָאֵי שְׁלָא הַשְׂתַּנָּה  
לְעוֹלָמִים. בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה - זֶה שְׁבַח  
שֶׁל דְּוֹד, אֵף עַל גַּב שְׁהִיָּה בְּצַעְרוֹ, אֵף עַל גַּב  
שְׁהִיּוֹ רוּדְפִים אַחֲרָיו, וְאִיזוֹ תְּשַׁבַּחַת אָמַר?  
תְּשַׁבַּחַת גְּדוּלָה וְנִכְבְּדָה.

וְהַשְׁבַּח שְׁלוֹ מַה הוּא? (תהלים 80) אֱלֹהִים אֵלֵי  
אֲתָה אֲשַׁחֲרֶךְ. אֱלֹהִים סִתָּם. כִּיּוֹן  
שְׁאָמַר אֱלֹהִים, לְמָה אֵלֵי? אֵלָא אֲוֹתָה דְרַגָּה  
שְׁלוֹ. שְׁלַשׁ דְּרַגּוֹת כָּאֵן: אֱלֹהִים, אֵלֵי, אֲתָה. וְאֵף  
עַל גַּב שְׁהִים שְׁלֶשָׁה שְׁמוֹת, דְּרַגָּה אַחַת הִיא,  
בְּסוּד שֶׁל אֱלֹהִים חַיִּים. אֱלֹהִים - לְמַעְלָה,  
אֱלֹהִים חַיִּים. אֵלֵי - קִצָּה הַשְּׁמַיִם עַד קִצָּה  
הַשְּׁמַיִם. אֲתָה - הַדְּרַגָּה שְׁלוֹ. וְאֵף עַל גַּב שְׁהַכֹּל  
אֶחָד וּבִשְׁם אֶחָד עוֹלָה.

**אֲשַׁחֲרֶךְ** - אִם כְּמִשְׁמַעוֹ שְׁלוֹ, יִפְהָ. אָבַל  
אֲשַׁחֲרֶךְ - הַתְּקִין הָאוֹר שְׁמַאִיר  
בְּשַׁחַר. שְׁהָרִי הָאוֹר שְׁעוּמֵד בְּשַׁחַר לֹא מַאִיר עַד

שִׁיתְקִנוּ אוֹתוֹ לְמַטָּה. וּמִי שֶׁמִּתְקֵן אֶת אוֹר הַשָּׁחַר  
הַזֶּה, אֵף עַל גַּב שֶׁהוּא שָׁחַר, זוֹכֶה לְאוֹר לְבָן  
שְׂמַאִיר, וְזֶהוּ אוֹר אֶסְפֵּק־לְרִיָּה הַמְּאִירָה, וְזֶהוּ  
הָאָדָם שֶׁזוֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא.

וְזֶה סוּד (משלי א) וּמִשְׁחָרֵי יַמְצֹאֲנֵי. וּמִשְׁחָרֵי –  
שִׁמְתֵקְנִים הָאוֹר שֶׁל מִשְׁחָרֵי הַשָּׁחַר.  
יַמְצֹאֲנֵי, לֹא כְּתוּב יַמְצֹאוּנִי, אֲלָא יַמְצֹאֲנֵי,  
שְׁזוֹכִים לְשָׁנֵי אוֹרוֹת – לְאוֹר הַשָּׁחַר הַשָּׁחַר,  
וְלְאוֹר הַלְבָן שְׂמַאִיר. וְזוֹכֶה לְאֶסְפֵּק־לְרִיָּה שְׂאִינָה  
מְאִירָה, וְלְאֶסְפֵּק־לְרִיָּה שְׂמַאִירָה. וְזֶהוּ יַמְצֹאֲנֵי.  
וְעַל כֵּן אָמַר דָּוִד אֲשַׁחֲרֶךָ. הִתְקִין אוֹר שֶׁל הַשָּׁחַר  
הַשָּׁחַר לְהָאִיר עָלָיו אוֹר לְבָן שְׂמַאִיר.

**צְמָאָה** לָךְ נִפְשֵׁי כָּמָה לָךְ בְּשָׂרֵי (תהלים סג), כָּמִי  
שָׂרָעַב לְאָכַל וְצָמָא לְשִׁתוֹת. בְּאֶרֶץ צִיָּה  
וְעַיִף בְּלֵי מַיִם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מְדַבֵּר וְאִינוֹ מְקוּם  
שֶׁל יְשׁוּב, וְלֹא מְקוּם שֶׁל קִדְשׁ. וְלִכֵּן הוּא מְקוּם  
בְּלֵי מַיִם. וְכִמוֹ שְׂאָנוּ רְעֵבִים וְצָמְאִים אֵלֶיךָ  
בְּמְקוּם הַזֶּה, כֵּן בְּקִדְשׁ חֲזִיתִיךָ וְגו'. וְאָנוּ, כְּמוֹ  
שְׂאָנוּ צָמְאִים אֶל מוֹרְנוֹ לְשִׁתוֹת בְּצָמְאוֹן אֶת  
דְּבָרֵינוּ בְּמְקוּם הַזֶּה, אֵף כִּי צָמְאִים לְשִׁתוֹת בְּצָמָא  
דְּבָרֵינוּ בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ, הַמְּקוּם שֶׁנִּקְרָא קִדְשׁ. אָמַר

רבי שמעון לרבי אבא, מי שהתחיל הדבר –  
יאמר עכשו.

**פ**תח רבי אבא ואמר, ויקחו לי תרומה מאת כל  
איש וגו'. בשעה שהראה הקדוש ברוך  
הוא למשה את מעשה המשכן, היה קשה לפניו,  
ולא יכל לעמד בו, והרי פרשוה. ועכשו יש לנו  
להקשות כאן, אם התרומה הזו נתנה הקדוש  
ברוך הוא למשה לבדו, איך נתנה לאחר, ואמר  
שלבני ישראל יקחו את התרומה הזו?

**א**לא ודאי שלמשה נתנה, ולא נתנה לאחר.  
למלך שהיה בתוך עמו, ולא היתה  
הגבירה עם המלך. כל זמן שהגבירה לא היתה  
עם המלך, העם לא קובעים בו ואינם יושבים  
לבטח. כיון שבאה הגבירה, כל העם שמחים  
ויושבים בבטחון. כך בתחלה, אף על גב  
שהקדוש ברוך הוא עשה להם נסים ואותות על  
ידי משה, לא קובעים העם. כיון שאמר הקדוש  
ברוך הוא ויקחו לי תרומה – ונתתי משכני  
בתוכם. מיד כלם קבעו ושמחו בעבודת הקדוש  
ברוך הוא. זהו שכתוב (במדבר ז) ויהי כיום כלת  
משה, שירדה כלת משה לארץ.

**וְאֵם** תֹּאמֶר, "וַיְהִי" בְּכֹל מְקוֹם אֵינוֹ אֶלָּא לְשׁוֹן צַעַר, וְכֵאֵן כְּתוּב וַיְהִי בְיוֹם? אֶלָּא, בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁשְׁכִינָה יָרְדָה לְאָרֶץ, נִמְצָא לָהּ מְקַטְרֵג, וְכִסֶּה אוֹתוֹ הַחֹשֶׁךְ כְּנִגְדָה כְּדִי שֶׁלֹּא תִרְד. וְשִׁנִּינוּ, אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת רַבּוֹא מִלְּאֲכִים נִמְצְאוּ לְפָנֶיהָ כְּדִי שֶׁלֹּא תִרְד.

**וּבְאוֹתוֹ** זְמַן נִמְצְאוּ כָּל הַכֶּנֶס שֶׁל הַמְּלֹאכִים הָעֲלִיּוֹנִים לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמְרוּ לְפָנֵינוּ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, כָּל הַזֵּיו וְכָל הָאוֹר שֶׁלָּנוּ – בְּשִׁכִינַת כְּבוֹדְךָ הוּא, וְעַכְשָׁו תִרְד לְתַחַתוֹנִים? בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הַתַּחֲזָקָה הַשְׁכִינָה וְשִׁבְרָה אוֹתוֹ חֹשֶׁךְ אֶפְלָה כְּמִי שֶׁמְשַׁבֵּר חֲתִיכוֹת חֲזָקוֹת, וַיְרִדָה לְאָרֶץ. כִּיּוֹן שֶׁכֵּלֶם רָאוּ כֶּךָ, פָּתְחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים ח) ה' אֲדוֹנֵנוּ מֶה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. אֲדִיר וְדַאי, שֶׁשִׁבְרָה כְּמָה חֲתִיכוֹת וְכַחוֹת חֲזָקִים, וַיְרִדָה לְאָרֶץ וְשִׁלְטָה בְּכָל. וְלִכֵּן כְּתוּב וַיְהִי. הַצַּעַר שֶׁקִּבְּלוּ כְּמָה חֲזָלוֹת וּמַחֲנוֹת בְּיוֹם שִׁירְדָה לְאָרֶץ כֹּלֵת מִשָּׁה.

**וְלִבְּנֵי** וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה וְגו'. לֹא כְתוּב וַיִּקְחוּ לִי וְתְרוּמָה, אֶלָּא וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, לְהִרְאוֹת שֶׁהַכֹּל אֶחָד בְּלִי פְרוּד. וּמַעֲשֵׂה הַמְשַׁכֵּן כְּמוֹ שֶׁלְמַעֲלָה, זֶה כְּנִגְדָה זֶה, לְהַכְלִיל הַשְׁכִינָה מְכֹל

הצדדים, מעלה ומטה. כאן בעולם הזה המעשה שלו כמעשה הגוף, להכליל את הרוח בתוכו, וזוהי שכינה, שנכללה מעלה ומטה, והיא רוח הקדש.

**ויעזרם** נמשכת ונכנסת לתוך סוד הגוף, להשרות מוח בתוך קלפה הכל כראוי. רוח הקדש הזו נעשית בגוף, להכליל בתוכו רוח אחרת עליונה, דק ומאיר, והכל כך נאחז ונכלל זה בזה ונכנס זה בזה, עד שנאחז בעולם הזה, שהוא קלפה אחרונה חיצונה.

**קלפה** חזקה היא לפנים מקלפה של העולם הזה. כמו שהאגוז, שהקלפה החיצונה אינה קשה, קלפה שהיא לפנים ממנה היא קלפה קשה - אף כך למעלה. קלפה קשה היא רוח אחרת ששולטת בגוף. לפנים ממנו היא קלפה קלושה. לפנים ממנו - המוח.

### סדר הלימוד ליום ג שבט (יום 121 בשנה)

**באריץ** הקדושה מתקן הכל בגון אחר, שהרי הקלפה הקשה נשברה מאותו מקום ולא שולטת בו כלל. הקלפה הקשה נשברת שבר, (מההוא יותר תמיד) ונפתחת מצד זה (עד שנאחז בסוד

שֶׁל הַמִּשְׁכָּן. בְּעוֹלָם הַזֶּה הַקְּלָפָה הַאֲחֵרוֹנָה הִיא לַחֲוִיץ, הַקְּלָפָה הַחֲזָקָה הִיא לַפְּנִים. כְּמוֹ זֶה אִף כִּךְ לַמְעֵלָה, הַקְּלָפָה הַחֲזָקָה הִיא לַחֲוִיץ. לַפְּנִים מִמָּנָה הִיא קְלָפָה קְלוּשָׁה, וְלֹא שׁוֹלְטָת בּוֹ כָּלֵל, וְנִפְתַּחַת מִצַּד זֶה) **וּמִצַּד זֶה.**

**וְאוֹתָהּ פְּתִיחָה הִיְתָה בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל זְמַן שְׁעוֹבָדִים עֲבוּדָה כְּרָאוּי. כִּיּוֹן שְׁגָרְמוּ הַחֲטָאִים, נִמְשְׁכָה אוֹתָהּ פְּתִיחָה לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, עַד שֶׁהִתְקַרְבָּה הַקְּלָפָה הַכֹּל כְּאַחַד. כִּיּוֹן שֶׁסִּתְמָה הַקְּלָפָה אֶת הַמַּח, אִזּוֹ שׁוֹלְטָת אוֹתָהּ קְלָפָה עֲלֵיהֶם, וְדוֹחָה אוֹתָם מִחֲוִיץ לְאוֹתוֹ מְקוֹם.**

**וְעַם כָּל זֶה, אִף עַל גַּב שְׁדַחְתָּה אוֹתָם הַחֲוֹצָה, לֹא יְכוּלָה אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה לְשִׁלֵּט בְּאוֹתוֹ מְקוֹם קְדוּשָׁה שְׁאִינוּ מְקוֹמוֹ. וְאִם תֹּאמַר, אִם כִּךְ, הוֹאִיל וְלֹא יְכוּלָה אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה לְשִׁלֵּט בְּאוֹתוֹ מְקוֹם קְדוּשָׁה, לָמָּה עוֹמֵד חָרוֹב, שֶׁהָרִי אֵין חָרְבָן בְּעוֹלָם אֲלֹא רַק מִצַּד אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה?**

**אֲלֵא וְדָאֵי כְּשֶׁנַּחֲרַב, לֹא נַחֲרַב אֲלֵא מֵאוֹתוֹ צַד, בְּשַׁעָה שֶׁסִּתְמָה אֶת הַמַּח, וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה שֶׁלֹּא תִשְׁלַט אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה עַל אוֹתוֹ מְקוֹם, וְכִשְׁדַּחְתָּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִמָּנּוּ, אִזּוֹ הַקְּלָפָה חֲזָרָה וְנִפְתַּחָה כְּמִקְדָּם. וּמִשׁוּם שֶׁהָעַם הַקְּדוּשָׁה לֹא הָיוּ שָׁם, נִכְנָסָה עַל אוֹתָהּ פְּתִיחָה**



כסוי קדוש של פרכת קלושה, לשמר את אותו  
מקום שלא יסתם את אותה קלפה קשה, ואוחז  
בכל צדדיו.

להיות משחת קדש על הארץ כמקדם לא יכול,  
שהרי אותו כסוי קלוש אחוז, שלא ירד  
למטה, שהרי העם הקדוש אינו שם, ולכן לא  
נבנה החרבן מיום שנחרבו. שתשלט אותה  
קלפה קשה, לא יכולה, שהרי אותו כסוי קלוש  
אוחז בו בכל צדדיו באותה פתיחה שלא תשלט  
שם ולא תסתם את המח באותו כסוי של פרכת  
קלושה, שהיא מתוך משיכת הפרכת הקדושה  
שלמעלה, ששומרת אותו המקום.

ולכן כל אותן הנשמות של שאר העמים שדורים  
בארץ, כשיוצאות מהעולם הזה לא  
מקבלים אותן, ודוחין אותן החוצה, והולכות  
ומשוטטות ומתגלגלות בכמה גלגולים, עד  
שיוצאות מכל הארץ הקדושה וסובבות (לסביבתם)  
לצדם בטמאתן. וכל אותן נשמות ישראל  
שיוצאות שם, עולות, ואותו כסוי קלוש מקבל  
אותן, ונכנסים לקדשה עליונה, משום שכל מין  
הולך למינו.

**וּנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂיוֹצְאוֹת לְחוּץ לְאָרֶץ בְּרִשׁוֹתָהּ**  
 שֶׁל אוֹתָהּ קָלְפָה קָשָׁה, הוֹלְכוֹת  
 וְסוֹכְבוֹת וּמִתְגַּלְגְּלוֹת, עַד שֶׁשָּׁבוֹת לְמִקְוֵי  
 וּנְכַנְסוֹת לְמִקְוֵי שְׂרָאוֹי לְהֵן. אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ שֶׁל מִי  
 שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יֵצֵא בְּרִשׁוֹת הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹתָהּ פְּתִיחָה  
 שֶׁל הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה.

**מִי שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יוֹצֵאת בְּאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה** – אִם נִקְבַּר  
 בְּאוֹתוֹ יוֹם, לֹא שׁוֹלֵט עָלָיו רוּחַ טְמֵאָה כָּלֵל,  
 וְלִכֵּן כָּתוּב בְּתַלְמוּדֵי, (דְּבָרִים כ"א) כִּי קְבוּרַתְךָ בְּיָמֵינוּ  
 הַזֶּה וְ[וְגו'] וְלֹא תִטְמָא אֶת אֲדַמְתְּךָ. מִשּׁוּם  
 שֶׁבְּלִילָה נִתְּנָה רִשׁוֹת לְרוּחַ טְמֵאָה לְשׁוֹטֵט. וְאִם  
 עַל גַּב שֶׁנִּתְּנָה לָהֶם רִשׁוֹת, לֹא נִכְנָסִים לְאָרֶץ  
 הַקְּדוּשָׁה, פָּרֵט אִם מוֹצְאִים שֵׁם כָּלִי לְהַכְנִס בּוֹ.

**אֵיבָרִים וּפְדָרִים שֶׁנִּשְׂרָפִים בְּלִילָה לְהַזִּין מִיָּנִים**  
 אַחֲרֵי, לֹא שֶׁנִּכְנָסִים לְאָרֶץ, וְלֹא  
 לְהַמְשִׁיכֶם לְאָרֶץ, אֲלֵא כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁלַט הַצַּד  
 הָאֲחֵר בְּתוֹךְ הָאָרֶץ וְלֹא יִמְשַׁךְ לְהַכְנִס לָשֵׁם. וְלִכֵּן  
 הָעֵשֶׂן הַזֶּה עוֹלָה מֵהֶם עֵקֶם, וּמִתְגַּלְגֵּל הַחוּצָה  
 וְהוֹלֵךְ (חִזְק) בְּחִפְזָה, עַד שֶׁנִּכְנָס לְנֶקֶב שֶׁל הַצֶּפֶן  
 שֶׁשֵׁם מְדוּרֵי כָּל הַצִּדֵּים הָאֲחֵרִים, וְשֵׁם נִכְנָס  
 הָעֵשֶׂן, וְכֹלֵם נְזוּנִים שֵׁם.

הַעֲשֵׂן שֶׁל הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָה לְמִקְוָמוֹ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל,  
וּמִזִּין מֵה שְׁמִיזִין, וּמֵאֲוֹתָהּ פְּתִיחָהּ נְזוּנִים  
כָּל צְדִדֵי הַקְּלָפָה הַקָּשָׁה שֶׁהִיא מִחוּץ לְאָרֶץ  
הַקְּדוּשָׁה, וּמֵאֲוֹתוֹ עֲשֵׂן גַּם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

גּוּפּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁלֹּא נִמְשְׁכוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה אַחֵר  
הַהֲנָאוֹת שֶׁל אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה, לֹא  
שׁוֹלְטֵת עֲלֵיהֶם רוּחַ טְמֵאָה כָּלֵל, שֶׁהָרִי לֹא  
הַשְׁתַּתְּפוּ אַחֲרָיו כְּלוּם בְּעוֹלָם הַזֶּה. כְּמוֹ שֶׁגּוֹף  
הַרְשָׁעִים (גּוּפּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁלֹּא נִמְשְׁכוּ אַחֵר הַנְּאוֹת וְכַסּוּפִים שֶׁל  
הַעוֹלָם הַזֶּה, אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה לֹא שׁוֹלְטֵת עֲלֵיהֶם, שֶׁהָרִי לֹא נִמְשְׁכוּ אַחֲרֶיהָ  
בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהָרִי כְּמוֹ שֶׁגּוֹף הַרְשָׁעִים) נִמְשָׁךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה  
אַחֵר אוֹתָהּ קְלָפָה קָשָׁה וְהַנְּאוֹת וְהַעֲנוּגִים שֶׁלֹּא  
וְהַתְּקוּנִים שֶׁלֹּא, כִּי נִטְמָא אַחֵר שִׁיּוּצֵאת  
נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ.

גּוּפּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁלֹּא מִתְּעַנְּגִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,  
אֵלֶּא מִתְּעַנְּוּגִי מִצְוָה וּסְעוּדוֹת שִׁבְתוֹת  
וְחֲגִים וְזִמְנִים – אוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה לֹא יְכוּלָה  
לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם, שֶׁהָרִי לֹא הִתְעַנְּגוּ מִשְׁלָה כְּלוּם.  
וְהוֹאִיל וְלֹא נִטְלוּ מִשְׁלָה, אֵין לָהּ רִשׁוּת עֲלֵיהֶם  
כָּלֵל. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא נִהְנָה מִשְׁלָה כְּלוּם.

מִי שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יִצָּא מִחוּץ לְאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְאוֹתוֹ  
גּוֹף נִטְמָא בְּאוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה – אוֹתָהּ רוּחַ

טמאה נשאבת לתוכו, עד שחוזר לעפר (שמחבלה הגוף בעפר). ואם אותו גוף שנשאבה בו אותה רוח טמאה מעלים אותו להקבר בתוך הארץ הקדושה, עליו כתוב (ירמיה ב) ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה. ארצי, שלא שלטה עליה רוח טמאה באותו גוף שלכם שנשאבה בו רוח טמאה, שמביאים לקבר אותו בארצי - אתם מטמאים אותה להטמא בו. אם לא שעשה הקדוש ברוך הוא רפואה לארץ, שהרי שכיון שנבלה אותו גוף, משיב הקדוש ברוך הוא רוח מלמעלה ודוחה את אותה רוח טמאה החוצה, שהרי הוא חס על ארצו.

**על** יוסף לא שלט גופו רוח טמאה לעולמים, אף על גב שנשמתו יצאה ברשות אחרת. מה הטעם? כי לא נמשך בחייו אחר רוח טמאה, ועם כל זה לא רצה שיעלו את גופו להקבר בארץ הקדושה, אלא אמר (בראשית נ) והעלתם את עצמתי, ולא גופי.

**יעקב** לא מת, וגופו התקים בקיום תמידי ולא פחד מהצד האחר, שהרי מטתו היתה שלמה בשלמות האור העליון באור של שנים עשר שבטים ובשבעים נפש, משום כך לא פחד

מֵהֶצֶד הָאֲחֵר וְלֹא יִכַּל לְשַׁלֵּט עָלָיו. וְעוֹד, שֶׁהוּא  
 גּוֹף שֶׁל דְּיוֹקָן עָלְיוֹן שְׂיִפְיוֹ אָחוֹז לְכָל הַצְּדָדִים,  
 וְכָל אוֹתָם אֵיבָרֵי אָדָם הֵרָא שׁוֹן הָיוּ אָחוּזִים בּוֹ,  
 וְלָכֵן כָּתוּב בּוֹ (שם מז) וְשִׁכַּבְתִּי עִם אֲבֹתִי וּנְשָׂאֲתָנִי  
 מִמִּצְרַיִם. גּוֹף שָׁלֵם. וְלָכֵן וַיַּחַנְטוּ הַרוּפָאִים אֶת  
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁגּוּפוֹ יִהְיֶה עוֹמֵד בְּקִיּוּם. וְכִּי צָרִיךְ  
 שָׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁנִּשְׁמָתָם יֵצֵאָה בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה,  
 הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף נִצְוִלִים מֵהַכֹּל.

**בְּשֵׁלֶשֶׁה** שְׁמוֹת נִקְרָאת נִשְׁמַת הָאָדָם: נֶפֶשׁ,  
 רוּחַ, וּנְשָׁמָה. וְכֻלָּם כְּלוּלִים זֶה בְּזֶה,  
 וּבְשֵׁלֶשֶׁה מְקוֹמוֹת נִמְצָא כֹחֵם. הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת נִמְצָאת  
 בְּתוֹךְ הַקֶּבֶר עַד שֶׁהַגּוֹף נִרְקַב בְּעֵפֶר, וּבְזֶה הִיא  
 מִתְגַּלְגֶּלֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהִמָּצָא בְּתוֹךְ הַחַיִּים  
 וְלִדְעַת בְּצֵעַר שְׁלֵהֶם, וּבְשִׁעָה שֶׁהֵם צָרִיכִים, הִיא  
 מְבַקֶּשֶׁת עֲלֵיהֶם רַחֲמִים.

הַרוּחַ הַזֶּה הִיא נִכְנָסֶת לְגֵן שְׁבָאֲרֵץ וּמִצְטַיֶּרֶת שָׁם  
 בְּדְיוֹקָן הַגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה בְּמִלְבוּשׁ  
 אֶחָד שֶׁמִּתְלַבֶּשֶׁת שָׁם, וְזוֹ נִהְיֶית שָׁם בְּהִנָּאוֹת  
 וְכִסּוּפִים בְּזִיו שְׁבָגָן, וּבְשִׁבְתוֹת וַחֲדָשִׁים וּזְמַנִּים  
 הִיא עוֹלָה לְמַעְלָה, וְנִהְיֶית שָׁם וְשָׁבָה לְמְקוֹמָהּ.  
 וְלָכֵן כָּתוּב (קהלת יב) וְהַרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים  
 אֲשֶׁר נָתַנָּהּ. תָּשׁוּב וּדְאִי, בְּזְמַנִּים הַלָּלוּ שְׂאֵמְרָנוּ.

**הַנְּשָׂמָה** עוֹלָה מִיַּד לְמִקּוּמָהּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם  
 שִׁיצָאָה מִמֶּנּוּ, וְזוּהִי שְׁבִשְׁבִילָהּ  
 מְאִיר הַנֵּר לְהָאִיר לְמַעְלָה, זֹו לֹא יוֹרֶדֶת לְמַטָּה  
 לְעוֹלָמִים. בְּזֶה נִכְלָלֶת מִי שֶׁנִּכְלָלֶת מְכַל  
 הַצְּדִדִים, מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה. וְעַד שֶׁזֶו לֹא עוֹלָה  
 לְהִתְקַשֵּׁר (בְּמִקּוּמָהּ) בְּכֶסֶף, לֹא מִתְעַטֶּרֶת הָרוּחַ בְּגָן  
 שְׁבָאָרֶץ, וְהַנֶּפֶשׁ לֹא מִתִּישְׁבֶת בְּמִקּוּמָהּ. כִּיּוֹן  
 שֶׁהִיא עוֹלָה, לְכַלֵּן יֵשׁ מְנוּחָה.

**וּבְשִׁצְרִיךְ** לְבַנֵּי הָעוֹלָם, כְּשֶׁהֵם בְּצַעַר וְהוֹלְכִים  
 לְבֵית הַקְּבֻרוֹת, הַנֶּפֶשׁ הַזֹּו מִתְעוֹרֶרֶת  
 וְהוֹלְכֶת וּמְשׁוֹטְטֶת וּמְעוֹרֶרֶת אֶת הָרוּחַ, וְאוֹתָהּ  
 רוּחַ מְעוֹרֶרֶת אֶצֶל הָאֲבוֹת, וְעוֹלָה וּמְעוֹרֶרֶת אֶת  
 הַנְּשָׂמָה, וְאִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל הָעוֹלָם,  
 וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ. וְאִף עַל גַּב שְׁהָרִי הַתְּעוֹרְרוּ דְבָרֵי  
 הַנְּשָׂמָה הִלְלוּ בְּגוֹנִים אַחֲרֵים, כְּלָם עוֹלִים  
 בְּמִשְׁקַל זֶה, וְזֶהוּ בִּירוֹר הַדְּבָר, וְהַכֵּל אֶחָד.

**וּבְשֶׁהַנְּשָׂמָה** מִתְעַכֶּבֶת מִלְעֲלוֹת לְמִקּוּמָהּ,  
 הָרוּחַ הוֹלְכֶת וְעוֹמֶדֶת בְּפֶתַח  
 הַגֶּן עֵדֶן, וְלֹא פּוֹתְחִים לָהּ פֶּתַח, וְהוֹלְכֶת  
 וּמְשׁוֹטְטֶת, וְאִין מִי שִׁישְׁגִיחַ בָּהּ. הַנֶּפֶשׁ הוֹלְכֶת  
 וּמְשׁוֹטְטֶת בְּעוֹלָם, רוֹאֶה אֶת הַגּוֹף שֶׁמַּעְלָה  
 תּוֹלְעִים וּבְאוֹתוֹ דִּין שֶׁל הַקְּבֻרָה, וּמִתְאַבֶּלֶת עָלָיו,

כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוֹהָ שְׁכָתוֹב, (איוב יד) אָךְ בְּשָׂרוֹ עָלְיוֹ  
 יִכָּאֵב וַיִּנְפְּשׁוּ עָלָיו תְּאָבֵל. וְהֵכֵל הוּא בְּעֵנֶשׁ. עַד  
 שֶׁהִנְשָׂמָה נִקְשְׂרַת בְּמִקוּמָה לְמַעְלָה, וְאִז כָּלָם  
 נִקְשְׂרִים בְּמִקוּמָם.

**מִשׁוֹם** שֶׁכָּל שְׁלֶשֶׁת אֱלֹהִים בְּקֶשֶׁר אֶחָד, כְּמוֹ  
 שְׁלִמְעֵלָה, בְּסוּד שֶׁל נֶפֶשׁ רוּחַ וַיִּנְשָׂמָה,  
 שֶׁהֵכֵל אֶחָד וְקֶשֶׁר אֶחָד. לְנֶפֶשׁ אֵין לָהּ אֹר  
 מֵעֲצָמָה כָּלוּם, וְזוֹהִי שִׁמְשֵׁתִּתְּפֵת בְּסוּד שֶׁל גּוּף  
 אֶחָד לְעֵנְגוֹ וְלִזְוֹן אוֹתוֹ בְּכָל מָה שְׁצָרֶיךָ, כְּמוֹ  
 שֶׁנֶּאֱמַר (משלי לא) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ.  
 בֵּיתָהּ – זֶהוּ גּוּפָהּ, שֶׁהִיא זָנָה אוֹתוֹ. וַיִּנְעֲרֹתֶיהָ –  
 אֱלֹהִים הֵם הָאֵיבָרִים שֶׁל הַגּוּף הַזֶּה.

הַרוּחַ, זֶהוּ שְׂרוּכֵב עַל הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת וְשׁוֹלֵט עָלֶיהָ  
 וּמְאִיר לָהּ בְּכָל מָה שְׁצָרֶיךָ, וְהַנֶּפֶשׁ הִיא  
 כְּסֵא לְרוּחַ הַזֶּה. הַנְּשָׂמָה, הִיא מוֹצִיָּאָה אֶת הַרוּחַ  
 הַזֶּה, וְשׁוֹלֵט עָלָיו וּמְאִירָה לוֹ בְּאוֹתוֹ אֹר  
 הַחַיִּים, וְאוֹתָהּ רוּחַ תְּלוּיָהּ בְּנִשְׂמָה הַזֹּאת, וְנֶאֱמַר  
 מִמֶּנָּה בְּאוֹתוֹ הָאֹר שְׂמְאִיר. אוֹתָהּ נֶפֶשׁ תְּלוּיָהּ  
 בְּאוֹתָהּ רוּחַ, וְנֶאֱמַר מִמֶּנָּה וְנִזְוִיָּת מִמֶּנָּה, וְהֵכֵל  
 קֶשֶׁר אֶחָד.

וַעַד שֶׁנִּשְׂמָה עָלֶיהָ זֶה לֹא עוֹלָה לְתוֹךְ נְבִיעֵת  
 עֲתִיק הָעֲתִיקִים, נִסְתָּר כָּל הַנִּסְתָּרִים,

ומתמלאת ממנו, משום שלא פוסק – הרוח הזו לא נכנסת לגן עדן, שהיא נפש, ולעולם הרוח לא שורה אלא בגן עדן, ונשמה למעלה. נפש זו מתישבת (לא מתישבת) במקומה בתוך הגוף למטה. כמו זה הכל למטה כך נפרדים באדם. ואף על גב שכלם קשר אחד, הנשמה עולה למעלה לתוך נביעת הבאר. הרוח נכנסת לגן עדן כמו שלמעלה. הנפש מתישבת בתוך הקבר.

**ואם** תאמר, הנפש למעלה שמתישבת בתוך הגוף בקבר, איפה הוא הקבר? אלא בתוך אותה קלפה קשה, ולכן נפש כמו זו שלמטה, והכל זה כמו זה, ולכן שלש דרגות נפרדות, והן קשר אחד וסוד אחד. ובכל זמן שהעצמות נמצאות בתוך הקבר, הנפש הזו נמצאת שם. כאן יש סוד ליודעי דרך האמת יראי חטא. בשעה שהנשמה מתעטרת למעלה בתוך העטרה הקדושה, והרוח עומדת באור עליון בשבתות וחדשים וזמנים – הנפש הזו, בשעה שהרוח יורדת מתוך האור העליון לדור בגן עדן מאיר ונוצץ, היא עומדת בתוך הקבר ומתגלמת בדיוקן שהיה בתוך הגוף בתחלה, וכל אותן עצמות עולות באותו דיוקן, ומשבחות ומודות



לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (תהלים לה) כָּל  
עֲצַמְתִּי תֹאמְרָנָה ה' מִי כְמוֹךָ. לֹא כָתוֹב אוֹמְרוֹת,  
אֲלֵא תֹאמְרָנָה.

**וְאֵלֵמִלָּא** נִתְנָה רְשׁוֹת לְעֵינֵי לְרֹאוֹת, הִיְתָה רוֹאָה  
בְּלִילָה כְּשֶׁנִּכְנְסָת (כְּשִׁיּוֹצֵאת) שְׂבֵת וְלִילוֹת  
חֻדְשִׁים וְזִמְנִים כְּמוֹ דְמִיּוֹת עַל גְּבֵי הַקְּבָרִים  
מוֹדוֹת וּמִשְׂבָּחוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָבֵל  
טְפָשׁוֹת בְּנֵי הָאָדָם מְעַכְבֵּת אוֹתָם שְׁלֵא יוֹדְעִים  
וְלֹא מִשְׁגִּיחִים עַל מָה עוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא  
חוֹשְׁשִׁים לְהִשְׁגִּיחַ בְּכַבוֹד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם  
הַזֶּה, כָּל שֶׁכֵּן לְהִשְׁגִּיחַ בְּכַבוֹד אוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְעַל  
מָה עוֹמֵד, וְאֵיךְ הַדְּבָרִים מִתְּפָרְשִׁים.

**בְּיוֹם** ראש השנה, כְּשֶׁהָעוֹלָם נִדוֹן וְכֹסֵא הַדִּין  
עוֹמֵד לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם, כָּל  
נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ מְשׁוֹטְטוֹת וּמִבְקָשׁוֹת רַחֲמִים עַל  
הַחַיִּים. בְּלִילָה שְׁיּוֹצֵא יוֹם הַדִּין, הוֹלְכוֹת  
וּמְשׁוֹטְטוֹת לְשִׁמְעַ וְלִדְעַת מֵהוּ הַדִּין שְׁנִדוֹן עַל  
הָעוֹלָם, וְלִפְעָמִים שְׁמוֹדִיעוֹת בְּמִרְאֵה לַחַיִּים,  
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב לג) בְּחִלּוֹם חֲזִיוֹן לִילָה בְּנֶפֶל  
תִּרְדָּמָה עַל אֲנָשִׁים וְגו', אִזּוֹ יִגְלֶה אֲזַן אֲנָשִׁים  
וּבְמִסְרָם יַחֲתֵם. מֵה זֶה מִסְרָם? זוֹ הַנֶּפֶשׁ,  
שְׁעוֹמֵדֵת וְחוֹתְמֵת לְאֲנָשִׁים דְּבָרִים לְקַבֵּל מוֹסֵר.

**בְּלֵילָה** הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַחֵג, שְׂיֻצָאִים הַפְּתָקִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, וְאוֹתוֹ צֵל מוֹסֵר מִבְּנֵי הַנְּגָרָעִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה אוֹתָהּ נֶפֶשׁ שְׂאֲמָרְנוּ הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטָת, וּמִמֶּנָּה אֶחָד שׁוֹטֵר, בְּסוּד חֻקוֹק בְּטִבְעַת בְּכֶתֶב מִפְּרֶשׁ, יְדוּמִיעָ"ם, שְׂפּוֹקֵד בְּכֶתֶב שֶׁל זִיו הַחֻקוֹק וּבִתּוֹךְ מְרֵאוֹת עֲלִיוֹנִים יוֹרֵד בְּאוֹתוֹ לֵילָה, וְכִמָּה אֶלֶף אֶלְפִים וְרִבּוֹא רְבָבוֹת עֶמּוֹ, וְנוֹטְלִים אוֹתוֹ צֵל מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה.

**וְאוֹתָהּ** נֶפֶשׁ שְׂאֲמָרְנוּ הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטָת וְרוֹאֶה אֶת אוֹתוֹ צֵל, וְשָׁבָה לְמְקוֹמָהּ לְתוֹךְ הַקֶּבֶר, וּמְכַרְיָזָה לְשָׂאֵר הַמֵּתִים: פְּלוֹנִי יְבֵא אֵלֵינוּ, פְּלוֹנִי יְבֵא אֵלֵינוּ. אִם צְדִיק טוֹב הוּא – כָּלֶם שְׂמַחִים. וְאִם לֹא – כָּלֶם אוֹמְרִים אוֹי. כְּשֶׁמַּעֲלִים אוֹתוֹ צֵל, מַעֲלִים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ עֶבֶד נֶאֱמָן שֶׁשְּׂמוֹ מִטְטֵרוֹ"ן, וְנוֹטֵל אֵלָיו אוֹתוֹ הַצֵּל וּמַעֲלָה אוֹתוֹ לְמְקוֹמוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (אֵיוב ז') כְּעֶבֶד יִשְׂאֵף צֵל. יִשְׂאֵף צֵל וְדָאִי.

**מֵאוֹתָהּ** שְׂעָה וְאֵילָךְ מִתְקַן מְקוֹם לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה שֶׁל אוֹתוֹ אִישׁ, וּמְקוֹם לְרוּחַ בְּגֵן עֵדֶן, וּמְקוֹם לְנֶפֶשׁ לְמִנוּחָה וְלִהְנָאָה בְּשְׂעָה

שְׁמֹשׁוּטְטַת וְהוֹלְכַת, מְשׁוּם שְׁיֵשׁ נֶפֶשׁ שְׂאִין לָהּ  
מְנוּחָה, וַיֵּשׁ נֶפֶשׁ שְׁמֵת־כָּלָה עִם הַגּוֹף.

וְזוּהֵי שְׂאִין לָהּ מְנוּחָה, וְזוּהֵי שְׁכַתוּב בָּהּ וְאֵת  
נֶפֶשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע.

שְׁזוּהֵי שֶׁהוֹלְכַת וּמְשׁוּטְטַת וּמִתְגַּלְגֶּלֶת בְּכָל  
הָעוֹלָם, וְאִין לָהּ מְנוּחָה כָּלֵל יוֹמָם וְלַיְלָה, וְזוּהוּ  
עָנַשׁ יוֹתֵר מֵהַכֵּל וְאוֹתָהּ שְׁתַּכְּלָה עִם הַגּוֹף, (הֵיא

שְׁכַתוּב בָּהּ (ויקרא יז) וְהִכְרַתִּי אֶתָּה מִקְרֵב עִמָּה. וְלִזָּה אִין  
לָהּ זְכָרוֹן כָּלֵל. וַיֵּשׁ נֶפֶשׁ שְׁלֵא תַכְּלָה עִם הַגּוֹף)

וְתַכְּלָה מִמָּקוֹם אַחַר (עליון) אוֹתָהּ שְׁכַתוּב בָּהּ (ויקרא  
כב) וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלְּפָנַי אָנִי ה'. מַה זֶה

מִלְּפָנַי? שְׁלֵא שׁוֹרָה עָלֶיהָ רוּחַ. וּכְשֵׁלֵא שׁוֹרָה  
עָלֶיהָ רוּחַ, אִין לָהּ שְׁתַּפּוֹת כָּלֵל בְּמַה שְׁלַמְעָלָה,  
וְלֵא יוֹדַעַת מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם כָּלֵל,

וְזוּהֵי נֶפֶשׁ כָּמוֹ שֶׁל הַבְּהֵמוֹת.

**נֶפֶשׁ שְׂאִין** (נֶפֶשׁ שְׁיֵשׁ) לָהּ מְנוּחָה, זוּהֵי כְּשֶׁהוֹלְכַת  
וּמְשׁוּטְטַת, פּוֹגֶשֶׁת בְּמִמְנָה הַזֶּה

יְדוּמִיעִים, וּבְאוֹתָם הַשׁוֹטְרִים שְׁלוֹ, וְנוֹטְלִים  
אוֹתָהּ וּמְכַנְיָסִים אוֹתָהּ בְּכָל פְּתַחֵי גִן הָעֵדֶן,

וּמְרֵאִים לָהּ אֶת כְּבוֹד הַצְּדִיקִים וּכְבוֹד אוֹתָהּ  
הַרוּחַ שְׁלָהּ, וְהִיא נִדְבַקַת בּוֹ בְּמְנוּחָה תוֹךְ אוֹתוֹ

הַלְבוּשׁ, וְאִזּוֹ יוֹדַעַת בְּאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל הָעוֹלָם.

**וּכְשֵׁאוֹתָהּ** רוּחַ עוֹלָה לְהִתְעַטֵּר לְתוֹךְ הַנְּשָׁמָה  
 הַעֲלִינָה לְמַעְלָה, אוֹתָהּ נֶפֶשׁ  
 נִקְשְׁרַת בְּאוֹתָהּ רוּחַ וּנְאוּרָה מִמְּנָה, כְּלַבְנָה  
 כְּשֵׁנְאוּרָה מִהַשְּׁמַשׁ, וְהַרוּחַ נִקְשְׁרַת לְתוֹךְ אוֹתָהּ  
 נְשָׁמָה, וְאוֹתָהּ נְשָׁמָה נִקְשְׁרַת לְתוֹךְ סוּף  
 הַמַּחְשָׁבָה, שֶׁהִיא סוּד הַנְּפֶשׁ שְׁלֵמַעְלָה.

**וְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ נִקְשְׁרַת** תוֹךְ אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִינָה,  
 וְאוֹתָהּ רוּחַ נִקְשְׁרַת לְתוֹךְ אוֹתָהּ נְשָׁמָה  
 עֲלִינָה, וְאוֹתָהּ נְשָׁמָה נִקְשְׁרַת בְּאֵין סוּף. וְאִזְ הוּא  
 מְנוּחַת הַכֹּל וְקֶשֶׁר שֶׁל הַכֹּל לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, הַכֹּל  
 בְּסוּד אֶחָד וְגוֹן אֶחָד. וְאִזְ זוּהִי מְנוּחָה לְנֶפֶשׁ  
 שְׁלֵמַטָּה, וְעַל זֶה כָּתוּב (שְׁמוּאֵל-א' כ"ה) וְהִי־תָהּ נֶפֶשׁ  
 אֲדָנִי צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ. בְּגוֹן  
 אֶחָד וּבְסוּד אֶחָד. שְׁאוֹתוֹ אֵת, זֶה כְּמוֹ זֶה.

**כְּשִׁיּוּרְדָת** הַלְּבָנָה בְּסוּד הַנְּפֶשׁ הַעֲלִינָה,  
 מְאִירָה מְכֹל הַצְּדָדִים. הִיא מְאִירָה  
 לְכֹל הַמְּרַכְּבוֹת וְהַמַּחְנוֹת וְעוֹשָׂה לָהֶם גּוֹף אֶחָד  
 שְׁלֵם שְׁמַאִיר בְּאוֹר בְּזִיו הַעֲלִיּוֹן. אֵף כֶּף כְּמוֹ זֶה  
 יוֹרְדַת הַנְּפֶשׁ הַתַּחְתּוֹנָה הִזוּ מְאִירָה לְכֹל  
 הַצְּדָדִים מִתּוֹךְ אוֹר הַנְּשָׁמָה, וּמִתּוֹךְ אוֹר הַרוּחַ,  
 וְיוֹרְדַת וּמְאִירָה לְכֹל אוֹתָם מְרַכְּבוֹת וּמַחְנוֹת,

שֶׁהֵם אֵיבָרִים וְעֲצָמוֹת, וְעוֹשֶׂה אוֹתָם גּוֹף שָׁלֵם  
שְׁמַאִיר בְּאוֹר.

זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה נח) וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נִפְשָׁךְ.  
נִפְשָׁךְ מִמֶּשׁ. וְאַחַר כֵּן – וְעֲצַמְתֶּיךָ יַחְלִיץ,  
שְׁעוֹשֶׂה מֵהֵם גּוֹף שָׁלֵם, וּמַאִיר בְּאוֹר, וְקָם וּמוֹדֶה  
וּמְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר,  
שְׁכָתוֹב (תהלים לה) כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמְרָנָה ה' מִי כְמוֹךָ.  
וְזוֹהֵי מְנוּחַת הַנֶּפֶשׁ וְדַאי מְכַל הַצְּדָדִים.

אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שְׁפוּחָדִים מֵרְבוּנָם בְּעוֹלָם הַזֶּה  
לְזִכּוֹת בְּשֵׁלֶשׁ מְנוּחוֹת לְעוֹלָם הַבָּא. בָּא  
רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבִרְכוּ אֶת רַבִּי אַבָּא. אָמַר רַבִּי  
שְׁמַעוֹן, אֲשֶׁרִיכֶם בְּנֵי, וְאֲשֶׁרֵי שְׁעֵינִי רְאוּ בְכֶךָ.  
כְּמָה מְקוֹמוֹת עֲלִיוֹנִים מְתַקְנִים לָנוּ וּמַאִירִים לָנוּ  
לְעוֹלָם הַבָּא.

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קכה) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים  
בַּה' כִּהָר צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב.  
פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ. אָבֵל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת – תְּשַׁבַּחַת  
שְׁאוּמְרוֹת אוֹתָן דְּרָגוֹת קְדוּשׁוֹת עֲלִיוֹנוֹת מֵצַד שֶׁל  
הַגְּבוּרוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְהֵם כְּמוֹ הַלְוִיִּם שֶׁלְמִטָּה,  
וְהֵם מַעֲלוֹת, דְּרָגוֹת עַל דְּרָגוֹת, וְעוֹבְדִים בְּסוּד  
שֶׁל חֲמָשִׁים שָׁנִים. וְזֶהוּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים

בה' כְּהַר צִיּוֹן, אֱלוֹהִים הַצְּדִיקִים שְׂבוּטָחִים בּוֹ  
בְּמַעֲשֵׂיהֶם שְׁלָהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי כח) וְצְדִיקִים  
כְּכַפִּיר יִבְטַח.

**וְאִם** תֹּאמַר, הֲרֵי הַצְּדִיקִים לֹא בּוֹטָחִים  
בְּמַעֲשֵׂיהֶם כָּלֵל וְתַמִּיד פּוֹחָדִים, כְּמוֹ  
אֲבָרְהָם שֶׁכָּתוּב בּוֹ (בראשית יב) וַיְהִי כִּאֲשֶׁר הִקְרִיב  
לְבוֹא מִצְרַיִמָּה וְגו', כְּמוֹ יִצְחָק שֶׁכָּתוּב בּוֹ (שם כו)  
כִּי יֵרָא לְאֹמֶר אֲשֶׁתִּי. כִּי־עֵקֶב שֶׁכָּתוּב בּוֹ (שם לב)  
וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ. וְאִם אֵלֶּה לֹא בְטָחוּ  
בְּמַעֲשֵׂיהֶם, כָּל שֶׁפֶן שָׂאָר צְדִיקֵי הָעוֹלָם, וְאִתָּה  
אוֹמֵר וְצְדִיקִים כְּכַפִּיר יִבְטַח?!

**אָלָּא** וְדַאי כָּתוּב כְּכַפִּיר, שֶׁהֲרֵי מְכַל אוֹתָם שְׁמוֹת  
לֹא כָּתוּב אֶלָּא כְּכַפִּיר, וְלֹא כָּתוּב לֹא אֲרִיָּה  
וְלֹא שַׁחַל וְלֹא שַׁחֲץ – אֶלָּא כְּכַפִּיר, שֶׁהוּא הַחֲלָשׁ  
וְהַקָּטָן מִכָּלֵם וְלֹא בּוֹטָח בְּכַחוֹ אֶף עַל גַּב שֶׁהוּא  
חָזָק. כִּן הַצְּדִיקִים לֹא בּוֹטָחִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם עֲכָשׁוּ  
אֶלָּא כְּכַפִּיר. אֶף עַל גַּב שְׂיֻדְעִים שֶׁחֲזָק כַּחַ  
מַעֲשֵׂיהֶם, לֹא בּוֹטָחִים אֶלָּא כְּכַפִּיר, וְלֹא יוֹתֵר.

**וְלָכֵן** הַבְּטָחִים בַּה' כְּהַר צִיּוֹן וְגו', לֹא כְּכַפִּיר וְלֹא  
כְּאֲרִיָּה וְלֹא כְּמוֹ כָּל הַשְּׁמוֹת, אֶלָּא כְּהַר  
צִיּוֹן. וּפְרָשׁוּהָ, מֵהַר צִיּוֹן הוּא חָזָק וְלֹא יִמוּט

תמיד, אף כף באותו זמן יהיו כמו הר ציון, ולא כמו עכשו שלא בוטחים, אלא ככפיר שפּוחד ולא בוטח בכחו. ואתם בני קדושים עליונים, בטחונכם פהר ציון, ודאי אשריכם בעולם הזה ובעולם הבא.

**הל'כו.** פשהגיעו לעיר נחשף הלילה. אמר רבי שמעון, כמו שיום זה מאיר לנו בדרך הזו לזכות בו בעולם הבא, אף כף הלילה הזה יאיר לנו לזכותנו לעולם הבא, ולעטר דברים של היום בלילה הזה לפני עתיק הימים. שהרי כמו היום השלם הזה לא ימצא בכל הדורות האחרים. אשרי חלקנו בעולם הזה ובעולם הבא. **נבנ'סו** לביתו של רבי שמעון, ורבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי עמם. לנו עד שנחלק הלילה. כיון שנחלק הלילה, אמר רבי שמעון לחברים, זמן הוא לעטר את המרכבה הקדושה למעלה בהשתדלותנו. אמר לרבי יוסי, אתה שלא נשמעו דבריך ביום הזה בינינו, אתה תהיה ראשית להאיר הלילה, שהרי עכשו עת רצון היא להאיר מעלה ומטה.

**פתח** רבי יוסי ואמר, שיר השירים אשר לשלמה. שיר זה עורר אותה שלמה

הַמְלִיךְ כְּשֶׁנִּבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת  
 נִשְׁלְמוּ, מַעֲלָה וּמַטָּה, בְּשִׁלְמוֹת אַחַת. וְאַף עַל גַּב  
 שֶׁהַחֲבָרִים חָלְקוּ בְּזוֹה (מְתֵי נְאֻמָּה), אָבֵל שִׁירָה זֹו לֹא  
 נֶאֱמְרָה אֶלָּא בְּשִׁלְמוֹת. כְּשֶׁהִלְבְּנָה הַתְּמִלָּאָה  
 בְּשִׁלְמוֹת, וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ נִבְנָה כְּמוֹ שְׁלֵמַעֲלָה  
 בְּשַׁעֲהַ שְׁנִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמַטָּה, לֹא הִיְתָה  
 שְׁמֻחָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא  
 הָעוֹלָם כְּמוֹ אוֹתוֹ הַיּוֹם.

הַמְּשַׁכֵּן שַׁעֲשֵׂה מִשֶּׁה בַּמִּדְבָּר לְהוֹרִיד שְׁכִינָה  
 לְאַרְץ, בְּאוֹתוֹ יוֹם הוּקַם מִשְׁכַּן אַחַר  
 עֲמוֹ לְמַעֲלָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה שְׁכַתוֹב (שְׁמוֹת מ) הוּקַם  
 הַמִּשְׁכָּן. הַמִּשְׁכָּן – מִשְׁכַּן אַחַר שֶׁהוּקַם עֲמוֹ, וְזוֹה  
 מִשְׁכַּן הַנֶּעַר מִטְטְרוּ"ן, וְלֹא יוֹתֵר. כְּשֶׁנִּבְנָה בֵּית  
 רֵאשׁוֹן, בֵּית רֵאשׁוֹן אַחַר נִבְנָה עֲמוֹ, וְהִתְקַיַּם בְּכֹל  
 הָעוֹלָמוֹת וְהָאִיר (בְּעוֹלָם וְהָאִיר) לְכֹל הָעוֹלָמוֹת,  
 וְהִתְבַּשְּׂם הָעוֹלָם, וְנִפְתָּחוּ כָּל הַמִּשְׁקוּפִים  
 הָעֲלִיוֹנִים לְהָאִיר, וְלֹא הִיְתָה שְׁמֻחָה בְּכֹל  
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹ הַיּוֹם. אִזּוֹ פְּתָחוּ עֲלִיוֹנִים  
 וְתַחְתּוֹנִים וְאָמְרוּ שִׁירָה, וְזוֹהוּ שִׁיר הַשִּׁירִים. שִׁיר  
 שְׁאוֹתָם הַמְּנַגְּנִים שְׁמִנְגָנִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.  
 דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ  
 אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים, שִׁיר מֵאוֹתָם מְנַגְּנִים.



מה בין זה לזה, שְהָרִי נִשְׁמַע שֶׁהַכֹּל אֶחָד? אֵלָּא וְדַאי שֶׁהַכֹּל אֶחָד, אֲבָל בִּימֵי דְדוּד הַמֶּלֶךְ לֹא הָיוּ כָּל אוֹתָם מְנַגְּנִים מְתַקְנִים בְּמִקּוּמָם לְנַגֵּן כְּרָאוּי, וּבֵית הַמְּקַדָּשׁ לֹא נִבְנָה, וְלִכֵּן לֹא הִתְתַקְּנוּ לְמַעְלָה בְּמִקּוּמָם. שְהָרִי כְמוֹ שֵׁישׁ תְּקוּנֵי מְשֻׁמְרוֹת בְּאֶרֶץ, אִף כֶּף בְּרָקִיעַ, וְעוֹמְדִים אֵלָּה כְּנֹגֵד אֵלָּה.

וּבַיּוֹם שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמְּקַדָּשׁ נִתְקְנוּ כָּלֵם בְּמִקּוּמָם, וְהִנֵּר שְׁלֹא מְאִיר הַתְּחִיל לְהָאִיר. וְשִׁירָה זוֹ נִתְקְנָה לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוּ. וְהַתְּשֻׁבָּה הַזֹּאת הִיא מְעָלָה מִכָּל הַתְּשֻׁבָּחוֹת הָרַאשׁוֹנוֹת. הַיּוֹם שֶׁהִתְגַּלְתָּה תְּשֻׁבָּה זוֹ (בְּעוֹלָם) בְּאֶרֶץ, בְּאוֹתוֹ יוֹם נִמְצְאָה שְׁלֵמוֹת בְּכָל, וְלִכֵּן הוּא קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים.

**בַּסֵּפֶר** שֶׁל אָדָם הָרַאשׁוֹן הָיָה כְּתוּב בּוֹ, בַּיּוֹם שִׁיוּקָם הַמְּשֻׁכָּן (שִׁיבְנָה בֵּית הַמְּקַדָּשׁ) יַעֲוֹרְרוּ הָאֲבוֹת שִׁירָה מְעָלָה וּמִטָּה. וּמִשׁוּם כֶּף מְצָאֵנוּ שִׁין מְאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת. וְאֵלָּה הֵם שְׁעוֹרְרוּ, לֹא שֶׁהֵם מְנַגְּנִים, אֵלָּא שֶׁהֵם מְעוֹרְרִים אֶל מְעָלָה. (כְּבִיכּוֹל) שִׁיר שֶׁל אוֹתָם גְּדוּלִים שְׁמֵמָנִים עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת.

וְשִׁנֵּינוּ, בְּאוֹתוֹ יוֹם עָמַד יַעֲקֹב הַשְּׁלָם וְנִכְנַס לְגַן עֵדֶן בְּשִׁמְחָה עַל מְקוּמוֹ, וְאָז גַּן

הַעֲדֵן הַתְּחִיל לְנַגֵּן, וְכֹל אוֹתָם בְּשָׁמַיִם שֶׁל הַגֶּן.  
 מִי גָרַם שִׁירָה זוֹ וּמִי אָמַר אוֹתָהּ? הֲיֵהוּ אוֹמֵר,  
 זֶה יַעֲקֹב. שְׁאֵלְמָלֵא הוּא לֹא נִכְנָס לְגֵן הַעֲדֵן, לֹא  
 אָמַר הַגֶּן שִׁירָה.

שִׁירָה זוֹ שִׁירָה, שֶׁהִיא כָּלֵל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה.  
 שִׁירָה שְׁעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים מִתְעוֹרְרִים  
 אֵלֶיהָ. שִׁירָה שֶׁהִיא כְּמוֹ הָעוֹלָם שְׁלֹמֵעָלָה, שֶׁהוּא  
 שִׁבְתַּת הָעֲלִיוֹנָה. שִׁירָה שֶׁהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן  
 מִתְעַטֵּר בְּשִׁבְלָהּ, וְלִכֵּן הוּא קָדָשׁ קָדָשִׁים. מָה  
 הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁכָּל דְּבָרָיו בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה הַכֹּל.  
 (תּוֹה) מִשּׁוֹם שֶׁכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה נִתְּנָת בְּיָמִין. כִּיּוֹן  
 שִׁנְתַּנְתָּ בְּיָמִין, אֲזַי כָּל הַשִּׂמְחָה וְכָל הָאַהֲבָה  
 נִמְצָאִים. וְלִכֵּן כָּל דְּבָרָיו בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה.

בְּזִמְן שֶׁהֵימִין הִזוֹ חוֹזֶרֶת לְאַחֹר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר  
 הָשִׁיב אַחֹר יָמִינוּ, אֲזַי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה  
 נִתְּנָת בְּשְׂמָאל. כִּיּוֹן שִׁנְתַּנְתָּה בְּשְׂמָאל, מִתְּחִילִים  
 עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים לִפְתָּח עָלְיוֹ קִינָה. וּמָה  
 אוֹמְרִים? אֵיכָה. אֵי כָה. אֵי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה,  
 שֶׁמְקוֹם עָלְיוֹן שֶׁהִיָּתָה יוֹשְׁבַת בְּתוֹכוֹ נִמְנָע  
 וְנִגְרַע מִמֶּנָּה. מִשּׁוֹם כֶּן שִׁיר הַשִּׁירִים, שֶׁהִיָּה  
 מִצַּד הַיָּמִין, כָּל דְּבָרָיו בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה. אֵיכָה,

שְׁחָסַר הַיָּמִין וְנִמְצָא הַשְּׂמָאל, כָּל דְּבָרָיו  
קִנְטוּרִים וְקִינּוּת.

**וְאִם** תֹּאמַר, הֲרִי כָּל שְׂמֹחָה וְכָל חֲדוּה וְכָל שִׁיר  
הוּא מְצַד הַשְּׂמָאל, וְלִכֵּן הַלּוּיִם מְצַד  
הַשְּׂמָאל מְנַגְּנִים שִׁירָה. אֲלָא כָּל שְׂמֹחָה שְׂנַמְצָאת  
מְצַד הַשְּׂמָאל, לֹא נִמְצָא אֲלָא בְּזִמְן שֶׁהַיָּמִין נִדְבָק  
עִמוֹ. וּבְזִמְן שֶׁהַיָּמִין מִתְעוֹרֵר וְנִדְבָק עִמוֹ, אִז  
אוֹתָהּ חֲדוּה מְיָמִין מִיִּטְיָבָה אֶת הַכַּעַס. וְכִשְׁהַכַּעַס  
שׁוֹכֵךְ וְהַשְּׂמֹחָה הִיא מְצַד הַיָּמִין, אִז חֲדוּה שְׁלֵמָה  
בָּאָה מֵהַצַּד הַזֶּה. וְכִשְׂיָמִין לֹא נִמְצָא, הַכַּעַס שֶׁל  
הַשְּׂמָאל רַב, וְלֹא שׁוֹכֵךְ וְלֹא מִיִּטְיָב וְלֹא מְשַׂמַּח,  
וְאִז אֵיכָה. אֵי כָּה. כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה מָה תְּהֵא עָלֶיהָ?  
שֶׁהֲרִי יוֹשֶׁבֶת בַּשְּׂמָאל, וְהַכַּעַס רַב וְלֹא שׁוֹכֵךְ.  
וְדַאי מִתְעוֹרְרִים קִנְטוּרִים וְקִינּוּת.

**אֲבָל** שִׁיר הַשִּׁירִים, וְדַאי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה שְׂנַתְּנַת  
בְּיָמִין וְנִמְסָר בְּתוֹכוֹ, וְלִכֵּן נִמְצָאִים כָּל  
הָאֲהָבָה וְכָל הַשְּׂמֹחָה, וְלִכֵּן כָּל דְּבָרָיו בָּאֲהָבָה  
וְחֲדוּה, וְלֹא נִמְצָא בְּשָׂר כָּל הַשִּׁירִים שֶׁל הָעוֹלָם  
כֶּה, וְלִכֵּן מְצַד הָאֲבוֹת הַתְּעוֹרְרָה שִׁירָה זו.

**הַיּוֹם** שֶׁהַתְּגַלְתָּהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בְּאוֹתוֹ יוֹם יְרֵדָה  
שְׂכִינָה לְאָרֶץ, שְׂכַתּוֹב (מַלְכִים-א ח) וְלֹא יִכְלוּ

הכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשָׁרֵת וְגו'. מֶה הַטַּעַם? מִשּׁוּם כִּי  
מָלֵא כְבוֹד ה' אֶת בַּיִת ה'. בְּאוֹתוֹ יוֹם מִמַּשׁ  
הַתְּגַלְתָּהּ הַתְּשַׁבַּחַת הַזֹּאת, וְאָמַר אוֹתָהּ שְׁלֵמָה  
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

הַתְּשַׁבַּחַת הַשְּׂרִירָה הַזֹּוּ הִיא כָּלֵל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה.  
הַכָּלֵל שֶׁל כָּל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. הַכָּלֵל  
שֶׁל סוּד הָאָבוֹת. הַכָּלֵל שֶׁל גְּלוּת מִצְרַיִם,  
וּכְשִׁיצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְתְשַׁבַּחַת הַיָּם. הַכָּלֵל  
שֶׁל יו"ד אֲמִירוֹת וְקִיּוּם שֶׁל הַר סִינַי. וּכְשֶׁהֲלָכוּ  
יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, עַד שֶׁנִּכְנְסוּ לְאָרֶץ וְנִבְנְהָ בַּיִת  
הַמִּקְדָּשׁ. הַכָּלֵל שֶׁל עֲטוּר הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן  
בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה. הַכָּלֵל שֶׁל גְּלוּת יִשְׂרָאֵל בֵּין  
הָעַמִּים וְהַגְּאֻלָּה שְׁלֵהֶם. הַכָּלֵל שֶׁל תְּחִילַת הַמֵּתִים,  
עַד לַיּוֹם שֶׁהוּא שַׁבַּת לַה'. מֶה שְׁהִיָּה, וּמָה  
שְׁהִיָּה, וּמָה שְׁעֲתִיד לִהְיוֹת אַחַר הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי,  
כְּשֶׁתְּהִיָּה שַׁבַּת לַה', הַכֹּל נִמְצָא בְּשִׁיר הַשִּׁירִים.

וְעַל זֶה שָׁנִינוּ, כָּל מִי שֶׁמוֹצִיא פְּסוּק שֶׁל שִׁיר  
הַשִּׁירִים וְאוֹמֵר אוֹתוֹ בְּבֵית הַמִּשְׁתָּה,  
הַתּוֹרָה חוֹגֶרֶת שָׁק, וְעוֹלָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא  
וְאוֹמֶרֶת לְפָנָיו: עָשׂוּ אוֹתִי בְּנִיךָ צָחוּק בְּבֵית  
הַמִּשְׁתָּה. וְדַאי שְׁתּוֹרָה עוֹלָה וְאוֹמֶרֶת כֹּף. וְלִכֵּן

צָרִיף לְשֹׁמֵר וּלְהַעֲלוֹת עֵטְרָה עַל רֹאשׁ הָאָדָם כָּל  
דָּבָר וְדָבָר שֶׁל שִׁיר הַשִּׁירִים.

**ואם** תאמר, למה הוא בין הכתובים? – כך זה  
נדאי, משום שהוא שיר תשבחתה של  
כנסת ישראל שמתעטרת למעלה. ולכן כל  
התשבחות שבעולם לא מעלות רצון לקדוש  
ברוך הוא כמו התשבחת הזאת.

### סדר הלימוד ליום ד שבט (יום 122 בשנה)

**כך** למדנו: שיר – אחד. השירים – שנים. אשר  
– הרי שלשה. וסוד זה – שנתנה כוס של  
ברכה ונטלת בין ימין ושמאל. והכל מתעורר  
למלך שהשלוש שלו. ובזה עולה רצון למעלה  
למעלה בסוד האין סוף. כאן נמצאת מרכבה  
קדושה, שהרי האבות הם המרכבה, ודוד המלך  
מתחבר עמם, והם ארבעה, סוד המרכבה  
הקדושה העליונה (חכמה בינה תפארת ומלכות, או חסד גבורה  
תפארת ומלכות). ולכן ארבע תבות בפסוק הראשון  
הזה, סוד המרכבה הקדושה השלמה.

**עוד** סוד זה, שיר – זה סוד של דוד המלך,  
שהוא סוד לעלות בשיר. השירים – אלו  
האבות, סוד הממנים הגדולים, מרכבה שלמה

כְּרְאוּי. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה – סוּד מִי שְׁרוּכָב עַל  
הַמְּרֻכָּבָה הַשְּׁלֵמָה הַזֶּה.

**וּבַפְּסוּק** הַזֶּה נִמְצְאָת שְׁלֵמוֹת שֶׁל הַסוּד מִן  
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, הַסוּד שֶׁל כָּל  
הָאֱמוּנָה. וְהַכֹּל הוּא מְרֻכָּבָה שְׁלֵמָה לְמִי שִׁיּוֹדֵעַ  
וְלְמִי שֶׁלֹּא נוֹדַע, וְאִין מִי שֶׁעוֹמֵד לְדַעַת בּוֹ. וְלִכֵּן  
נֶאֱמַר הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאַרְבַּע תְּבוּת, סוּד הַמְּרֻכָּבָה  
הַשְּׁלֵמָה מִכָּל הַצְּדָדִים. מִכָּאן וְהִלָּאָה נִמְסָר  
הַסוּד לְחֻכְמִים.

**וְעוֹד** יֵשׁ בּוֹ סוּד פְּנִימִי, שֶׁשְּׁנִינוּ, מִי שְׁרוּאָה  
עֲנָבִים בְּחֵלוֹם, אִם לְבָנִים – הֵם טוֹבִים.  
אִם שְׁחָרִים – בְּזִמְנָם טוֹבִים, שֶׁלֹּא בְּזִמְנָם צְרִיכִים  
רַחֲמִים. מֵה שׁוֹנָה בְּלְבָנִים, וּמֵה שׁוֹנָה שְׁחָרִים,  
וּמֵה שׁוֹנָה בְּזִמְנָם, וּמֵה שׁוֹנָה שֶׁלֹּא בְּזִמְנָם? וְעוֹד  
שְׁנִינוּ, אֲכַל אֶת אוֹתָם שְׁחָרִים – מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא  
בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא. לְמָה?

**אֵלָּא** שְׁנִינוּ, הָעֵץ שֶׁחָטָא בּוֹ אָדָם הִרְאָשׁוֹן,  
עֲנָבִים הִיָּה, שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ל"ב) עֲנָבִמוֹ עֲנָבִי  
רוּשׁ, וְאֵלָּה הֵם עֲנָבִים שְׁחָרִים, מְשׁוּם שִׁישׁ  
עֲנָבִים שְׁחָרִים וַיֵּשׁ עֲנָבִים לְבָנִים. הַלְּבָנִים טוֹבִים,  
שְׁחָרִי הֵם מִצַּד הַחַיִּים. שְׁחָרִים צְרִיכִים רַחֲמִים,

שְׁהָרֵי הֵם מְצַד הַמּוֹת. בְּזִמְנָם טוֹבִים, מָה הַטַּעַם?  
 מְשׁוּם שֶׁבְזִמְן שֶׁהַלְבָּנִים שׁוֹלְטִים, הַכֹּל מִתְבַּשֵּׂם,  
 שְׁהָרֵי בְּאוֹתוֹ זִמְן הַכֹּל צָרִיךְ תִּקּוֹן, וְהַכֹּל הוּא  
 יָפֵה, וְהַכֹּל תִּקּוֹן אֶחָד, שָׁחַר וְלַבֵּן. וּבְזִמְן  
 שֶׁהַלְבָּנִים לֹא שׁוֹלְטִים וְנִרְאִים שְׁחָרִים, יֵשׁ לְדַעַת  
 שְׁהָרֵי בְּדִין הַמּוֹת עוֹלָה, וְצָרִיךְ רַחֲמִים, שְׁהָרֵי  
 הַעֵץ שָׁבוּ חֲטָא אָדָם הִרְאֵשׁוֹן וְגָרַם מוֹת לוֹ וּלְכָל  
 הָעוֹלָם הוּא רָאָה.

**כָּאן** יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, וְאִם מוֹרֵי לֹא כָּאן – לֹא  
 אָמַר. שְׁנִינּוּ שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּמוֹ  
 הָעוֹלָם שֶׁלְמַעְלָה, וְהָעוֹלָם שֶׁלְמַעְלָה – כָּל מָה  
 שִׁישְׁנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ זֶה לְמַעְלָה. אִם הִנָּחַשׁ  
 גָּרַם מוֹת לְאָדָם לְמַטָּה, אִזּוֹ לְמָה לְמַעְלָה? אִם  
 תֹּאמַר (עוֹד) לְאִשָּׁה (לְמַטָּה), שֶׁבְגִלָּל הִנָּחַשׁ נִגְרַע  
 הָאוֹר, שְׁהָרֵי לְפַעֲמִים הַלְבָּנָה גּוֹרַעַת אוֹרָה  
 וּבְאוֹתוֹ זִמְן הִיא מִתָּה, הַזְכֵּר לְמָה? שְׁאִם  
 נֹאמַר שֶׁהַלְבָּנָה מִתָּה בְּעֵטִיו שֶׁל נָחַשׁ בְּגִרְיַעַת  
 הָאוֹר, הָרֵי שְׁנִינּוּ שֶׁזֶה לֹא הָיָה מְשׁוּם הִנָּחַשׁ,  
 אֲלֹא שְׁאִמְרָה הַלְבָּנָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא  
 וְכוּ'. הָרֵי לֹא מְשׁוּם הִנָּחַשׁ זֶה הָיָה. וְאִם  
 תֹּאמַר שֶׁבְּעֵלָה כִּךְ הוּא – חֵס וְחִלְיָה  
 שְׁגִרְיַעוֹת הִיָּתָה לְמַעְלָה.

**אָפֵּא** כָּל זֶה סְתָרֵי תוֹרָה, וְהִנְחָשׁ תִּקֵּן בְּכֹל גְּרִיעוֹת. בֵּא וּרְאֵה, וְכֹךְ לְמַדְנֹו, כָּל מֵה שְׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, הַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה, וְכִמְה דְרָגוֹת הֵן לְמַעְלָה מִשְׁנוֹת אֱלוֹ מֵאֱלוֹ. וּמִדְרָגָה עַד דְרָגָה סוּד שֶׁל אָדָם, וְאוֹתֵן דְרָגוֹת שֶׁהֵן מִיֵּן אֶחָד, עָשָׂה אוֹתֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דְיוּקָן שֶׁל גּוֹף אֶחָד, עַד שְׁעוּלִים בְּסוּד שֶׁל אָדָם.

**וְשָׁנִינוּ**, בְּיוֹם הַשְּׁנַיִ שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, שָׁבוּ נִבְרָא גֵיהֶנֶם, נַעֲשֵׂה גּוֹף אֶחָד בְּסוּד שֶׁל אָדָם, וְהֵם אֵיבָרִים מְמַנִּים שְׁמַתְקָרְבִים לְאִשׁ וּמֵתִים, וְחוֹזְרִים כְּמַקְדָּם. וְזֶה מִשׁוּם שֶׁהֵם הִתְקָרְבוּ לְנַחֵשׁ הַזֶּה, וְהוּא אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִתְפַּתָּה לְתוֹךְ הַמִּשְׁכָּן בְּנַחֵשׁ הַזֶּה וְלָכֵן מֵת, וְהִנְחָשׁ גָּרַם לוֹ מוֹת שֶׁהוּא הִתְקָרַב אֵלָיו.

**וּבְכָל** מְקוֹם אָדָם הוּא זָכָר וּנְקֵבָה, אַבְל אָדָם שֶׁהוּא קְדוֹשׁ עֲלִיוֹן, הוּא שׁוֹלֵט עַל הַכֹּל, זֶה הַנּוֹתֵן מְזוֹן וְחַיִּים לְכֹל. וְלָכֵן בְּכֹל מְנַע אוֹר הִנְחָשׁ הַקָּשָׂה. כְּשֵׁטְמָא אֶת הַמִּשְׁכָּן, נִקְבָּתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם מֵתָה כְּמוֹ שְׁאָמַר, וְהִזְכָּר מֵת, וְעָלוּ כְּמַקְדָּם. וְלָכֵן הַכֹּל כְּמוֹ שְׁלִמְעָלָה.



**אָכַל** אוֹתֶם עֲנָבִים שְׁחָרִים – מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן  
הָעוֹלָם הַבָּא, מִשׁוּם שֶׁהַשְּׂמִיד וְשִׁלְט עַל  
אוֹתוֹ מְקוּם, (וְהַעֲבֹר) וְהַתְּגַבֵּר עָלָיו וְשַׁחַק אוֹתוֹ,  
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּנִיאל ז) אָכְלָה וְשַׁחֲקָה. כִּיּוֹן שֶׁהָעֲבָרָה  
אוֹתָהּ קִלְפָה קָשָׁה, הֲרִי קָרֵב לְעוֹלָם הַבָּא וְאִין מִי  
שִׁמְחָה בִּידוֹ. וְלִכֵּן מִי שֶׁרוֹאֶה בַּחֲלוּמוֹ אוֹתֶם  
עֲנָבִים שְׁחָרִים אוֹכֵל וּמְהַדֵּק, מִבְּטָח לוֹ וְכוּ'.

כְּמוֹ כֵּן לֹא הָיָה שִׁיר בְּבֵית דָּוִד עַד שֶׁהָעֲבָרוּ  
אוֹתֶם עֲנָבִים שְׁחָרִים וְשִׁלְט עֲלֵיהֶם, וְאִז  
נֶאֱמַר שִׁיר הַשִּׁירִים כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאָר. וְאֶפְלוּ בְּמְקוֹם  
זֶה נִקְרָא עֲנָבִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (הוֹשֵׁעַ ט) כַּעֲנָבִים  
בַּמִּדְבָּר וְגו', וְאֵלֶּה הֵם עֲנָבִים לְבָנִים.

שִׁירָה זוֹ הִיא מְעֵלָה עַל כָּל שְׁאָר הַשִּׁירִים שֶׁל  
הֶרָאשׁוֹנִים. כָּל הַשִּׁירִים שֶׁהֶרָאשׁוֹנִים  
אָמְרוּ, לֹא עָלוּ אֶלָּא תוֹךְ הַשִּׁירִים שֶׁהַמְּלֹאָכִים  
הָעֲלִיוֹנִים אָמְרוּ. וְאֵף עַל גַּב שֶׁהֲרִי פִּרְשׁוּהָ,  
אָבֵל כָּתוּב שִׁיר הַמְּעֵלוֹת לְדָוִד. שִׁיר הַמְּעֵלוֹת  
– שִׁיר שֶׁהַמְּלֹאָכִים הָעֲלִיוֹנִים אוֹמְרִים, שֶׁהֵם  
מְעֵלוֹת וּדְרָגוֹת. לְמִי אוֹמְרִים? לְדָוִד. לְבַקֵּשׁ  
טָרֶף וּמְזוֹן מִמֶּנּוּ.

עוֹד שִׁיר הַמְּעֵלוֹת – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים מו) עַל  
עֲלָמוֹת שִׁיר. (שִׁיר א) עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוּךָ.

לְדוֹד – בְּשִׁבִיל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שְׁמִשְׁבַּח תָּמִיד  
אֶת הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן.

**כִּיּוֹן** שְׁבֹא שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, אָמַר שִׁיר שֶׁהוּא  
עֲלִיּוֹן לְמַעְלָה, שְׁגָדוּלֵי עוֹלָם עֲלִיּוֹנִים  
אוֹמְרִים לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שָׁלוּ. כָּל  
הָאוֹמְרִים שִׁירָה לֹא עוֹלִים בְּשִׁירָה זֶה לֹאֹמֵר,  
אֲלֵא אוֹתָהּ שִׁירָה שְׁאוֹמְרִים מְלֹאכֵי הַשָּׂרָת. פָּרַט  
לְמֶלֶךְ שְׁלֵמָה שְׁעָלָה בְּשִׁירָה הִיא לְמָה  
שְׁגָדוּלִים עֲלִיּוֹנִים עֲמוּדֵי עוֹלָם אוֹמְרִים. כָּל בְּנֵי  
הָעוֹלָם בְּמִרְכָּבוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, וְשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ  
בְּמִרְכָּבוֹת עֲלִיּוֹנוֹת.

**וְאִם** תֹּאמַר, מֹשֶׁה, שְׁעָלָה בְּדַרְגָּת נְבוֹאָה  
וּבַחֲבִיבוֹת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל בְּנֵי  
הָעוֹלָם, אוֹתָהּ שִׁירָה שְׁאָמַר בְּמִרְכָּבוֹת תַּחְתּוֹנוֹת  
הִיָּתָה וְלֹא עָלָה יוֹתֵר – בֵּא וּרְאֵה, הַשִּׁירָה שְׁאָמַר  
מֹשֶׁה עָלְתָה לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה. אָבֵל לֹא אָמַר  
שִׁירָה כְּשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, וְלֹא הִיא אָדָם שְׁעָלָה  
בְּשִׁירָה כְּמוֹ שְׁלֵמָה.

**מֹשֶׁה** עָלָה בְּתִשְׁבְּחוֹתָ לְמַעְלָה, וְתִשְׁבְּחוֹתָ הִיָּתָה  
לְתַת תִּשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן  
שֶׁהֲצִיל אֶת יִשְׂרָאֵל וַעֲשָׂה לָהֶם נִסִּים וּגְבוּרוֹת

בְּמִצְרַיִם וְעַל הַיָּם. אָבֵל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ וְשִׁלְמָה בְּנוֹ  
אָמְרוּ שִׁירָה בְּגוֹן אַחֵר. דְּוֹד הַשְּׁתַדֵּל לְתַקֵּן אֶת  
הָעֲלָמוֹת וּלְקַשֵּׁט אוֹתָם לְגַבִּירָה, שֶׁתִּרְאֶה הַגַּבִּירָה  
וְעֲלָמוֹתֶיהָ בִּיפִי, וְלָכֵן הַשְּׁתַדֵּל בְּאוֹתָם שִׁירִים  
וְתִשְׁבַּחֹת שְׂאֲצָלָם, עַד שֶׁתַּקֵּן וְקַשֵּׁט אֶת כָּל  
הָעֲלָמוֹת וְאֶת הַגַּבִּירָה.

כִּיּוֹן שְׂבָא שְׁלֵמָה, מְצָא גַבִּירָה מְקַשֶּׁטת  
וְעֲלָמוֹתֶיהָ בִּיפִי, הַשְּׁתַדֵּל לְהַכְנִיסָהּ  
לְחֻתָּן, וְהַכְנִיס הַחֻתָּן לְחֻפָּה עִם הַגַּבִּירָה,  
וְהַכְנִיס דְּבָרֵי אֲהָבָה בֵּינֵיהֶם כְּדֵי לְחַבְרָם כְּאֶחָד  
וְלִהְיוֹת שְׁנֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת אַחַת בְּחֻבִּיבוֹת  
שְׁלֵמָה. וְלָכֵן שְׁלֵמָה עָלָה בְּתִשְׁבַּחַת עֲלִיוֹנָה עַל  
כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

מִשֶּׁה זֶה אֶת הַגַּבִּירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה לְמַטָּה לְהִיּוֹת  
בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּזוּוּג שְׁלָם בְּתַחְתוֹנִים.  
שְׁלֵמָה זֶה אֶת הַגַּבִּירָה בְּזוּוּג שְׁלָם לְמַעְלָה,  
וְהַכְנִיס אֶת הַחֻתָּן לְחֻפָּה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן  
הַכְנִיס אֶת שְׁנֵיהֶם לְעוֹלָם הַזֶּה, וְזָמַנָם בְּשִׁמְחָה  
בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁהוּא בְּנֵה.

וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ הַכְנִיס מִשֶּׁה אֶת הַגַּבִּירָה לְבִדָּה  
לְעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהֲרִי נִרְאֶה בְּפֶרוּד? בֹּא

וּרְאָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זוּג אוֹתָהּ עִם מֹשֶׁה  
 בַּתְּחִלָּה, וְהִיא הִיְתָה כֹּלֵת מֹשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.  
 כִּיּוֹן שֶׁהַזְדוּגָה עִם מֹשֶׁה, יֵרְדֶה לְעוֹלָם הַזֶּה בְּזוּג  
 שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהִתְתַּקְּנָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵה שֶׁלֹּא  
 הִיְתָה מִקֶּדֶם לָזֶה, וּלְעוֹלָם לֹא הִיְתָה בְּפִרּוּד.

**אָבֵל** לֹא הָיָה אָדָם בְּעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא אָדָם  
 שִׁכְנִיִּים אֶהְבֶּה וְחִבִּיבוֹת וְדַבְרֵי זוּג  
 לְמַעַלָּה פָּרַט לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ שֶׁתִּקֵּן הַזּוּג  
 שֶׁלְמַעַלָּה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן הַזְמִין אוֹתָם  
 כְּאַחַד בְּבֵית שֶׁתִּקֵּן לָהֶם. אֲשֶׁרֵיהֶם דָּוִד וְשִׁלְמָה  
 בְּנוֹ שֶׁתִּקְּנוּ אֶת הַזּוּג שֶׁלְמַעַלָּה. מִיּוֹם שֶׁאָמַר  
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְלִבָּנָה לְכִי וְהִקְטִינִי אֶת  
 עֲצָמְךָ, לֹא הַזְדוּגָה בְּזוּג שְׁלֵם עִם הַשְּׁמֵשׁ, פָּרַט  
 לְכַשְׁבֵּא הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה.

**שִׁיר הַשִּׁירִים** – הָרִי כָּאֵן חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת לְדָבֵק  
 בְּעוֹלָם הַבָּא. שִׁיר – אַחַת. הַשִּׁירִים –  
 שְׁתֵּים. הָרִי שְׁלֵשׁ. אֲשֶׁר – הָרִי אַרְבַּע. לְשִׁלְמָה –  
 הָרִי חֲמֵשׁ. בְּחֲמִישֵׁי הוּא. שֶׁהָרִי יוֹם הַחֲמֵשִׁים  
 הוּא סוּד הַיּוֹבֵל.

**בֵּא** וּרְאָה, אֶת הַזּוּג הָעֲלִיוֹן לֹא יֵכֵל שִׁלְמָה  
 לְתִקֵּן, אֲלֵא מְשׁוּם שֶׁנִּמְצָא זוּג לְמִטָּה

מקדם לכן, ומיהו? הזנוג של משה. שאם לא היה אז הזנוג הזה, לא התתקן הזנוג של מעלה. והכל הוא בסוד עליון לחכמי הלב.

**כתוב** (מלכים-א ה) וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואָלף. פסוק זה פְּרָשׁוּהוּ החברים. אבל וידבר שלשת אלפים משל, ודאי שעל כל דבר ודבר שהוא היה אומר, היו בו שלשת אלפי משלים, כמו ספר של קהלת שהוא בסוד עליון והוא בדרך משל, שאין בו פסוק שאינו בחכמה עליונה ובדרך משל אפלו הפסוק הקטן שבו.

**שפשעה** מגיע רב המנונא סבא הראשון לפסוק הזה, (קהלת יא) שמח בחר בילדותך ויטיבך לבך בימי בחורותיך - היה בוכה. ואמר, ודאי פסוק זה נאה הוא, והוא בדרך משל, ומי יכול לעשות דרש במשל זה?! ואם הוא דרש, אין בו דרש אלא כמו שראינו בעינים. ואם זו חכמה, מי יכול לדעת אותה?!

מיד היה שב ואמר, כתוב (בראשית לד) אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה וגו'. פסוק זה של קהלת הוא משל לחכמה של פסוק זה של

התורה, וזה משל לזה. שמח בחר בילדותך – והוא נער. ויטיבך לבך – הִיָּה רעה את אחיו בצאן. בימי בחורותיך – את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו. ודע כי על כל אלה – ויבא יוסף את דבתם רעה. וביאך אלהים במשפט – אלה תלדות יעקב יוסף. יוסף נכלל ביעקב, והסודות של סתרי התורה מי יכול לדעת אותם!?

**והמשל** הזה התפשט לשלשת אלפי משלים, וכלם במשל הזה, בשעה שיוסף נכלל ביעקב, שלשת אלפים הם, באברהם יצחק ויעקב, שכלם במשל הזה בסוד החכמה. וכאן כמה סוחרים הם במשאות של הנסתר, ובהם דירי המגנים שאין להם חשבון לסתרי החכמה. ויהי שירו חמשה ואלף. כך בארנו, ויהי שירו של משל, והכל אחד, בין מי שאמר ויהי שירו של שלמה, בין מי שאומר ויהי שירו של משל. הכל אחד הוא, ואת הכל הוא אמר. ויהי שירו – זה שיר השירים. וכי חמשה ואלף הוא שיר השירים? ודאי כך זה, חמשה הם שערים נפתחים שנפתחים במלך שהשלום שלו, והם חמש מאות שנים של עץ החיים. חמשים שנות היובל.

**וְאֵלֶּיךָ** – זֶהוּ עֵץ הַחַיִּים, חֶתֶן שְׂוִיצָא מְצֵדוֹ, וְהוּא יוֹרֵד כָּל אוֹתָם הַחֲמִשָּׁה לְהַבִּיאֵם לְכֹלָה. יוֹמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא אֶלֶף שָׁנִים, וְזֶהוּ הַנְהָר שְׂשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מֵעֵדֶן. יוֹסֵף הַצַּדִּיק. שְׁנֵקְרָא צַדִּיק עַל שֵׁם הַלְבָנָה, כְּמוֹ שֶׁהִתְנַה בָּהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִשׁוֹם כֶּךָ שִׁיר הַשִּׁירִים קֹדֶשׁ קִדְשִׁים. **וְאִין** לָךְ פְּסוּק בְּשִׁיר הַשִּׁירִים שְׂאִין בּוֹ סוּד שֶׁל חֲמִשָּׁה וְאֶלֶף וּדְאִי. שִׁיר הַשִּׁירִים וּדְאִי שְׂכָךְ הוּא. חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת הָיוּ בְּפִסּוּק הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר. וְאִם תֹּאמַר, הָאֶלֶף לְמָה לֹא נִזְכָּר כָּאֵין? וּדְאִי שְׂאוֹתוֹ אֶלֶף הָיָה טְמִיר, וְהוּא טְמִיר עַד שֶׁהִתְחַבְּרָה אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ. וְלִכֵּן הִשְׁתַּדַּל שְׁלֵמָה לְהַבִּיא אוֹתוֹ אֶלֶף לְכֹלָה, בְּסִתְרֵי שֶׁל הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה.

**כִּיּוֹן** שְׂעֲשֵׂה קֹדֶשׁ הַקְדְּשִׁים לְמִטָּה גְנוּז וְטְמִיר, וְהַכְּנִיס לְשֵׁם אֶת סוּד קֹדֶשׁ הַקְדְּשִׁים לְעֲשׂוֹת גְּנִיזַת הַשְּׂמוּשׁ הַשְּׁלֵם לְמַעְלָה וּלְמִטָּה כְּרָאוּי. קֹדֶשׁ הַקְדְּשִׁים הוּא לְמַעְלָה, סוּד הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַיּוֹבֵל. כְּמוֹ זֶה יוֹרְשִׁים הַחֶתֶן וְהַכֹּלָה יִרְשֵׁת הָאָב וְהָאֵם.

וְחִזְרוּ נִחְלַת הַיִּרְשָׁה בְּגִנּוּן אַחַר. יִרְשֵׁת הָאָב יִרְשָׁה הַבֵּת בְּעֲלִיתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ

הַזוּהַ, וְנִקְרָא אַף כֶּף קִדְשׁ, חֲכָמָה. יִרְשֶׁת הָאֵם יִרְשׁ  
הַבֶּן, וְנִקְרָא קִדְשִׁים, מִשּׁוּם שְׁנִטְלָא אֶת כָּל אוֹתָם  
הַקִּדְשִׁים הָעֲלִיּוֹנִים וְכִנְסָם אֵלָיו, וְאַחַר כֶּף נוֹתֵן  
אוֹתָם וּמְכַנְיָסָם לְכָלָה.

**וַעֲלֵ** זֶה אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים. שִׁיר - לְקִדְשׁ.  
הַשִּׁירִים - לְקִדְשִׁים, לְהִיּוֹת הַכֹּל קִדְשׁ  
קִדְשִׁים בְּסוּד אֶחָד כְּמוֹ שְׂרָאוּי. אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה -  
הָרִי נִתְבָּאָר, לְמַלְךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוּ.

**וְאִם** תֹּאמַר שֶׁשָּׁבַח זֶה הוּא שָׁלוּ - אַל תֹּאמַר כֶּף,  
אֲלֵא הַשָּׁבַח עוֹלָה לְמָקוֹם עֲלִיּוֹן. אָבֵל כָּאֵן  
הוּא סוּד. כְּשֶׁמִּתְקַנְיָם זָכַר וְנִקְבָּה כְּאֶחָד תַּחַת  
הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, אֲזִי אוֹתוֹ מֶלֶךְ מִתְעַלָּה לְמַעְלָה  
וּמִתְמַלֵּא מִכָּל הַקִּדְשׁוֹת וּמִכָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁשׁוֹפְעוֹת  
לְמַטָּה, וּמִתְמַלֵּא וּמִרִיק לְמַטָּה, וְזוֹהִי תְּשׁוּקַת  
הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, כְּשֶׁמִּתְמַלֵּא קִדְשׁוֹת וּבְרָכוֹת  
וּמִרִיק לְמַטָּה.

**וְלָבֵן** הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת - שִׁיתְּתַקֵּן וְיִתְמַלֵּא  
אוֹתוֹ הַמְּבוּעַ הָעֲלִיּוֹן. שְׁפִיּוֹן שֶׁהוּא  
מִתְתַקֵּן כְּרָאוּי מִמְרָאֵהוּ וּמִמְרָאֵה שֶׁל אוֹתוֹ  
הַתְּקוּן, מִתְתַקֵּן הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן וְעֵלְמוֹתֶיהָ, וְלֹא  
צָרִיךְ לְהִתְתַקֵּן הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן אֲלֵא מִהִמְרָאֵה



שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, לְלַבְנָה אֵין מְרָאָה מְעַצְמָה  
כָּלֵל, פָּרַט לְכַאֲשֶׁר מִתְתַקְנֶת בְּשִׁמְשׁ וּמְאִירָה,  
וּמִמְרָאָה הַשֶּׁמֶשׁ וְתִקּוּנוֹ נִתְקַנֶּת הַלַּבְנָה וּמְאִירָה.  
מִזֶּה שְׂצָרִיכִים הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת – שְׂיֹאֵר וִיתְקַן  
אוֹתוֹ מְקוֹם שְׂיֹצֵא מִמֶּנּוּ אוֹר. שְׂכִיּוֹן שְׂאוֹתוֹ  
מְקוֹם מְתַקֵּן מִן הַמְרָאָה שְׁלוֹ, מִתְתַקֵּן כָּל מִזֶּה  
שְׁלֵמֻטָּה. וְלִכֵּן הַתְּשַׁבַּחַת שְׂאָמַר שְׁלֵמָה, לֹא  
הַשְׁתַּדֵּל אֶלָּא בְּשִׁבִיל הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ  
שְׂיִתְתַקֵּן. כִּיּוֹן שֶׁהַתְּתַקֵּן מִמְרָאָהוּ, הַכֹּל הַתְּתַקֵּן.  
וְאִם הוּא לֹא הַתְּתַקֵּן, אֵין תְּקוּן לְלַבְנָה לְעוֹלָמִים,  
וּמִשׁוּם כֵּךְ אֲשֶׁר לְשֵׁלֵמָה. שְׂיִתְתַקֵּן וִיתְמַלֵּא  
כְּרֹאֵי בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שְׁנַתְּבֵאֵר.

(שמות כה) וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ וְגו', סוֹד  
הַסּוֹדוֹת לְיֹדְעֵי הַחֻכְמָה. כְּשַׁעֲלָה בְּרִצּוֹן סֵתֵר כָּל  
הַסְּתָרִים לַעֲשׂוֹת כְּבוֹד לְכְבוֹדוֹ, הַשִּׁיב רוּחַ  
מִנְקֻדָּה עֲלִיּוֹנָה שְׁשׁוֹפְעַת מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, וְשֵׁם  
תְּקוּנוֹ לְהִתְיַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה. לָמָּה? בְּשִׁבִיל שְׂאֵם  
לֹא יִהְיֶה עָקֵר וְשָׂרֵשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יִהְיֶה כְּלִי  
לְהוֹרִיק בְּעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. וְאִם לֹא יִרִיק לְעוֹלָם  
הַזֶּה, מִיָּד נֶאֱבָד וְלֹא יְכוּל לְעַמֵּד אֶפְלוֹ רְגַע אֶחָד.  
אַבְּל מִשׁוּם שֶׁתְּקוּנוֹ הוּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה,  
מִתְמַלֵּא מִצַּד אֶחָד לְהוֹרִיק לְעוֹלָם הַזֶּה, וּמִצַּד

אחר להוריק למלאכים העליונים. והכל נזונו  
ממנו כאחד.

**שלמות התקון של הרוח הזו** – רוחות הצדיקים  
בעולם הזה. רוח זו נשלמה בזמן  
שחנוך וירד ומהלאל היו בעולם, וכשהתרבו  
הרשעים בעולם זזה השלמות ההיא ממנו. אחר  
שאבדו – בא נח והשלים אותו. בא דור הפלגה  
והזיז אותה שלמות ממנו – בא אברהם והשלים  
אותו. באו אנשי סדום והזיזו אותו – בא יצחק  
והשלים אותו. באו פלשתים ורשעי הדור והזיזו  
אותו ממנו – בא יעקב ובניו, המטה השלמה,  
והשלימו אותו.

**יצאו** מהארץ הקדושה וירדו למצרים,  
ובשבילם התעכבה שם. ומשום שחזרו  
שם ישראל למעשי המצרים, נכנעה וזזה אותה  
שלמות ממנו, עד שיצאו ממצרים ובאו לעשות  
משכן. אמר הקדוש ברוך הוא: רצוני לדור  
ביניכם, אבל לא יכול עד שתתקנו אותה רוח  
שלי שתשרה ביניכם. זהו שכתוב ועשו לי  
מקדש ושכנתי בתוכם. וזהו סוד הכתוב ויקחו לי  
תרומה. אמר משה לקדוש ברוך הוא: מי יכול  
לקחת אותה ולעשות אותה? אמר לו: משה, לא

כְּמוֹ שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב, אֲלֵא – מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר  
יִדְבְּנוּ לְבוֹ וְגו', מֵאוֹתוֹ רְצוֹן וְרוּחַ שְׁלָהֶם תִּקְחוּ  
אוֹתָהּ וְתִשְׁלִימוּ אוֹתָהּ.

**בְּשָׂבָא** שְׁלֵמָה, תִּקֵּן אוֹתָהּ רוּחַ בְּשָׁלְמוֹת  
שְׁלֵמָעָלָה, שְׁהָרִי מִיּוֹם שְׁנִשְׁלָמָה  
לְמַטָּה בִּימֵי מֹשֶׁה לֹא הוֹסְרָה אוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת  
מִמֶּנּוּ. (עַד שְׂבָא שְׁלֵמָה) כִּיּוֹן שְׂבָא שְׁלֵמָה, הִשְׁתַּדַּל  
לְהִשְׁלִימוֹ לְמַעְלָה, וְהִתְחִיל לְתַקֵּן אֶת מַרְאֵה  
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְהִתְתַּקֵּן מֵאוֹתוֹ מַרְאֵה שֶׁל  
הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וְזֶהוּ אֲשֶׁר לְשֵׁלֵמָה.

השלמה מההשמטות (סימן א) מספר הנהיר

**יֵשֵׁב** רַבִּי בְּרַכְיָה וְדַרְשׁ, מֵהוּ שְׁכַתוֹב (שְׁמוֹת כה)  
וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה? כִּךָּ אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוא, אוֹתָהּ תְרוּמָה תְרִימוּ אוֹתָהּ בְּתַפְלוּתֵיכֶם,  
וְמִי הוא אוֹתוֹ שְׁנַדְּבוּ לְבוֹ לְהַמְשִׁיךְ מִן הָעוֹלָם  
הַזֶּה – כְּבָדוּהוּ, כִּי בּוֹ אֲנִי שִׂמַח שְׂיֹדִיעַ שָׁמַי,  
וּמִמֶּנּוּ רְאוּי לְקַחַת אֶת תְרוּמָתִי, שְׁנֵאמַר (שם)  
מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת  
תְרוּמָתִי, מֵאוֹתוֹ הַמִּתְנַדֵּב. שְׁאָמַר רַבִּי רַחֲמֵימַי,  
צְדִיקִים וְחֹסֵידִים שְׁבִישְׂרָאֵל שְׁמְרִימִן אוֹתִי עַל  
כָּל הָעוֹלָם בְּזִכְיוֹתֵיהֶן וּמֵהֶם מִתְפָּרְנִס הַל"ב,  
וְהֵלֵב מִפְּרִנְסָן.

**וְכָל** הצורות הקדושות הממנות על האמות,  
 וישראל קדושים נטלו מגוף האילן  
 ומלבו. מה לב הדר, פרי הגוף – אף ישראל  
 נטלו עץ הדר. מה אילן תמר, ענפיו סביביו  
 ולולבו באמצע – אף ישראל נטלו גוף האילן  
 הזה, שהוא לבו. וכנגד הגוף הוא חוט השדרה  
 באדם, שהוא עקר הגוף, למה לולב זה כתוב לו  
 לב – אף הלב מסור ל"ו. ומה ל"ב זה שלשים  
 ושתים נתיבות חכמה בו – אף בכל נתיב מהם  
 צורה שומרת, שנאמר (בראשית ג) לשמר את דרך  
 עץ החיים.

**וַיְמַהוּ** (שם) וישכן מקדם לגן עדן? וישכן באותן  
 נתיבות שקדמו לאותו מקום שנקרא גן  
 ושקדם לכרובים, שכתוב (שם) ואת הכרובים.  
 ושקדם ללהט, שכתוב (שם) את להט החרב. והרי  
 כתוב שמים ואש קדמו, שכתוב (שם א) יהי רקיע  
 בתוך המים. וכתוב ויקרא אלהים לרקיע שמים.  
 ומנין לנו ששמים היו אש? שכתוב (דברים ה) כי ה'  
 אלהיה אש אכלה הוא.

**וַיְמַנִּין** לנו ששמים הקדוש ברוך הוא? שכתוב  
 (מלכים א-ח) ואתה תשמע השמים. האם  
 שלמה מתפלל אל השמים שישמעו תפלתו?

אֵלָא שְׁנַקְרָא שְׁמָם עַל שְׁמוּ, שְׁכַתוּב (מלכים-א ח)  
הַשְּׁמַיִם וְשְׁמַי הַשְּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךְ. הֲרִי שְׁמוּ שֶׁל  
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהֲרִי אֵשׁ. וְאִמְרַתְּ קָדָם? אֵלָא  
אָמַר, כַּחַם קָדָם שֶׁל אוֹתָן הַצּוּרוֹת שֶׁל הַמָּקוֹם  
הַהוּא. וּמֵהוּ כַּחַם? כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (שמואל-א ב) אֵין  
קְדוּשׁ כִּי כִי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר כְּאֵלֵינוּ.

יֵשֵׁב רַבִּי בְּרַכְיָה וְדַרְשׁ, מֵהוּ הַלּוּלָב שְׁאֲנוּ  
אוֹמְרִים? אֵלָא לוֹ מָסַר הַלֵּב. וְהִיאֵךְ?  
אָמַר לוֹ, שְׁלֶשֶׁה שָׂרִים הֵם, תַּלְ"י וְגִלְגָּל וְל"ב,  
וְלִכְל אֶחָד וְאֶחָד שְׁנַיִם עֶשֶׂר. חֲזָרוּ הַשְּׁלֶשֶׁה  
מִנֵּין ל"ו, וּבָהֶם נִתְקַיַּם הָעוֹלָם, שְׁכַתוּב (משלי כה)  
וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם. שְׁנִינּוּ, עֲמוּד אֶחָד מִן הָאָרֶץ  
עַד לְרַקִּיעַ וְצַדִּיק שְׁמוּ, עַל שֵׁם הַצַּדִּיקִים,  
וְנִתְגַבֵּר. וְאֵם לֹא - מִתְחַלֵּשׁ, וְהוּא סוּבַל כָּל  
הָעוֹלָם, שְׁכַתוּב וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם. וְאֵם חֲלָשׁ,  
לֹא יוּכַל לְהִתְקַיֵּם הָעוֹלָם. הַלְּכָךְ אֶפְלוּ אֵין  
בְּעוֹלָם אֵלָא צַדִּיק אֶחָד, מֵעֲמִיד אֶת הָעוֹלָם.  
לְפִיכָךְ קָחוּ תְרוּמָתִי מִמֶּנּוּ תַחֲלָה, וְאַחֲרָיו זֹאת  
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם, מֵאֵת הַנְּשֹׂאָר.  
וּמֵהוּ זֶהָב וְכֶסֶף וּנְחָשֶׁת?

דָּבָר אַחַר וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה - וַיִּקְחוּ לִי  
לְקַדֵּשׁ תְּרוּמָה, שֶׁהִיא יו"ד, וְהִיא

עֲשִׂירִי. וּמִנֵּיִן לָנוּ שְׁעֵשִׂירֵי קִדְשׁ? שְׁכָתוּב (ויקרא כז) הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה קִדְשׁ, לְקִדְשׁ. וּמֵהוּ קִדְשׁ? שְׁכָתוּב (יחזקאל מד) וְרֵאשִׁית כָּל בְּכוֹרֵי כָל וְכֹל תְּרוּמַת כָּל מִכַּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם, שְׁכָתוּב (תהלים קיא) רֵאשִׁית חֲכֻמָּה יֵרָאֵת ה', אֵין חֲכֻמָּה אֶלָּא יֵרָאֵת הַשֵּׁם. (עד כאן מההשמטות)

**זוֹאֵת הַתְּרוּמָה** – הֵרִי נֹאמֵר, שְׁכָשֶׁה תִּגְלָה הַקִּדְוֶשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַר סִינַי, כְּשֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל בְּעֶשֶׂר אַמִּירוֹת, כָּל אַמִּירָה וְאַמִּירָה עֲשֶׂתָה קוֹל, וְאוֹתוֹ קוֹל נִחְלַק לְשִׁבְעִים קוֹלוֹת, וְכֻלָּם הָיוּ מְאִירִים וְנוֹצְצִים לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהָיוּ רוֹאִים עֵין בְּעֵין אֶת זֵיו כְּבוֹדוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שמות כ) וְכֹל הָעָם רֵאִים אֶת הַקּוֹלֹת. רוֹאִים וְדֹאִי.

**וְאוֹתוֹ** קוֹל הָיָה מִתְּרָה בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר לָהֶם: תִּקְבַּל אוֹתִי עָלֶיךָ בְּכֹךְ וְכֹךְ מִצּוֹת שְׁבַתוֹרָה? וְאוֹמְרוּ בֵּן. חֲזַר לוֹ עַל רֵאשׁוֹ וְהַתְּגַלְגַּל עָלָיו, וְהָיָה מִתְּרָה בּוֹ וְאוֹמֵר לוֹ: תִּקְבַּל אוֹתִי עָלֶיךָ בְּכֹךְ עֲנָשִׁים שְׁבַתוֹרָה? וְהָיָה אוֹמֵר בֵּן. אַחַר כֵּךְ חֲזַר אוֹתוֹ הַקּוֹל וְנָשַׁק אוֹתוֹ בְּפִיו. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שיר א) יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ.

וְאִז כָּל מֵה שֶׁהָיוּ רוֹאִים יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ זְמַן, הָיוּ רוֹאִים בְּתוֹךְ אוֹר אֶחָד שֶׁקָּבַל כָּל אוֹתָם הָאוֹרוֹת הָאַחֲרִים, וְהָיוּ מִשְׁתוֹקְקִים לְרֵאוֹת. אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁרְאִיתֶם בְּהַר סִינַי שֶׁקָּבַל כָּל אוֹתָם גּוֹנֵי הָאוֹרוֹת וְתִשׁוּקְתְּכֶם עָלָיו, תִּקְבְּלוּ אוֹתָהּ וְתִקְחוּ אוֹתָהּ אֵלֵיכֶם, וְאוֹתָם גּוֹנִים שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת, אֵלֶּה הֵם זֶהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֵׁת וְגו'.

**דְּבַר אַחַר** יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ – מֵה רָאָה שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ שֶׁהַכְּנִיס דְּבָרֵי אֶהְבָּה בֵּין הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וְרֵאשִׁית הַתִּשְׁבָּחַת שֶׁל הָאֶהְבָּה שֶׁהַכְּנִיס בֵּינֵיהֶם הוּא יִשְׁקֵנִי? אֵלֶּה הָרִי פִּרְשׁוּהָ וְכַךְ הוּא, שְׂאִין אֶהְבָּה שֶׁל דְּבָקוֹת רוּחַ בְּרוּחַ פָּרַט לְנִשְׁיָקָה, וְנִשְׁיָקָה הִיא בְּפֶה, שֶׁהִיא מְבוּעַ שֶׁל הָרוּחַ וְהַמוּצָא שֶׁלוֹ. וְכִשְׁנוֹשְׁקִים זֶה לָזֶה, נִדְּבָקוֹת הָרוּחוֹת אֵלֶּה בְּאֵלֶּה וְנִהְיִים אֶחָד, וְאִז זוֹהֵי אֶהְבָּה אַחַת.

**בְּסִפְרוֹ** שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא הָרֵאשׁוֹן הָיָה אוֹמֵר עַל הַפְּסוּק הַזֶּה, נִשְׁיָקָה שֶׁל אֶהְבָּה מִתְּפַשְׁטַת לְאַרְבַּע רוּחוֹת, וְאַרְבַּע רוּחוֹת נִדְּבָקוֹת כְּאֶחָד, וְהֵן בְּתוֹךְ סוּד הָאֶמוּנָה, וְעוֹלוֹת בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת. וְאוֹתֵן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ

תְּלוּיִים בָּהֶם, וְעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים תְּלוּיִים בָּהֶם, וְתַשְׁבַּחַת שִׁיר הַשִּׁירִים תְּלוּיָהּ בָּהֶם. וּמָה הוּא? אֵהָבָה. וְהֵן מְרַכְבָּה עֲלִיוֹנָה. וְהֵם חֲבֵרוֹת וּדְבָקוֹת וּשְׁלֵמוֹת הַכֹּל.

**א**לוֹ הָאוֹתִיּוֹת הֵן אַרְבַּע רוּחוֹת, וְהֵן רוּחוֹת שֶׁל אֵהָבָה וְשִׁמְחָה שֶׁל כָּל אֵיבָרֵי הַגּוּף בְּלִי עֶצֶב כָּלָל. אַרְבַּע רוּחוֹת הֵן בְּנִשְׁיָקָה, כָּל אַחַת וְאַחַת כְּלוּלָה בַחֲבֵרָתָהּ. וּכְשֶׁהָרוּחַ הַזֶּה כְּלוּלָה בְּאַחֶרֶת, וְאוֹתָהּ אַחֶרֶת כְּלוּלָה בָּזֶה, נַעֲשׂוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת כְּאַחַת, וְאִזּוֹ מִתְחַבְּרוֹת בְּדְבָקוֹת אַחַת, וְהֵן אַרְבַּע בְּשְׁלֵמוֹת, וְנוֹבְעוֹת זֶה מִזֶּה וְנִכְלָלוֹת זֶה בְּזֶה.

**וּכְשֶׁמֵתַּפְּשִׁימוֹת** (וּכְשֶׁנִּפְרְדוֹת), נַעֲשֶׂה מֵאוֹתָן אַרְבַּע רוּחוֹת פְּרִי אֶחָד, וְהוּא רוּחַ אַחַת הַכְּלוּלָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת, וְזֶה עוֹלָה וּבּוֹקֵעַ רְקִיעִים, עַד שֶׁעוֹלָה וְיוֹשֵׁב אֶצֶל הַיֵּכָל אֶחָד שֶׁנִּקְרָא הַיֵּכָל הָאֵהָבָה, וְהוּא הַהֵיכָל שֶׁכָּל אֵהָבָה תְּלוּיָהּ בּוֹ. וְאוֹתָהּ רוּחַ כֶּף נִקְרָאת - אֵהָבָה, וּכְשֶׁרוּחַ זֶה עוֹלָה, מִתְעוֹרֶרֶת לְאוֹתוֹ הַיֵּכָל לְהִתְחַבֵּר לְמַעְלָה.

**אַרְבַּע** אוֹתִיּוֹת הֵן אֶצֶל אַרְבַּע רוּחוֹת, וְהֵן אֵהָבָה, וְהַפְּרִי שְׁלֵהֵן אֵהָבָה.



כְּשֶׁמִתְחַבְּרוֹת זֹו בְּזוֹ, מִיַּד מִתְעוֹרֵר זֶה בְּצַד זֶה  
 וְזֶה בְּצַד זֶה. א'. מִיַּד יוֹצֵא ה' וּמִתְחַבֵּר בָּא', נִדְבָק  
 בְּדַבְּקוֹת בְּאַהֲבָה. וְנַעֲשׂוֹת (וּמִתְעוֹרְרוֹת) שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת  
 אַחֲרוֹת, ב' ה', וְנִכְלָלוֹת רוּחוֹת בְּרוּחוֹת בְּדַבְּקוֹת  
 שֶׁל אַהֲבָה, וּפּוֹרְחוֹת מֵהֵן הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ בְּאוֹתָהּ  
 רוּחַ שְׁעוֹלָה, וּמִתְעַטְרוֹת בּוֹ כְּרָאוּי.

כִּיּוֹן שֶׁהוֹלֵכֶת וְעוֹלָה אוֹתָהּ אַהֲבָה שְׁלֵמָה,  
 כְּלוּלָה בְּכָל אוֹתָן אַרְבַּע רוּחוֹת, פּוֹגֶשֶׁת  
 בְּמִמְנָה אֶחָד עֲלִיּוֹן גְּדוֹל שְׁמִמְנָה עַל אֶלְף וּתְשַׁע  
 מְאוֹת וְתִשְׁעִים רְקִיעִים, וְהוּא מְמַנֶּה עַל הַשְּׁפַע  
 שֶׁל שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר נְהָרוֹת אֶפְרָסִמוֹן זָךְ שְׁשׁוּפַע  
 מְסוּד שֶׁל הַטַּל הָעֲלִיּוֹן, וְאוֹתוֹ הַשְּׁפַע נִקְרָא מִים  
 רַבִּים. כִּיּוֹן שְׁפּוֹגֵשׁ לְאוֹתוֹ גְּדוֹל הַמְּחַנְנוֹת עוֹמֵד  
 אֲצִלוֹ, וְלֹא יְכוּל לְעַכֵּב אוֹתוֹ, וְעוֹבֵר בְּהֵם עַד  
 שְׁנִכְנַס לְהִיכַל הָאַהֲבָה.

וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֵמָה בְּסִיּוּם שְׁבָחוֹ, מִים רַבִּים  
 לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה. מִים רַבִּים –  
 אֵלוֹ מִים עֲלִיּוֹן שְׁשׁוּפַעִים תּוֹךְ (מִתּוֹךְ) הַטַּל  
 הָעֲלִיּוֹן. וְנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ – אֵלֶּה הֵם נְהָרוֹת  
 אֶפְרָסִמוֹן זָךְ, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר. אוֹתוֹ מְמַנֶּה  
 הוּא מִלְּאָךְ שְׁלִיחַ מִלְּפָנֵי ה', וְזֶהוּ גְּדוֹל הַמְּחַנְנוֹת  
 שְׁקוּשֵׁר כְּתָרִים לְרַבּוֹנוֹ, סוּד שֶׁל אַכְתָּרִיא"ל,

מַעֲטָר הָעֵטְרוֹת לְרַבּוֹנוּ בְּשֵׁם מְגַלְף מְחַקֵּק, יְהוָה  
יֵה צָבָאוֹת.

**בִּיּוֹן שְׁנַכְנַס לְהִיכֵל** (שְׁהוֹלֵף וְעוֹלָה אוֹתָהּ) הָאֵהָבָה,  
מִתְעוֹרְרֵת אֵהָבָה שֶׁל נְשִׁיקוֹת עֲלִיוֹנוֹת,  
שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית כֵּט) וַיִּשַׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, לְהִיּוֹת  
נְשִׁיקוֹת שֶׁל אֵהָבָה עֲלִיוֹנָה כְּרֵאוּי. וְאוֹתָן נְשִׁיקוֹת  
רֵאשִׁית הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל כָּל אֵהָבָה, וְהַתְּדַבְּקוֹת  
וְקִשָּׁר שְׁלֹמְעֵלָה. וּמִשׁוֹם כֶּךָ רֵאשִׁית הַתְּשַׁבַּחַת  
שֶׁל שִׁירָה זוֹ הוּא יִשְׁקֵנִי.

**מִי יִשְׁקֵנִי?** אוֹתוֹ הַנְּסִתָּר תּוֹךְ הַסִּתָּר הָעֲלִיוֹן. וְאִם  
תֹּאמַר שֶׁנְּסִתָּר כָּל הַנְּסִתָּרִים בּוֹ תְּלוּיּוֹת  
הַנְּשִׁיקוֹת וְנוֹשֵׁק לְמִטָּה – בֹּא וּרְאֵה, נְסִתָּר כָּל  
הַנְּסִתָּרִים אֵין מִי שְׁמַכִּיר אוֹתוֹ, וְהוּא גֹלָה מִמֶּנּוּ  
אוֹר אֶחָד דְּקִיק וְנִסְתָּר שֶׁלֹּא הַתְּגָלָה, רַק בְּשִׁבִיל  
אֶחָד דְּקִיק שֶׁהַתְּפִשֵּׁט מִתּוֹכוֹ, וְהוּא אוֹר שְׁמַאִיר  
לְכָל, וְזוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל כָּל הַסּוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים.  
וְהוּא נְסִתָּר. לְפַעְמִים נְסִתָּר, לְפַעְמִים גְּלוּי, וְאִף  
עַל גַּב שֶׁלֹּא הַתְּגָלָה כְּלָל. וְהַתְּעוֹרְרוֹת הָעֲלִיָּה שֶׁל  
הַנְּשִׁיקוֹת תְּלוּיִים בּוֹ. וּמִתּוֹךְ שֶׁהוּא נְסִתָּר, רֵאשִׁית  
הַתְּשַׁבַּחַת הִיא בְּדֶרֶךְ נְסִתָּר.

**וְאִם** בּוֹ תְּלוּיִים, מֶה רוֹצֵה יַעֲקֹב כָּאֵן, שְׁהָרִי בּוֹ  
תְּלוּיּוֹת הַנְּשִׁיקוֹת? אֵלֹא וְדַאי כֶּךָ הוּא.

יִשְׁקָנִי, אוֹתוֹ הַנִּסְתָּר לְמַעַלָּה. וּבַמָּה? בְּאוֹתָהּ  
הַמְרַכְבֶּה (מְנוּרָה) הָעֲלִיּוֹנָה שְׁכַל הַגְּוֹנִים תְּלוּיִים  
וּמִתְחַבְּרִים בָּהּ. וְזֶהוּ יַעֲקֹב, כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ, דְּבִקּוֹת  
לְהַדְבִּק בַּמֶּלֶךְ בְּבֶן שְׁלוֹ הוּא. וְעַל זֶה כָּתוּב  
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ.

כִּי טוֹבִים דוֹדֶיךָ, חֲזַר לְשִׁמְשׁ שְׂמַאִיר לְלִבָּנָה  
מִתּוֹךְ הָאוֹר שֶׁל אוֹתָן מְנוֹרוֹת עֲלִיּוֹנוֹת,  
וְהוּא נוֹטֵל אֶת הָאוֹר שֶׁל כָּלֵם וּמַאִיר לְלִבָּנָה.  
וְאוֹתָם גֵּרוֹת (נְשִׁיקוֹת) עֲלִיּוֹנִים, וְהוּא נוֹטֵל הָאוֹר  
שֶׁל כָּלֵם וּמַאִיר לְלִבָּנָה. וְאוֹתָם הַגֵּרוֹת  
שְׂמֻזְדוּגִים בּוֹ, מַאיֲזָה מְקוֹם מְאִירִים? חֲזַר וְאָמַר  
מִיֵּין, מֵאוֹתוֹ יֵין הַמְשָׁמֵר, מֵאוֹתוֹ יֵין שֶׁהוּא  
שְׂמֻחַת כָּל הַשְּׂמֻחוֹת. וּמִיֵּהוּ אוֹתוֹ הֵיֵין שְׂנוֹתָן  
חַיִּים וְשְׂמֻחָה לְכָל? זֶה אֱלֹהִים חַיִּים, יֵין שְׂנוֹתָן  
חַיִּים וְחֻדוּהָ לְכָל.

עוֹד מִיֵּין – מֵאוֹתוֹ שֵׁם שְׂנַקְרָא יְהו"ה. זֶהוּ יֵין  
שֶׁל שְׂמֻחָה, שֶׁל אֶהְבָּה, שֶׁל רַחֲמִים, וּמִזֶּה  
כָּלֵם מְאִירִים וְשְׂמֻחִים. בָּאוּ הַחֲבָרִים וּנְשָׁקוּהוּ  
בְּרֵאוֹ. (כְּשֶׁהִגִּיעוּ אֶל רַבִּי שְׂמַעוֹן, סִדְרוֹ הַדְּבָרִים לְפָנָיו).

בְּכָה רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר, יָדַעְתִּי וְדַאי שְׂרוּחַ  
קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה מְכַשְׁכֶּשֶׁת (מִנְצַנְצָת) בְּכֶם.

אֲשֶׁרִי הַדּוֹר הַזֶּה, שְׁהָרִי לֹא יִהְיֶה כְּדוֹר הַזֶּה עַד  
שְׁיָבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, שְׁהָרִי הַתּוֹרָה חוֹזֶרֶת לְיִשְׁנָה.  
אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

### סדר הלימוד ליום ה שבת (יום 123 בשנה)

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם. רַבִּי אֶלְעָזָר  
אָמַר, פְּסוּק זֶה פֶּרְשׁוּהוּ, וְסוּדוֹת שְׁלוֹ הָרִי  
נֶאֱמָרוּ. אָבֵל (פְּשׁוּט) סוּד הַכְּתוּב כֶּךָ לְמִדְנֹו,  
וְהַפְּסוּקִים קָשִׁים, שָׁאֵם הֵם בְּסוּד שְׁלִמְטָה –  
קָשִׁים זֶה עַל זֶה, וְאֵם הֵם בְּסוּד שְׁלִמְעָלָה – אֵינָם  
בְּאוּר. (אֶלֶא כֶּךָ הוּא) דִּבְרַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי  
תְרוּמָה – יָפָה. תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי – קָשָׁה. וְזֹאת  
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם – קָשָׁה, וְזֶה (וְדִא)  
הַכֹּל, מַעְלָה וּמִטָּה כְּאֶחָד.

**אֶלֶא** כֶּךָ הוּא: וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה – מִי? בְּנֵי  
יִשְׂרָאֵל. מֵאֵת כָּל אִישׁ – אֵלֶּה מְלֶאכִים  
עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, מְשׁוּם שְׁעֲלִיָּהֶם הִיא תְרוּמָה,  
הֶרְמָה שֶׁהֵם מְרִימִים אוֹתָהּ תְּמִיד לְמַלְךְ הָעֲלִיוֹן,  
שְׁהָרִי הֵם מַעְלִים אוֹתָהּ תְּמִיד לְמַלְךְ הָעֲלִיוֹן.  
וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל צְדִיקִים, הֵם לוֹקְחִים אוֹתָהּ מֵהֶם  
וּמוֹרִידִים אוֹתָהּ לְמִטָּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב מֵאֵת כָּל אִישׁ  
אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ. וּמִי הֵם? אוֹתָם הָאֲרַבְּעָה

שְׁהַרִּימוּ אוֹתָהּ לְמַעַלָּה, שְׁאוּתוּ לֵב הַתְּרַצָּה בָּהֶם.  
וְאוֹתָהּ תְּרוּמָה הִיא זְקוּפָה עֲלֵיהֶם.

**וְאִף** עַל גַּב שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶם וּמִנַּחַת עַל  
גְּבֵיהֶם - תִּקְחוּ, תִּקְחוּ אוֹתָהּ מֵהֶם  
לְהוֹרִידָהּ לְמַטָּה. וּבַמָּה? בְּזִמְן הַזֶּה - בְּאוֹתָם  
מַעֲשִׂים כְּשָׂרִים, בַּתְּפִלוֹת וּבִבְקָשׁוֹת, לַעֲשׂוֹת  
מִצְוֹת הַתּוֹרָה. בְּאוֹתוֹ זִמְן - בְּאוֹתָם גְּנוּנִים  
הַנִּרְאִים לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, בְּאוֹתָן עֲבוֹדוֹת  
(אֲחֵרוֹת). וְאוֹתָם גְּנוּנִים מוֹשְׁכִים לְמַטָּה אוֹתָהּ  
הַתְּרוּמָה, וּמִנְצָחִים הַגְּנוּנִים שְׁלֹמֶטָה אֶת אוֹתָם  
הַגְּנוּנִים שְׁלֹמֶעֱלָה, וּמוֹשְׁכִים אוֹתָם הַגְּנוּנִים הַלְלוּ  
לְגוֹנִים עֲלִיוֹנִים, וְנִכְנְסִים אֵלָיו בְּאֵלוֹ, וְנַעֲשִׂים אֵלָיו  
גּוֹף לְאֵלוֹ, וְעַל זֶה כָּתוּב תִּקְחוּ מֵאֲתָם.

**זָהָב** שֶׁנִּכְלָל בְּגַבְרִיאֵל, זָהָב לְמַעַלָּה, גַּבְרִיאֵל  
נוֹטֵל אוֹתוֹ לְמַטָּה. וְשִׁבְעָה מִיַּיִן זָהָב  
נִפְרָדִים לְמַטָּה מִזֶּה. וְכֶסֶף לְמַעַלָּה, וְנִכְלָל  
בְּמִיכָאֵל לְמַטָּה, וְשׁוֹרָה זֶה עַל זֶה. וְנַחֲשֶׁת  
לְמַעַלָּה, וְיוֹצֵאָהּ מִזָּהָב, מִשּׁוּם שֶׁזָּהָב וְאֵשׁ  
עוֹמְדִים בְּסוּד אֶחָד וְהוֹלְכִים, אֵשׁ מוֹצִיאָהּ נַחֲשֶׁת.  
וּמִכַּח וְהַתְּקָף הַזֶּה מִתְּפָזְרִים נַחֲשִׁים שְׂרָפִים  
שְׂיוֹצֵאִים מֵאֵשׁ, וְלִכֵּן נַחֲשֶׁת אֲדָמָה כְּאֵשׁ וְנִכְלָלֶת  
בְּאוֹרִיא"ל, וְנַעֲשֶׂה זֶה גּוֹף לְזֶה.

וּתְכַלֶּת שׁוֹרָה בְּזָה וּבְזָה, בְּנַחֲשֵׁת וּבְזָהב,  
 וּמְשׁוּם שְׁמַחֲזִיק בְּשָׁנֵי צְדָדִים.  
 הַתְּכַלֶּת הוּא תְקִיף, וְאֵין מִי שְׁשׁוּלֵט עָלֶיהָ  
 לְחַיִּים, שֶׁהֵיא כְּסֵא הַדִּין לְשֵׁרוֹת בּוֹ הַדִּין הַקָּשָׁה,  
 וְזֶהוּ ב"ו א"ל, ב"ו א"ל, שְׁפָתוֹב (תהלים ז) וְאֵל  
 זַעַם בְּכָל יוֹם. וּכְשֶׁחֻזְרִים בְּנֵי אָדָם בְּתִשְׁבּוּבָה  
 שְׁלֵמָה, הוֹפֵךְ שְׁמוֹ לְרַפְּא"ל, שְׁזוֹ רְפוּאָה  
 שְׁמִזְדַּמְּנַת לָהֶם מֵאוֹתוֹ הַדִּין הַקָּשָׁה.

וְאַרְגָּמָן - זֶה זָהָב וְכֶסֶף שְׁחֻזְרִים לְהַכְּלִיל  
 כְּאַחַד, מִיכָאֵל וּגְבַרְיֵל נִכְלְלוּ זֶה עִם  
 זֶה, מְשַׁלְּבִים זֶה בְּזֶה, וְעַל זֶה כְּתוּב (איוב כה) עֲשֵׂה  
 שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. וּמְשׁוּם שֶׁהֵם מְשַׁלְּבִים זֶה בְּזֶה,  
 נַעֲשִׂים גּוֹף אֶחָד.

וְתוֹלַעַת שָׁנִי לְמַעְלָה, וְנִכְלָל בְּאוּרִיא"ל כְּמִקְדָּם  
 לְהִיּוֹת אֶחָדוּ בְּתוֹךְ הַתְּכַלֶּת וּבְתוֹךְ  
 הָאַרְגָּמָן, וְשֵׁשׁ הוּא לְמַעְלָה, וְנִכְלָל כְּמִקְדָּם בְּסוּד  
 שֶׁל רַפְּאֵל לְהֶאֱחָז בְּכֶסֶף וּבְזָהָב.

עַד כָּאֵן הַסּוּד שֶׁל שְׁבַעַת הָעֲמוּדִים שְׁלֵמַעְלָה  
 תּוֹךְ שְׁבַעַת הָעֲמוּדִים שְׁלֵמַטָּה, קְלָפָה בְּתוֹךְ  
 קְלָפָה לְשְׁמִירָה. וְעִזִּים - הָרִי בְּאַרְנוֹ שְׁהָרִי אֶלָּה  
 שְׁבַעָה, מַח לְמַח, וְזֶהוּ קְלָפָה לְמַח.

**וערת אילים מאדמים** – אלה הם בעלי מגנים,  
 עינים לזהטות בלהבות אש, כמו שנאמר  
 (דניאל י) **ועיניו כלפידי אש. ונקראים רקיעים בחוץ**  
**בתוך קלפה.** וערת תחשים – אלה הם לפנים  
 בצד הקדשה, ונאחזים בקדשה ולא נאחזים, כמו  
 שאמרנו. כמו שאמרנו שאברהם הרי הוליד  
 באשה אחרת את תחש, כמו שנאמר ואת תחש,  
 ואלו הם באמא של ישמעאל, אחיהם של  
 ישמעאל. שכמו שיש מדרגות בעשו, כך גם יש  
 מדרגות בישמעאל. אמו של ישמעאל הולידה  
 לתחש, ומצדו של אברהם באה, שהרי אור  
 הראשון מצפ"ץ בשעה שהוציא אורות לכל  
 הצדדים. כיון שנמתק האור ההוא הראשון, גנז  
 אותו הקדוש ברוך הוא. ולמי גנז אותו?  
 לצדיקים. ומי אלו? צדיק וצדק, כדי לעשות  
 באור הראשון ההוא פרות לעולם, ואלו הפרות  
 שמזמנים לבא לעולם. שהרי אברהם ושרה עשו  
 (ואברהם ושרה מאתו האור עשו) פרות ונפשות, שכתוב  
 (בראשית יב) **ואת הנפש אשר עשו בחרן.** וכמו שעשו  
 נפשות בצד הקדשה, כך גם עשו נפשות בצד  
 האחר, שאם לא מאתה התעוררות שהתעורר  
 אברהם בצד האחר, לא נמצאו גרים בעולם כלל.

**וַעֲצִי שְׁטִים** – הָרִי בְּאַרְנוֹ שֶׁהֵם שְׂרָפִים עוֹמְדִים,  
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיהו ו) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל  
 לוֹ. מָה זֶה מִמַּעַל לוֹ? מִמַּעַל לְאוֹתָהּ הַקְּלָפָה.  
 וְאִם תֹּאמַר שֶׁפְּסוּק זֶה נֶאֱמַר עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
 הוּא – וְהָרִי נֶאֱמַר וְאַרְאֶה אֶת ה', אֶת דְּוָקָא, כְּמוֹ  
 זֶה שֶׁכָּתוּב בְּפְסוּק הַזֶּה, שֶׁכָּתוּב וְשׁוּלְיוֹ מְלֵאִים  
 אֶת הַהֵיכָל. אֶת דְּוָקָא, לְרַבּוֹת אוֹתָהּ הַקְּלָפָה. כִּיּוֹן  
 שֶׁאֵמַר אֶת סוּד אוֹתָהּ הַקְּלָפָה, כָּתוּב שְׂרָפִים  
 עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, מִמַּעַל לְאוֹתָהּ קְלָפָה.

**שֶׁמֶן לְמָאוֹר** – זֶה שֶׁמֶן מִשְׁחָה עֲלִיּוֹן שֶׁבֵּא  
 מִלְּמַעְלָה. שְׁנַיִם שֶׁמֶן הֵם, וְהֵם שְׁנַיִם. (אחד)  
 לְמַעְלָה שֶׁנִּקְרָא שֶׁמֶן הַמָּאוֹר, וְאֶחָד לְמַטָּה  
 שֶׁנִּקְרָא שֶׁמֶן לְמָאוֹר. שֶׁמֶן הַמָּאוֹר הוּא עֲלִיּוֹן,  
 שֶׁעוֹמֵד בְּיָדָיו וְלֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים, וְתָמִיד מְלֵא  
 מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, וְכָל הַבְּרָכוֹת וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל  
 הַמְּנוֹרוֹת כָּלֵם מִתְּבָרְכִים וּנְאוֹרִים מִשָּׁם. שֶׁמֶן  
 לְמָאוֹר, לְפַעֲמִים מִתְּמַלֵּא וְלְפַעֲמִים לֹא.

**עוֹד**, הָרִי שְׁנַיִם, כָּתוּב (בראשית א) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת  
 שְׁנֵי הַמָּאוֹרֹת הַגְּדֹלִים וְגו', וְאֵף עַל גַּב  
 שְׁהָרִי פִּרְשׁוּהוּ הַחֲבָרִים וְכֵן הוּא, אֲבָל שְׁנֵי  
 הַמָּאוֹרוֹת הַגְּדֹלִים הָאֵלֶּה – שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וְשֶׁמֶן  
 לְמָאוֹר. עוֹלָם עֲלִיּוֹן וְעוֹלָם תַּחְתּוֹן. אֶחָד זָכָר



וְאַחַד נִקְבָּה. וְכָל זְמַן שֶׁהַזְכָּר וְהַנִּקְבָּה בְּאֵיִם  
 כְּאַחַד, שְׁנִיָּהִם קְרוּיִים בְּלִשׁוֹן זָכָר. וּמִשׁוּם  
 שֶׁהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן נִקְרָא גְדוֹל, בְּשִׁבְלֵו הָעוֹלָם  
 הַתַּחְתּוֹן שֶׁמִּתְחַבֵּר עִמּוֹ בְּכֻלָּל נִקְרָא גְדוֹל.

כִּיּוֹן שֶׁנִּפְרָדִים זֶה מִזֶּה, הֵם נִזְכָּרִים בְּפֶרֶט, כָּל  
 אֶחָד וְאַחַד כְּרֵאוּי לוֹ. זֶה נִקְרָא גְדוֹל, וְזֶה  
 נִקְרָא קָטָן. וּמִשׁוּם כֵּן אָמְרוּ הָרֵאשׁוֹנִים, שְׁיִהְיֶה  
 אָדָם זָנֵב לְאֲרִיּוֹת, וְלֹא רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים. שְׁכַּשְׁהוּא  
 עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאֲרִיּוֹת, נִקְרָא הַכֹּל בְּכֻלָּל שֶׁל אֲרִיּוֹת.  
 זָנֵב הָאֲרִיָּה הוּא אֲרִיָּה בְּלִי הַפְּרָדָה. וְאִם בְּתוֹךְ  
 שׁוּעָלִים, אֶפְלוֹ שֶׁהוּא רֹאשׁ – רֹאשׁ הַשׁוּעָל הוּא  
 שׁוּעָל בְּלִי הַפְּרָדָה, וְנִקְרָא שׁוּעָל.

וְזֶה סוּד הַפְּסוּק הַזֶּה, שֶׁהָרִי בְּרֵאשׁוֹנָה  
 כְּשִׁיּוֹשְׁבִים כְּאַחַד, שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים  
 נִקְרָאוּ, אֶף עַל גַּב שְׁזָה זָנֵב אֶל הָעֲלִיּוֹן. כִּיּוֹן שֶׁזֶּה  
 נִפְרָד מִהָעֲלִיּוֹן כְּבִיכּוֹל לְהִיּוֹת רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים, אִז  
 נִקְרָא קָטָן. וְעַל סוּד זֶה שֶׁמֶן הַמְּאֹר, שֶׁלֹּא פּוֹסֵק  
 לְעוֹלָמִים וְעוֹמֵד בַּעֲלִיָּה עֲלִיּוֹנָה לְשֵׁלֵט בַּיּוֹם.  
 שֶׁמֶן לְמֵאֹר פּוֹסֵק, וְנִקְרָא קָטָן, וְשׁוֹלֵט בְּלִילָה.

וְחִמְיָשָׁה בְּשָׂמִים הֵם לְתוֹךְ שֶׁמֶן וְקִטְרֶת, וְאֶף עַל  
 גַּב שֶׁהִיא אֶחָד – הֵם שְׁנַיִם, וְהַכֹּל אֶחָד.

אֲבַנֵי שָׁהִם וְגו'. כָּל אֱלֹה שְׁלֵשָׁה עָשָׂר הֵם, וְהֵם  
תְּקוּן הַמְּשָׁכָן.

וְחֻזְרָנוּ לְדַבְרִים הָרֵאשׁוֹנִים. זָהָב – הָרִי נֶאֱמַר  
שְׁשַׁבְעָה מִיַּי זָהָב הֵם. וְאִם תֵּאמַר  
שְׁזָהָב הוּא דִין וְכֶסֶף הוּא רַחֲמִים, וְעוֹלָה הַזָּהָב  
לְמַעַלָּה מִמֶּנּוּ – לֹא כֵן! שְׁוֹדָאֵי זָהָב עוֹלָה יוֹתֵר  
הוּא עַל הַכֹּל, אֲבָל זָהָב הוּא בְּדֶרֶךְ סֵתֶם, וְזֶה  
הַזָּהָב הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא שְׁבִיעֵי מְכָל מִיַּי הַזָּהָב,  
וְזֶהוּ הַזָּהָב שֶׁמֵאִיר וְנוֹצֵץ לְעֵינַיִם, וְזֶהוּ  
שְׁכִשְׁוִיּוֹצָא לְעוֹלָם, מִי שֶׁמְשִׁיג אוֹתוֹ טוֹמֵן אוֹתוֹ  
בְּתוֹכוֹ, וּמִשָּׁם יוֹצְאִים וְנִמְשָׁכִים כָּל מִיַּי זָהָב.

מִתֵּי נִקְרָא זָהָב? מִי שֶׁנִּקְרָא זָהָב? כִּשֶׁהוּא  
בְּאוֹר, וּמִתְעַלָּה בְּכַבּוֹד הַפֶּחַד, וְהוּא  
בְּשִׁמְחָה עֲלִיוֹנָה לְשִׂמְחָה אֶת הַתַּחְתּוֹנִים. וְכִשֶׁהוּא  
בְּדִין, כִּשְׁמִשְׁתַּנָּה מֵאוֹתוֹ גֶּן לְגֶן תְּכַלֵּת שָׁחַר  
וְאָדָם, אִזּוֹ הוּא בְּדִין הַקֶּשֶׁה. אֲבָל זָהָב הוּא  
בְּשִׁמְחָה, וּבַעֲלִית הַפֶּחַד שֶׁל שִׁמְחָה עוֹמֵד  
וּבַהֲתַעֲוֹרְרוֹת הַשִּׁמְחָה.

וְכֶסֶף – לְמַטָּה, הַסּוּד שֶׁל זְרוּעַ יָמִין, שֶׁהָרִי  
הָרֵאשׁ הָעֲלִיּוֹן הוּא זָהָב (דִּין), שְׁכַתּוֹב (דְּנִיאל  
ב) אֶתָּה הוּא רֵאשׁ הַזָּהָב. חֲזֵהוּ וְזְרוּעוֹתָיו שֶׁל כֶּסֶף

למטה. (ואימתי נשלם הכסף? כִּאֲשֶׁר הוּא נִכְלָל וְכוּ') וְכִשְׁנִשְׁתַּלֵּם  
הַכֶּסֶף, אִזּוּ נִכְלָל בַּזְהָב, וְסוּד זֶה – (משלי כד) תִּפְוֹחֵי  
זָהָב בְּמִשְׁכִּיּוֹת כֶּסֶף. נִמְצָא שְׁכֶסֶף הוֹפֵךְ לְזָהָב  
וְאִזּוּ נִשְׁתַּלֵּם מִקוּמוֹ. וְלִכֵּן שִׁבְעָה מִיַּי זָהָב הֵם.

וּנְחֻשֶׁת יוֹצֵאת מִזָּהָב וּמִשְׁתַּנָּה לְגֵרְעוֹן, זְרוּעַ  
שְׂמָאל. וְתִכְלֵת – יֵרֶךְ שְׂמָאל. וְתוֹלַעַת  
שְׁנֵי – יֵרֶךְ יָמִין, וְנִכְלָלָת בְּשְׂמָאל. וְשֵׁשׁ – זֶה נֶהָר  
שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, שְׁנוּטֵל כָּל שֵׁשֶׁת הַצְּדָדִים. וְכִמוֹ  
זֶה לְמִטָּה, וְהָרִי פְרָשׁוּיָה וְנִתְבָּאָר.

הָרִי כָּאֵן שִׁבְעַ שֶׁל יוֹבֵל, וְהֵם שִׁבְעַ שֶׁל שְׂמָטָה.  
וְאִף עַל גֵּב שֶׁהֵם שֵׁשׁ, הֵם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה,  
בְּשִׁבְעֵי, שֶׁהוּא רֹאשׁ עֲלֵיהֶם, הָרִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.  
הָרֹאשׁ שְׁעוֹמֵד עַל כָּל הַגּוֹף לְמִטָּה, הָרֹאשׁ  
שְׁעוֹמֵד עַל כָּל אֵיבְרֵי הַגּוֹף הוּא זָהָב. מֵה בֵּין זֶה  
לְזֶה? הַזָּהָב הָעֲלִיּוֹן הוּא בְּסוּד נִסְתָּר, וְשִׁמוֹ הוּא  
זָהָב סָגוּר, סָגוּר וְסִתּוּם מִן הַכֹּל, וְלִכֵּן נִקְרָא סָגוּר,  
שֶׁהוּא סָגוּר מִהָעֵיִן שְׂאִינָה שׁוֹלֵטֶת בּוֹ. הַזָּהָב  
הַתַּחְתּוֹן הוּא יוֹתֵר גָּלוּי. (וְשִׁמוֹ נִקְרָא זָהָב יִרְקֶקֶק וְכוּ').

השלמה מההשמטות (סימן י)

וְשֵׁם שְׁלוֹ נִקְרָא זָהָב יִרְקֶקֶק, וְסוּד זֶה בְּאֵרוֹהוּ  
הַחֲבָרִים. אֶסְתֵּר יִרְקֶקֶת הִיְתָה, צָבַע

הָאֲתָרוּג. וְהַכֹּל אֶחָד. זֶהְבּ, זֶהוּ הָרֵאשׁ הַנֶּעְלָם, אֶף  
עַל גַּב שֶׁהוּא בְּגִלּוּי לְגַבֵּי הַזָּהָב הָעֲלִיּוֹן, עַד  
שִׁימָשֶׁךְ וַיִּשְׁרֶה עַל רֵאשׁ גַּבְרִיאֵל כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.  
וּבְגִלְלֵי זֶה הַכֹּל הוּא בְּסוּד הָעֲלִיּוֹן, וְנִמְשָׁךְ אוֹתוֹ  
הַסּוּד לְמִטָּה הַכֹּל כְּדָגְמָא אַחַת.

**וְעֵשִׂיתָ** כַּפָּרַת וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּכֹל  
פְּרָשָׁה זֹו מְצָאנוּ שֶׁנִּמְסְרָה הָעֵבֹדָה בְּיַד  
מֹשֶׁה, חוּץ מִשְׁתֵּימִים. בְּכֹלֶם כָּתוּב וְעֵשִׂיתָ וְעֵשִׂיתָ,  
וּבְאַרְוֹן וּבְאַפּוֹד כָּתוּב וְעָשׂוּ וְעָשׂוּ, וְלֹא כָּתוּב  
וְעֵשִׂיתָ. מָה הַטַּעַם בְּאַרְוֹן לֹא? בְּגִלְלֵי שֶׁהָאַרְוֹן  
כָּלַל אֶת מֹשֶׁה בְּתוֹכוֹ לְהַאִיר מִמֶּנּוּ, וְצָרִיךְ אַחֲרֵי  
לְתַקֵּן תַּקּוּן וַיְפִי שְׁלוֹ לְעֵלוֹת אוֹתוֹ אֶצְלוֹ. בְּאַפּוֹד,  
לֹא שְׁלוֹ הוּא, וְלֹא הַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ וְלֹא הִצְטַרְכָּה לוֹ  
לְמֹשֶׁה לְעֲשׂוֹת עֲבוֹדָה שֶׁל אַחִיו, שֶׁהָרִי מֹשֶׁה הוּא  
כְּמִלְךָ, וְאַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵין הַמֶּלֶךְ.

**וְאִם** תֹּאמַר, וְהָרִי כָּתוּב (שְׁמוֹת כט) וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת  
אַהֲרֹן, וְאַפְדָּתָ לוֹ, וְנָתַתָּ עָלָיו, וְשַׁמַּתָּ עָלָיו.  
הָרִי כֹל זֶה עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וּכְבוֹדוֹ שֶׁל אַהֲרֹן  
הוּא – לֹא כֵן. אֲלֵא כְּבוֹדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הוּא, שֶׁהָרִי  
הַקָּבִ"ה לֹא רָצָה בְּעֲבוֹדָתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן אֲלֵא עַל יְדֵי  
מֹשֶׁה, וְאַהֲרֹן לֹא יָכַל לְהִתְקַדֵּשׁ אֲלֵא עַל יְדֵי

מִשֶׁה, וּבְכָל צָרִיךְ אֶהְרֵן לְמִשֶׁה, וְכָל זֶה כְּבוֹדוֹ  
שֶׁל מִשֶׁה הוּא. וְעֲשִׂיתָ כַּפָּרֶת.

**בֵּא** רֵא, כְּתוּב בְּפָרְשֵׁה זֹו מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ  
וְכָל אוֹתָם הַחִילוֹת שֵׁשׁ, שֶׁהֲרִי הַקֶּבֶ"ה לֹא  
צָוָה לַעֲשׂוֹת הַמִּשְׁכָּן אֶלֶּא כַּמַּעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ  
לְהִיּוֹת כְּדִגְמַת הַדִּירָה שֶׁל מַעֲלָה וּלְהִתְחַבֵּר זֶה  
בְּזֶה, כְּדִגְמַת הַנְּשָׁמָה וְהַגּוֹף לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

**כְּתוּב** בְּרֵאשִׁית בְּרָא וְגו'. בְּרֵאשִׁית כְּבָר  
בְּאֵרוֹהוּ, אֲבָל סוּד שֶׁל מַעֲשֵׂה הַכַּפָּרֶת  
בָּא כָּאֵן בְּרֵמֵז שֶׁל מַעֲלָה שְׂרִשְׁרֵת שֶׁל מַטְטְרוּ"ן,  
סְתָרֵי הַמִּשְׁכָּן, לְהָרִים מַעֲלַת הַקִּדְשָׁה לְמַעֲלָה  
וּמִטָּה. בְּרֵאשִׁית, רֵאשִׁית הָעֲלִיוֹנָה הַכַּפָּרֶת  
הַשְּׂמוּרָה וְהַנְּסִתָּרֶת שֶׁנִּמְצָאָת מִסוּד נִקְדָּה  
רֵאשׁוֹנָה (הַנְּעֻלְמַת) סְתִימוֹת הָעֲלִיוֹנָה, וְנִפְרָשׁ מִסֶּךָ  
עֲלִיוֹן לְהָאִיר (לְהַתְּטֵהר) תוֹף טְהִירוֹ, נִעְלָם תוֹף  
הַכַּפָּרֶת, מַטְטְרוּ"ן שֶׁנִּאֶחָז מִמִּטָּה לְמַעֲלָה מִתוֹף  
יִרְאֶה שֶׁהוֹלֵכֶת בְּאֵמֶת תוֹף הָאָרֶץ הִיָּה נִמְצָא  
הָאוֹר שֶׁאֵבֵד אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְנִעְלָם הָאוֹר הַהוּא  
בְּגֵן עֵדֶן.

**הַסְּתֵלֵק** לְמַעֲלָה וְלֹא הִתְיָשַׁב בְּמִקוֹמוֹ, שֶׁהֲרִי  
לֹא הִיָּה נִשְׁלָם מִכָּל הַצְּדָדִים, שְׁלִמּוֹת

שֶׁל מִטָּה הָיָה נֶחֱסֵר, שֶׁהָרִי נַעֲשָׂה בְּחֻטְאוֹ שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן, יָרַד לְמִטָּה, נֶחֱבָא תוֹךְ אֵילָנוֹת הַגֶּן, הַתְּפֹשֵׁט שָׁם בְּכָל צְדָדֵי הַגֶּן, עַד שֶׁנּוֹלַד חֲנוּךְ בֶּן יֶרֶד. כִּיּוֹן שֶׁנּוֹלַד, הָיָה נִמְצָא סְמוּךְ לַגֶּן. הַתְּחִיל הָאוֹר הַהוּא לְהָאִיר בְּתוֹכְכֶם, הַתְּרַבֶּה בְּרַבּוּי הַקְּדוּשָׁה וְשָׂרָה עֲלֵיהֶם אוֹר הַמִּתְנוּצֵץ.

**נְכַנְּס** לַגֶּן עֵדֶן, מְצָא שָׁם עֵץ הַחַיִּים וְעַנְפוֹי וּפְרוֹתָיו שֶׁל הָאֵילָן, הַרִיחַ בוֹ וְהִתְיַשֵּׁב תוֹךְ רוּחַ שֶׁל אוֹר הַחַיִּים. בָּאוּ שְׁלֵיחִים מִלְּאֲכִים עֲלִיוֹנִים, לְמַדּוֹ אוֹתוֹ חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, נָתְנוּ לוֹ סֵפֶר שֶׁהָיָה נִסְתָּר תוֹךְ עֵץ הַחַיִּים, וְלָמַד מִמֶּנּוּ וַיֵּדַע דְּרָכָיו שֶׁל הַקָּב"ה וְהִשְׁתַּדַּל אַחֲרָיו. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (בראשית ה) וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. עַד שָׁאוֹתוֹ הָאוֹר נִשְׁלַם בְּתוֹכוֹ.

**כִּיּוֹן** שָׁאוֹתוֹ הָאוֹר נִשְׁלַם לְמִטָּה, רָצָה לַעֲלוֹת לְמִקוּמוֹ וְכַדִּי לְהִרְאוֹת אוֹתוֹ הַשְּׁלֵמוֹת בְּסוּד שֶׁל חֲנוּךְ. יוֹם אֶחָד נִכְנַס תוֹךְ גֶּן עֵדֶן וְהִרְאוּ לוֹ נִסְתָּרוֹת הַגֶּן, וְהִנִּיחַ אוֹתוֹ סֵפֶר וְכָל מַה שֶׁרָאָה בְּחוּץ וְהוּא מְצַנֵּעַ בֵּין הַחֲבָרִים. אַחַר כֵּן הִתְלַבֵּשׁ אוֹתוֹ הָאוֹר תוֹךְ הַלְבוּשׁ, לְהִרְאוֹת לְמַעֲלָה וְלִהְיוֹת בּוֹשֵׁה עִמּוֹ לְכָל אוֹתָם שֶׁעָשׂוּ קִטְרוּג בְּרַבּוֹנָם שְׁלֵא יִבְרָא הָאָדָם בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב

(שם) וְאֵינְנוּ כִּי לָקַח אֶת־אֱלֹהִים. וְאֵינְנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵינְנוּ כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי לָקַח אֶת־אֱלֹהִים, לְצוּרָה אַחֲרַת בְּזָה הוּא נֶעַר תָּמִיד.

וְסוּד זֶה בְּאַרְנוֹ, חֲנוּךְ לְנֶעַר עַל פִּי דְרָכּוֹ, לְהַנְהִיג הָעוֹלָמוֹת כָּלָם. גַּם כִּי יִזְקֵן לֹא יִסוּר מִמְּנָה, שֶׁהָרִי הָיָה בּוֹ וְנִעְשָׂה נֶעַר. בְּחֲנוּךְ נִכְלָל צוּרָה שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הוּא כֶּסֶף שֶׁל אֲדוֹנוֹ. עוֹשֶׂה שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם כַּאֲשֶׁר הָעוֹלָם יוֹצֵא בְּדִין, וְנִקְרָא מִטְטְרוֹ"ן, שֶׁר עַל כָּל חִילוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְזָקֵן הוּא.

נֶעַר, עוֹלָה מֵעוֹלָם לְעוֹלָם וּמִתְיָשֵׁב הָרְגֵז. צוּרָה זֹאת נִפְרָסָה בְּפָרִיסַת הַכַּפָּרַת וְהַצְטִירוֹ בּוֹ בְּאוֹתוֹ מִסֵּךְ שְׁתֵּי צוּרוֹת, אַחַת זָכָר וְאַחַת נְקֵבָה, וְעוֹמְדִים שְׁנֵי תִינוּקוֹת עֲלָמִים אוֹהֲבִים דְּבוּקִים זֶה בְּזֶה. וְסוּד זֶה בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, פָּרִיסַת כַּפָּרַת סְתוּמָה.

אַת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ – שְׁנֵי כְּרוּבִים עוֹמְדִים בְּדְבָקוֹת שֶׁל חֲבִיבוֹת. שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא כְּתוּב, אֲלָא אֵת, לְרַבּוֹת שְׁנֵי כְּרוּבִים כְּאַחַד. כַּפָּרַת זֹאת פְּרוּסָה פְּנִימָה בְּסִתְרֵי הַהִיכָל, וּבְשְׁנֵי צְדָדִים עוֹמְדִים שְׁנֵי אֱלוֹ, בְּרֵאשִׁית עוֹלָה לְמַעְלָה, וְסוּד שְׁלוֹ יוֹרֵד לְמַטָּה.

**כְּדָגְמַת** הַסוּד הַהוּא שֶׁל בְּרֵאשִׁית עוֹלָה לְמַעְלָה  
 לְמַעְלָה וְלֹא נִרְשָׁם בְּסִימָן, יוֹצֵא רֶשֶׁם  
 לְמַטָּה וְנִעֲשִׂית מִמֶּנּוּ כַּפֶּרֶת עַל־יוֹנָה רְשׁוּמָה  
 בְּשִׁלְשָׁה רְשׁוּמִים בְּסוּד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה.  
 מֵאלוֹ הַשִּׁלְשָׁה יֵצְאוּ שִׁלְשָׁה אַחֲרִים, וְהֵם שְׁשָׁה.  
 וְזֶהוּ בְרֵאשִׁית.

**וּנְפִרְסָה** כַּפֶּרֶת זוֹ לְצַד דְּרוֹם וּמַעְרָב, וְהוֹצִיא  
 שְׁנֵי כְרוּבִים כְּאַחַד, זָכָר וּנְקֵבָה,  
 שְׁנַמְצָאִים זֶה לְעַמַּת זֶה. דְּרוֹם הוּא רֹאשׁ, כֹּהֵן  
 בְּרֹאשׁ וְהוּא זָכָר. מַעְרָב הוּא נְקֵבָה, בֵּת יְחִידָה.  
 בֵּת הֵיטָה לְאַבְרָהָם, וְדָאִי. וְזֶה בְּסוּד שֶׁל  
 בְּרֵאשִׁית, בֵּית רֹאשׁ י', כַּפֶּרֶת שֶׁלֹּא נוֹדְעַת עַד  
 שְׁנִפְרְסָה בְּפִרְסָה וְהוֹצִיאָה שְׁנֵי אֵלּוּ. כְּדָגְמַת זֶה  
 אוֹת ה', וְעַל זֶה בֵּת, בֵּית רֹאשׁ, בֵּת לְאַבְרָהָם. י'  
 כַּפֶּרֶת שְׁנִפְרֶסֶת.

**וּחֻזְרַת** הַכַּפֶּרֶת מִמַּעְרָב לְצָפוֹן וּנְפִרְסָת  
 בְּפִרְסָה, וּמִתְגַּלָּה זָכָר שְׁאֲחוּז בְּצַד  
 הַכַּפֶּרֶת וּנְקֵבָה שְׁמִסְתַּתֶּרֶת לְמַטָּה וְנִעֲשִׂית בְּאֵר  
 הַצָּפוֹן. וְסוּד זֶה בְּרֵאשִׁית, בֵּית אִ"ש, י' הִיא  
 הַכַּפֶּרֶת, ר' (י) הִיא הַפִּרְסָה שְׁנִפְרֶסֶת וְנִרְאִית  
 אַחַד וְלֹא שְׁנַיִם, שֶׁהִרִי הַנְּקֵבָה נִכְנַעַת לְמַטָּה.



**וְאֵם** תֹּאמַר, הָאוֹת ר' הַכֹּל פְּרִיסָה אַחַת לְמַעֲלָה  
וּלְמַטָּה – כֶּךָ הוּא, שְׁלֹא נִפְרָד הַשֵּׁם הַזֶּה  
מִזֶּה, הַכֹּל הוּא אֱלֹהִים. חֲזָרָה הַכִּפְּרֶת מִמַּעַרְב  
לְמִזְרָח, נִפְרָסָה פְּרִיסָתָהּ לְשְׁנֵי צְדָדִים, בְּצַד  
הַמִּזְרָח וּבְצַד הַמַּעַרְב. כִּיּוֹן שֶׁהַכִּפְּרֶת עוֹמֶדֶת  
בְּמִזְרָח וּבַמַּעַרְב, אֲזִי שִׁמְחָה נִמְצָאת וְחִבּוּר  
כָּרְאוּי, וּבֵת זוֹ נִכְלָלֶת בְּעֵטְרוֹתֶיהָ כָּרְאוּי וְעוֹמֶדֶת  
בְּשִׁלְמוֹתָהּ. וְאִזּוֹ הוּא בְּסוּד שְׁלוֹ, בְּרֵאשִׁית, בְּלֹא  
פְּרוּד כָּלֵל.

**וּכְנֻגָד** שְׁלֹשָׁה זְמַנִּים אֵלּוֹ עוֹלָיִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשָׁה  
זְמַנִּים לְחַג חַגָּם. בְּפִסַּח חוֹזְרֶת הַכִּפְּרֶת  
בְּצַד דָּרוֹם וּמַעַרְב, וְאִזּוֹ אוֹתָהּ בֵּת עוֹמֶדֶת  
בְּאַבְרָהָם וְהִיא בֵּית רֵא"ש, וְשֵׁם הַלֵּל וְלֹא הַלֵּל  
גָּמוּר, שְׁהָרִי שְׁנֵי כְּרוּבִים אֵלּוֹ אֵינָם בְּשִׁלְמוֹת  
כָּרְאוּי, שְׁהָרִי יִשְׁמַעֵאל יוֹצֵא וּמְקַטְרֵג. וּמִיּוֹם  
רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יְמֵי סְכוּת חוֹזְרֶת הַכִּפְּרֶת מְצַפּוֹן  
לְמַעַרְב, אִזּוֹ אוֹתָהּ בֵּת נִכְנַעַת וְעוֹמֶדֶת בְּיִצְחָק  
וְלֹא בְּשִׁמְחָה, וְהִיא בֵּית א"ש, וְהֵם אֵינָם  
בְּשִׁלְמוֹת. וְעַל זֶה אֵין שֵׁם הַלֵּל כָּלֵל, שְׁהָרִי עֵשׂוֹ  
יוֹצֵא וּמְקַטְרֵג.

**בְּסִכּוּת** עוֹלָה בֵּת זוֹ וְנִשְׁלַמֶת בּוֹ בְּיִצְחָק  
וּמִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה, וְאִזּוֹ הַלֵּל גָּמוּר,

עַד שְׁנִרְגַע הָרְגֵז וְהַחֲבוּר נִמְצָא. בְּשָׁבוּעוֹת,  
 עֲצָרָת, חוֹזֶרֶת הַכִּפְּרֶת בְּצַד מְזָרַח וּמַעֲרֵב וְאִז  
 שְׁלֵמוֹת נִמְצָאוּ, וְחִבִּיבוֹת וּדְבָקוֹת הֵיא בְּכָל  
 הַצְּדָדִים וְשִׁמְחָה שֶׁל עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. וְאִז,  
 (תהלים מט) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. וּבְשִׁלְשָׁה  
 זְמַנִּים אֵלוֹ חוֹזֶרֶת הַכִּפְּרֶת בְּצְדָדֶיהָ כְּרָאוּי.

**כִּפְּרֶת** זוֹ נִפְרָסֶת לְמַעַלָּה תּוֹךְ אוֹתָהּ נִקְדָּה  
 נְעֻלְמַת בָּאוֹר הָרֵאשׁוֹן שְׁנִפְרָס, וְאַחַר  
 כֵּן נִפְרָסֶת בְּשִׁלְמוֹת וְשׁוֹרָה עַל הַפְּרִיסָה  
 הָרֵאשׁוֹנָה. וְכֹאֲשֶׁר סוֹכְכִים פְּנֵי הַכְּרוּבִים עַל  
 כִּפְּרֶת זוֹ כְּדִי לְסוֹכֵךְ עַל הַכִּפְּרֶת שְׁלֵא תִהְיֶה  
 בְּגִלוּי, כְּפוֹרֶת - כִּפְּרֶת כְּתוּב. וְכֹאֲשֶׁר בָּא  
 הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן, אוֹתָם הַכְּרוּבִים מְכִים בְּכַנְפֵיהֶם  
 וּמַעֲלִים אוֹתָם לְמַעַלָּה, וְאוֹמְרִים שִׁירָה מֵרַבּוּי  
 הַשְּׁמִחָה הַהֵיא שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר. וּכְדָגְמַת זֶה  
 הוּא לְמַטָּה, וְהַכִּפְּרֶת חוֹזֶרֶת, וּמֵאוֹתָם הַשְּׁלֵשָׁה  
 וְהָאֶחָד הָיוּ כְּרוּבִים יָמִין וּשְׂמָאל. הַיָּמִין שׁוֹרָה  
 בּוֹ רוּחַ שֶׁל מַעַלָּה מֵאוֹתוֹ צֵד. וְהַשְּׂמָאֵלִי  
 שְׁהִיָּה לְמַעֲרֵב בְּחֹזֶרֶת הַכִּפְּרֶת, עוֹמֵד אֶצְלוֹ  
 בְּצַד שְׂמָאלוֹ, וְשׁוֹרָה בּוֹ רוּחַ נִקְבָּה,  
 וּמִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה בְּחִבִּיבוֹת שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה.  
 וְכֵן לְכָל הַצְּדָדִים בְּסָבוּב הַכִּפְּרֶת, וּלְעוֹלָם הֵם

שָׁנִים, זָכַר וּנְקָבָה, לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה הֵם  
שָׁנִים וְלֹא יוֹתֵר.

**וְאִם** תֹּאמַר לְמַעְלָה, הוֹאִיל (וְלֹא) צָרִיךְ דְּבִקוּת  
בַּכַּפֶּרֶת אֵיךְ תִּחְזֹר הַכַּפֶּרֶת? וְדַאי בְּאוֹתָהּ  
הַחֲזָרָה מִתְדַבְּקִים זֶה בְּזֶה וְתָמִיד נִדְבָק בָּהּ.  
וְכַדְגָּמַת הַכְּרוּבִים שֶׁהֵם לְמַעְלָה, כִּף עוֹמְדִים עַל  
אוֹת וְנֵס, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַסּוּד שֶׁכָּתוּב פְּרֹשֵׁי כְּנָפִים  
סֹכְכִים, וְלֹא כָּתוּב פְּרוּשֵׁי כְּנָפִים סֹכּוּכִים. אֶלֶּא  
עַל אוֹת וְנֵס הָיוּ עוֹמְדִים.

**זְמַנִּים** יְדוּעִים הָיוּ מֵעַלְמֵי כְּנָפֵיהֶם וּפּוֹרְשֵׁים  
אוֹתָם לְמַעְלָה בְּכָל יוֹם, וְהָיוּ מְסַתְדָּרִים  
וּמְחַפִּים עַל הַכַּפֶּרֶת, וְעַל זֶה בְּאוֹת וְנֵס הָיוּ  
עוֹמְדִים. בְּכָל מְקוֹם שָׁרוּחַ עֲלִיוֹנָה הִיְתָה בָּאָה  
וְשׁוֹרָה, וְדַאי בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁשׁוֹרָה יֵשׁ בּוֹ מִמְּשׁוֹת  
וְעוֹמֵד בְּאוֹת וְנֵס. בֶּן אָדָם שֶׁהוּא מֵעֶפֶר, וְעַד  
שֶׁלֹּא שׁוֹרָה בּוֹ נִיצוּץ שֶׁל רוּחַ שֶׁל מַעְלָה – אֵין  
בּוֹ מִמֶּשׁ. כִּיּוֹן שֶׁשׁוֹרָה עָלָיו, יֵשׁ בּוֹ מִמְּשׁוֹת וְקָם  
עַל עֲמָדוֹ.

**וְאִם** תֹּאמַר, זֶה לְבִדּוֹ? בֵּא רְאֵה מִמַּטָּה אֶהְרֵן  
שֶׁהוּא עֵץ בְּלֹא מִמְּשׁוֹת כְּלָל, כִּיּוֹן שֶׁשָּׁלַח  
בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵעַט רוּחַ, קָם עַל עֲמָדוֹ

וְנַעֲשֶׂתָהּ מִמֶּנּוּ בְרִיָּה מִמֶּשׁ. וּמָה עֵץ שְׂאִין דָּרְכוּ  
 בְּכֹךְ, כִּיּוֹן שְׂשַׁלַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹ מְעַט  
 רוּחַ, עָמַד עַל עַמְדוֹ וְהָיָה בּוֹ מִמֶּשׁ – כְּרוּבִים  
 שֶׁהֵם קְדוּשִׁים וְעוֹמְדִים בְּקִדְשָׁהּ כְּדִגְמַת מַעְלָה  
 עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

**בְּכָל** זְמַן שִׁישְׂרָאֵל הָיוּ זַכָּאִים, הַכְּרוּבִים הָיוּ  
 דְבוּקִים בְּדְבוּק פָּנִים בְּפָנִים. כִּיּוֹן שְׂסָרְחוּ,  
 הָיוּ חוֹזְרִים פְּנִיָּהֶם זֶה מִזֶּה. מִנֵּיִן הָיוּ יוֹדְעִים?  
 כָּאֵן נִחְלְקוּ עֲמוּדֵי הָעוֹלָם. אָבֵל בְּעֶשֶׂן שֶׁל  
 הַקְּרָבָנוֹת וּבְקָרְבָנוֹת עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ וְהַכֹּהֲנִים  
 כְּאֲשֶׁר מְבָרְכִים אֶת הָעָם – בְּאֵלוֹ הַשְּׁלֵשָׁה הָיוּ  
 יוֹדְעִים סוּד הַכְּרוּבִים שְׂמַחֲזִירִים פָּנִים זֶה מִזֶּה,  
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּתִשׁוּבַת בְּנָיו.

**בְּעֵשֶׂן** הַקְּרָבָנוֹת, כְּאֲשֶׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל זַכָּאִים, עָנַן  
 הָיָה עוֹלָה לְמַעְלָה בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל כַּמְקַל  
 מְעֹטֵר, אִם לְצַד מִזְרַח אִם לְצַד מַעְרָב אוֹ בְּכָל  
 קְצוֹי הָעוֹלָם – בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה עוֹלָה. וְכֹאֲשֶׁר  
 לֹא נָטָה לִימִין אוֹ לְשְׂמָאל, אֲזִי רְצוֹן נִמְצָא לְמַעְלָה  
 וּמִטָּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה בְּמַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל  
 יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה יִתְרָה.

**בְּקָרְבָן** שֶׁעַל הַמִּזְבֵּחַ, כְּאֲשֶׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל  
 זַכָּאִים, הָיְתָה נִרְאֵית עַל גְּבֵי אֵשׁ

הַמְזַבַּח דְּמוֹת שֶׁל אַרְיָה שְׂאוּכַל קְרַבְנוֹת עַל  
הַמְזַבַּח. וְכַאֲשֶׁר לֹא הָיוּ זִכָּאִים, הָיוּ רוֹאִים דְּמוֹת  
כָּל רֹבֵץ עַל הַמְזַבַּח.

הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הָיָה מְבַרֵךְ אֶת הָעַם בְּשַׁעַה שְׁהָיָה  
זוֹקֵף יָדָיו, כַּאֲשֶׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל זִכָּאִים  
וְרֵאוּיִים לְבִרְכָה, יָדָיו הָיוּ זְקוּפוֹת בְּזַקִּיפָה בְּלִי  
טְרַחָה כָּלֵל וְהִתְרוּמָמוּ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן. אַז  
הַשְּׂכִינָה הִיָּתָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶן וּמְזַדְקָפוֹת אֱלוֹ  
מַעְצָמָן, וְאִז הָיָה יוֹדַע הַכֹּהֵן שְׂרֵאוּיִים יִשְׂרָאֵל  
לְבִרְכָה וּמְבַרֵךְ אוֹתָם בְּרָצוֹן הַלֵּב.

וְכַאֲשֶׁר יָדָיו הָיוּ כְּבִדִּים וּבְטָרַח רַב הִזְדַּקְפוּ  
וְלֹא יָכַל לְהָרִים אוֹתָן אֲלָא בְּהִרְבָּה  
טְרַח, אַז הָיָה יוֹדַע שֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא שׁוֹרָה עַל יָדָיו  
וְיִשְׂרָאֵל לֹא רֵאוּיִים לְבִרְכָה. בְּגִלְל שְׂבִשְׁעָה  
שֶׁהַשְּׂכִינָה הִיָּתָה בָּאָה לְשֵׁרוֹת עַל יָדָיו, כָּל אוֹתָן  
אֲצַבְעוֹת שֶׁהֵן כְּצוֹרָה הַעֲלִיּוֹנָה, הָיוּ שְׂמֵחוֹת  
בְּשִׂמְחָה לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכִינָה עֲלֵיהֶן, וּפּוֹרְחוֹת  
לְהִזְדַּקֵּף לְמַעְלָה כְּמוֹ שֶׁהָיוּ שְׂמֵחִים הַכְּרוּבִים  
שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, וְכֹל שֶׁפֶן לְמַעְלָה, כְּדֵי לְקַבֵּל  
הַשְּׂכִינָה עֲלֵיהֶם.

וְסוּד זֶה (שְׁמוֹת י"ז) וְיָדֵי מֹשֶׁה כְּבִדִּים וְגו'. מָה  
הַטַּעַם? בְּגִלְל שֶׁאוֹתָהּ שָׁעָה יִשְׂרָאֵל לֹא

היו זכאים, וידי משה כבדו ולא יכל לזקף אותן, שכתוב למעלה (ס) על ריב בני ישראל וגו', ואז נאמר ויבא עמלק, וכבדו ידיו ולא היה יכול לזקף אותן עד שקבל ענש, שכתוב ויקחו אבן וגו' והיה כאשר וגו'.

**כמו** זה גם לוחות האבן כמו הכהן, ועל זה הפרובים, בזמן שהוא שהיו ישראל זכאים, היו פנים בפנים מתדבקים זה בזה. וכאשר לא היו זכאים, היו מחזירים פנים אלו מאלו (זה מזה), ועל סודות אלו היו יודעים אם ישראל זכאים או לא.

**פרובים** – תינוקות, והכל עומד בסוד אחד, שכתוב (הושע יא) כי נער ישראל ואהבהו. ובגלל זה הכל בחדוש הירח תלוי. כמו שמתחדש זה בחדושו, כך הוא הכל. ומשום כך הנער, הם נערים, וזה סוד אשת נעורים, שעומדת על שני נערים בחדוש עליון.

**פרובים** – פנים גדולות ופנים קטנות, ודאי כך הם. פנים נסתרים למעלה שלא מתגלים, ובגללם חדוש הלכנה ומלוי שלה. פנים קטנות למטה, כמו שבארנו בכפרת,

למעלה ומטה בסוד אחד עומדים. את השמים ואת הארץ, אלו הם סוד של שני כרובים, אחד זכר ואחד נקבה, להיות דבוקים אלו באלו בחביבות, כמו שנתבאר את - לרבות מעלה ומטה כאחד, להיות סוד הכרובים בכלל אחד.

**כתוב** (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה, שמחה של שני הכרובים. שהרי תינוקות, כל מה (מי)

שנמצא ביניהם, חוזרות פניו כתינוק ושמח עמם. וסוד זה, כיון ששורה עליהם מי ששורה, חוזר נער בשמחה של הכל וכרצון. אף על גב שחוזר בדין על העולם, כיון ששורה עליהם, חוזר בשמחה, נער קשור בשמחה, והעולם חוזר ברחמים (ברגז). מי שהוא ברגז, יביאו אצלו תינוק וישקט רגזו, ויחזר בשמחה ויעשה עצמו כתינוק, ואז הכל בשמחה.

**ועל** סוד זה נאמר כי נער ישראל ואהבהו. אין אהבה וחביבות, רק בנער. כתוב (שמות לג)

ויהושע בן נון נער לא ימיש. היה עומד תוך המשכן של משה, בגלל שאותו אהל היה אהל משה, ובשעה שהשכינה היתה באה, נמצא שם יהושע שהוא נער, ומיד היה בשמחה וכרצון של השמחה, ויהושע שפניו הם כלבנה בכל, בכל

הסודות שלו כף הָיָה. וְכִיּוֹן שְׁנִבְנָה הַמְשָׁכָן, לֹא הָיָה צָרִיךְ יְהוֹשֵׁעַ לְהִיּוֹת שָׁם, אֲלָא כְּרוּבִים הָיוּ שָׁם וְנִמְצְאִים בְּחִבִּיבוֹת זֶה בְּזֶה, פְּנִים בְּפְנִים כְּנֹעָרִים בְּשִׂמְחָה. וְכִיּוֹן שְׁשׂוּרָה עֲלֵיהֶם, מִיַּד הַכֹּל בְּשִׂמְחָה וְדִין לֹא נִמְצָא כָּלֵל.

**בגלגל** זֶה הַקַּבָּ"ה, שְׂרָצוֹנוֹ בְּעַם יִשְׂרָאֵל, רָצָה לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה לְמִטָּה, לְעוֹרֵר רַחֲמִים וּלְהַעֲבִיר דִּין שְׁלֹא יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וַיְהִי תָמִיד בְּשִׂמְחָה עִמוֹ. זִכָּאִים הֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. כְּתוּב (שְׁמוּאֵל א' ג) וַהֲנַעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרֵת וְגו'. כְּתוּב נֵעַר, וְכְתוּב (תְּהִלִּים צט) וַשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, וְלִמְדוֹ, שְׁקוּל הָיָה מִשֶּׁה כְּנִגְדַּ מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן. אִם שְׁקוּל כְּמִשֶּׁה וְאַהֲרֹן, מִדּוּעַ כְּתוּב נֵעַר, שְׁהָרִי כְּמָה מְדַרְגוֹת הֵן, וְלֹא הָיָה מְגִיעַ אֶפְלוֹ לְמְדַרְגָּה קְטַנָּה שֶׁל מִשֶּׁה, כָּל שָׁכָן לְהִיּוֹת שְׁקוּל כְּשִׁנְיָהֶם?

**אָלֵא** פָּסוּק זֶה כֵּן הוּא: (שם) מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, מִשֶּׁה הוּא נְבִיא נֶאֱמָן עֲלִיוֹן עַל כָּל שְׂאָר הַנְּבִיאִים. אַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, וְהוּא כַּהֵן עֲלִיוֹן עַל כָּל כַּהֲנֵי הָעוֹלָם. שְׁלֹא הָיָה כַּהֵן גָּדוֹל שְׁעוֹלָה בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה כְּאַהֲרֹן. זָכָה אַהֲרֹן לְכַהֲנָה וּנְבוּאָה, נְבִיא וְכַהֵן, מֵה שְׁלֹא זָכָה כַּהֵן אַחֵר. וְאִם



תֹּאמֶר, הָרִי זְכָרְיָה כֹּהֵן וְנָבִיא הָיָה – הַנְּבוּאָה  
הַזֶּהיָה הֵיטָה לְשַׁעָה. (ער כאן מההשמטות).

לְשַׁעָתוֹ הוּא הָיָה, שְׁכָתוּב וְרוּחַ אֱלֹהִים לְבָשָׁה  
אֶת זְכָרְיָה. וְאִם תֹּאמֶר, הָרִי יִרְמִיָּהוּ  
שָׁבוּ כְּתוּב (ירמיה א) בְּטָרָם אֶצְרָךְ בְּכַטָּן יִדְעֵתִיךָ,  
וְהָרִי אַחֲרֵים – אֲלֵא כֻלָּם לֹא זָכוּ לְנְבוּאָה  
וּלְכַהֲנָה עֲלִיוֹנָה כְּמוֹ אֶהֱרֵן, שֶׁהָרִי אֶהֱרֵן זָכָה  
בְּנְבוּאָה עֲלִיוֹנָה עַל כָּל שְׂאָר הַכֹּהֲנִים. זָכָה  
בְּכַהֲנָה עַל כָּלָם.

מִשָּׁה זָכָה בְּנְבוּאָה, וְשִׁמְשׁ בְּכַהֲנָה עֲלִיוֹנָה.  
שְׁמוּאֵל זָכָה בְּשִׁתִּיחֵן. מֵה מִשָּׁה הָיָה  
קוֹרָא וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁיב לוֹ מִיַּד – אָף  
בְּשְׁמוּאֵל כְּתוּב (שמואל-א יב) הֲלֹא קָצִיר חֲטִים הַיּוֹם  
אֶקְרָא אֵל ה' וַיִּתֵּן קִלּוֹת וְגו'. אֲבָל לֹא עָלָה  
לְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה כְּמִשָּׁה. מֵה אֶהֱרֵן הָיָה מְשִׁמְשׁ  
בְּכַהֲנָה אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא – אָף שְׁמוּאֵל הָיָה  
מְשִׁמְשׁ לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל לֹא עָלָה  
בְּשִׁמּוֹשׁ עֲלִיוֹן כְּמוֹ אֶהֱרֵן.

וְהַדְּבָר כֶּן הוּא: שְׁלֶשָׁה הֵם שֶׁהֵיוּ נְבִיאִים  
נְאֻמָּנִים וְשִׁמְשׁוּ בְּכַהֲנָה. אֶחָד מִשָּׁה,  
וְאֶחָד אֶהֱרֵן, וְאֶחָד שְׁמוּאֵל. וְאִם תֹּאמֶר שְׁשִׁמּוּאֵל

לא המְשִׁיף (שמש) בְּכֹהֵנָה, אֶלָּא אַחַר הָיָה שְׁמֵשׁ  
 בְּכֹהֵנָה, וּמִיָּהוּ? יִרְמִיָּהוּ – לֹא כִּף! שְׁהָרִי כְּתוּב  
 (ירמיה א) מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּעֲנֻתוֹת. מִן הַכֹּהֲנִים  
 הָיָה, אָבֵל לֹא שְׁמֵשׁ. וּשְׁמוּאֵל שְׁמֵשׁ בִּימֵי עָלִי,  
 וּמִשָּׁה פַעַם אַחַת כָּל אוֹתָם שְׁבַעַת יְמֵי הַמְּלוּאִים.  
 שְׁמוּאֵל זָכָה לְנֶעַר, שְׁכָתוּב (שמואל-א א) וְהַנֶּעַר  
 נֶעַר. (שם ב) וּשְׁמוּאֵל מְשִׁרֵת. וּמִשׁוּם  
 שְׁעוּמֵד בְּדַרְגָּה הַזֹּה, וְדָאִי שֶׁהוּא כְּמוֹ מִשָּׁה  
 וְאַהֲרֹן. מִי שְׁנוּטֵל אֶת הַנֶּעַר הַזֶּה וְזוֹכֵה בוֹ, זוֹכֵה  
 בְּאוֹתָן דְּרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁעֻמְדוֹ בְּהֵם מִשָּׁה וְאַהֲרֹן.  
 הַכְּרוּבִים הֵם זָהָב, כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהָ, מִשׁוּם  
 שְׁיּוֹצְאִים מִצַּד הַזָּהָב, וְלֹא מְעַרְבֵי  
 בְּהֵם כֶּסֶף וְלֹא גֹן אַחַר, וְזֶהוּ גֹן זָהָב יִרְקָק.  
 בְּמִשְׁכַּן מִתְעַרְבִים הַגֹּנִים זָהָב וְכֶסֶף לְלַכֵּת  
 כְּאַחַד, לְהִיּוֹת סוּד שְׁלִמְעֵלָה בְּאַחַד. עוֹד נַחֲשֵׁת  
 לְהִיּוֹת עִמָּם, וְלְלַכֵּת בֵּין כָּל הַצְּדָדִים, שְׁתַּמְצָא  
 שְׁלֵמוֹת בְּכָל כְּאַחַד, שְׁכָתוּב זָהָב וְכֶסֶף וּנְחָשֵׁת.  
 דְּבַר אַחַר זָהָב וְכֶסֶף – זֶה שְׁחֹזֵר לְכֶסֶף, וְכֶסֶף  
 לְזָהָב, וְהַפֵּל כְּלוּל יַחַד וּבְמִקּוּם אַחַד.  
 בְּשֵׁלֶשׁ צוּרוֹת חוּזֵר: כְּאַשֶׁר צָרִיף לְשִׁמְחָה וְלֹא  
 לְדִין – זָהָב. כְּאַשֶׁר צָרִיף לְרַחֲמִים – כֶּסֶף. כְּאַשֶׁר  
 צָרִיף תִּקְוָה הַדִּין – נַחֲשֵׁת.

**ויעל** זה הסתכל משה במעשה של נחש הנחשת, שכתוב ויעש משה נחש נחשת, והיה יודע המקום של התוף הזהב באותה נחשת, משום שנחש הוא כלשוננו, ומקומו היה יודע. שהרי הקדוש ברוך הוא לא אמר לו אלא עשה לך שרף, והוא בא ועשה נחש נחשת, שכתוב ויעש משה נחש נחשת. מה הטעם?

**אף** מקום היה יודע, ועקר הדבר היה, שהרי בראשונה כתוב וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים, וכתוב נחש שרף. עקרו הוא נחש. ומשום שמשה היה יודע את העקר והשרש והיסוד מאותו מקום, עשה נחש והסתמך עליו. מה הטעם? כי ישראל חטאו בלשונם, שכתוב וידבר העם באלהים ובמשה, ועל זה וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים.

**ומשה** לא הלך אלא אחר העקר ועשה נחש נחשת באותו גון שצריך לו, שהרי מקומו הוא נחשת, והקדוש ברוך הוא לא אמר לו ממה יעשה, ומשה התבונן ועשה אותו מנחשת כפי שצריך למקומו. מנין לנו? שכתוב ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס. מה זה על הנס? על אותו רשם שהוא למעלה.

וְהָרִי שְׁנִינוּ, בְּכָל מְקוֹם הַנְּחָשׁ הַזֶּה הוֹלֵךְ אַחַר  
 סוּד שֶׁל אִשֶׁת חֵיל, וְצָרִיכָה אִשֶׁת זְנוּנִים  
 לְתַקֵּן עֲצָמָה כְּמוֹ שְׁלָה, וְלֹא יִכּוֹלֶה. הָרֶשֶׁם וְהָאוֹת  
 שֶׁל אִשֶׁת חֵיל הוּא הָאוֹת ה', וְכֵן רְאוּי לָהּ. הָרֶשֶׁם  
 הַהוּא שֶׁל אִשֶׁת זְנוּנִים וְהָאוֹת שְׁלָה הוּא כְּמוֹ  
 אוֹתוֹ גִּוֵן (שְׁצָרִיד), וְלֹא הִתְתַּקֵּן לְהֵיוֹת כֶּף, וְהָאוֹת  
 שְׁלָה ק'. הָאוֹת שְׁלָה הִתְתַּקְּנָה בְּתַקּוֹן שֶׁל הָאוֹת  
 ה', (אוֹת ק' בְּאוֹתוֹ גִּוֵן שֶׁל ה', וְלֹא נִתְקְנָה לְהֵיוֹת כֶּף, הָאוֹת שְׁלָה נִתְקְנָה  
 בְּתַקּוֹן שֶׁל הָאוֹת ה') כְּמוֹ קוֹף אֲצֵל בְּנֵי הָאָדָם שֶׁהוֹלֵךְ  
 אַחֲרֵי בְּנֵי אָדָם וְלֹא נִתְקֵן לַעֲשׂוֹת כֶּף. כְּמוֹ כֵן עָשָׂה  
 מֹשֶׁה אֶת אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ עַל אוֹתוֹ רֶשֶׁם שְׁרָאוּי לוֹ,  
 וְתַמִּיד מְתַקֵּן לְהִרְעוּ, וְעָלְיוֹ חֲטָא אָדָם וְגִרְשׁ מִגֵּן  
 עֵדֵן, שִׁיְהִי מְקוֹם דִּיּוּרוֹ כְּמוֹ הַדִּיּוּר שְׁלֹמְעֵלָה.  
**כְּתוּב** (בְּרֵאשִׁית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר.  
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹתוֹ אֹר נִגְנָז וְהַזְדַּמֵּן  
 לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה, שְׁכַתוּב  
 (תְּהִלִּים צו) אֹר זָרַע לְצַדִּיק, לְצַדִּיק וְדַאי סִתָּם. וְאוֹתוֹ  
 הָאוֹר לֹא שִׁמַּשׁ בְּעוֹלָם פְּרֻט לְיוֹם הָרֵאשׁוֹן, וְאַחֲרֵי  
 כֶּף נִגְנָז וְלֹא שִׁמַּשׁ יוֹתֵר.

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֶלְמָלָא נִגְנָז מִכָּל וְכָל, לֹא  
 עוֹמֵד הָעוֹלָם אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד, אֶלָּא נִגְנָז  
 וְנִזְרַע כְּזָרַע הַזֶּה שֶׁעוֹשֶׂה תוֹלְדוֹת וּזְרָעִים

וּפְרוֹת, וּמִמֶּנּוּ הַתְּקִיִּים הָעוֹלָם. וְאֵין לָךְ יוֹם שֶׁלֹּא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ בְּעוֹלָם וּמְקִיִּים הַכֹּל שֶׁבּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶן אֶת הָעוֹלָם. וּבְכָל מְקוֹם שֶׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה בְּלִילָה, חוֹט אֶחָד יוֹצֵא מֵאוֹתוֹ אוֹר גָּנוּז וְנִמְשָׁךְ עַל אוֹתָם שֶׁעוֹסְקִים בָּהּ. זֶהוּ שֶׁפְּתוּב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. בַּיּוֹם שֶׁהוּקָם הַמִּשְׁכָּן לְמַטָּה, מַה כָּתוּב? (שמות מ) וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה לְבַא אֶל אֱהִל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן. מַה זֶה הָעֲנָן? חוֹט אֶחָד הָיָה (עמוד הָעֲנָן) מֵאוֹתוֹ צַד שֶׁל הָאוֹר הָרִאשׁוֹן שִׁיָּצָא בְּשִׂמְחָה בְּכֹל (שֶׁל הַכֹּל) כְּשֶׁנִּכְנַס לְמִשְׁכָּן שְׁלֵמַטָּה, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם (רִאשׁוֹן) לֹא נִגְלָה, אֲבָל שְׂמוּשׁ מִשְׁמֵשׁ בְּעוֹלָם, וְהוּא מְחַדֵּשׁ בְּכֹל יוֹם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

### סדר הלימוד ליום ו' שבט (יום 124 בשנה)

רַבִּי יוֹסִי הָיָה עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וְהָיוּ עִמּוֹ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי חֲזַקְיָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָרִי רָאִינוּ שֶׁמַּעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן הוּא כְּמוֹ מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְהָרִי הַתְּעוֹרְרוֹ הַחֲבָרִים בְּסוּדוֹת שְׁלָהֶם מַעַט, שֶׁלֹּא יָכוֹל אִישׁ לְאַכֵּל בְּפִיו וּלְהוֹשִׁיט יָדוֹ לְתוֹךְ פִּיו וּלְבַלְעַ.

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דְּבָרִים אֱלוֹ נַעֲלָה אוֹתָם לְתוֹךְ**  
 (אצלו) הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא מִתְקַן  
 תְּבִשִׁילִים מִתּוֹקִים, כְּמוֹ שֶׁהִתְקִינָם הָעֵתִיק  
 הַקְּדוּשׁ, נִסְתַּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, וְהוּא מִתְקִין  
 תְּבִשִׁילִים, שְׂאִין בָּהּ מְקוֹם שְׂיָבָא אַחַר וַיִּשְׁפֹּךְ  
 בָּהֶם מֶלַח. וְעוֹד, שְׂיָכוֹל אָדָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת  
 וְלִהְשָׁלִים כְּרִסּוֹ מִכָּל עֲדוּנֵי הָעוֹלָם וְלִהְשָׂאָר, וְבוֹ  
 יִתְקִים (מלכים-ב ד) וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתְרוּ  
 כְּדָבָר ה'.

**פֶּתַח וְאָמַר, (שם-א ה) וְה' נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה**  
 כַּאֲשֶׁר דָּבָר לוֹ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין  
 שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם. פְּסוּק זֶה הָרִי נֹאמַר  
 בְּכֹמָה מְקוֹמוֹת. אָבֵל וְה' - הַסְּכָמָה שְׁלֹמְעֵלָה  
 וּמָטָה כְּאֶחָד. וְה' - הוּא וּבֵית דִּינּוֹ. נָתַן חֲכָמָה -  
 נָתַן, כְּמוֹ שֶׁנּוֹתֵן דּוֹרוֹן וּמִתְנֹת לְאֶהוּבּוֹ. כַּאֲשֶׁר  
 דָּבָר לוֹ - שְׁלֹמוֹת הַחֲכָמָה, בְּעֶשֶׂר, וּבְשָׁלוֹם  
 וּבְשִׁלְטוֹן. זֶהוּ שְׁכָתוּב כַּאֲשֶׁר דָּבָר לוֹ.

**וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה, מָה הַטַּעַם? כִּי**  
 הָיוּ מְכִירִים זֶה עִם זֶה אֶת סֵתֵר הַדְּבָרִים  
 שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים, וּבְנֵי אָדָם אַחֲרִים לֹא הָיוּ יוֹדְעִים  
 לְהִתְבּוֹנֵן וְלִדְעַת בָּהֶם כָּלֵל, וּבְשִׁבִילָם חָזַר חִירָם  
 לְהוֹדוֹת לְשִׁלְמָה בְּכָל דְּבָרָיו.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הַתְּבוּנָן וְהָיָה רוּאָה, שְׁהָרִי אֶפְלוּ  
 בְּאוֹתוֹ דוֹר, שְׁהָיָה שָׁלֵם מְכַל הַדּוֹרוֹת  
 הָאַחֲרִים, לֹא הָיָה רְצוֹן הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שְׁתַּתְּגַלֶּה  
 חֻכְמָה כָּל כֶּף עַל יָדוֹ, (ולא התגלגלה) שְׁתַּתְּגַלֶּה תוֹרָה  
 שְׁהִיתָה נִסְתָּרֶת בְּרֹאשׁוֹנָה, וּפְתַח לָהּ פְּתָחִים. וְאִף  
 עַל גַּב שְׁפָתַח, הֵם נִסְתָּרִים, פָּרַט לְאוֹתָם חֻכְמִים  
 שְׁזָכוּ וּמִגְמָגְמִים בָּהֶם, וְלֹא יוֹדְעִים לְפָתַח בָּהֶם  
 פֶּה. וְהַדּוֹר הַזֶּה שְׂרָבִי שְׁמַעוֹן שְׂרוּי בְּתוֹכוֹ, רְצוֹנוֹ  
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא בְּשָׁבִיל רַבִּי שְׁמַעוֹן,  
 שְׁיִתְגַּלוּ דְּבָרִים נִסְתָּרִים עַל יָדוֹ.

**אָבִי** תִּמְהַנֵּי עַל חֻכְמֵי הַדּוֹר אֵיךְ עוֹזְבִים אֶפְלוּ  
 רַגַע אֶחָד מִלְּעַמֵּד לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן לְעַסֵּק  
 בְּתוֹרָה, בְּעוֹד שְׂרָבִי שְׁמַעוֹן עוֹמֵד בְּעוֹלָם, אָבִל  
 בְּדוֹר הַזֶּה לֹא תִשְׁכַּח הַחֻכְמָה מִן הָעוֹלָם. אוֹי  
 לְדוֹר כִּשֶׁהוּא יִסְתַּלֵּק, וְהַחֻכְמִים יִתְמַעְטּוּ,  
 וְהַחֻכְמָה תִּשְׁתַּכַּח מִהָעוֹלָם.

**אָמַר** רַבִּי יִצְחָק, וְדַאי כֶּף הוּא, שְׁהָרִי יוֹם אֶחָד  
 הִיִּיתִי הוֹלֵךְ עִמּוֹ בְּדֶרֶךְ, וּפְתַח פִּי בְּתוֹרָה,  
 וְרִאִיתִי עֲמוּד עֲנָן נֶעוֹץ מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, וְזָהַר אֶחָד  
 זוֹהַר תוֹף הָעֲמוּד. פְּחַדְתִּי פְּחַד רַב וְאִמְרָתִי:  
 אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁכַךְ הַזְּדִמָּן לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

**מַה כְּתוּב בְּמִשְׁשָׁה?** (שמות לג) וְרָאָה כָּל הָעַם אֶת עֲמוּד הָעֲנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעַם וַהֲשִׁתְּחוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֱלוֹ. נָאָה הוּא לְמֹשֶׁה, שֶׁהוּא נָבִיא נְאֻמָּן עֲלִיּוֹן עַל כָּל נְבִיאֵי הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ דּוֹר שֶׁקָּבְלוּ תוֹרָה עַל הַר סִינַי וְרָאוּ כַּמָּה נְסִים וְכַמָּה גְבוּרוֹת בְּמִצְרַיִם וְעַל הַיָּם. אָבֵל כָּאֵן בְּדוֹר הַזֶּה, הַזְכוּת הָעֲלִיוֹנָה שֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן עָשָׂה – לְהִרְאוֹת נְסִים עַל יָדוֹ.

**וּתְכַלֶּת.** אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תְּכַלֶּת מֵאוֹתוֹ דָּג שֶׁל יָם גִּינוֹסֶר, שֶׁהוּא בְּגוֹרְלוֹ שֶׁל זְבוּלוֹן, וְהִצְטַרְךְ הַגָּוֶן הַזֶּה לְמַעֲשֵׂה הַמְּשָׁכָן שִׁירָאָה הַגָּוֶן הַזֶּה.

**פֶּתַח וְאָמַר,** (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. הָרָקִיעַ הַזֶּה נִבְרָא בַּשָּׁנִי, שֶׁהַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה הוּא מִצַּד הַשְּׂמָאל. וּבַיּוֹם הַשָּׁנִי שֶׁהוּא צַד הַשְּׂמָאל, בּוֹ נִבְרָא גֵיהֶנֶם שִׁיּוּצָא מִתּוֹךְ הַתּוֹף הָאֵשׁ שֶׁל הַשְּׂמָאל, וּבַיָּם נִצְבָּע בּוֹ גּוֹן תְּכַלֶּת, שֶׁהוּא כֶּסֶף הַדִּין.

**וְנוֹמַל** הַיּוֹם הַמַּיִם שֶׁהָיוּ מִצַּד הַיָּמִין, וְאוֹתָם הַמַּיִם שֶׁהָיוּ מִצַּד הַיָּמִין לֹא הִתְגַּלּוּ אֶלָּא



בְּיוֹם שְׁנִי. בְּיוֹם שְׁלוֹ לֹא הִתְגַּלָּה מִיָּם, אֲלֹא הִתְחַלַּף, מִשּׁוּם שְׁנִכְלָל זֶה בְּזֶה וְהִתְבַּסַּס זֶה בְּזֶה. הָאוֹר שֶׁל הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן, הָאוֹר הָרִאשׁוֹן מִכָּל שְׁשֵׁת הָאוֹרוֹת הוּא. וְהָאוֹר הַזֶּה הָיָה בְּצַד הָאֵשׁ, שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָּה י') וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ. וְאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל יִשְׂרָאֵל הָיָה מְצַד הַיָּמִין, נִכְלָל בְּאֵשׁ.

וְהַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מֵאוֹתָם שְׁשֵׁת הַיָּמִים הוּא מִיָּם, וְלֹא שֶׁמֶשׁ מַעֲשֵׂה הַמַּיִם, אֲלֹא מַעֲשֵׂה הָאוֹר, שֶׁהוּא מְצַד הָאֵשׁ, שֶׁהוּא יוֹם שְׁנִי, לְהִרְאוֹת שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא בָּרָא אֶת הָעוֹלָם אֲלֹא עַל שְׁלוֹם, וּבִדְרוֹךְ שְׁלוֹם הַכֹּל הָיָה. הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן, כָּל מֵה שֶׁעָשָׂה, מְצַד חֲבֵרוֹ עָשָׂה. הַיּוֹם הַשְּׁנִי בְּצַד יוֹם הָרִאשׁוֹן עָשָׂה אוֹתוֹ אֲמֵן וְשִׁמְשׁ בָּהּ, שְׁכָל אֶחָד שֶׁמֶשׁ בְּמַעֲשֵׂה חֲבֵרוֹ, לְהִרְאוֹת שֶׁהַכֹּל נִכְלָלוֹ זֶה בְּזֶה. הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הָיָה בְּצַד שֶׁל שְׁנֵיָהֶם, וְבוֹ הָיָה אֲרַגְמָן, וְעַל זֶה כְּתוּב כִּי טוֹב כִּי טוֹב פְּעַמִּים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי.

**תְּכֵלֶת**, זֶה הַיּוֹם הַשְּׁנִי, נִצְבָּע בְּשְׁנֵי גִוְנִים – אָדָם וְשָׁחַר. וְתְכֵלֶת – הָאָדָם הוּא שְׁלוֹ מֵהַיּוֹם הַשְּׁנִי מִמֶּשׁ, כְּעֵין גּוֹן הָאֵשׁ, וְזֶהוּ אֱלֹהִים, וְיֵרֵשׁ גּוֹן הַזֶּהָב, שֶׁהַכֹּל גּוֹן אֶחָד. תְּכֵלֶת יוֹצֵאת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ גּוֹן אָדָם, וְכִשְׁיורֵד לְמַטָּה, הִתְרַחַק

גֵּוֹן אָדָם, וְנִכְנַס לְתוֹךְ אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא הַיָּם, וְנִצְבָּע בְּגוֹן תְּכֵלֶת. אוֹתוֹ אָדָם נִכְנַס לְתוֹךְ הַיָּם וְנִחְלַשׁ גּוֹנוֹ וְהוֹפֵךְ לְתֵכֶלֶת, וְזֶהוּ אֱלֹהִים, אֲבָל אֵינוֹ חִזַּק כְּמוֹ הָרֵאשׁוֹן.

**שָׁחַר**, גֵּוֹן זֶה יוֹצֵא מֵהַתּוֹךְ הָאָדָם כְּשֶׁמֵתְהַתְּךְ וְנִחְלַשׁ לְמִטָּה בְּהַתּוֹךְ הַזֶּהֱמָה, וְיוֹרֵד לְמִטָּה, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָהּ זֶהֱמָה גֵּוֹן אָדָם, מֵהַזֶּהֱמָה הַקְּשָׁה, וּמֵתוֹךְ הַזֶּהֱמָה הַקְּשָׁה הוֹפֵךְ לְשָׁחַר. וְהֵכֵל מֵאוֹתוֹ הָאָדָם הָרֵאשׁוֹן (הַעֲלִיזוּ) הַתְּהַתְּךְ, וְכָל זֶה נִבְרָא בְּשָׁנֵי, וְזֶה נִקְרָא אֱלֹהִים אַחֲרֵים.

הַשָּׁחַר הוּא יוֹתֵר חָשׁוּךְ, שְׁלֹא נִרְאָה הַגֵּוֹן שְׁלוֹ מֵתוֹךְ הַחֲשֵׁךְ. הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כִּף אָמַר, שֶׁהַגֵּוֹן הַשָּׁחַר הַזֶּה הַחֲשׁוּךְ, בְּאִיזָה מְקוֹם נִצְבָּע? אֵלָּא כְּשֶׁאוֹתוֹ אָדָם מֵתְהַתְּךְ בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּמֵתְעַרְבִים הַגֵּוֹנִים, מֵתְהַתְּךְ הַתּוֹךְ הַזֶּהֱמָה לְתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת וְנִעֲשֶׂה מִשָּׁם רֶפֶשׁ וְטִיט, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם נז) וַיִּגְרְשׁוּ מִיָּמִיו רֶפֶשׁ וְטִיט. וּמֵתוֹךְ אוֹתוֹ טִיט שֶׁל הַתְּהוֹמוֹת יוֹצֵא אוֹתוֹ חֲשֵׁךְ, שֶׁהוּא שָׁחַר, וְלֹא שָׁחַר אֵלָּא יוֹתֵר חָשׁוּךְ. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְחֲשֵׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם. לְמָה נִקְרָא חֲשֵׁךְ? מִשּׁוֹם שֶׁהַגֵּוֹן שְׁלוֹ חָשׁוּךְ וּמִחֲשִׁיף אֶת פְּנֵי הַבְּרִיּוֹת, וְזֶהוּ אָדָם וְשָׁחַר, וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא כָתוּב בְּשָׁנֵי כִּי טוֹב.

**וְאֵם** תאמר, וְהָרִי כְּתוּב וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, זֶה מִלְאָךְ הַמּוֹת, וְכֵאֵן אָמַרְתְּ שֶׁלֹא נֶאֱמַר בְּגִלְלוּ כִּי טוֹב – אֲלֵא סוּד הַסּוּדוֹת כָּאֵן, שֶׁהָרִי מִלְאָךְ הַמּוֹת וְדָאִי הוּא טוֹב מְאֹד. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהָרִי כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם יוֹדְעִים שְׂיִמּוּתוֹ וַיַּחְזְרוּ לְעַפָּר, וְרַבִּים הֵם שֶׁחׁוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה לְרַבּוֹנָם מִשּׁוּם פֶּחַד זֶה, וּפּוֹחֲדִים לְחַטָּא לְפָנָיו. רַבִּים פּוֹחֲדִים מֵהַמֶּלֶךְ מִתּוֹךְ שֶׁתְּלוּיָהּ רְצוּעָה לְפָנֶיהֶם. כִּמָּה טוֹבָה אוֹתָהּ רְצוּעָה אֶל הָאָדָם, שֶׁעוֹשֶׂה לָהֶם טוֹבוֹת וְאִמְתּוֹת וּמְתַקְנִים בְּדַרְכֵיהֶם כְּרֵאוּי. וְעַל זֶה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. מְאֹד וְדָאִי.

**סוּד** הַסּוּדוֹת שֶׁלְמִדְנוּ מִתּוֹךְ הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהִנֵּה טוֹב – זֶה מִלְאָךְ הַחַיִּים. מְאֹד – זֶה מִלְאָךְ הַמּוֹת, שֶׁהוּא יוֹתֵר. לָמָּה מִלְאָךְ הַמּוֹת הוּא טוֹב מְאֹד? אֲלֵא כְּשֶׁבְרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הַכֹּל הָיָה מְתַקֵּן טָרָם שֶׁבָּא אָדָם, שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. כִּיּוֹן שֶׁנִּבְרָא אָדָם, עָשָׂה אוֹתוֹ מְתַקֵּן בְּדֶרֶךְ אֱמֶת. זֶהוּ שְׂכָתוּב (קהלת ז') אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יִשָּׂר וְהִמָּה בְקִשּׁוֹ חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים. עָשָׂה אוֹתוֹ יִשָּׂר, וְאַחַר כֵּן סָרַח וּנְטַרְד מִגֵּן עֵדֶן.

גַּן הָעֵדֶן הוּא נְטוּעַ בְּאֶרֶץ בְּאוֹתָן נְטִיעוֹת שְׁנֻטַע  
 אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (בראשית ב)  
 וַיִּטַע ה' אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם. הוּא נְטַע אוֹתוֹ  
 בְּשֵׁם שָׁלֵם, כְּדַגְמַת עֲלִיּוֹן שְׁלֹמֶעֱלָה. וְכֹל  
 הַדְּיוֹקְנָאוֹת הָעֲלִיוֹנִים כָּלָם, מְרַקְמִים וּמְצַיְרִים  
 בְּגַן הָעֵדֶן הַזֶּה שְׁלֹמֶטָה, וְשֵׁם הֵם הַכְּרוּבִים. אֵינָם  
 חֲקוּקִים בְּחֲקִיקוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם מְזַהֵב אוֹ מְדַבֵּר  
 אַחֵר, אֲלָא כָּלָם אִירוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה חֲקוּקִים  
 וּמְצַיְרִים בְּצִיּוֹר מְרַקֵּם, מַעֲשֵׂה יָדֵי אָמֵן שֶׁל הַשֵּׁם  
 הַשָּׁלֵם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָלָם חֲקוּקִים שָׁם.  
 וְכֹל הַדְּיוֹקְנָאוֹת וְהַצִּיּוּרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּלָם  
 מְצַיְרִים שָׁם, וְחֲקוּקִים וּמִתְחַקְקִים שָׁם כָּלָם כְּמוֹ  
 הָעוֹלָם הַזֶּה.

וּמְקוֹם זֶה הוּא מְדוּר לְרוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת, בֵּין  
 אוֹתָן שְׂבָאוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה, בֵּין אוֹתָן  
 שְׂלֵא בְּאוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה וְהֵם עֲתִידִים לָבֵא לְעוֹלָם  
 הַזֶּה. כִּלְכֵן רוּחוֹת מְלַבְּשׁוֹת בְּלִבוֹשִׁים וְגוֹפִים  
 וּפְרָצוּפִים כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְסַתְּכָלוֹת שָׁם  
 בְּזִיו כְּבוֹד רַבּוֹנָם, עַד שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה.  
 בְּשִׁעָה שְׂיוּצָאוֹת מִשָּׁם לָבֵא לְעוֹלָם הַזֶּה,  
 מִתְּפַשְׁטוֹת אוֹתָן רוּחוֹת מְאוֹתוֹ גּוֹף  
 וּלְבוֹשׁ שֶׁל שָׁם, וּמִתְּלַבְּשׁוֹת בְּגוּף וּלְבוֹשׁ שֶׁל

הָעוֹלָם הַזֶּה, וְעוֹשׂוֹת מְדוֹרָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּלִבּוֹשׁ  
וְגוֹף הַזֶּה, שֶׁהוּא מְטַפֵּה סְרוּחָה.

וּבְשִׁמְוֵינֵי זְמַנּוֹ לְלַכֵּת וּלְצִאת מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא  
יוֹצֵא עַד שְׁמֵלֶאךְ הַמּוֹת הַזֶּה מִפְּשִׁיטוֹ  
הַלְּבוּשׁ שֶׁל הַגּוֹף הַזֶּה. כִּיּוֹן שֶׁנִּפְשֵׁט הַגּוֹף  
מֵאוֹתָהּ רוּחַ עַל יְדֵי אוֹתוֹ מִלְּאֲךָ הַמּוֹת, הוֹלֵךְ  
וּמִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ גּוֹף הָאֲחֵר שֶׁבְּגֵן עֵדֶן שֶׁמִּמֶּנּוּ  
הִתְפַּשֵּׁט כְּשֶׁבָא לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין שְׂמִיחָה לְרוּחַ  
פָּרַט לְאוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁל שָׁם, וְשִׂמַּח עַל שֶׁהִתְפַּשֵּׁט  
מִהַגּוֹף הַזֶּה שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוֹף אֲחֵר  
שֶׁלֵם כְּמוֹ שֶׁל (אוֹתוֹ) הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבוֹ יוֹשֵׁב וְהוֹלֵךְ  
וּמִתְבוֹנֵן בְּסוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים, מֵה שֶׁלֵא יִכַּל לְדַעַת  
וּלְהִתְבוֹנֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוֹף הַזֶּה.

וּבְשִׁמּוֹתֵי לְבָשֶׁת הַנִּשְׁמָה בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ שֶׁל אוֹתוֹ  
עוֹלָם, כְּמֵה עֲדוֹנִים וְכְמֵה  
כְּסוּפִים שְׁלֵה שָׁם. מֵה גָרַם לְגוֹף הַזֶּה לְהִתְלַבֵּשׁ  
בוֹ הָרוּחַ? הֲיֵה אוֹמֵר, אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה שֶׁהִפְשִׁיטוֹ  
מִהַלְבוּשִׁים הַלְלוֹ. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֵׂה טוֹב  
עִם הַבְּרִיּוֹת שֶׁלֵא מִפְּשִׁיט מֵהָאָדָם הַלְבוּשִׁים  
הַלְלוּ עַד שֶׁמִּתְקִין לוֹ לְבוּשִׁים אֲחֵרִים נְכַבְּדִים  
וְטוֹבִים מֵאֵלֶּה.

**פָּרַטְו** לְאוֹתָם רְשָׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא חָזְרוּ בְּתִשׁוּבָה  
 שְׁלֵמָה לְרַבּוֹנָם, שְׁמַעְרֻטָּלִים בָּאוּ לְעוֹלָם  
 הַזֶּה וּמַעְרֻטָּלִים יָשׁוּבוּ לְשֵׁם. וְהַנְּשֵׁמָה הוֹלֶכֶת  
 בְּבוֹשָׁה כְּלַפֵּי אַחֲרוֹת, כִּי אֵין לָהּ כָּלֵל לְבוֹשִׁים,  
 וְנִדְוֹנִית בְּאוֹתוֹ גֵּיהֶנָם שְׁבַאֲרָץ מִתּוֹךְ אוֹתָהּ הָאֵשׁ  
 שְׁלֵמְעֵלָה. וַיֵּשׁ מִהֵן שְׁמַצְפָּצְפוֹת וְעוֹלוֹת, וְאֵלוֹ  
 הֵם רְשָׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁחָשְׁבוּ בְּלִבָּם תִּשׁוּבָה וּמִתּוֹ,  
 וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ. אֵלֶּה נִדְוֹנִים שֵׁם  
 בְּגֵיהֶנָם, וְאַחַר כֵּךְ מַצְפָּצְפִים וְעוֹלָיִם.

**רִאָה** כִּמָּה רַחֲמָנוּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם  
 בְּרִיּוֹתָיו, שֶׁאֶפְלוּ שֶׁהוּא רָשָׁע גְּדוֹל וְהִרְהִיר  
 תִּשׁוּבָה וְלֹא יָכַל לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה וּמִתּוֹ, הִרִי וְדָאֵי  
 מְקַבֵּל עֲנֵשׁ עַד שֶׁהוֹלֵךְ בְּלֵי תִשׁוּבָה. אַחַר כֵּךְ  
 אוֹתוֹ הִרְצוֹן שֵׁשׁ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, לֹא זָז מִלְּפָנָי  
 הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקַן לְאוֹתוֹ  
 רָשָׁע מְקוּם בְּמִדּוֹר הַשָּׂאוֹל, וְשֵׁם מַצְפָּצֵף  
 תִּשׁוּבָה. שֶׁהִרִי אוֹתוֹ רָצוֹן יוֹרֵד מִלְּפָנָי הַקָּדוֹשׁ  
 בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹבֵר כָּל הַשׁוֹמְרִים (לְאַחַר שֶׁקֵּבֵל עָנְשׁוּ, אוֹתוֹ  
 רָצוֹן טוֹב שֶׁהֵנִיחַ אוֹתוֹ רָשָׁע לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, עוֹלָה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וְלֹא  
 זָז מִשֵּׁם עַד שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקַן לְאוֹתוֹ רָשָׁע מְקוּם בְּמִדּוֹר הַשָּׂאוֹל, וְאֵז  
 אוֹתוֹ רָצוֹן יוֹרֵד מִלְּפָנָי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹבֵר אֵת כָּל הַשׁוֹמְרִים) שֶׁל  
 שְׁעָרֵי מִדּוֹרֵי הַגֵּיהֶנָם, וּמִגִּיעַ לְאוֹתוֹ מְקוּם שְׂאוֹתוֹ

הֲרָשַׁע שָׁם, וּמָכָה בּוֹ וּמְעוֹרָר אֶת אוֹתוֹ רְצוֹן  
כְּמִקְדָּם. וְאִזּוּ מִצְפָּצֶפֶת אוֹתָהּ נִשְׁמָה לְעֵלוֹת מִתּוֹךְ  
מְדוֹר הַשָּׂאוֹל.

**וְאִין** רְצוֹן טוֹב שֶׁנֶּאֱבָד מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ,  
וּמְשׁוּם כֵּן אֲשַׁרִי אוֹתוֹ מִי שֶׁמְהַרְהֵר  
הֲרַהוּרִים טוֹבִים לְרַבּוֹנוֹ. שְׂאָף עַל גַּב שְׂלֵא יִכַּל  
לְעֲשׂוֹת אוֹתָם, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלֶה אֶת  
רְצוֹנוֹ כְּאִלוֹ עֲשֵׂה, וְזֶה לְטוֹב. אֲבָל רְצוֹן לְרַע –  
לֹא, פָּרַט לְהַרְהוֹר שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת,  
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

**אוֹתָם** שְׂלֵא הֲרַהּרוּ תְּשׁוּבָה, יוֹרְדִים לְשָׂאוֹל,  
וְלֹא עוֹלִים מִשֵּׁם לְדוּרֵי דוּרוֹת. עֲלִיָּהֶם  
כְּתוּב (אִיּוֹב ו') כִּלָּה עָנָן וַיִּלֶךְ בֵּין יוֹרֵד שְׂאוֹל לֹא  
יַעֲלֶה. עַל הָרֵאשׁוֹנִים כְּתוּב (שְׁמוּאֵל-א ב') ה' מִמִּית  
וּמַחֲיֶה מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל.

**אָמַר** רַבִּי יְהוּדָה, דִּין שֶׁל עֲנָשֵׁי הַגִּיָּהֲנָם, הָרִי  
לְמַדְנּוֹ שֶׁהוּא לְדוֹן שָׁם אֶת הַרְשָׁעִים. עַל  
מָה נְדוֹנִים בְּאֵשׁ הַגִּיָּהֲנָם? אֵלֶּא גִיָּהֲנָם הִיא אֵשׁ  
דּוֹלְקַת יָמִים וְלִילוֹת, כְּמוֹ שֶׁהַרְשָׁעִים מִתְחַמְּמִים  
בְּאֵשׁ שֶׁל יֵצֵר הָרַע לְעֵבֹר עַל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה. בְּכָל  
חַמּוּם וְחַמּוּם שֶׁהֵם מִתְחַמְּמִים בִּיצֵר הָרַע, כֵּן  
בוֹעֶרֶת אֵשׁ הַגִּיָּהֲנָם.

**פַּעַם** אַחַת לֹא נִמְצָא יֵצֵר הָרַע בְּעוֹלָם, שֶׁהַכְּנִיסוֹ  
 אוֹתוֹ לְתוֹךְ חוֹתֵם בְּרִזְל בְּנֻקַּב תְּהוֹם רַבָּה,  
 וְכָל אוֹתוֹ זְמַן כְּבַתָּה אֵשׁ הַגִּיהֵנִם וְלֹא בְעֵרָה כָּלָל.  
 חֲזוֹר יֵצֵר הָרַע לְמְקוֹמוֹ – הִתְחִילוּ רִשְׁעֵי הָעוֹלָם  
 לְהִתְחַמֵּם בּוֹ, וְהִתְחִילָה אֵשׁ הַגִּיהֵנִם לְבַעַר, שֶׁהָרִי  
 הַגִּיהֵנִם לֹא בּוֹעֵר אֶלָּא בַחֵם שֶׁל תִּקְוָה הַיֵּצֵר הָרַע  
 שֶׁל הָרִשְׁעִים. וּבְאוֹתוֹ הַחֵם אֵשׁ הַגִּיהֵנִם בּוֹעֵרֶת  
 יָמִים וְלֵילוֹת וְלֹא שׁוֹכֶכֶת.

**שְׁבַעָה** פְּתָחִים הֵם לַגִּיהֵנִם, וַיֵּשׁ שָׁם שְׁבַעָה  
 מְדוּרִים. שְׁבַעָה מִיַּי רִשְׁעִים הֵם: רַע.  
 בְּלִיעֵל. חוּטָא. רִשָּׁע. מִשְׁחִית. לִץ. יְהִיר. וּכְנַגֵּד  
 כָּלֵם יֵשׁ מְדוּרִים לַגִּיהֵנִם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי  
 לוֹ. וּכְפִי אוֹתָהּ מַעֲלָה שְׁחָטָא בָּהּ אוֹתוֹ הָרִשָּׁע, כִּף  
 נוֹתְנִים לוֹ מְדוּר בַּגִּיהֵנִם.

**וּבְכָל** מְדוּר וּמְדוּר יֵשׁ מְלֶאךָ מְמַנֶּה עַל אוֹתוֹ  
 מְקוֹם תַּחַת יָדוֹ שֶׁל דּוּמָה, וְכַמָּה אֶלְף  
 וְרַבּוּא עֲמוֹ שְׁדַנִּים אֶת הָרִשְׁעִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד  
 כְּרָאוּי לוֹ בְּאוֹתוֹ מְדוּר שֶׁהוּא שָׁם.

(אש הגיהנם שלמעלה מגיעה לגיהנם שלמטה) אש הגיהנם לְמַטָּה  
 מְגִיעָה מִתּוֹךְ אֵשׁ הַגִּיהֵנִם שְׁלַמְעָלָה, וּמְגִיעָה  
 לַגִּיהֵנִם הַזֶּה שְׁלַמְטָה, וּבוֹעֵרֶת בְּאוֹתָהּ הִתְעוֹרְרוֹת



החם של הרשעים, שמחממים את עצמם תוך יצר הרע, וכל אותם מדורים דולקים שם.

**מקום יש בגיהנם, ויש שם דרגות שנקראו צואה רותחת, ושם היא זהמת הנשמות, אותן שמתלכלכות מכל הזהמה של העולם הזה. ומתלבנות ועולות, ונשארת שם אותה זהמה, ואותן דרגות רעות שנקראות צואה רותחת התמנו על אותה זהמה, ואש הגיהנם שולטת באותה זהמה שנשארה.**

**ויש רשעים, אותם שמתלכלכים בחטאיהם תמיד ולא מתלבנים מהם, ומתו בלי תשובה, וחטאו והחטיאו אחרים והיו תמיד קשי ערף, ולא נשברו לפני רבונם בעולם הזה. אלו נדונים שם באותה זהמה ובאותה צואה רותחת שלא יוצאים משם לעולמים. אותם שמשחיתים דרכם על הארץ ולא חששו לכבוד רבונם בעולם הזה, כל אלה נדונים שם לדורי דורות ולא יוצאים משם.**

**בשבתות ובחדשים ובזמנים ובחגים, באותו מקום האש שוככת ולא נדונים, אבל לא יוצאים משם כשאר הרשעים שיש להם**

מְנוּחָה. כָּל אוֹתָם שְׁמַחֲלָלִים שְׁבֵתוֹת וְזַמְנִים וְלֹא חוֹשְׁשִׁים לְכַבוֹד רַבּוֹנָם כָּלֵל כְּדִי לְשַׁמֵּר אוֹתָם, אֲלֵא מַחֲלָלִים בְּפִרְהֶסְיָה – כְּמוֹ שֶׁהֵם לֹא שָׁמְרוּ שְׁבֵתוֹת וְזַמְנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ גַּם לֹא שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאֵין לָהֶם מְנוּחָה.

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי**, אַל תֹּאמְרוּ כֵן, אֲלֵא הֵם שׁוֹמְרִים שְׁבֵתוֹת וְזַמְנִים שֶׁם בְּגִיּהֵנָם בְּעַל כְּרָחִם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵלֶּה אוֹתָם עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת שֶׁלֹּא הִצְטוּוּ, שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שְׁבֵת בְּעוֹלָם הַזֶּה, שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ שֶׁם בְּעַל כְּרָחִם.

**בְּכָל עָרֵב שְׁבֵת כְּשֶׁמִּתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם**, הַכְּרוֹזִים הוֹלְכִים בְּכָל אוֹתָם מְדוּרֵי הַגִּיּהֵנָם: הַסְּתַלְקוּ דִּינֵי הָרְשָׁעִים, שֶׁהָרִי הַמְּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בָּא, וְהַיּוֹם מִתְקַדֵּשׁ, וְהוּא מִגֵּן עַל הַכֹּל. וּמִיֵּד מִסְּתַלְקִים הַדִּינִים וַיֵּשׁ לְרְשָׁעִים מְנוּחָה. (וְכָל אוֹתָם

מַחֲלִי שְׁבֵתוֹת וּמוֹעֲדִים בְּפִרְהֶסְיָא, דִּינִים מִסְּתַלְקִים מִעֲלֵיהֶם) (וְאִפְלוּ עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת שֶׁלֹּא נִצְטוּוּ לְשַׁמֵּר שְׁבֵתוֹת וּמוֹעֲדִים, שֶׁם שׁוֹמְרִים בְּעַל כְּרָחִם) אֲבָל אֵשׁ הַגִּיּהֵנָם לֹא שׁוֹכֶכֶת מֵעַל אֵלֶּה שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שְׁבֵת לְעוֹלָמִים, וְכָל רְשָׁעֵי הַגִּיּהֵנָם שׁוֹאֲלִים עֲלֵיהֶם: מַה שׁוֹנִים אֵלֶּה שָׂאִין לָהֶם מְנוּחָה מִכָּל הָרְשָׁעִים שֶׁל כָּאן?! וְאוֹתָם בְּעַלֵּי הַדִּין מְשִׁיבִים לָהֶם: אֵלֶּה הֵם הָרְשָׁעִים

שְׁכַפְרוּ בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָבְרוּ עַל כָּל  
הַתּוֹרָה. מִשּׁוֹם שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שַׁבַּת שָׁם, לָכֵן אֵין  
לָהֶם מְנוּחָה לְעוֹלָמִים.

**וְכָל** אוֹתָם הִרְשָׁעִים יוֹצְאִים מִמְּקוֹמָם, וְנִתְּנָת  
לָהֶם רִשׁוּת לְלַכֵּת וּלְרְאוֹת אוֹתָם. וּמִלֶּאֱדָ  
אֶחָד שֶׁשָּׁמוּ סִנְטְרִיא"ל הוֹלֵךְ וּמוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ  
הַגּוֹף שֶׁלָּהֶם וּמְכַנְּסוֹ לְגִיּהֵנָם לְעֵינֵי הִרְשָׁעִים,  
וְרוֹאִים אוֹתוֹ שֶׁמַּעֲלָה תוֹלְעִים, וְלִנְשָׁמָה אֵין  
מְנוּחָה בְּאֵשׁ הַגִּיּהֵנָם.

**וְכָל** אוֹתָם הִרְשָׁעִים שֶׁשָּׂם סוֹכְבִים אֶת אוֹתוֹ  
הַגּוֹף וּמְכַרְזִים עָלָיו: זֶהוּ פְלוֹנֵי הִרְשָׁע  
שֶׁלֹּא חָשַׁשׁ לְכְבוֹד רְבוּנוֹ, וְכָפַר בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא, וְכָפַר בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה. אוֹי לוֹ! טוֹב שֶׁלֹּא  
נִבְרָא וְלֹא יָבֵא לְדִין הַזֶּה וְלַבּוֹשָׁה הַזוֹ! זֶהוּ  
שֶׁכְּתוּב (ישעיה טו) וַיֵּצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים  
הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי תוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא  
תִכָּבֵה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר. כִּי תוֹלְעֵתָם לֹא  
תָמוּת – מִן הַגּוֹף. וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֵה – מִן הַנְּשָׁמָה.  
וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר – וְהָיוּ דֵי רָאוֹן, עַד שֶׁכָּל  
רְשָׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁל שָׁם יֵאמְרוּ דֵי לְרֵאֵיהֶם הַזוֹ.

**רַבִּי יוֹסִי אָמַר**, וַדַּאי כִּף זֶה, מִשּׁוֹם שֶׁשַׁבַּת הִיא  
כְּנֶגֶד כָּל הַתּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה הִיא אֵשׁ – מִשּׁוֹם

שְׁעָבְרוּ עַל אֵשׁ הַתּוֹרָה, הָרִי אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם דּוֹלֵק,  
שְׁלֹא שׁוֹכֵף מֵעֲלֵיהֶם לְעוֹלָמִים.

**אָמַר** רַבִּי יְהוּדָה, לְאַחַר כְּשִׁיּוּצָאֵת שְׁבַת, בָּא  
אוֹתוֹ מִלְּאָף וּמִחֲזִיר אוֹתוֹ גּוֹף לְקַבְרוֹ,  
וְנִדְוָנִים שְׁנִיָּהֶם, זֶה לְצַדּוֹ וְזֶה לְצַדּוֹ. וְכָל זֶה בְּעוֹד  
שְׁהַגּוֹף קָיָם עַל בְּרִיו, שְׁהָרִי כִּיּוֹן שְׁהַגּוֹף נִתְעַכֵּל,  
אֵין לַגּוֹף אֶת כָּל הַדִּינִים הַלְלוֹ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא כְּתוּב בּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמַתּוֹ.

**כִּל** רְשָׁעֵי הָעוֹלָם, בְּעוֹד שְׁהַגּוֹף שָׁלֵם בְּכָל  
אֵיבָרָיו בְּתוֹךְ הַקֶּבֶר, נִדְוָנִים גּוֹף וְרוּחַ, לְכָל  
אֶחָד דִּין כְּרֹאוּי לוֹ. כִּיּוֹן שְׁהַגּוֹף נִתְעַכֵּל, דִּין הָרוּחַ  
שׁוֹכֵף. מִי שְׁצָרִיף לְצֵאת, יוֹצֵא. וּמִי שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת  
עֲלֵיהֶם מְנוּחָה, יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה. וּמִי שְׁצָרִיף  
לְהִיּוֹת עֶפֶר וְאֶפֶר תַּחַת רַגְלֵי הַצַּדִּיקִים, כָּל אֶחָד  
וְאֶחָד כְּרֹאוּי לוֹ נַעֲשֶׂה לוֹ.

**וְלִבָּן** כְּמָה טוֹב לָהֶם, בֵּין לְצַדִּיקִים בֵּין לְרְשָׁעִים,  
לְהִיּוֹת גּוֹפֵם דְּבוּק בְּאָרֶץ וּלְהִרְקֵב בְּתוֹךְ  
הָעֶפֶר לְזִמְן קָרוֹב וְלֹא לְהִיּוֹת בְּקִיּוּם כָּל אוֹתוֹ זְמַן  
רַב, כִּדִּי לְדוֹן גּוֹף וְנַפְשׁ וְרוּחַ תָּמִיד (בְּכָל יוֹם). שְׁהָרִי  
אֵין לָף כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק בְּעוֹלָם שְׁאֵין לוֹ דִּין  
הַקֶּבֶר, מִשּׁוּם שְׁאוֹתוֹ מִלְּאָף הַמְּמַנֶּה עַל הַקֶּבֶרִים

עומד על הגוף וְדָן אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם. אִם  
לְצַדִּיקִים כֶּן - עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה לְרָשָׁעִים.

**וּבְזִמְנָן** שֶׁהַגּוֹף נִרְקַב וְנִבְלָה בְּעֶפְרוֹ, הָרִי הַדִּין  
שׁוֹכֵךְ מִהַכֵּל, פָּרַט לְאוֹתָם חֲסִידִים  
הָעֲמוּדִים שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁהֵם רְאוּיִים לְהַעֲלוֹת  
נִשְׁמָתָם לְאוֹתוֹ מִקּוּם עֲלִיוֹן שְׂרָאוּי לָהֶם, וּמַעֲטִים  
הֵם בְּעוֹלָם.

**כִּי** אוֹתָם הַמֵּתִים שֶׁל הָעוֹלָם, כֻּלָּם מֵתִים עַל יְדֵי  
הַמְּלֶאךָ הַמְּשַׁחֵית, פָּרַט לְאוֹתָם שְׁמֵתִים

**בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה** (וְכֻלָּם מֵתִים עַל יְדֵי הַמְּלֶאךָ הַמְּשַׁחֵית, שֶׁהוּא מְלֶאךָ  
הַמּוֹת, וְכֹל אוֹתָם הַמֵּתִים שֶׁבְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה) שֶׁלֹּא מֵתִים עַל יְדוֹ,  
אֲלָא עַל יְדֵי מְלֶאךָ הַרְחָמִים שֶׁשׁוֹלֵט בְּאַרְץ.

**אָמַר** רַבִּי יִצְחָק, אִם כֶּן, מָה הַשִּׁבְחָה שֶׁל מֹשֶׁה  
וְאַהֲרֹן וּמֵרִים שֶׁכָּתוּב בָּהֶם עַל פִּי ה',  
וְשָׁאֲלָה לֹא מִתּוֹ עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמְּלֶאךָ הַמְּשַׁחֵית,  
וְאַתָּה אוֹמֵר שֶׁכָּל הָעוֹלָם, אוֹתָם שִׁמְתוּ בְּאַרְץ  
יִשְׂרָאֵל, לֹא מֵתִים עַל יְדֵי זֶה?

**אָמַר** לוֹ, כֶּן הוּא וְדַאי, וְהַשִּׁבְחָה שֶׁל מֹשֶׁה  
אֶהְרֹן וּמֵרִים הִיָּה יוֹתֵר מִכֹּל בְּנֵי הָעוֹלָם  
שֶׁהֵם מִתּוֹ מִחוּץ לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה. שִׁמְשָׁה אֶהְרֹן  
וּמֵרִים מִתּוֹ מִחוּץ לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, וְכֻלָּם מִתּוֹ

על ידי אותו המִשְׁחִית, פָּרַט לְמִשֵּׁה אֶהְרֹן  
 וּמְרִים שְׁלֹא מֵתוּ אֶלָּא עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
 הוּא. אֲבָל אוֹתָם שְׁמֵתִים בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, לֹא  
 מֵתִים עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית, שֶׁהָרִי הָאֶרֶץ  
 הַקְּדוֹשָׁה אֵינָה עוֹמֶדֶת בְּרִשּׁוֹת אַחֲרָת, אֶלָּא  
 בְּרִשּׁוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ.

**וְלָכֵן** כְּתוּב, (ישעיה כו) יִחִיו מֵתֶיךָ נִבְלָתִי יְקוּמוּן  
 הַקִּיצוֹ וְרִנְנוּ שְׁכְנֵי עֶפְרַיִם וְגו'. יִחִיו מֵתֶיךָ –  
 אֵלוֹ שְׁמֵתִים בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁהֵם מֵתִים שְׁלוֹ,  
 וְלֹא מֵאַחֵר, שְׁלֹא שׁוֹלֵט שָׁם הַצַּד הָאַחֵר כָּלֵל,  
 וְלָכֵן כְּתוּב מֵתֶיךָ. נִבְלָתִי יְקוּמוּן – אוֹתָם שְׁמֵתוֹ  
 בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה אַחֲרָת עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית.

**וְלָכֵן** נִקְרְאוּ נִבְלָה. מֵה נִבְלָה מְטֻמְאָה בְּמִשְׁא –  
 אִף אוֹתָם שְׁמֵתִים מִחוּץ לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה  
 מְטֻמְאִים בְּמִשְׁא (בְּמִגֵּעַ). וְלָכֵן הֵם נִבְלָה. כָּל  
 שְׁחִיטָה שֶׁנִּפְסְלָה נִקְרְאת נִבְלָה, מִשּׁוֹם שֶׁשְׁחִיטָה  
 זוֹ הִיא מִצַּד הָאַחֵר, וּמִיָּד כְּשֶׁנִּפְסַל שׁוֹרֵה עָלָיו  
 הַצַּד הָאַחֵר. וּמִשּׁוֹם שֶׁהִיא שְׁלוֹ וְשׁוֹרֵה עָלֶיהָ  
 נִקְרְא נִבְלָה. וְסוּד זֶה – (כְּשֶׁמוּ כֵן הוּא) נִבָּל הוּא, וְנִבָּל  
 שְׁמוֹ וְנִבְלָה עִמוֹ.

**וְלָכֵן** בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא שׁוֹרֵה נִקְרָא נִבְלָה.  
 הַמִּנְגֵּל הַזֶּה לֹא שׁוֹרֵה אֶלָּא בְּמְקוֹם

פְּסוּל, וְלִכְן שְׁחִיטָה שְׁנַפְסָלָה הִיא שְׁלוּ, וְנִקְרְאת  
עַל שְׁמוֹ. וְלִכְן הַמֵּתִים מִחוּץ לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה  
תַּחַת רְשׁוּת אַחֲרֵת וְשׁוּרָה עֲלֵיהֶם הַצַּד הָאֲחֵר  
נִקְרְאִים נִבְלָה.

**הַקִּיצוּ** וְרַנְנּוּ שְׁכֵנֵי עֶפְרָי. שְׁכֵנֵי – דִּירִים יְשָׁנִים,  
וְלֹא מֵתִים. וּמִי הֵם? יְשֵׁנֵי חֲבֵרוֹן, שֶׁהֵם  
לֹא מֵתִים, אֲלָא יְשָׁנִים. וְלִכְן כָּתוּב בָּהֶם גְּוִיעָה,  
כְּמִי שֶׁגִּוּוּעַ וַיֵּשׁ בּוֹ קִיּוּם לְהַתְנַעֵר. אֵף כֵּן אוֹתָם  
אַרְבַּע זִוּגוֹת שֶׁל חֲבֵרוֹן יְשָׁנִים הֵם וְלֹא מֵתִים,  
וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּקִיּוּמָם בְּאוֹתָם הַגּוֹפּוֹת שְׁלָהֶם,  
וַיּוֹדְעִים סִתְרִים גְּנוּזִים יוֹתֵר מִשָּׂאֵר בְּנֵי אָדָם.  
גְּנוּזִים הָיוּ שֶׁם תוֹךְ פֶּתַח הַגֶּן עֵדֶן אוֹתָם הַגּוֹפִים  
שְׁלָהֶם, וְאֵלֶּה הֵם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי. וְלִכְן כָּל אוֹתָם  
שִׁיבְצָאָה נִשְׁמָתָם בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אֵינָה יוֹצֵאת  
עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית, וְלֹא שׁוֹלֵט שָׁם, אֲלָא  
עַל יְדֵי מִלְאָךְ הַרְחָמִים, שֶׁהָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה  
עוֹמְדָת בְּגוֹרְלוֹ.

**יֵשׁ** מְקוֹם בִּישׁוּב שְׁלֹא שׁוֹלֵט בּוֹ אוֹתוֹ מִשְׁחִית  
וְלֹא נִתְּנָת לוֹ רְשׁוּת לְהַכְּנִס לְשָׁם, וְכֻל אוֹתָם  
שְׁדָרִים שָׁם לֹא מֵתִים, עַד שִׁיּוּצָאִים מִחוּץ לְעִיר.  
וְאֵין לָךְ אָדָם מִכָּל הַדִּירִים שָׁם שְׁלֹא מֵתִים,  
וְכֻלָּם מֵתִים כְּמוֹ שָׂאֵר בְּנֵי אָדָם, אֲבָל לֹא בְּעִיר.

מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם שֶׁלֹּא יְכוּלִים תָּמִיד לְשַׁבֵּת  
בְּעִיר, אֲלֵא אֵלֶּה יּוֹצְאִים וְאֵלֶּה נִכְנָסִים, וְלִכֵּן  
כָּלֵם מֵתִים.

מָה הַטַּעַם אֵין שׁוֹלֵט שֵׁם אוֹתוֹ מִלְּאֲךָ הַמְּשַׁחִית?  
אִם תֹּאמַר שֶׁלֹּא עוֹמֶדֶת בְּרִשׁוֹתוֹ, הֲרִי אֲרָץ  
הַקִּדְּשׁ שֶׁלֹּא עוֹמֶדֶת בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת וּמֵתִים, בְּאוֹתוֹ  
מָקוֹם לָמָּה לֹא מֵתִים? אִם תֹּאמַר מְשׁוּם קִדְּשָׁה –  
אֵין מָקוֹם בְּקִדְּשָׁה בְּכֹל הַיְשׁוּב כָּמוֹ אֲרָץ יִשְׂרָאֵל.  
וְאִם תֹּאמַר מְשׁוּם אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁבָּנָה אוֹתוֹ – כִּמָּה  
בְּנֵי אָדָם הָיוּ שֶׁזְּכוּתָם יִתְּרָה מִשְׁלוֹ. אָמַר רַבִּי  
יִצְחָק, אֲנִי לֹא שִׁמְעֵתִי וְלֹא אֹמֵר.

**בְּאוֹ** וְשִׁאֲלוּ אֶת רַבִּי שִׁמְעוֹן. אָמַר לָהֶם, וּדְאִי  
שְׂאוֹתוֹ מָקוֹם לֹא שׁוֹלֵט בּוֹ מִלְּאֲךָ הַמָּוֹת,  
וְהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֵה שֶׁבְּאוֹתוֹ מָקוֹם יָמוֹת  
אָדָם לְעוֹלָמִים. וְאִם תֹּאמַר שֶׁקִּדְּשׁ לִכֵּן בְּאוֹתוֹ  
מָקוֹם טָרָם שֶׁנִּבְּנָה מֵתוֹ בּוֹ בְּנֵי אָדָם – לֹא כֵּךְ!  
אֲלֵא מִיּוֹם שֶׁנִּבְּרָא הָעוֹלָם הִתְתַּקֵּן אוֹתוֹ מָקוֹם  
לְקִיּוּם, וְסוּד הַסּוּדוֹת כָּאֵן לְאוֹתָם הַמִּתְבּוֹנְנִים  
בְּסוּד הַחֲכָמָה.

**כְּשֶׁבְּרָא** הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, בְּרָא  
אוֹתוֹ בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת, וְהִתְנַלְּגָלוּ



הַאֹתִיּוֹת, וּבָרָא אֶת הָעוֹלָם בְּחֻקֵּי קוֹת הַשֵּׁם  
הַקְּדוֹשׁ. הַתְּגַלְגְּלוֹת הַאֹתִיּוֹת וְסוּכְבוֹ אֶת הָעוֹלָם  
בְּחֻקֵּי קוֹת. וְכַשֶּׁהֲתַגְּלָה וְהִתְפַּשֵּׁט הָעוֹלָם וְנִבְרָא,  
הָיוּ הַאֹתִיּוֹת סוּכְבוֹת כְּדֵי לְבָרָא. אָמַר הַקְּדוֹשׁ  
בְּרוּךְ הוּא שְׂיִסְתִּים בְּיוֹ"ד. נִשְׁאַרְהָ הַאֹת ט'  
(יִתְגַלְגְּלוֹת הַאֹתִיּוֹת, וְסוּכְבוֹ אֶת הָעוֹלָם בְּחֻקֵּי קוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. וְכַאֲשֶׁר  
הַתְּגַלְגְּלוֹת הַאֹתִיּוֹת וְהָיוּ מְסוּכְבוֹת לְבָרָא, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: דֵּי יִסְתִּים  
בְּיוֹ"ד. נִשְׁאַרְהָ אוֹת ט' לְבָדָה) בְּאוֹתוֹ מְקוֹם תְּלוּיָהּ בְּאֹיִר.  
כִּינּוֹן שְׁאֵמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִסְתִּים בְּאוֹת  
יוֹ"ד, נִשְׁאַרְהָ אוֹת טִי"ת בְּלְבָדָה תְּלוּיָהּ בְּאֹיִר  
עַל גְּבֵי אוֹתוֹ מְקוֹם. טִי"ת הִיא אוֹת שֶׁל אוֹר  
הַחַיִּים. וְלִכְנָן מִי שְׂרוּאָה טִי"ת בְּחִלּוּמוֹ, סִימָן  
טוֹב הוּא לוֹ וְחַיִּים נִתְקַנּוּ לוֹ. וְלִכְנָן, מִשּׁוֹם  
שְׁהִיָּתָה ט' תְּלוּיָהּ עַל אוֹתוֹ מְקוֹם, לֹא שׁוֹלֵט  
בוֹ הַמּוֹת.

**כְּשֶׁרְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲמִיד עוֹלָם, זָרַק**  
**צָרוֹר אֶחָד לְתוֹךְ הַמַּיִם חָקוֹק בְּסוּד שֶׁל**  
**ע"ב (שֶׁל כ"ב) אוֹתִיּוֹת, וּמִשָּׁם הִתְחִיל לְלַכֵּת אוֹתוֹ**  
**צָרוֹר, וְלֹא מִצָּא מְקוֹם לְעִמּוֹד בוֹ פָּרַט הָאָרֶץ**  
**הַקְּדוֹשָׁה (בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ), וְהַמַּיִם הָיוּ הוֹלְכִים אַחֲרָיו,**  
**עַד שֶׁהִגִּיעַ אוֹתוֹ צָרוֹר תַּחַת הַמַּזְבֵּחַ, וְשָׁם נִשְׁקַע,**  
**וְהִתְקַיַּם כָּל הָעוֹלָם.**

**וְאִם** תֹּאמַר, אִם כֹּף שִׁבְאוֹתוֹ מְקוֹם שׁוּרִים חַיִּים, לָמָּה לֹא נִבְנְהָ שָׁם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְתֵת חַיִּים לְיוֹשְׁבֵיהָ? אֲלֵא כִּי אֵין בְּמְקוֹם הַזֶּה הַתְּקִיּוֹת מְשׁוּם אוֹת אַחַת שֶׁשׁוּרָה עָלָיו. בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ כָּל הָאוֹתוֹת בְּלֵן שׁוּרוֹת בּוֹ, וּבְהֵם נִבְרָא הוּא לְבַדּוֹ כְּמוֹ שֶׁכָּל הָעוֹלָם.

**וְעוֹד**, שֶׁהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה (בֵּית הַמִּקְדָּשׁ) נֹתֶנֶת חַיִּים וְכִפְרָה לְיוֹשְׁבֵיהָ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וּמְקוֹם זֶה לֹא כֹף – נֹתֵן חַיִּים לְאוֹתוֹ מְקוֹם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּהֶפֶךְ מִשָּׁם, מְשׁוּם שֶׁיֵּשׁ חֵלֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלִכֵּן עוֹמֵד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְכַפֵּר חַטָּאִים וְלִזְכוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם הַבָּא.

**בֵּא** וּרְאֵה, טִי"ת אֹר שֶׁל חַיִּים בְּכָל מְקוֹם, וְלִכֵּן פִּתְחָ בָּהּ הַכְּתוּב כִּי טוֹב, שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. מִהָאוֹת הַזֹּז (מִמְקוֹם זֶה) בּוֹרַח מִלְּאָף הַמְּשַׁחִית. אֵל תֹּאמַר בּוֹרַח, אֲלֵא שֶׁלֹּא נֹתֶנֶת לוֹ רְשׁוּת לְהַכְּנִס לְשָׁם.

**הָאוֹת** הַזֹּז מְשַׁנֵּה מִהָאוֹת ק'. ק' לֹא מְתִישְׁבֶת (מֵאוֹת ח'. ח' לֹא מְתִישְׁבֶת) כְּלָל בְּמְקוֹם בְּעוֹלָם, וְסִימְנָהּ – (תְּהִלִּים קמ) אִישׁ לְשׁוֹן בַּל יִכּוֹן בְּאָרֶץ.

## תיקון הבללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי  
אָבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרַעוֹ אַחֲרָיו  
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתַּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת  
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בְּאֵלּוּ אֲמָרֶם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו  
הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי  
תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקֻדוֹתֵיהֶם  
וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מְרֵאשֵׁי תְבוּת  
וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ  
וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים  
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשֶׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ  
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וּמִשֵּׁם יִמְשֶׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ  
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ  
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוּ  
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ  
לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְּם זְמַנְנוּ עַד  
מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֵּן שְׁנוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.  
וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יְגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ  
שֶׁתֹּארוּךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתַּנַּת חַנּוּם חֲנָנוּ כְּדַכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחַן  
 וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ  
 שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי נִזְכָּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ  
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אַמִּירַת  
 תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים  
 בְּגִילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית  
 אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

**הַרְיֵנִי** מִזְמַן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי  
 לֵשֶׁם יַחּוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ  
 וְרַחֲמֵינוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

**הַרְיֵנִי** מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלַי  
 לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל  
 הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ  
 הַמָּהָר, וּבְפָרֵט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ  
 מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְחָס שֶׁגִּלָּה תַקּוּן זֶה זְכוּתָם  
 יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

**לְבוֹ** גְּרִנָּה לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:  
 נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל  
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ וּמְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזֵּי « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אִמְרַת  
 לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ, אֲדַנִּי אֶתְּהָ, טוֹבֵתִי בַל־עֲלִיד:

ג לקדושים אשר-בארץ הַמָּה, ואדירי, כָּל-חֲפָצֵי-בָם:  
 ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל-אסוף נספיהם מִדָּם,  
 ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יהוה־יאהדונהי  
 מנת-חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי  
 בנעמים, אף-נחלת שפרה עלי: ז אברך את-יהוה־יאהדונהי  
 יאהדונהי אשר יעצני, אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי  
 יהוה־יאהדונהי לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט: ט לכן  
 שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישפן לבטח: י כי  
 לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידך חסידך כ' לראות  
 שחת: יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך,  
 נעמות בימיך נצח:

**לב** א לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה:  
 ב אֲשֶׁר־יָאֲדָם לֹא יַחֲשַׁב יְהוָה־יאהדונהי לוֹ עוֹן,  
 וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֵׂאֲנֵתִי  
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָה, נְהַפֵּךְ  
 לְשֹׁדֵי, בְּחֲרַבְנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנִי  
 לֹא־כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה־יאהדונהי,  
 וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל  
 כָּל־חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצָּא, רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹו  
 לֹא יִגְיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי, מִצָּר תִּצְרַנִּי, רַנִּי פִלְט  
 תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדַרְדְּ־זוֹ תִלְךָ,

אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל-תְּהִי כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבּוּן,  
 בְּמַתְגַּוְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלַיךְ: י רַבִּים  
 מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ חֶסֶד  
 יִסּוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בַיהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ, וְגִילוּ צְדִיקִים,  
 וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

**מא** « לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,  
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ: ג יְהוָה  
 יֵאֱהוּדְנֵהוּ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאֱשֶׁר כִּי בְּאֶרֶץ, וְאֶל-  
 תְּתַנְּהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ יִסְעֲדֵנּוּ עַל-עֵרֶשׁ  
 דָּוִי, כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּה בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי-אִמַּרְתִּי יְהוָה  
 יֵאֱהוּדְנֵהוּ חַנּוּנִי, רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֵאֱמָרוּ  
 רַע לִי, מִתֵּי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֵאוֹת, שְׂוֹא  
 יִדְבַר, לָבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יִדְבַר: ח יַחַד עָלַי  
 יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאָי, עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-כְּלִיעַל  
 יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי  
 אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב:  
 יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:  
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפַצְתָּ בִּי, כִּי לֹא-יִרְעַע אוֹיְבֵי עָלַי:  
 יג וְאִנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ  
 יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,  
 אָמֵן וְאָמֵן:

**מב** « לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קָרַח: ב פְּאִיל תְּעָרַג  
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תְעָרַג אֱלֹהִים:  
 ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חוּ, מְתֵי אָבּוּא וְאַרְאָה  
 פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתְהֵלִי דְמַעְתִּי לְחַם יוֹמָם וְלַיְלָה,  
 בְּאִמְרַי אֵלִי כָּל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֵיךָ: ה אֵלָה אֲזַכְּרָה  
 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעְכַּר בְּסַף, אֲדַדְּם עַד-בֵּית  
 אֱלֹהִים בְּקוֹל-רְנָה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגְגִי: ו מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי  
 נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ  
 יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהִי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח, עַל-בֵּן  
 אֲזַכְּרָךְ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצָעַר: ח תַּהוּם-  
 אֶל-תַּהוּם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי  
 עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאָדְוֵנִי חֶסֶדּוֹ, וּבְלִילָה  
 שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲמַרְהָ לְאֵל סְלַעִי,  
 לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֹיִב: יא בְּרַצַּח  
 בְּעַצְמוֹתַי, חֶרְפוּנֵי צוֹרְרִי, בְּאִמְרָם אֵלִי כָּל-הַיּוֹם אֵיזָה  
 אֱלֹהֵיךָ: יב מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי, וּמַה-תַּהֲמִי עָלַי,  
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ יִשׁוּעַת, פְּנֵי וְאֵלֵהִי:

**נבז** « לְמַנְצַח אֶל-תִּשְׁחַח, לְדוֹד מְכַתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל  
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי,  
 מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי  
 דְמַיִם הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ: ה בְּלִי־עוֹן  
 יִרְצוּן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה  
 יֵאָהֳרֶנּוּ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד  
 כָּל־הַגּוֹיִם, אֶל־תִּחַן כָּל־בְּגְדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב,  
 יִהְמוּ כַכָּלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרֻבוֹת  
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ  
 תִשְׁחַק־לָמוֹ, תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה,  
 כִּי־אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי חֲסֵדוֹ כ, יִקְדַּמְנִי  
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב אֶל־תִּהְרָגִם פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עָמִי,  
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנֵנוּ אֲדָנָי: יג חַטָּאת־פִּימוֹ,  
 דַּבַּר־שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלֹהֵי וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:  
 יד כִּלָּה בַחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל  
 בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַכָּלֵב,  
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן יִנְעוֹן כ, לְאָכַל, אִם־לֹא  
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ,  
 כִּי־הִיִּית מְשֻׁנֵּב לִי וּמְנוּס, בְּיוֹם צַר־לִי: יח עֲזוּ אֱלֹהֵי  
 אֲזַמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז « לְמַנְצַח עַל־יְדוּתוֹן יִדִּיתוֹן כ, לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי  
 אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי:  
 ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תָפּוּג,  
 מֵאַנְהָ הַנַּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה



וְתַעֲטֹף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֶתְךָ שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא  
 אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה  
 נִגְיַנְתִּי בַלְיָלָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:  
 ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאִפִּס  
 לְנִצָּח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: י הִשְׁכַּח חַנוּת אֵל,  
 אִם-קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת  
 יָמַי עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר אֲזִכִּיר כ' מֵעַלְלֵי-יָהּ, כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם  
 פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּהּ, וּבְעַלְלוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:  
 יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכָהּ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה  
 הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵאָה, הוֹדַעְתָּ בְּעַמּוּם עֲזָה: טז גְּאֻלְתָּ בּוֹרוֹעַ  
 עַמָּהּ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּהָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּהָ  
 מַיִם יַחֲלוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל  
 נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָהּ בַּגְּלָגֶל,  
 הָאִירוּ בְּרָקִים תַּבַּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בְּיָם דְּרָכָהּ,  
 וַשְׁבִּילָהּ וַשְׁבִּילֶיהָ כ' בְּמַיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ:  
 כא נַחֲתִת כְּצֹאן עַמָּהּ, בִּיד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה  
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּמַרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲלוּל  
 אָרֶץ וַתַּבַּל, וַיִּמְעוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תָּשַׁב אֲנוֹשׁ  
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי-אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים  
 בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בַלְיָלָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציין  
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כִּי־כִלְינוּ בְּאִפְךָ, וּבְחִמְתָּךְ  
 נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה שֶׁת כ' עֹנֵתִינוּ לְנִגְדְּךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאֹר  
 פְּנִיךָ: ט כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כִּלְינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ־  
 הֶגֶה: י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת  
 שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרֵהֶבֶם עִמָּל וְאוֹן, כִּי־גוּ חֵישׁ וְנִעְפָּה:  
 יא מִי־יֹדַע עֵז אִפְךָ, וּכִירְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ  
 בֶּן הַדָּעַ, וְנִבְא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי  
 עֲד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקֵּר חֲסִדְךָ,  
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׂמַחְנוּ בַּיְמֹת עֲנִיתָנוּ,  
 שָׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהַדְרִיךְ  
 עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה  
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ  
 בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ־לוֹ זְמֵרוּ־לוֹ, שִׁיחוּ  
 בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב  
 מְבַקְשֵׁי יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי וְעֵזוֹ,  
 בְּקִשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפֶּתְיוֹ  
 וּמִשְׁפֹּטֵי־פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:  
 ז הוּא יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:  
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר בָּרַת

אֶת-אַבְרָהָם, וְשִׁבְעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק,  
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לְאָמֹר לְךָ אֲתָן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן,  
 חֶבְל גְּחֻלַּתְכֶם: יב בְּהַיּוֹתֶם מִתִּי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים  
 בָּהֶ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:  
 יד לֹא-הֵנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:  
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמוֹשִׁיחִי, וְלִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי: טז וַיִּקְרָא רָעַב  
 עַל-הָאָרֶץ, כָּל-מִטְּהַלְחֵם שָׁבָר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,  
 לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַכָּבֵל רִגְלוֹ רִגְלוֹ כ', בְּרוֹזַל בָּאָה  
 נַפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה בֹאֲדָבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה: יאה וְהָיָה  
 צָרְפְתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:  
 כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִינָו: כב לְאָסֹר שָׂרְיוֹ  
 בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲבִים: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר  
 בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפְרֹ אֶת-עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:  
 כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָיו: כו שָׁלַח  
 מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהֱרִן אֲשֶׁר בְּחָר-בּוֹ: כז שָׁמוּבְכֶם דְּבָרֵי  
 אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֲשֵׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ,  
 וְלֹא-אָמְרוּ אֶת-דְּבָרוֹ דְּבָרָיו כ': כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם,  
 וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֶרֶץ צִפְרֹדַעִים, בְּחַדְרֵי  
 מְלִכְיָהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, בְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן  
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרְצָם: לג וַיָּהֲ, גִפְגָּפָם  
 וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁפַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיִּלְקֵהוּ, וְאִין מְסָפֵר: <sup>ל</sup> וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל  
פְּרֵי אֲדָמָתָם: <sup>לו</sup> וַיִּדְּ כָל-בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל-  
אוֹנָם: <sup>לז</sup> וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:  
<sup>לח</sup> שְׂמַח מְצֻרִים בְּצִאתָם, פִּי-נֶפֶל פָּחַדָם עֲלֵיהֶם:  
<sup>לט</sup> פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאִשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: <sup>מ</sup> שָׁאֵל וַיִּבְא  
שְׁלֵוֹ שְׁלוֹ כ', וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁפִּיעַם: <sup>מא</sup> פָּתַח צוּר, וַיּוֹזְבוּ  
מִוֶּם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהַר: <sup>מב</sup> פִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ,  
אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: <sup>מג</sup> וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה  
אֶת-בְּחִירָיו: <sup>מד</sup> וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹזִים, וַעֲמַל לְאֲמִים  
יִירָשׁוּ: <sup>מה</sup> בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בבֵּל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-פָּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ  
אֶת-צִיּוֹן: <sup>ב</sup> עַל-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ כְּנֹרֹתֵינוּ:  
ג כִּי שֵׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יְשִׁיר, וְתוֹלְלֵנוּ שְׂמֻחָה,  
שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: <sup>ד</sup> אִיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר־יְהוָה־  
יֵאֱהוּדוֹנְהִי, עַל אֲדָמַת נֶכֶר: <sup>ה</sup> אִם-אֲשַׁפְּחֵהּ יְרוּשָׁלַם,  
תִּשְׁפַח יְמִינִי: <sup>ו</sup> תִּדְבַק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכִי,  
אִם-לֹא אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: <sup>ז</sup> זָכַר  
יְהוָה־יֵאֱהוּדוֹנְהִי לְבִנְי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים  
עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: <sup>ח</sup> בַּת-כָּבֵל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי  
שִׁישְׁלֵם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלֵת לָנוּ: <sup>ט</sup> אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז  
וְנַפֵּץ אֶת-עַלְלֵיךְ אֶל-הַסָּלַע:

**קנ** « הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ:  
 ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ  
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבָּל וּכְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַרְפָּ  
 וּמְחֹל, הַלְלוּהוּ בַּמַּנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,  
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהִלֵּל יָהּ,  
 הַלְלוּ-יָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

**מי** יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי  
 שְׁבוּת עַמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת  
 צְדִיקִים מִיְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מְעֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם  
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי  
 חָסוּ בוֹ:

**רבנונו** שֶׁל עוֹלָם, עֵלְת הָעֲלוֹת וְסִפְת כָּל הַסְּבוּת, אֲנִתָּ  
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנְּךָ, דְּלִית  
 מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא כְּךָ כְּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְּהִלָּה, וּמְרָמָם  
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוּתְךָ אֲדַרְשׁ, אוּתְךָ אֲבַקֵּשׁ  
 שְׁתַּחֲתֵר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאַתְךָ, דְּרָךְ כָּל  
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בַּמָּקוֹם שְׁאַנִּי עוֹמֵד,  
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לָךְ, יוֹדַע תְּעֲלוּמוֹת, וּבְדִרְךָ וּנְתִיב הַזֶּה  
 תְּאִיר עָלַי אוּרְךָ, לְהַחְזִירֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ  
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מְבַחַר הַכְּרוּאִים,  
 לְבִלִּי לְחֶשֶׁב בְּמַחְשְׁבֹתַי שׁוּם מַחְשְׁבַת חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדרך במחשבות  
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך  
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך  
 באמת. ומצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל  
 מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור  
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש  
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,  
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה  
 לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלו אומר  
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

## דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,  
 דמשם ואילך יאמר אותה בלא  
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך  
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה  
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא  
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון  
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על  
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת  
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק  
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או  
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת  
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה  
 (שבעים ושתיים דקות) ויותר צריך  
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא  
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור  
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.  
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך  
 שיעור פרסה צריך להתפלל  
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף  
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך  
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל  
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא  
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי  
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם  
 וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום  
 יאמר וְתַחְזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב  
 בַּדֶּרֶךְ, וְתִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד  
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה  
 יֵאֱהוּדְנֵהי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

יש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר  
 יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם  
 הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים:

וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַמַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם  
 וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי  
 יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי:

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי  
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי פָּנָיו  
 אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מִלְּאֶךָ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וְלַהֲבִיאֶךָ  
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי:

הַמְּלֵאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,  
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתֵי, אֲבָרְכֵם  
 וַיִּצְחַק, וַיִּדְגּוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לְכָל הישועות.  
 כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,  
 וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיז מדת דין לרחמים.

## תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רַבּוֹנוּ  
 שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׂאֲנִי עוֹמֵד/ת כֹּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לְךָ.  
 וְכֹל מִה שְׂאֲנִי אוֹמֵר יִהְיֶה כֹּאֵן וּכְאֶפֶס לְעֲמַת כִּמְהָ שְׂאֲנִי  
 בְּאֲמַת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.  
 כִּי הַכֹּל מוֹמֵךְ, הַכֹּל נִתַּת לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.  
 תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבֵּי רַבּוֹת פְּעֻמִּים שְׂעִזְרַתְךָ לִי, תְּמוֹכַת בֵּי,  
 הוֹשְׁעַת אוֹתִי הַצֹּלֶת אוֹתִי, שְׂמֹחַת אוֹתִי רִיפַאת אוֹתִי,  
 שְׂמֹרַת עָלַי, עוֹדְדַת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֲתָה אֶתִּי תְּמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֲתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת  
 מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכּוֹחַ לְהִתְפַּלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעֻמִּים שְׂעִזְרַתְךָ לִי וְלֹא יַדְעֵתִי לְהַגִּיד לְךָ  
 תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכֹל רַגַע וְרַגַע.  
 תּוֹדָה עַל כָּל גְּשִׁימָה וּגְשִׁימָה שְׂאֲנִי נוֹשֵׁמ/ת.



תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.  
תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא  
תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת שכל מה  
שמגיע ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה  
במיחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדויקת ומשלמות, כמו  
שרך מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך  
את הטוב,

כי רק בשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת  
לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם  
היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום לומר  
לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק  
ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוּאָה ס' כ"ו)  
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו



## תפילה קצרה לאומדה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל  
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל  
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם  
הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם  
כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל  
הַתְּנָאִים וְהַצְּדִיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ  
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי  
אֶלְעָזָר בְּנֵו. וְעַל יְדֵי זֶה תַתְקִיִים תְּפִילַת דְּוֹד הַמְּלֶכֶךְ  
עָלוּי הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' - ה') כִּי הֵייתָ מַחְסֶה לִי מִגְדֵּל  
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתֵּר  
כְּנֶפֶךְ סֵלָה. וְאִזְכֶּה שְׁבַלִּימוּדֵינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֵיהֶם  
דּוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׁמוּ בְּאֶהְבֶּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ  
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא  
הַזוּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל  
עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהַדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי  
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ  
בּוֹנְנָהוּ, וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ  
בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

## תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוז העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים  
 והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה  
 יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה,  
 שנקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו  
 חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו,  
 אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים  
 תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח לכל חטאתינו  
 ועונותינו. ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לבינך.  
 ובכן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי  
 אבותינו, שתכונן את לבבנו ליראתך ואהבתך,  
 ותקשיב אזנך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל  
 בסודות תורתך. ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא  
 כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו  
 בכל בחינותינו. ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים  
 אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות  
 אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשם יעמד לנו  
 לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה  
 שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל, גל עיני  
 ואביטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון  
 לבי לפניך, יהוה יאהדונהי צורי וגאלי. כי יהוה

יאהדונהי יתן חכמה, מפיו דעת ותבונה:

רבוֹן עֲלֵמוּן, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא  
 וְגַלִּי רְזִיא. יְהֵא רַעְוֵא מִן קְדָמְךָ לְאַסְפְּרֵא  
 מְלִין בְּפּוּמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוּב, וְאַנְכִי  
 אֶהְיֶה עִם פִּידָּ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל  
 בְּכִסּוּפֵא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלֵאִין דְּאוּרִיתָא  
 מְפּוּמָא דְרִישָׁא דְמַתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,  
 אָמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה  
 לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוּהַר  
 הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי  
 וְאַבְיֹטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

## תפלה לרפואות וישועות

הַרְיִנִי מְקַבֵּל עָלַי מְצוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ  
 כְּמוֹךָ, וְהַרְיִנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
 כְּנַפְשֵׁי וּמַאֲדֵי, וְהַרְיִנִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזוּהַר  
 הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פב"פ (וְכַאֵן יִפְרַט בַּקְּשָׁתוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]  
 [יִשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַיֵּשׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יְחֻזְקֵהוּ  
 [וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנְּפֶשׁ וּרְפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו  
 וַיִּשְׁמַח גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּאֲרִיךְ יָמָיו  
 וּשְׁנוֹתָיו בְּנְעִימִים] [וַיּוֹשִׁיעֵהוּ בְּדַבֵּר יִשׁוּעָה  
 וּרְחִמִים ...] אָמֵן סְלָה:

## תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי  
 שְׂוִיתֶקִים בְּנֹו עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי  
 בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמַים וְלִיסַד אָרְצִי",  
 לְהַעֲלוֹת לְרוּמַם וּלְתַקַּן הַרִיסוֹת וְחַרְבוֹת הַשְּׂכִינָה  
 הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנֹו  
 יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַים בְּנֹו מְהֵרָה מִקְרָא  
 שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹור הַלְּבָנָה בְּאֹור הַחֲמָה וְאֹור הַחֲמָה  
 יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים בְּאֹור שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי  
 הַקְּדוּשׁ וּבְנֹו רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתַם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לָנוּ  
 לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוּפּוֹ בְּרַצוֹנֹו וּבְרַצוֹן  
 יֵרָאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתְנֹו עֶסוּקִים בְּחַכְמָה הַזֹּאת, עַל יָדָה  
 תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מְהֵרָה תִּצְמִיחַ, לְעַלְוֵי  
 שְׂכִינַת עֲוֹנֹו בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקוּיַם בְּנֹו מִקְרָא שְׁפָתוֹב  
 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אֹור יְהוָה  
 יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחַד וְנִשְׁמוּ  
 אַחַד, אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנֵו הַקְּדוּשׁ שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי  
 אֲבוֹתַי שְׂוִיתֶנִּי לְלָמוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ  
 הַזֶּה זִיְהֵרָה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלַמְדֵנוּ  
 תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וּלְזֹרְעֵנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא

(ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פִשַׁע בִּיעַקֵּב נְאֻם  
 יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה  
 יֵאֱהוּדוּנְהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא  
 יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ אָמַר יְהוָה  
 יֵאֱהוּדוּנְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנֹו הַנְּבוּאָה (ישעיה  
 נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע  
 שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבְרַפְת  
 מִשָּׁה רַעִיא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה  
 יֵאֱהוּדוּנְהִי בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עִמּוּ אַל נְכַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ  
 וְיִשְׂמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ בְּאֶמֶת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן  
 מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.  
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ  
 טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ  
 [עָלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגַלְל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ.  
 בְּנָה בֵיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוּ.  
 וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקוּנוּ. וְהִשָּׁב שְׁכִינְתְךָ  
 לְתוֹכוֹ, וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם  
 לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה  
 הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לִירְאָה וְלֵאֲהַבָּה  
 אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.  
 (סי"ת)

## סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת"ר יב"ש, וְזֶהוּ נִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ,  
 (שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא  
 יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמִטָּה בְּיַחְוֹד וְאוֹמְרִים שְׁמַע  
 יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (משלי א כח) אִז  
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומוד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכַךְ מִי שֶׁגוֹרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבֻלָּה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל  
 פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְגוֹרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהֵן,  
 וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלָא פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמּוּד, בְּוֹדֵאֵי  
 כְּבֹלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן מֵאוֹתוֹ נִהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי  
 לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה  
 שְׁבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּבֹלוּ הַחֲזוֹר  
 הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגוֹרֵם עֵנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום וזה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְרָשׁא הָאָרְיָן דְּרָשׁא וְכו' (בראשית א יא),  
 אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר: אָבֵא, וְהִרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לייבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד פראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד פראוי (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמיתו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

**ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה ורבייה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורבייה, באלו החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.**



## תיקוני זוהר תיקון מ"ח

### תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תֵּר"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית  
 - בְּר"א שֶׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם  
 נֶאֱמַר (שמות לא): "וַשְּׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת  
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים הַזְכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד  
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִינָה. "לְדַרְתָּם", מֵהוּ  
 לְדַרְתָּם? אֵלָּא זָכַאי הוּא מִי שֶׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת  
 בְּשְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֵּה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל  
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיֵּהֶם עָלָיו,  
 אֶחָד לְמַלְא אֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
 הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלָיוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹר, בְּנִים  
 לְיִשְׂרָאֵל סְבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ  
 פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג  
 שַׁבָּת "וְנִהְר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בראשית  
 ב.י). וְנִהְר, יֵשׁ נִהְר וַיֵּשׁ נִהְר, יֵשׁ נִהְר הַנִּקְרָא נִהְר פְּלִגְיוֹ,  
 וַיֵּשׁ נִהְר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמַר  
 (ישעיה סד) "עֵינ לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זולָתֶךָ", זֶה הַנִּהְר  
 הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹכֵר  
 בֵּין אָבָא - חֲכָמָה וְאָמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת  
 שְׁנָה, וּמְבִיעַ עַד צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מִשְׁקָה לְגִנָּה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. זְכָאִי  
 הוּא מִי שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא יִתְקַרֵּב  
 שָׁם עֵצֶב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמְּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגֵּיהֶנֶם,  
 שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל  
 מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאִי, שְׁכָל מִי  
 שְׁכּוֹעֵם כְּאֵלוֹ מְדַלֵּיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים  
 מְלָאכוֹת חֲסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים מְלָקִיּוֹת חֲסֵר  
 אַחַת בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה,  
 וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבְגִלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי  
 הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת הֵן נַחֲשָׁבוֹת  
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתַּיִם, הֵם  
 עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר  
 חֶפֶץ מִמְקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמְרִשׁוֹתוֹ,  
 כְּאֵלוֹ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ  
 אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכַרְיָה. מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעֵקוֹר  
 נְשָׁמְתוֹ מְרִשׁוֹת שְׁלָה וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא  
 מְרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעֲקָרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל  
 וְגָלוּ לְאֶרֶץ נְכַרְיָה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֵן הוּא מִי  
 שְׁמוֹעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ וּמַעֲבִיר כַּח לְרִשׁוֹת  
 נְכַרְיָה. שַׁבְּתָא"י הוּא טַחּוּל, חֶמְ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמְרָה,  
 שַׁבְּתָא"י עָלְיוֹ נֹאמֵר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין  
 בּוֹ אֲבָל נַחֲשִׁים וְעֲקָרְבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעַרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנַיִם בְּכַל, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֹאשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מְקוֹם לְשָׂרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבֵרָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ", נֵעַל מִטְּנָף שֶׁל טְפָה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמְרַת הַשְּׂכִינָה: "פְּשִׁמְתִי אֶת בְּתַנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה אִטְנַפִּים", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלְבוּשִׁים, בְּנֵר וּבִמְאָכְלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֶּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת, וְכֹל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוני' תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שיעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

## פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדר רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסגלת

**פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר.** רבוֹן הָעוֹלָמִים שְׁאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, נִעְלָם מֵעַל כָּל נִעְלָמִים. וְאִין מִחֻשְׁבָּה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוֹצֵאת וְגַלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׁאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מִתְּכַסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיְחֵד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׁאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׁמַבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שְׁמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׁמַנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְּמַעְלָה וְלֹא מִלְּמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תְּקַנֶּת לָהֶם, שְׁמֵהֶם פּוֹרְחִים נְשָׁמוֹת לְבַנֵי אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִים תְּקַנֶּת לָהֶם, שְׁנִקְרְאוּ גּוֹפִים כָּלִפִּי הַלְּבוּשִׁים שְׁמַכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׁמָאל. תְּפָאֶרֶת כְּנָגֵד הַגּוֹף. נִצְחַ וְהוֹד כְּנָגֵד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוּד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרְאת פֶּה, תוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַת, הִיא הַמְּחֻשְׁבָּה שְׁבַפְּנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מְבִין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמַר, הַנְּסֻתְרוֹת לְה' אֱלֹקֵינוּ. כְּתוּר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתוּר מַלְכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר מַגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

**רבוץ העולם**, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובה אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקיפה וחזקה לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות

איך מתנהג העולם אבל לא שיש לה צדק הידוע שהוא דין ולא משפט הידוע שהוא רחמים, ולא מכל אלו המדות כלל.

**קום** רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לה לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה. קם רבי שמעון פתח ואמר: לה ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. כי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לה ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים אלא ישנים, ובשביל זה נאמר בהם, "הקיצו ורננו" וגו', משה הרועה הנאמן, אתה והאבות. התעוררו לשמח ולעורר את השכינה שהיא ישנה בגלות, שעד עתה, הצדיקים כלם רדומים, ושינה בעיניהם. מיד נתנה השכינה שלש קולות, לנגד הרועה הנאמן, ואמרת לו: קום הרועה הנאמן. שהרי עליך נאמר "קול דודי דופק", אצלי בארבע אותיות שלו, ויאמר בהם בכחם, פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי". שהרי כתוב: "תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך" שהרי ראשי מלא טל ומדוע מלא טל? אלא אמר הקדוש ברוך הוא, את השכינה חשבת, שמיום שנחרב בית המקדש, שעליתי לבית המקדש של מעלה, ועליתי לישובי – ירושלים של מעלה? אין זה כף, שבאמת לא עליתי לביתי כל זמן שאת בגלות! הרי לה סימן, "שראשי נמלא טל" והא היא השכינה בגלות, השלמות שלה והחיים שלה הוא בסוד טל, וזה הוא סוד אות יו"ד אות ה"א אות נא"ו ואות ה"א היא השכינה שאינה בחשבון ט"ל, אלא אות יוד אות הא ואות נא"ו עלים האותיות לחשבון ט"ל, שהשם הזה ממלא את השכינה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתור מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתור מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חז, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותנו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

**אמר** רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שפאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לדרף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הכה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הכה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו כולם כאחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון של כל תשע האורות, שעומדים כלם בכח המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערכם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקיים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

